

قورئان وەك خۇي

وەرگىران و شرۆقە و ھۆكارى دابەزىن

نوسىن : دكتور پىشتىوان عەبدوﻻ

قورئان وهك خۆى

وهرگيړان و شرۆقه و هوځارى دابهزين

بهرگى دووهم

نوسينى

دكتور پشتيوان عهبدوڼا

پياچوونه وهى نوسين

جبار حه مه د

له بلاو كراوه كاني

دهزگاي رينيسانسى كوردى

(۳۸)

سوورەتی ص (صاد)

۱- ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

صاد و سویند به قورئانی وه بیرهینره وه.

۲- بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

به لام بیباوه ران له شکو و لووتبه رزیدان.

۳- كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلا تَحِثْ مَنَاصٍ

چه ندمان به رله وانه له نه وه کان قرکرد، بانگیانکرد به لام دهرفته تی
ره تکرده وهی به سه رچوو بوو.

۴- وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

وه به لایانه وه سه یربوو که هوشیارده ریک له خویانه وه بویان هات، وه
بیباوه ران گوتیان ئه وه ساحیریکی درۆزنه.

۵- أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

ئایا خوداوهنده کانی کردوو به یهك خوداوهند، له راستیدا ئهوه شتیکی سه مه ره یه.

۶- وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

پیاوماقوو لانیان رویشتن (گوتیان) به ردهوام بن و خوړاگر بن له سه ر خوداوهنده کانتان، ئهوه شتیکی باشه.

۷- مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

شتی ئاوامان نه بیستوو له دوا ئاین، ئهوه ته نه شتیکی هه لبه ستراوه.

۸- أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذُّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

ئایا له نیوانماندا هوشیارده ره وه ته نه بؤ ئه و دابه زیوو، به لکو ئه وان له شکوگومانن له هوشیاریدان، به لکو کاتیک ئه شکه نجه ده چیژن.

۹- أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

وه یان گه نجینه کانی به زهی خودای به ده سه لات و پیده ری تو یان لایه.

۱۰- أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

وه یان خاوهنداریتی ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهی نیوانیان ده کهن،
ده کهواته با به په یژه سه رکه وتن.

۱۱- جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

سه ربازانیک که له ویدان، نه یاره کان تیک ده شکینن.

۱۲- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

پیش ئه وان میلله تی نوح و عاد و فیرعه ونی خاوهن توانا، نکۆلیان کرد.

۱۳- وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

وه ههروه ها ثمود و میلله تی لوط و یاوه رانی ئه یکه، ئه م کۆمه لانه.

۱۴- إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ

له راستیدا هه ر هه موویان ته نها نکۆلیان له پیغه مبه ران کرد، وه
شایسته بوون به سزا.

۱۵- وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

وه ئه وان ه چاوه پروانی ه یچ نا کهن ته نها یه ک گرمه نه بیت، که
هاوچه شنی نییه.

۱۶- وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

وه گوئیان خودا که مان له پیدانی به شه کانمان په له په ل بکه، بهر له
روژی لیپرسینه وه.

۱۷- اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

خوړاگر به، به رامبهه به وهی دهیلین، وه پیری به نده مان داودی خاوهن
هیژ بکه که توبه کار بوو.

۱۸- إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

ئیمه چیا کانمان له گه لیدا دهسته مو کردبوو، (له کاتی) ئیواران و
خوره له لاتندا به خودا هه لبدن.

۱۹- وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وه بالنده گردبوو ه کانش، هه هه موویان ملکه چی نه و بوون.

۲۰- وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

وه پادشایه تیه که یمان به هیژ کرد، وه حیکمه ت و وتهی
یه کلا که ره وه مان پی به خشی.

۲۱- وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

وه ئايا هه والی ناکوکیکه ره کانت پیگه یشت که به دیواری میحراب
سه رکه وتن؟

۲۲- إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَغِي بَعْضُنَا
عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

که له داود هاتنه ژووره وه، لییان تۆقی، گوتیان مه ترسه، دووکه سین
ناکوکیمان هه یه، یه کیکمان سته می له وهی تریان کردووه، به ره وایی حوکم
له نیوانمان بکه و سته مه که، وه وهک یهک بو راستی ریئماییمان بکه.

۲۳- إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

ئه وه براهمه و نه وه د و نو مه ری هه یه، وه من مه ریکم هه یه، (براکه م)
گوتی مه ره که ت به من بده و من که فالتی ده که م، وه له قسه کردن له منی
بردۆته وه.

۲۴- قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ
لِيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ
وَوَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

(داود) گوتی سته می لیتکردووه به وهی ویستوو یه تی مه ره که ت بخاته
سه ره مه ره کانیه وه، له راستیدا زۆربه ی ئه وانه ی تیکه لن سته م له یه کتر
ده که ن ته نها ئه وانه نه بی ت که باوه ریان هیناوه و کاری چاکیان کردووه، وه
ئه وانه ش که من، وه داود پیو ابوو که له راستیدا تا قیمان کردۆته وه، داوای

لیبوردی له خوداکه ی کرد، وه خوی خسته سه ر چاو و کرنوشی برد و په شیمان بۆوه.

۲۵- فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

ئه وه بوو له وه لیخوش بووین، وه لای ئیمه له نزیکانن و جیگای چاکمان بۆی ئاماده کردوو.

۲۶- يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ئه ی داود له راستیدا تۆمان کردوو به جینشین له زهویدا، ده فه رمانه وای به ره وای بکه له نیوان خه لک، وه به دوای هه وه سه کان مه که وه، چونکه له ریگای الله ونت ده کات، له راستیدا ئه وانیه له ریگای الله گومرا ده بن، ئه شکه نجه یه کی تووندیان ده بیته، به هوی ئه وهی رۆژی لیپرسینه وه یان له بیر کردوو.

۲۷- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

وه ئیمه ئاسمان و زهوی و ئه وهی نیوانیانمان بیینه ما درووست نه کردوو، ئه مه تیروانی کافره کانه، واوه یلا له کافره کان که شوینیان ئاگره.

۲۸- أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ
نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

وه يان ئەوانەى باوەريان هیناوه و کاری چاکیان کردووہ وەک ئەوانە
لێبکەین کە خراپە کارن لە زەویدا وە یان خوداپەرستان وەک خوێریە کان لى
بکەین؟

۲۹- كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

پەرتووکیکی پیروژە بۆ تۆ دامانبەزاندووہ، بۆ ئەوہی لە ئایەتەکانی تیبگەن
وہ بۆ ئەوہی خاوەن ھۆشە کان بیربکەنەوہ.

۳۰- وَوَهَبْنَا لِداوودَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

وہ سلیمانمان بە داود بەخشی، کەچەند بەندەییەکی باش بوو، ھەمیشە
بۆ لای ئیمە دەگەرایەوہ.

۳۱- إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ

کە ئیواران ئەسپی رەسەنیان نیشانیدەدا.

۳۲- فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

گوئی لە راستیدا من خۆشەویستی خیرم بە سەر خۆشەویستیم بۆ
وہبیرھیناوهوہی خوداکەم ھەبژاردووہ تاوہ کو بە پەردەوہ دادەپۆشرا.

۳۳- رُدُّوہَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

بۆ لای من بیانگیرنه وه ئینجا به تیخ قاچه کان و ملیانی په راندن.

۳۴- وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

وه سلیمانمان تاقیکرده وه و لاشه یه کمان خسته سهر کورسیه که ی ئینجا تۆبه ی کرد و بۆ لای ئیمه گه رایه وه.

۳۵- قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ

گوئی خوداکه م لیم ببوره، وه دهسه لاتیکم پیبه خشه که نابیت هیچ که سیک له دوای من هه یبیت، هه ر خۆت ده به خشیت.

۳۶- فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ

ئه وه بوو بامان بۆی دهسته مو کرد، به فه رمانی ئه و، به شینه یی هه ئیده کرد، بۆ هه رکوییه ک بیویستایه به رییده که وت.

۳۷- وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وه شهیتانه کان له هه موو بیناسازیک و مه له وانزانی قوولی ژیر ده ریا.

۳۸- وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

وه شهيتانه كاني ترمان كوت و بهند كردبوو.

۳۹- هَذَا عَظَاؤُنَا فَاْمُنُّنُ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

ئهوه به خشينه كاني ئيمهيه، دهتوش ئه گهر ببه خشيت وه يان بيگريته وه ئهوا لپيرسينه وهت له سهر نيهه.

۴۰- وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

وه له راستيدا لاي ئيمه نزيكايه تي و شويني چاكي ههيه.

۴۱- وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

وه بهنده مان ئه يوبت له يادبیت كه بانگی خودا كه ی کرد و گوتی له راستيدا شهيتان دهستی ليم وه شان دووه و تووشی دهرد و ئازاری کردووم.

۴۲- ارْكَضْ بَرَجْلِكَ هَذَا مَغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

زهوی بکوته به قاچت، ئهوه جيئشورتيكي سارده وه بو خواردنه وه.

۴۳- وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

وه خانه واده و ئه وهنده ی ترمان پي به خشی وهك به زه ييهك له ئيمه وه، وه وهك بيره وهه ييهك بو خاوهن هوشه كان.

۴۴- وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنََّّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

گورزيك به دهسته وه بگره و پي ليبيده (له ژنه كهت) وه سوينده كهت مه شكينه، له راستيدا ئيمه بينيمان خوږاگره، بهنده يه كي زور باش بوو، وه توبه كار بوو و ده گه رايه وه لاي ئيمه.

٤٥- وَادْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِي وَالْاَبْصَارِ

وه بهنده كانمان، ئيبراهيم و ئيسحاق و يه عقوبت له ياد بيت كه خاوهن هيژ و دوورنما بوون.

٤٦- اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

له راستيدا ئيمه ئه وانهمان به هه لېژاردن هه لېژاردوو، وه بيرهيئانه وه ي خانه واده.

٤٧- وَانَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْاَخْيَارِ

وه ئه وانه لاي ئيمه له باشتريني هه لېژيردراوه كانن.

٤٨- وَادْكُرْ اِسْمَاعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ

وه ئيسماعيل و يه سع و زه لكيفل يادبكه وه، وه هه ره موويان له باشه كان بوون.

٤٩- هَذَا ذِكْرٌ وَاِنْ لِّلْمُتَّقِيْنَ لِحُسْنِ مَّآبٍ

ئه وه وه بيرهيئانه وه يه كه، وه بو له خوداترسان جيگايه كي باش هه يه.

۵۰- جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ

بہ ہشتی عہدن دہرگانی بویان ئاوالا دہکات.

۵۱- مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

تیایدا پالیان داوہتہوہ، تیایدا داوای میوہیہ و خواردنہوہیہ کی زور دہکن.

۵۲- وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ

وہ حوریہی ہاوتہمہنی کورتبینیان لایہ.

۵۳- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

ئہوہ ئہو شتانہن بہ لئنتان پیدراوہ بو رۆزی لیپرسینہوہ.

۵۴- إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

لہ راستیدا ئہوہ رزق و رۆزیمانہ کہ ہہرگیز تہواو نابیت.

۵۵- هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ

ئہوہ ئاوا وہ لہ راستیدا بو سہرپیچکہران خراپترین شوین ہہیہ.

۵۶- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

دۆزهخ تیایدا دهسووتینن، که خراپترین مؤلگهیه.

۵۷- هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

ئەو دەبا تامی بکهن گەرماو و کیماو.

۵۸- وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

وہ چەند جووت شتانیکی هاوچەشن.

۵۹- هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

ئەو کۆمەلە لە گەلتان پالدهنرینە ناویەو (ناو دۆزهخ) (پییان دەگوتریت) دەک بەخیر نەیەن، ئەوانە ریسوا دەبن لە ئاگردا.

۶۰- قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

گوتیان بەلکو ئیو بەخیر نەیەن، ئیو ئەو تان (دۆزهخ) بو ئیمە پیش هینا، که خراپترین جینگایە.

۶۱- قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

گوتیان خوداکەمان، ئەو هی ئەمە ی بو ئیمە هینا ئەوا ئەشکەنجە کە ی چەند کەرەت زیاد بکه لە ئاگردا.

۶۲- وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

وه گوتيان بۆچی پياوانىك نابيين كه ئيمه به شه رانگيزمان داده نان.

٦٣- اَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا اَمْ رَاَعَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ

به گالته جارمان داده نان، وه يان چاوه كانمان له ئاستياندا ليلن؟

٦٤- اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ

ئه وه راستيه، خه لى دۆزه خ مشتومر، ده كه ن.

٦٥- قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

بلى له راستيدا من ته نها هوشياردهرم، وه هيچ خودايه ك نيه ته نها
اللهى تاك و سهر كه وتكه ر نه بيت.

٦٦- رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

خوداي ئاسمانه كان و زهوى وه ئه وهى نيوانيان، به هيژه و ليووردهيه.

٦٧- قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

بلى ئه وه هه واليكي مه زنه.

٦٨- اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

ئيوه گوئي پيناده ن.

٦٩- مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

هیچ زانیاریه کم نه بوو به راویژکارانی بالا (فریشته) که مشتومریان بوو.

٧٠- إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

وه حیم بو دیت تهنه له بهرئه وهی هوشیاردهریکی روشنم.

٧١- إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ

که خوداکهت به فریشته کانی گوت، من مروف درووستده کهم له قور.

٧٢- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

هر کاتیک سه روسیمام پییبه خشی و روچی خوم کرده ناویه وه ئهوا کرنوشی بو ببهن.

٧٣- فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

ئه وه بوو هه موو فریشته کان کرنوشیان بو برد.

٧٤- إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

تهنها ئیبلیس نه بیت خوی به گه وره زانی، وه له کافره کان بوو.

٧٥- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

(الله) گوتی ئەى ئىبلىس چى قەدەغەى کردیت که کړنۆش بەریت بو ئەو شتەى که به هەردوو دەستە کانم درووستمکردوو، ئایا خۆت به زل زانی وه یان تۆ له بەرزەکان بوویت؟

۷۶- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

(ئىبلىس) گوتى من له ئەو (ئادەم) باشترم، منت له ئاگر درووستکردوو، وه ئەوت له قور درووستکردوو.

۷۷- قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

(الله) گوتى دە لێره برۆ دەرەوه، له راستیدا تۆ تروکراویت.

۷۸- وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

وه نەفرەتى من لەسەرته تاوه کو رۆژى لێرسینەوه.

۷۹- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

(ئىبلىس) گوتى خوداکەم مۆلەتم بدە تاوه کو رۆژى زیندوو بوونەوه یان.

۸۰- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

(الله) گوتى دە ئەوه تۆ له مۆلەت پێدراوانیت.

۸۱- إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

تاوه کو رۆژی کاتی دیاریکراو.

۸۲- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

(ئیبلیس) گوتی سویند به شکۆ و دهسه لاتت ده بیټ سه رتا پایان له خشته ببه م.

۸۳- إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

ته نها ئه و به ندانه ت نه بیټ که پاک و دئسوژن.

۸۴- قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

(الله) گوتی راستی ئه مه یه و هه ر راستی ده ئیم.

۸۵- لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

سویند بیټ، ده بیټ دۆزه خ له تو و له گشت ئه وانه پر بکه م که به دوات ده که ون.

۸۶- قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بلی من داوای هیچ کریه کتان لیناکه م، وه من له وانه ش نیم درۆ هه لبه ستم.

۸۷- إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

ئەو تەنھا وەبیرھیناوەیە کە بۆ جیھانە کان.

۸۸- وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأُ بَعْدَ حِينٍ

وہ بہ دُنیاویہ وہ ہہوالہ کہی دہزانن دواى ماویہک.

شروڤه و تیبینی

ئایه تی ۱

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

سویند بە (صاد) و قورئانیك کە وەبیرھینانەوہی بۆ مروڤه کان تیدایە سەبارەت بە سزا و زەبروزەنگی اللہ، دەرھەق بەو میللەت و ھۆزانەى کە لە رابردوو باوہریان بە پیغەمبەرەن نەھینا و اللہ قری کردن.

سەبارەت بە مانای پیتی (صاد) ابن الجوزی لە زاد المسیردەئیت، ھوت قەول ھەیە:

یە کەم: سویندیكە و اللہ سویندی پیخواردووہ، وە (صاد) ناویكە لە ناوہکانی اللہ.

دووہم: واتە "صدق محمد" واتە محمد راستی گوتووہ.

سَيِّهَم: واته "صدق الله" واته الله راستی گوتووہ.

چوارہم: صاد، ناویکہ له ناوہ کانی قورئان و الله سوئندی پیخواردووہ.

پینجہم: (صاد)، ناوی ماریکہ کہ سہری له ژیر عہرشہ و کلکی له ژیر زہوی
 حہوتہ مدایہ.

شہ شہم: واته قورئان بدوینہ و سہیری بکہ. وه هہروہا به مانای "صادِ
 بِعَمَلِكَ الْقُرْآنَ، أَي: عَارِضُهُ" قورئان رہوابکہ به کارہ کانت، وه یان دژایہ تی
 بکہ.

حہوتہم: واته محمد دئی خہلکی راوکرد و به لای خویدا رایکیشا، تاوہ کو
 باوہریان پیہینا و خویشیانویست.

رہنگ بیت ئەو مارہی کہ سہرہ کہی له ژیر عہرشہ، هہمان ئەو مارہ بیت
 کہ چواردہوری عہرشی اللهی داوہ.

ریوایہ تیکی صحیح، عبدالله بن احمد له "السنة" و الذهبی له "مجمع
 الزوائد" و الالبانی له "المختصر العلو"، ئاماژہ یان پیکردووہ، کہ عبدالله بن
 عمرو دەلئیت:

إِنَّ الْعَرْشَ مَطَوَّقٌ بِحَيَّةٍ، وَإِنَّ الْوَجِي لَيُنزَلُ فِي السَّلَاسِلِ

عہرشی الله دەورہ دراوہ به مار، وه وهی به پلیکان دادہ به زیت.

رهنگ بیت ئەم مارە، که خۆی لوول داوہ له دەورەى عەرشی اللہ، ئەوا سەرەکەى له ژێر عەرشدای بیت.

له راستیدا ژێر عەرشی اللہ له باخچەى ئازەلان دەچیت، جگە له و مارە چەند مخلووقاتیکى تری له ژێردایە، وهك: ههشت بزنه کيوى و که له شير.

له سوورپهته کانی داهاتوو باسیان ده کهین.

ابن الجوزى سه بارهت به (ذِي الدُّكْرِ) ده لیت، ۳ قهول ههیه:

یه کهم: قورئان خاوەن شەرەفە.

دووهم: قورئان خاوەن راگەیانندنه.

سیههم: قورئان خاوەن (التذکیر) وه بیرهینانه وهیه.

ئایه تی ۲

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

له وهلامی سویند خواردن به (صاد) و به (قورئان)، اللہى عەرەب و ئیسلام ده لیت:

به لکو کافره کان به هۆى عیزه تی نه فس (شکو) و لووتبه رزیان، باوهر به قورئان ناهین.

هه‌رچه‌نده شروقه کاران و یاوه‌ره‌کانی محمد و تابعین ناکوکن سه‌باره‌ت به‌وهی کامه‌ ئایه‌تی دواتر وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌ی الله‌یه‌.

ابن‌ الجوزی ده‌ئیت پینج‌ قه‌ول هه‌یه‌:

یه‌ که‌م: (ص) وه‌لامه‌ بو سویند به‌ قورئان. واته‌ وه‌لامی سوینده‌ که‌ پیش سوینده‌ که‌ هاتوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی الله‌ گوتبیتی :

وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ (سویند به‌ قورئانی خاوه‌ن وه‌بیره‌ئینانه‌وه‌) ئینجا (ص).

دووهم: وه‌لام به‌ "سویند به‌ صاد" ئایه‌تی ژماره‌ ۳ یه‌، که‌ ده‌ئیت (كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ)، واته‌ چه‌نده‌ها نه‌وه‌ و میلیه‌تمان له‌ پیشیاندا قر کرد).

سیه‌هم: وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌، ئایه‌تی ژماره‌ ۱۴ یه‌، که‌ ده‌ئیت، (إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ)، واته‌ هه‌ر هه‌موویان نکوئیان له‌ پیغه‌مبه‌ران کرد .

چواره‌م: وه‌لام به‌ سوینده‌ که‌، ئایه‌تی ژماره‌ ۶۴، که‌ ده‌ئیت، (إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ)، واته‌ ئه‌م هه‌واله‌ راسته‌ که‌ خه‌لکی دوزه‌خ مشتومر ده‌ که‌ن.

پینجه‌م: وه‌لامی سوینده‌ که‌ سپردراوه‌ته‌، واته‌ مانا که‌ی ده‌بیت به‌ (والقرآنِ ذِي الذِّكْرِ مَا الْأَمْرُ كَمَا يَقُولُ الْكُفَّارِ)، وه‌ سویند به‌ قورئانی خاوه‌ن وه‌بیره‌ئینانه‌وه‌، شته‌ که‌ وانیه‌ که‌ کافره‌کان ده‌یلین.

الله‌ اعلم

هه موویان دهزانن که ئایه تی ژماره دوو وه لومه به سوینده که، به لام بوچی
ئهم هه موو ناکوکیه له ئارادایه؟ چونکه ئایه تی ژماره ۲ ناته واوه.

(بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ)، واته، به لکو بیباوه ران له عیزهت و
لووتبهرزیدان، مانای چیه؟

بو ئه وهی مانادار بیت، ده بیت وشه ی بو زیاد بکریت، وه ئایه ته که به م
شیوه ی لیبکریت:

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا **به** فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

واته: به لام ئه وانه ی کوفریان پیکرد (باوه ریان پینه هینا واته به قورئان)،
له عیزهت و لووتبهرزیدان.

واته، به هوی عیزهت و لووتبهرزیان بروایان به قورئان نه هینا.

ئایه تی ۳

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلا تَحِثِّبِنَا

چهند میلله تمان پیش ئیوه قرکرد و له ناو برد، (کاتیك سزیمان به سه ریاندا
دابه زاندا)، هاواریان کرد (له الله پاران هوه و توبه یان کرد)، به لام کاتی پاکردن
له سزاکه (مۆله تییان) به سه رچوو بوو.

اللهی عه ره ب و ئیسلام له م ئایه ته ده ئیت: چهنده ها میللهت و هوزمان
به ره له کافر و موشریکه کانی دوورگه ی عه ره بی له ناو برد، به هوی ئه وه ی

باورپان نه هیئا، وه کاتیک سزام به سهریان دابه زاند، ئه و میللهت و هوژانه هاوار و نیزا و توبه یان کرد، به لام کاتی په شیمان بوونه وه و توبه بو پراکردن له سزای الله به سه رچوو بوو.

ئایه تی ۴-۵

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت: وه (خه لکی مه ککه) به لایه نه وه سه یربوو که هو شیارده ریک له خو یانه وه بو یان هات، ئه وه بوو کافره کان گوتیان: محمد ساحیر یکی دروژنه.

ئایا هه موو خوداوه نده کانی (بت و خوداوه نده کان) کردوو به یه ک خوداوه ند (الله اکبر)، له راستیدا ئه وه شتیکی سه یره یه.

ریوایه تیک له جامع الترمذی و سنن النسائی و مسند احمد و المستدرک للحاکم و الدلائل للبيهقي و القرآن العظيم لابن كثير و جامع البيان للطبری و جامع لاحکام القرآن للقرطبي هاتوو، ابن عباس ده ئیت:

کاتیک ابو طالب نه خو شکهوت، کو مه ئیک له گه وره پیاوانی قوره یش هاتن بو لای ابو طالب که "ابوجهل" یان له گه ئدا بوو و گوتی: محمدی برزات جوین به خوداوه نده کانمان ده دات، وه واده کات و واده کات، وه واده ئیت و واده ئیت، ئه گهر بتوانیت به دوایدا بنی ریت و ئاموژگاری بکه یت. ئه وه بوو

پيغهمبەر هات و ابو طالب گوتی: ئەو چيیه هۆزه کهت سکا لایان ههیه؟
 وه ده لاین جوین به خوداو هنده کانیان ده دهیت و ده یلیت و ده لیت
 (يَزْعُمُونَ أَنَّكَ تَشْتُمُّ آلِهَتَهُمْ، وَتَقُولُ وَتَقُولُ). پيغهمبەر گوتی ئەی مام (إِنِّي
 أُرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ يَقُولُونَهَا تَدِينُ لَهُمْ بِهَا الْعَرَبُ وَتُؤَدِّي إِلَيْهِمْ بِهَا
 الْعَجْمُ الْجَزِيَّةَ) من ده مه ویت یهك وشه بلین كه عه ره ب قه رزارباریان بیته
 و عه جه م سه رانه یان پیدبات. گوتیان ئەو وشه یه چیه؟ گوتی هیچ
 خودایهك نییه ته نهها الله نه بیته، ئەو هه بوو هه لسان و رویشتن، وه گوتیان
 (أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ - ئایا خوداو هنده کانی کردوو
 به یهك خوداو هنده، هه ر به راستی ئەو هه شتیکی سه مه ره یه، ئەو هه بوو (ص
 وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ) تاوه كو (بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ) دابه زی.

سه بارهت به ئایه تی ۴-۵، چه ند تیبینییهك:

یه كه م: توحید واته یه كانگیر كردن، واته كوومه لیک شت بکهیت به یهك
 شت، كوومه لیک دهسته بکهیت به یهك دهسته، كوومه لیک خوداو هنده و بت
 بکهیت به یهك خوداو هنده و بت.

ئهو هی محمد کردی هه لباردنی یهك بتی مه زن بوو و کردی الله ی عه ره ب و
 ئیسلام كه، هه روهك له سووره ته کانی پیشوو باسما ن کرد، هه به ل بوو، وه
 ناوی بته کانی تری دوورگه ی عه ره بی کرد به سیفاته کانی الله اکبر.

دووهم: به محمدیان گوتوو هه ساحیریکی درۆزن. جا نازانم موسلمانان درۆ و
 ده له سه ی نازناوی "صادق الامین" یان له کوی هیناوه، كه گوایه قوره ییش
 محمدیان ناو بردوو به "صادق الامین" واته "راستگۆی ده ستپاک"، یهك

دهقی قورئان نییه که بلیت قوره‌یشه کان به محمدیان گوتووہ "الامین" ،وه یان "صادق".

ابن اسحاق که السیرة النبویة دهنووسیت، نزیك به ۱۴۰ سال له دواى مردنی محمد، وه به حوکمی ئەوهی باوک و باپیری مه‌سیحی بوون، نازناوی یسوع المسیح (عیسا) که "الصادق" و "الامین" ه له په‌رتووکی پیروژ دده‌زیت و ده‌یکات به نازناوی محمد.

سیه‌هم: محمد ههر له سه‌ره‌تاوه جوینفرۆش بووه، وه له ریواته که دیاره که گه‌وره پیاوانی قوره‌یش زۆر لیبوورده بوون به‌رامبه‌ر به سووکایه‌تی و جوینه‌کانی محمد.

ئایه‌تی ۶-۸

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام ده‌لیت:

گه‌وره پیاوانیان رو‌یشتن، (گوتیان)، خه‌لکینه له‌سه‌ر خوداوهنده‌کانتان به‌رده‌وام بن و به‌رگریان لیبکه‌ن، وه ئەوه شتیکه داوا ده‌کریت.

وه گوتیان: شتی وaman نه بیستووہ (که خوداوہنده کان بکرین به یهك خوداوہند) له دوا میللهت، ئه وه شتیکه تهنها محمد هه ئیبه ستووہ.

وه گوتیان: ئایا (وه حی و قورئان) له ناو ئیمه دا تهنها بو ئه و (محمد) دابه زیووہ؟

ئینجا الله وه لامیان ده داته وه و ده ئیت: ته نانهت شکوگومانیان هه بوو که شتیك هه بیته به ناوی هوشیاریدان. به لکو تا ئه و کاته ی ئه شکه نجه ده چیژن.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (وَإِنظَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ- گه وره پیاوانیان رویشتن) ده ئیت:

واته گه وره پیاوانی قورهیش رویشتن بو لای ابي طالب، بو سکا لا کردن له محمد. (أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ- برۆن و خوراگر بن له سه ر خوداوهنده کانتان)، واته پیداکر بن له سه ر په رستی خوداوهنده کانتان.

(إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ) به دنیاییه وه ده بیته به رگری له خوداوهنده کانمان، ویستمان بیته.

الطبری له جامع البیان، سه بارهت به { إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ } : واته ئه م قسه یه ی محمد ده یكات (خوداوهنده کان بکهین به یهك خوداوهند) و بانگی شه مان بو ده کات (هیچ خودایهك نییه تهنها الله نه بیته)، شتیکه محمد داوامان لیده کات بو ئه وه ی دهستی خویمان به سه ردا به رزیکاته وه و به سه رماندا زال بیته و ئیمه بین به شوین هه لگری.

سه بارهت به ئايه تي (مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ- له
دوا ميللهت (ئاین) گویمان لهمه نه بووه، به لکو ئه وه شتیکه ته نها محمد
هه ئیبه ستووه).

ابن کثیر ده ئیت واته: له دوا ميللهت (ئاین) گویمان له "توحید" نه بووه که
محمد بانگی شه ی بو ده کات.

الطبری ده ئیت، شروقه کاران ناکوکیان هه یه سه بارهت به شروقه ی ئه م
ئایه ته، هه ندیکیان ده ئین واته: گویمان له و شته نه بووه که محمد
بانگی شه یمان بو ده کات، که ده ستبه رداری هه موو خودا وه نده کان بین و
ته نها الله بپه رستین. وه مه به ست له (میللهت) واته مه سیحیه کان.

اللهی عه ره ب و ئیسلام، به و په ر جهل و نه زانی سه بارهت به عه قیده ی
مه سیحیه کان (سیانه کی پیروز) قسه ی کردووه، چونکه مه سیحیه کان
بروایان به بوونی ۳ خودا نییه، به لکو بروایان به یه ک خودا هه یه که ۳
لایه ن (اقنوم) ی هه یه.

قورئان پیی وایه که ثالث واته ۳ خودا، وه ک ئایه تی ۱۱۶ سووره تی المائدة
ده ئیت:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ

وه که الله به عیسا کوری مریه می گوت: ئایا تو به خه لکت گوتووه من و
دایکم وه ک دوو خودا جگه له الله به خو تانه وه بگرن؟

واته له روانگه‌ی قورئانه‌وه مه‌به‌ست له سیانه‌کی پیروژ ۳ خودایه: الله و مریه‌م و عیسا.

وه ئه‌وه جگه له ده‌به‌نگی و نه‌شاره‌زایی بوون سه‌بارهت به عه‌قیده‌ی مه‌سیحیه‌کان و په‌رتووکی پیروژ به هه‌ردوو سه‌رده‌مه‌که‌ی شتیکی تر نییه.

له چهنده‌ها شوین له په‌رتووکی پیروژ، په‌یمانی نوی (ئینجیل) هاتوو، که خودایه‌که. بۆ نموونه، له سفر الرؤیا هاتوو: لأن الله واحد هو (چونکه خودایه‌که).

واته الله‌ی عه‌رب و ئیسلام، هه‌مان تیروانی موشریک و کافره‌کانی هه‌بووه که پێیان وابوو مه‌سیحیه‌کان بروایان به فره‌خودایی هه‌یه.

سه‌بارهت به ئایه‌تی (أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابٍ - ئایا له نیوانماندا قورئان ته‌نها بۆ محمد دابه‌زیوو به‌لکو ئه‌وانه له شکوگومان سه‌بارهت به قورئان، به‌لکو (بروا به‌ین) کاتیك ئه‌شکه‌نجه ده‌چێژن).

هه‌روه‌ک ده‌بینن زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کان به‌م شیوه‌ن، نارۆشن و لیلن.

الجلالین (السیوطی و المحلی)، سه‌بارهت به (بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابٍ) ده‌لین: واته بروا به محمد به‌ین کاتیك ئه‌شکه‌نجه ده‌چێژن، به‌لام ئه‌وکات برواهینان سوودی نابیت.

القرطبي له جامع البيان، سه بارهت به (بَل لَّمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ) ده لیت، وه
 نه گهر نه شکه نجهی من ببینن و بچیژن نهوا نه وکات ئیمان ده هیینن، به لام
 نه وکات ئیمان هیینان سوودی نابیت.

ئایه تی ۹-۱۱

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

یان گه نجینه کانی به زه بی خودای به ده سه لات و پیده ری تویان لایه نهی
 محمد.

وه یان خو یان خاوه نداریتی ئاسمانه کان و زه وی و نه وهی نیوانیانه ده که ن؟
 (گهر وایه و خاوه نداریتی ده که ن) ده با به پلیکان بو ئاسمانه کان سه رکه ون.

به لام با ئاگادار بن، سه ربازانیک له ئاسمانه کانن (هیژی به رگری ئاسمانی الله
 که فریشته ن)، کو مه له نه یاره کان تیک ده شکینن و پاشه کشه یان پی
 ده که ن.

الطبری له جامع البيان ده لیت:

ئهی محمد ئایا نه و موشریکانه، که نکۆلی ده که ن وه حیت له لایه ن الله وه
 بو هاتبیت، گه نجینه کانی به زه بی الله یان لایه ؟ نه و الله ی که قودره تمه نه ده

له دهسه لاته كهى وه حى به ههر كه سيك ده به خشيت كه ههر الله خوى
دهيه وئيت؟

وه سه بارهت به {فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ}، ده ئيت، ته گهر خويان
خاوه نداريتي ئاسمانه كان و زهوى و ته وهى له نيوانيانه ده كهن، ده با به
دهرگانى ئاسمان و ريگانى سهركهون.

الرازي له مفاتيح الغيب و الزمخشري له الكشاف و الشوكاني له فتح القدير
والبضاوى له انوار التنزيل، سه بارهت به {فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ} ده ئين:
واته ته گهر ئيدعا ده كهن كه ئاسمانه كان و زهوى خويان خاوه نداريتي
ده كهن، ده كه واته با به پليكان سهركهون تاوه كو ده گنه لاي عهرشى الله.

القرطبي له جامع لاحكام القران، سه بارهت به {فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ}
ده ئيت، واته: ده با بو ئاسمانه كان سهركهون، وه ريگا له و فريشتانه بگرن كه
وه حى بو محمد داده به زين.

(سبب) واته (ريگا) و (اسباب) ريگان.

بو نمونه له ئايه تي ٨٥ سووره تي الكهف سه بارهت به ذالقرنين هاتوه،

فَاتَّبَعَ سَبَبًا

ئه وه بوو (ذالقرنين) ريگيه كي گرت.

ههر له بهر ته وه الله بي عه رب و ئيسلام، له ئايه تي ٣٣ سووره تي الرحمن،
ده ئيت:

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

ئەى كۆمەلى جنۆكە و مروّف، ئەگەر توانیتان كە تەوهرەى ئاسمانە كان و زهوى بېرن ئەوا بېيرن، بەلام ناتوانن تەنها بە مۆلەت و دەسەلاى الله نەبىت.

چونكە ئاسمان بنمىچە، وه دەرگاكانى ئاسمان پاسهوانيان ههيه، ئەوا اللهى ئىسلام دەلىت، ناتوانن بنمىچى زهوى كە قوبهى ئاسمانە بېرن.

وه له ئايهتى ۳۵ سوورهتى الانعام دەلىت:

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا
فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

وه ئەى محمد، ئەگەر داواكارى (موشريك و كافرەكانت) بەلاوه سەختە، ئەگەر دەتوانىت ئەوا تونىلىك لە زهويدا هەلبكەنە وه يان **پەيزهيهك بە ئاسمان هەلپەسىرە** بۆ ئەوهى موعجيزهيه كيان بۆ بىنىت.

له روانگهى اللهى ئىسلام، ئەگەر مۆلەت بە كەسىك بدات بۆ ئاسمان سەرکهوئىت، ئەوا دەتوانىت بە پەيزه و پليكان سەرکهوئىت.

ئەوهنده داواى موعجيزهيان لە محمد کردوو، محمد له ترسا ويستويهتى خوى بشاريتهوه لهبەر ئەوه خوداكهى پىي دەلىت: ئەى محمد موعجيزه بۆ تۆ نيه، وه ئەگەر داواكارى كافرەكان بەلاتهوه سەختە ئەوا بچۆره ژير

زەوى، وە يان بە پليكان بۆ ئاسمانە كان سەرکەووە بۆ ئەوھى
موعجىزەيە كيان بۆ بېنيت.

ناساى كافر ئەم زانىارىيە گرنگەى لە خەلك شاردۆتەووە، خۆيان بە پليكان بۆ
ئاسمانە كان سەردەكەون، بەلام وایان لە خەلك گەياندوووە كە بە موشەك
سەردەكەون. اللہ اكبر

سەبارەت بە ئايەتى (جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ)، واتە (سەبازانىك
لە ئاسمانە كان، تىكشكىندراون لە كۆمەلەكان).

ئەم دەقە سەرتاپاى كارەساتە و لە پرووى ماناوە ھەلەيە، لەبەر ئەووە
شروڤەكاران لە مانا راستەقىنەكەى رايان كردوووە و دەلێن ئەم دەقە
سەبارەت بە شەرى بەدرە، كاتىك سوپاى موشرىكە كان تىكشكان و رايان
كرد.

بەلام ئەگەر سەيرى ئەم ۳ ئايەتەى دواى بكەين، دەبينن كە پەيوەنديان
بەيەكەووە ھەيە، وە كۆتايى ئايەتى ۱۰ و ئايەتى ۱۱ دەلێن:

فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ، جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

دەلێت: دە با بە رېڭاگان (بۆ ئاسمانە كان) سەرکەون، سەربازانىك لەوین،
تىكشكان بە دەستى كۆمەلى نەياران.

لە زمانى عەرەبى (ھنا) ناوى ئىشارەيە بە ماناى (ئېرە)، واتە بۆ شوينىكى
نزىك دیت، (ھنالک) ناوى ئىشارەيە بۆ شوينىكى دوور دیت.

واته "لهوى" له ئاسمانه كان، چونكه ئاسمانه كان (دوورن له زهوى) سهربازانيك ههن (فريشته كه پاسهوانى دهركانى ئاسمانن).

(مَهْزُومٌ) واته تيكشكاون و دووراون.

(مَنْ الْأَحْزَابِ) له حيزه به كان يان به دهستى حيزه كان (نه ياره كان).

واته ئەم دهقه دهئيت: دهبا موشريكه كان سهركهون به ريگكانى ئاسمان، بهلام ئاگداربن، كه له ئاسمانه كان سهربازانيك له فريشته ههن كه تيكشكاون و دووراون له مملانيي نه ياره كان.

به ئى زور روونه كه فريشته كانى الله تيكشكاون.

يان دهبيت ئەم دهقه بهم شيوهيه بووبيت:

فَلْيَرْتُقُوا فِي الْأَسْبَابِ، جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ **مُنْهَزِمُونَ** مِّنَ الْأَحْزَابِ

واته: دهبا كافره كان به ريگكانى ئاسمان سهركهون، سهربازانيك له وئيدان كه له نه ياران يان تيكشكاندوه.

ئايه تي ۱۲-۱۴

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

إِن كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام، باسی ئه وه ده کات که چۆن چهندهها
میلله تی پیشووی له ناو بردوو، چونکه ئیمانیاں به پیغه مبه ره کانی نه هیئاوه
و ده لیت:

پیش کافر و موشریکه کانی مه ککه، میلله تی نوح و عاد و فیرعه و نی خاوهن
میخه ک (رهنگ بیت مه بهستی هه ره مه کان بیت)، ثمود و میلله تی لوط و
یاوه رانی ئه یکه، وه ئه و کومه لانه، هه ره موویان نکو لیاں له پیغه مبه ره کان
کرد ئه وه بوو شایسته بوون به سزای ئیمه.

(بگه ریوه بو سوورته کانی پیشوو سه بارهت به چۆنیه تی قه کردنی ئه و هۆز و
میلله تانه له لایه ن الله وه).

ابن الجوزی سه بارهت به (وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ) ده لیت، شه ش قه ول هه یه:

یه کهم: فیرعه ون خه لکی له نیوان چوار ستوون ئه شکه نجه ده دا، له م چوار
ستوونه دا که سه که ی ده به ستایه وه، ئینجا به ردیکی به سه ر ته پلی سه ریدا
به رده دایه وه و ده یکوشت.

دووهم: واته فیرعه و نی خاوهن باله خانه ی به رز و پته و.

سیههم: واته فیرعه و نی خاوهن سه رباز.

چوارهم: فیرعه ون شوینیکی به رزی دروو ستکردبوو خه لکی له سه ر
سه رده بپی.

پینجهم: فیرعهون چوار ستوونی لووله پی هه بوو، که مروّفی پینانه وه کوّت و بهند ده کرد، ئینجا ستوونه کانیاں له یه کتر دوور ده خسته وه بوّ نه وهی مروّفه که ئازار بچیزیت.

شه شه م: شوینی یاری و ته راتی پی فیرعهون.

ئایه تی ۱۵

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

کافره کانی مه ککه چاوه ری پی هیچ ناکه ن ته نها یه ک گرمه نه بیّت، که به شیوه یه کی کتوپر رووده دات و هیچ گرمه یه ک وه ک نه و گرمه یه نییه.

مه به ست له (صَيْحَةً وَاحِدَةً) گرمه ی کوّتای جیهانه.

الطبری له جامع البیان، ئاماژه به فه رمووده یه ک ده کات، که الطبرانی العجم الکبیر، له ژیر ناوی "حدیث الصور" ئاماژه ی پیکردوو، محمد صلعم ده لیت:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا فَرَعَّ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ خَلَقَ الصُّورَ، فَأَعْطَاهُ إِسْرَافِيلَ، فَهُوَ وَاضِعُهُ عَلَى فِيهِ شَاحِصًا بَصَرَهُ إِلَى الْعَرْشِ يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الصُّورُ؟ قَالَ: الْقَرْنُ

کاتیک الله له درووستکردنی ئاسمانه کان و زهوی دهستی به تال بوو، که ره نای درووستکرد و دای به ئیسرافیل که خستوو یه تیه سه رلیوه کانی و

له هه مان کاتدا چاوه کانی خستوته سهر عرش بو ئه وهی بزانیته کهی الله
 فهرمانی پی ده کات، که فوو به که ره نا که بکات؟

(ابو هریره) ده لیت گوتم ئه ی پیغه مبهری الله که ره نا چییه؟ گوتی قوچی
 ئاژه ل.

له م ئایه ته اللهی ئیسلام به کافره کانی مه ککه ده لیت: روژی قیامت نزیکی
 روودانه.

ئایه تی ۱۶

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

وه کافر و موشریکه کان ده لین، خودا که مان، ههر سزایه ک بو مانته داناوه
 په له په لی تیدا بکه بهر له روژی لیپرسینه وه.

(قِطَّنَا): (قِط) واته پشیله.

هه له کراوه له کاتی نووسیندا، ده بیته (قِسط) واته (بهش) بیته.

واته ئایه ته که ده بیته بهم شیوه یه بیته:

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِسطَنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

واته، په له بکه له به شه که مان.

وشه‌ی (قسط) له قورئان هاتوو:

ئایه‌تی ٤٧ سووره‌تی الانبیاء:

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

ئیمه به‌شه‌کان له تایی ته‌رازوو داده‌نیین له رۆژی قیامه‌ت.

ئایه‌تی ١٧

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

ده‌ئیت: ئە‌ی محمد، ئارام بگره سه‌باره‌ت به‌و قسانه‌ی کافر و موشریکه‌کان ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، وه به‌نده‌ی ئیمه، داودت له یاد بێت که خاوه‌ن ده‌سه‌لات و تۆبه‌کار بوو.

ئایه‌تی ١٨-٢٠

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

ئینجا الله‌ی عه‌رب و ئیسلام، باس له‌و ئیمتیازاتانه ده‌کات که داویه‌تی به داود و ده‌ئیت:

له راستیدا ئیمه چیاکانمان له گه‌ل داود ده‌سته‌مۆ کرد، که ئیواران کاتی خۆر‌هه‌لاتن ته‌سبیحاتیان ده‌کرد (به خودایان هه‌لده‌دا).

وه ب‌اند‌ه‌ گردبووه‌ کانیش، له‌ گه‌ل داود ته‌سبیحاتیان ده‌کرد، وه‌ هه‌ر هه‌موویان ملکه‌چی الله‌ بوون.

وه پادشایه‌تی داودمان به‌هێز کرد و ژیری و حکمه‌ت و توانایی بریارو گوفتارمان پێی دا.

واته‌: چیاکان و ب‌اند‌ه‌کان له‌ گه‌ل داود سروودیان بو‌ شکۆی خودا ده‌گوت‌ه‌وه‌.

وه‌ ئایه‌تی ۷۹ سووره‌تی الانبیاء ته‌ئکید ده‌کاته‌وه‌ و ده‌ئیت:

وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ

وه‌ چیاکان و ب‌اند‌ه‌کانمان له‌ گه‌ل داود ده‌سته‌مۆ بوو و له‌ گه‌ئیدا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد.

وه‌ ئایه‌تی ۱۸ سووره‌تی الحج ده‌ئیت:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ

ئەى نابىنىت كە بۆ اللە كرنۆش دەبەن ئەوانەى لە ئاسمانە كان و ئەوانەى
لە زەويدان و خۆر و مانگ و ئەستېرە كان و چياكان و درەختە كان و
ئازەلە كان و زۆرىك لە خەلك.

واتە ئازەل و درەخت و شتە جامدە كان نەك تەنھا تەسبىحات دەكەن،
بەلكو كرنۆشيش بۆ اللە دەبەن.

ئايەتى ٤٤ سوورەتى الاسراء دەئىت:

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ

وہ هیچ شتیک نییہ کہ تسبیحات بۆ شكۆمەندى اللہ نەكات، بەلام ئیوہ
لە تسبیحاتیان تیناگەن.

هەلبەتە دەبىت داود تیگەیشتبىت.

تەسبىحات، واتە هەلدان بە اللە، وەك: سبحان اللہ.

واتە چياكان و بالندە كان لە گەل داود ئیواران و بەیانیان تەسبىحاتیان
کردووہ و گوتوویانە: سبحان اللہ.

بۆ ماوہى چەند؟ اللہ اعلم

ابن الجوزى له زاد المسير سه بارهت به واتاى وشەى (أَوَابٌ) دەئىت ١٠
قەول هەيە:

یه کهم: موسلمان.

دووهم: تۆبه کار.

سیههم: که سیک که ته سبیحات بکات.

چوارهم: ملکه چی فه رمانی الله.

پینجهم: ئه وهی که کاتیک ته نهاییه ئاماژه به گوناوه کانی ده کات بو الله و الله لیی ده بووریت.

شه شهم: ئه وهی به دل و کار و کرده وه کانی روو ده کاته الله.

حه وتهم بو نوویهم: نویرکه ر

ده یهم: ئه وهی به نهینی گوناوه ده کات و به نهینی داوای لیبوورده پی له الله ده کات.

(وَفَضَلَ الْخِطَابِ) واته بریار سه بارهت به یه کلا کردنه وهی کیشه کانی خه لک. به لگه بو ئه مه ئایه تی دواتره که ده لیت:

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضِيمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

وه ئه ی محمد ئایا هه وائی نا کوکیه کهت پیگه یشتوو، که به سه ر دیواری میحراب سه رکه وتن (بو ئه وهی بگه نه لای داود).

ئايه تي ۲۱-۲۳

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاخْتُمْنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ

واته ئه‌ی محمد هه‌والی ئه‌و ناکۆکیه‌ت پێگه‌یشتوو. که به‌سه‌ر دیواری
میحراب هه‌لگه‌ران.

که له داود چوونه ژووره‌وه، داود لیان تۆقی، گوتیان مه‌ترسه، ئیمه دوو
که‌سین ناکۆکیمان هه‌یه، یه‌کیکمان ده‌ستدریژی کردۆته سه‌ر مافی ئه‌وه‌ی
تریان، ده‌ به‌ هه‌ق و په‌وایی حوکم له نیوانمان بکه‌ و لایه‌نگری لایه‌کمان
مه‌که، به‌لکو پێگایه‌کی راست و په‌وان بو‌هه‌ردووکمان وه‌ک یه‌ک دیاری
بکه‌.

(دانه‌یه‌کیان گوتی) ئه‌وه‌ براهمه، ۹۹ مه‌ری هه‌یه‌ به‌لام من یه‌ک مه‌رم
هه‌یه، که‌چی ده‌ستی به‌سه‌ر مه‌ره‌که‌مدا گرتوو و له‌ ده‌سه‌لاتدا له‌ من به‌
تواناتره‌ و سته‌می لیم کردوو.

ئایه‌تی ۲۱، دوو هه‌له‌ی تیدایه‌ و ده‌بیت به‌م شیوه‌یه‌ بێت:

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِينَ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

واته ئەى محمد هه‌والى ئەو دوو كه‌سه‌ت بۆ هاتوو كه كيشه‌يان هه‌بوو
كاتىك به سهر ديوارى مېحراب هه‌لگه‌ران؟

(الخصم) به مانای ناکۆكى دیت، به‌لام (الخصمین) واته دوو كه‌س كه
ناكۆكیان هه‌یه.

ئایه‌تى ۲۲ پیمان ده‌لیت، دوو برا بوون ناکۆكیان هه‌بوو، (تَسَوَّرُوا) به‌كۆ
هاتوو، واته بۆ ۳ كه‌س و زیاتر، له‌بهر ئەوه ده‌بی‌ت (تَسَوَّرُوا) بی‌ت كه به
مانای دوو كه‌س دیت كه به‌سهر دیوار هه‌لگه‌ران.

گرنگ دوو برا ده‌بن، دانه‌یه‌کیان ۹۹ مه‌رى ده‌بی‌ت (سبحان الله، له‌م
ئیعجازه ژماره‌یه، الله ۹۹ ناوی هه‌یه له ئیسلام، وه یه‌کیك له‌م دوو برایه
۹۹ مه‌رى هه‌یه) وه ئەوه‌ی تریان یه‌ك مه‌رى ده‌بی‌ت، براكه‌ی یه‌كه‌م
ده‌یه‌وی‌ت ئەو دانه مه‌ره‌ش له براكه‌ی زه‌وت بکات. وه براكه‌ی دووه‌م كه
خاوه‌ن یه‌ك مه‌ره به داود ده‌لیت: دادپه‌روه‌رانه حوکم بکه و لایه‌نگری
كه‌س مه‌که.

ئایه‌تى ۲۴-۲۵

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِيَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

(داود گوتی) براكهت سته می لیتکردووہ کہ داوات لیدہ کات مہرہ کہی بدہیتی و بیخاتہ سہر مہرہ کانیهوہ، وہ زوریک لهوانہی بهیہ کہوہ کار ده کهن و شریکن ستهم لهیہک ده کهن، تهنہا ئهوانہ نہبیت کہ باوہریان هیناوہ و کاری چاکیان کردووہ، وہ مروّفانیتی لهم چهشنہ کہمن.

ئینجا ده لیت: داود وایزانی کہ تاقیمان کردوتهوہ، ئهوه بوو داوای لیبوورده پی له خوداکه ی کرد و کرنوشی بو برد و توبه ی کرد.

ئینجا ده لیت: ئیمه ش له گوناہه که ی خوشبووین، وہ بو داود له لای ئیمه نزیکه، وہ جیگایه کی باشی ده بیت.

چهندهها هه له و سهرنج سه بارهت بهم چند ئایه ته:

یه کهم: پاش و پیش له وشه ی (له عندنا) لهم ئایه ته هه یه که ماناکه ی تیک داوه، وہ ده بیت بهم شیوه یه بیت:

وَإِنَّهُ لَزُلْفَىٰ وَلَهُ عِنْدَنَا حُسْنَ مَآبٍ

وه ئه و (داود) له ئیمه نزیکه، وه له لای ئیمه جیگایه کی باشی ده بیت.

دووهم: ئایه تی ۲۴-۲۵ ده لیت، (وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ، فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ) واته:

وه داود پيواوو كه له راستيدا ئيمه تاقيمانكردوتهوه، ئهوهبوو داواي لیبووردهي له خوداكه‌ی کرد و كهوته سهر زهوی و كرنوشي برد و توبه‌ی کرد، وه ئيمه‌ش لهوه‌دا لیبی خوشبووين).

ئهم داواي لیبووردنه‌ی داود له چوار چيوه‌ی چيروكي كيشه‌ی نيوان دوو كه‌سدا هاتوو، كه دانه‌یه‌کیان له گه‌ل ئه‌وه‌ش ۹۹ مه‌ری هه‌بووه سته‌می له پياويك کردوو كه يه‌ك مه‌ری هه‌بووه و مه‌ره‌كه‌ی لیبی زهوتکردوو.

كه‌واته مه‌به‌ست له‌م چيروكه چيه؟ به‌تايه‌تی له حوكمی نيوان ئهم دوو كه‌سه داود سته‌می نه‌کردوو، وه‌ك ئايه‌تی ۲۴ ده‌لێت:

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

داود گوتی: سته‌می لیبکردوویت كه مه‌ره‌كه‌ی توی خستوته سهر مه‌ره‌كانيه‌وه.

به‌لام ده‌قه ته‌ئکید ده‌کاته‌وه كه داود سته‌می کردوو، له‌به‌ر ئه‌وه داواي لیبخوشبوونی له گوناوه‌كه‌ی کردوو و خوداكه‌ی لیبی خوشبووه.

مه‌سه‌له‌كه مه‌ر نيه، مه‌سه‌له‌كه ده‌ستگرتن به‌سه‌ر ژنه. وه قورئان مه‌ری وه‌ك كينايه بو ژن به‌كاره‌یناوه، چونكه له روانگه‌ی قورئان ژن وه‌ك ئازهل و مه‌ر و مالاتن.

سپه‌هم: القرطبي له جامع لاحكام القران و الطبري له جامع البيان و الرازي له مفاتيح الغيب، ده‌لێن:

به خویندنه وهی ابن مسعود دهقه که بهم شیویه بوو:

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً أَنْثَى

(انثی) واته میینه، واته مهرومالاتی میینه. واته کیشه که له سه ر میینه بووه.

البغوی له معالم التنزیل، ده لیت:

وحقیقة المعنى: وهذا كله تمثيل لأمر داود مع أوریا زوج المرأة التي تزوجها داود حيث كان لداود تسع وتسعون امرأة ولأوریا امرأة واحدة فضمها إلى نسائه.

حه قیقه تی مانای ئەم ئایه تانه: ته مسیلی ئەو شته ده کهن که داود له گه ل ئەوریا کردی که میردی ئەو ژنه بوو که داود هاوسه رگیری له گه لدا کرد، ئەوکات داود ۹۹ ژنی هه بوو و ئەوریا ته نها یه ک ژنی هه بوو، به لام داود دهستی به سه ر ژنه که ی ئەوریا دا داگرت.

الطبری له جامع البیان ده لیت:

وَإِنَّمَا كُنِّيَ بِالنَّعْجَةِ هَاهُنَا عَنِ الْمَرْأَةِ، وَالْعَرَبُ تَفْعَلُ ذَلِكَ

لهم دهقه دا ژن به مه ر ئاماژه ی پیکراوه، چونکه عه ره ب ئەم کاره ده کات (واته ژن به مهرومالات ناوده بات).

وه الطبری دهلیت:

وَهَذَا مَثَلٌ ضَرَبَهُ الْخَصْمُ الْمُتَسَوِّرُونَ عَلَى دَاوُدَ مِحْرَابَهُ لَهُ، وَذَلِكَ أَنَّ دَاوُدَ
كَانَتْ لَهُ فِيمَا قِيلَ: تِسْعٌ وَتِسْعُونَ امْرَأَةً، وَكَانَتْ لِلرَّجُلِ الَّذِي أَغْرَاهُ حَتَّى قُتِلَ
امْرَأَةً وَاحِدَةً، فَلَمَّا قُتِلَ نَكَحَ دَاوُدُ امْرَأَتَهُ.

وه ئه وه نمونه یه که هیئراوته وه سه بارهت بهم دوو پیاوهی کیشیهان
هه بوو و به سهر دیواری میحراب هه لگه ران و له داود چوونه ژووره وه، وه
نمونه که سه بارهت به داوده، ههروهك دهلین، داود ۹۹ ژنی هه بوو، وه
ئه و پیاوهی که ژنیکی هه بوو داود ناردی بو شهر و جهنگ بو ئه وهی
بکوژریت، کاتیک کوژرا داود ژنه که ی له خوئی ماره کرد.

له بهر ئه وه ابن الجوزی، له زاد المسیر دهلیت: ئه وه نمونه یه هیئراوته وه،
وه له راستیدا دوو پیاوه که دوو پیاو نه بوون به لکو فریشته بوون، هاتوون
ئه م نمونه یان بو داود هیئاوته وه بو ئه وهی بزانییت که سته می کرد له
ئه وریا.

وه له م دهقه پروونه که ئه وریا خه می ژنه که ی بووه، داود پییگوتووه خه مت
نه بییت من ئاگاداری ژنه که ت ده بم.

له راستیدا باش ئاگاداری بوو.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت بهم ئایه ته (وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّهَا فَتْنَاهُ- وه
داود پییوابوو که تاقیمان کردوته وه)، دهلیت:

(ظن داود) واته دُنیا بوو و زانی، (اَنَّمَا فَتَنَّاهُ) دوو مانا له خوږه وه ده گړیت:

یه کهم: تا قیما نکرده وه.

دووهم: هه لمانسه نگاند (ابتلاء).

وه ده لیت، سه بارهت به (ابتلاء) سی قه ول هه یه:

یه کهم: دوو فریشته که نه وه یان بو داود ده بری که خودا که ی
هه لیسه نگاند.

دووهم: کاتیک دوو فریشته که بو ئاسمان به رزبوونه وه گو تیان داود خو ی
حوکمی له سه ر خویدا (که هه ندیک له شریکه کان و نه وان هی تیکه لن سته م
له یه کتر ده که ن ثایه تی ۲۴).

سیه هم: کاتیک حوکمی له نیوانیاندا، یه کیکیان سه یری نه وه که ی تری کرد و
پیکه نی، ئینجا بو ئاسمان سه رکه وتن، وه داود سه یری ده کردن، وه زانی که
الله تا قی کردو ته وه و هه لیسه نگاند وه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت:

وَالْعَرَبُ تُكْفِي عَنِ الْمَرْأَةِ بِالنَّعْجَةِ وَالشَّاةِ، لِمَا هِيَ عَلَيْهِ مِنَ السُّكُونِ
وَالْمَعْجِزَةِ وَصَعْفِ الْجَانِبِ. وَقَدْ يُكْفِي عَنْهَا بِالْبَقَرَةِ وَالْحِجْرَةِ وَالنَّاقَةِ؛ لِأَنَّ
الْكُلَّ مَرْكُوبٌ

وه عه رهب به مهر و بز ن ته عبير له ژن ده كات، به هوئى ئه وهى ژن لايه نى
 ئارامى و بئ ده سه لآتى و لاوازى تيدايه، وه ته نانه ت به مانگا و وشتر ئاماژه به
 ژن ده كات، چونكه هه ر هه موويان بو سوار بوونن.

السعدى له تفسير كلام المنان ده ئيت:

لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً أَيُّ: زَوْجَةٌ

(٩٩ مهري ههيه)، واته ژن.

الرازى له مفاتيح الغيب ده ئيت:

النعجة الأنثى من الضأن والبقرة الوحشية والشاة الجبلية، والجمع
 النعجات، والعرب جرت عاداتهم بجعل النعجة والظبية كناية عن المرأة

(النعجة) واته ميينه ي بز ن و مانگاى كئوى و مهري چيايى و كوئيه كه ي
 ده بيت به (نعجات) وه دابونه ريتى عه رهب وايه كه ته عبير له ژن ده كه ن به
 مهرومالات.

الشوكانى له فتح القدير ده ئيت:

له راستيدا مه به ست له (هئا-ئهو) داوده چونكه ٩٩ ژنى هه بووه.
 مه به ست له (وَلِي نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ- وه من يه ك مه رم هه يه) ئه وريايه كه
 مي ردى ئه و ژنه بوو كه داود ويستى هاوسه رگيرى له گه ئدا بكات.

الجلالین دهلین:

{إِنَّ هَذَا أَخِي} أي على ديني {لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً} يعبر بها عن المرأة {وَلِي نَعْجَةٌ وَحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا} أي اجعلني كافلها.

(ئەوہ برامہ) واتہ لەسەر ئاینه که مه (۹۹ مەری هەیه)، تعبیری لی دەکریت بە ژن، (وہ من یهک مەرم هەیه گوتی من ئاگاداری دەبم).

هەر هەموو شروڤه کاران هاوران که ژن له ئیسلامدا بە مەرومات دادەنریت.

الرازی له مفاتیح الغیب، سه بارهت به ئایه تی ۲۱ سوورەتی الروم، (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا)، دهلیت:

(خَلَقَ لَكُمْ) دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ النِّسَاءَ خُلِقْنَ كَخَلْقِ الذَّوَابِّ وَالنَّبَاتِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْمَنَافِعِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى (خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ) (البقرة ۲۹).

واته: (بۆ ئیوهی پیاوانی درووستکردوو) به لگهیه که ژنان، وهک مەرومات و روهک و شتانیکی دیکه بۆ سوودی پیاوان درووستکراون. هەر وهک الله له ئایه تی ۲۹ سوورەتی البقرة دهلیت، (ئهی پیاوان الله هەموو ئەوانه ی زهوی بۆتان درووستکردوو).

چیرۆکه که به م شیوهیه هاتوو، له پەرتووکی پیروزی جووه کان (صموئیل الثاني): داود پادشای بنی ئیسرائیل، زینا دهکات له گه ل ژنی سه رکردهیه کی سوپاکه ی، که ناوی (اوریا الحثی) ده بیّت، وه ژنه که ی ناوی (بشبع)

دهبیت، داود پلان داده ریژیت بو به کوشتدانی ئەوریا و دەینیرت بو
پیشهوهی جهنگ و به کوشتی دەدات، دواتر خۆی هاوسەرگیری له گه‌ل
(بشبع) ژنه که‌ی ئەوریا ده‌کات.

واته داود زینا ده‌کات.

قورئان بو ئەوه‌ی بلیت پیغه‌مبه‌ران "معصوم" ن و له گونا‌ه پاریزراون .
هاتوو به شیوه‌یه‌کی تعبیری و به کینایه ئاماژه‌ی به چیرۆکه‌که کردوو.

وه هه‌ر هه‌موو شروقه‌که‌رانی قورئان له په‌یوه‌ست به‌م ئایه‌تانه، ئاماژه‌یان
به رووداوی داود و ئەوریا و بشبع کردوو.

الطبری له جامع‌البيان ده‌ئیت: ابن‌عباس گوتوو یه‌تی:

کاتیک داود له میحراب بوو، کو‌تریکی ئالتوونی له میحراب نیشته‌وه، داود
ویستی بیگریت، به‌لام کو‌تره‌که‌ فری و له په‌نجه‌ره نیشته‌وه، داود بو‌ی
چوو بیگریت، به‌لام کو‌تره‌که‌ فری، وه کاتیک داود له په‌نجه‌ره‌که‌ سه‌یری
کرد، ژنیکی به‌ رووتی بینی خۆی ده‌شۆری، ئەوه‌بوو داودی پیغه‌مبه‌ری الله
به‌ دوا‌ی ئەم ژنه‌ی نارد و ژنه‌که‌ هات، داود له‌م ژنه‌ی پرس‌ی سه‌باره‌ت به
می‌ردی، ژنه‌که‌ گوتی می‌رده‌که‌ی له‌ شه‌ره، داود نامه‌یه‌کی نووسی بو
سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی که‌ می‌ردی ئەم ژنه‌ به‌ کوش‌ت بدات، ئەوه‌ بوو
وایکرد و می‌ردی ژنه‌که‌ کو‌ژرا.

وه داود هاوسەرگیری له‌ گه‌ل ژنه‌که‌ کرد، وه ئەم ژنه‌ی داود دواتر سلیمانی
بوو.

له راستیدا محمد هه مان کاری کرد له گه‌ل زید بن حارثة: کاتیک محمد په یوه ندی خوشه ویستی دروستکرد له گه‌ل زهینه ب که نه وکات ژنی زید بن حارثة (کورپی ته به نا کراوی محمد و پیمان ده گوت زید کورپی محمد) محمد چهنده ها جار زهید ده نیریت بو غه زو، به لام زهید ناکوژریت، وه محمد ئوقره ی نامینیت، نه وه بوو به ده قیکی قورئان که له سووره تی الاحزاب هاتوو، زهینه ب له زید ده سینیت و ده یکات به ژنی خوئی.

فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا (الاحزاب ۳۷)

هه ر کاتیک زهید خوئی له زهینه ب خالی کردوو، نه وا نه ی محمد زهینه بمان کرد به ژنی تو.

له دواى نه وه ی محمد له گه‌ل زهینه ب هاوسه رگیری ده کات، به رده وام ده بیت له ناردنی زید بو غزو، تاوه کو له شه ری مؤته به کوشتنی ده دات.

انا لله وانا اليه لراجعون

به لام ده بیت یه ك شت بزانییت: که به گویره ی قورئان داود پیغه مبه ره، به لام به گویره ی په رتووکی پیروزی جووه کان، داود ته نها پادشایه ك بووه و پیغه مبه ر نه بووه. وه پیاویك بووه دهستی به خوین سوور بووه.

وه به گویره ی په رتووکی پیروزی جووه کان، خودای بنی ئیسرائیل "یهوه ی" ریگا نادات به داود که مالی پیروزی "هیکل" ی بو دروست بکات، له سفر الاخبار الاول هاتوو، خودای بنی ئیسرائیل به داود ده لیت:

مال به ناوی من و بو من درووستنه کهیت، چونکه تو پیاوی جهنگیت و دستت سووره به خوین رشتن.

'معصوم' بوونی پیغهمبه‌ران له گونا یه کیکه له درو گه‌وره‌کان که زانیانی ئیسلام کردوو یانه و دهیکه‌ن، ئه‌گه‌ر چاوئیک به قورئان و فهرمووده‌کانی محمد بخشینیته‌وه ده‌بینیت دانه به دانه‌ی پیغهمبه‌ران گونا هیان کردوو، وه گونا‌هی گه‌وره، وه محمد به تهنه‌ها به قه‌د سه‌رتاپای پیغهمبه‌ران گونا و تاوانی کردوو.

له راستیدا تاکه پیغهمبه‌ر بی‌گونا‌هه به گویره‌ی قورئان و ئینجیل یسوعی المسیح (عیسا) یه.

هه‌ول ده‌ده‌ین ئاماژه به دانه به دانه‌ی گونا‌هه‌کانی پیغهمبه‌ران بکه‌ین، کاتیکی له سوورته و ئایه‌ته‌کان ئاماژه به ناویان ده‌کریت.

ئایه‌تی ۲۶

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ئهی داود ئیمه تۆمان کردوو به جیگره‌وه له زه‌ویدا، ده به راستی و درووستی حوکم له نیوان خه‌لکدا بکه، وه به دوا‌ی هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌کانت مه‌که‌وه، ئه‌گینا گومرات ده‌کات له ریگی الله، ئه‌وانه‌ی که

گومرا دهن له ریگای الله، ئەوانه ئەشکهنجیه کی تووندیان دەبیت له
 رۆژی لپرسینهوه (قیامت)، به هۆی ئەوهی له بیران کردوو.

ئەم دەقه له رووی رەوانیژییهوه زۆر کچوکالە، ئەگەر سهیر بکهیت
 دەبینیت، که (عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) دووجار هاتوو، له کاتیکیدا ده کرا تهنایه ک
 جار بیت، بیئوهوی مانای دهقه که بگۆریت. واته:

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
 الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
 يَوْمَ الْحِسَابِ

واته: ئەهی داود ئیمه تۆمان کردوو به جیگرهوه له زهویدا، ده حوکم به
 راستی و دروستی بکه له نیوان خه لکدا، وه به دواي ههوهس و
 ئارهزووه کانت مه کهوه، ئەگینا گومرا دەبیت له ریگای الله، له راستیدا
 ئەوانه ی گومرا دهن، ئەشکهنجیه کی تووندیان دەبیت له رۆژی قیامت،
 به هۆی ئەوهی له بیران کردوو.

لەم دەقەدا، اللهی عەرەب و ئیسلام، تەئکید دەکاتەوه له داود که به دواي
 ههوهسبازی و ئارهزووه کانی نه کهویت، ئەگینا ریبازی الله ون دهکات.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (بما نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ - بهوهی
 له بیران کردوو له رۆژی لپرسینهوه)، ده لیت، دوو قهول ههیه:

یه کهم: واته به هۆی ئەوهی دهستبەرداری کاری باش بوون بۆ رۆژی
 لپرسینهوه.

دووهم: واته ئەشكەنجەیه كی تووندیان دەبیت له رۆژی لیپرسینهوه، به هۆی ئەوهی کاری باشیان له بیر کردوو.

واته، دهقه كه دهبیت جارىكى ديكه دهستكارى بكریت بو ئەوهی مانای تهواو بدات، دهبیت بهم شیوهیهی لی بكریت:

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
لِيَوْمِ الْحِسَابِ

(ليوم الحساب) واته بو رۆژی لیپرسینهوه.

ئایهتی ۲۷-۲۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

وه ئیمه ئاسمان و زهوی و ئەوهی نیوانیانمان بی هۆکار درووستنه کردوو،
وهك بیباوهرهكان پییان وایه، واوهیلا لهوانهه باوهریان نههینا له ئاگر.

وه يان ئهوانه ي باوهريان هيناوه و كارى چاكيان كردووه، وهك ئهوانه
ليبكهين كه خراپه كارى له زهويدا دهكهن؟ وه يان خوداپهريستان وهك
(كافره) خوڤريه كان لى بكهين؟

ئايه تي ٢٩

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

په رتوو كيك (قورئان) كه پيروزه بوئومان (محمد) دابه زند، بوئوه ي له
ئايه ته كانى تيبگهن، وه خاوهن هوشه كان وه بيريان بيته وه.

ئهم ئايه ته زور روونه كه ده ئيت، قورئان بوئوه يه له ئايه ته كانى تيبگه يت.
(خه لكيان گه وجاندووه به خوڤندنه وه ي قورئان بوئوه سهنات). (يهك
ئايه تي قورئان بوونى نيه كه بليت موسلمان له ريگاي خوڤندنه وه ي قورئان
حه سهنات به ده ست ده هيني يت).

الطبرى له جامع البيان ده ئيت: (كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ)، واته ئه ي محمد، ئهم
قورئانه مان بوئ دابه زاند (لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ)، بوئوه ي له به لگه كانى الله و
شه ريعه ته كانى تيبگهن كه تيايدا ئاماژه ي پيكراره، ئينجا ئاموزگارى و كارى
پى بكه ن.

ئايه تي ٣٠-٤٠

ئايه تي ٣٠-٤٠ باسى سليمان ده كات و ده ئيت:

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

وه سلیمانمان به داود به خشی، یه کیك بوو له بهنده هه ره چاکه کان، له راستیدا سلیمان بو لای ئیمه ده گه رایه وه و توبه ی ده کرد.

ئایه تی ۳۱-۳۳ ده ئیت:

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ، فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ، رُدُّوَهَا عَلَيَّ فَنَطِقَ **مَسْحًا** بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

که به ئیواران ئەسپی ره سه نیان نیشانی ده دا، (سلیمان گوئی) له راستیدا من خوشه و یستیم بو خیر زیاتره له خوشه و یستیم بو ئاماژه کردن به خوداکه م، تاوه کو (خۆر) به په رده داده پو شرا، (گوئی) ئەسپه کانم بو بیننه وه، تیغیکی گرت و مل و قاچه کانی برین.

ئەم ۳ ئایه ته تیکه ل کران له بهر ئەوه ماناکه شیویندراوه، وه قسه ی سلیمان دوولت بووه. ده بی ت ئەم ۳ ئایه ته به م شیوه یه بن

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ، فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْلِ عَن ذِكْرِ رَبِّي، رُدُّوهُمْ عَلَيَّ فَنَطِقَ **بِالْمَسْحِ** السُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

واته: له ئیواران تاوه کو خۆر به په رده داده پو شرا ئەسپه کانی بو نمایش ده کرا، ئەوه بوو (سلیمان) گوئی، وا دیاره من خوشه و یستیم بو ئەسپ زیاتره له خوشه و یستیم بو زیکری (پیاوه لدان) به خوداکه م، ئینجا، گوئی

ئەسپە كانم بۆ بگېرنەو، ئەو بوو سلیمان بە تیغیک قاچە كانیان و ملیانی بری.

دەقە كان كەم نین نووسەری قورئان (اللہی عەرەب و ئیسلام) ھەئەی زمانەوانی تیدا نە کردبیت، بەلام بە حوکمی ئەو ھەی میللەتیکى وەك كورد عەرەبی نازانیت، ئەوا گەوجیندراو و پیتی گوتراو قورئان موعجیزەھە.

چەند تیبینیەك سەبارەت بەم ھەلانە:

یەكەم: بەم شیوہی ئەو ۳ ئایەتەم دارشتۆتەو، لە رووی بە لاغیەو و پیکر و پیکتر و جوانترە، چونکە بەم شیوہی ئایەتە كان دەبن بە دوو بەش، بەشی یەكەمیان ھەوائیە و دەئیت (سلیمان لە ئیواران تاوہ كو خۆر ھەلاتن سەرقال بوو بە ئەسپە رەسەنە كانی)، وە بەشی دووہم قسە كانی سلیمانن كە بە (فقال) واتە (سلیمان گوتی) دەستپیدەكات.

بەلام ئەگەر ئایەتە كان وەك خۆی بمینیت ئەوا پچر پچر دەبیت و دەبیت بە چوار بەشەو: ھەوأل، ئینجا سلیمان قسە دەكات، ھەوأل، ئینجا سلیمان قسە دەكات.

واتە (كە بە ئیواران ئەسپە رەسەنە كانی نیشان دەدرا) ئەو ھەوائیە، ئینجا سلیمان دەئیت (من خوشەو یستیم بۆ خیر زیاترە لە خوشەو یستیم بۆ ئاماژە كردن بە خوداكەم) ئینجا ھەوائیە و دەئیت (تاوہ كو خۆر ون دەبوو) ئینجا سلیمان قسە دەكاتەو و دەئیت (بیگېرنەو، بە تیغ قاچە كانی و ملیانی بری).

دووهم: (إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي) لهم دهقه دا نووسه رانی قورئان
 هه له یان کردوو، به هه له پیتی (ل) یان کردوو به (ر) چونکه (خیل) واته
 ئهسپ، وه جیا به له (خیر) که به مانای خیر و چاکه دیت.

وه ئایه ته کان باس له ئهسپ ده که ن که واته وشه که ده بیت (خیل) بیت
 نهك (خیر).

به لام موفه سیره کان هه و ئیان داوه که ئه م هه له یه پینه بکه ن، بو نمونه
 البغوی له معالم التنزیل ده ئیت:

وه مه به ست له (الخیر) له م ئایه ته (الخیل) ه وه عه ره ب ئالوگوری ده کات
 له نیوان پیتی (ر) و (ل).

السعدی له کلام المنان ده ئیت، مه به ست له (الخیر) له م دهقه دا (الخیل) ه

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده ئیت: مه به ست له (الخیر) له م دهقه دا
 (الخیل) ه، وه عه ره ب به م شیوه یه ناوی ده بات- واته عه ره ب به ئهسپ
 ده ئیت خیر- وه ههروه ها عه ره ب ئالوگوری ده کات له نیوان (ر) و (ل).

الطبری له جامع البیان ده ئیت، مه به ست له (الخیر) ئهسپه.

سیههم: (رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ)

(رُدُّوْهَا) واته بیگیزنه وه، به تاك هاتوو، به لام دهقه که ده ئیت (الصَّافِنَاتُ
 الْجِيَادُ) واته کومه ئیک ئهسپی رهسهن، وه ههروه ها هاتوو ده ئیت،

مله کانیان (الأعناق) واته چهندهها ئهسپ، له بهر ئهوه له جياتی (رُدُوها) ده بیټ (رودوهم) بو خیل و (ردوهن) بو صافیات به کاربهیتریت.

چوارهم: (فَطْفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ) ئهه دهقه زور بیمانایه، چونکه ده لیټ، دهستیگرد به پیداهینانی قاجه کان و مله کان.

وه بو ئهوهی مانای تهواو بدات، ده بیټ بهم شیوهیه بیټ:

فَطْفِقَ بِالْمَسْحِ السُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

واته تیغی گرت و دایهینا به قاجه کانیان و ملیان.

ئهوه بوو موعجیزه ی قورئانه که تان یا اولی الالباب؟

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیټ: زیاتر له که سیک له ئه هلی سلف و موفه سیره کان ده لیټن، سلیمان سه رقالم ببوو به بینینی ئه سپه کان تاوه کو نوژی عه سری له کیس ده چوو. چونکه دواتر دهقه که ده لیټ: (بیهیننه وه، وه به تیغ قاجه کان و ملیانی بری)، سلیمان گوتی، سویند به الله، هیچیت سه رقالم ناکه ن له خوداپه رستی خوداکه م، ئه وه بوو فه رمانی کرد ئه سپه کانیان کوشت.

السعدی له کلام المنان و البغوی له معالم التنزیل ده لیټن: ئه وه بوو سلیمان قاجیان و ملیانی به شمشیر بری.

وه البغوی ده لیټ، ئه وه قسه ی ابن عباس و الحسن و قتاده و مقاتل و زوربه ی موفه سیره کانه.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٓت، دوو قهول هه يه:

يه كه م: سليمان دهستي به قاچ و ملي ئه سپه كان داده هينا وهك ريٓزيك بو يان.

دووه م: به تيغ ئه سپه كانى كوشت، بو ئه وهى له الله نزيك بيٓته وه.

وه دهليٓت، على كورى ابي طالب گوتوو يه تي: سليمان سه رقال بوو به ئه سپه كانى بو جيهاد له پيناو الله، تاوه كو خوړئاوا ده بوو له پشت په رده. ئه و بوو به فه رمانى الله، سليمان فه رمانى به فريشته كانى به رپه رس له خوړ كرد كه خوړ بگيرنه وه بو ئه وهى نوٓيڙى عه سر بكات، ئه وه بوو فريشته كان خوړيان له پشت په رده هينا يه وه، سليمان نوٓيڙى كرد.

القرطبي دهليٓت، من دهليٓم زوربهى موفه سيره كان دهليٓن، (ان الذى توارث بالحجاب - ئه وهى به په رده دا پو شرا) خوړه.

القرطبي دهليٓت: وَالْحِجَابُ جَبَلٌ أَخْضَرٌ مُحِيطٌ بِالْخَلَائِقِ، واته، په رده كه بريتيه له چيايه كى سهوز كه دهورهى دونياى داوه (خوړى له پشت ون ده بيت).

وه القرطبي دهليٓت:

خَرَجَ الطَّحَاوِيُّ فِي مُشْكِلِ الْحَدِيثِ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ مِنْ طَرِيقَيْنِ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُوحَى إِلَيْهِ وَرَأْسُهُ فِي حِجْرِ عَلِيٍّ ، فَلَمَّ يُصَلِّ الْعَصْرَ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

- : أَصَلَّيْتَ يَا عَلِيُّ قَالَ : لَا . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - :
اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ فِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ فَارْزُدْ عَلَيْهِ الشَّمْسَ . قَالَتْ أَسْمَاءُ
: فَرَأَيْتَهَا غَرَبَتْ ثُمَّ رَأَيْتَهَا بَعْدَ مَا غَرَبَتْ طَلَعَتْ عَلَى الْجِبَالِ وَالْأَرْضِ ، وَذَلِكَ
بِالصَّهْبَاءِ فِي خَيْبَرَ . قَالَ الطَّحَاوِيُّ : وَهَذَا الْحَدِيثَانِ ثَابِتَانِ ، وَرَوَاتُهُمَا
ثِقَاتٌ

الطححاوی له مشکل الحدیث، دوو ریوایه تی اخراج کردووہ، کہ اسماء کچی
عمیس ده لیت، پیغهمبهر وه حی بو هات، وه سه ری له سه ر کو شی عه لی
بوو، له بهر نه وه علی نه یتوانی نوژی عه سر بکات تاوه کو خور ئاوا بوو،
نه وه بوو پیغهمبهر گوتی: نه ی عه لی نوژی عه سرت کرد؟ گوتی نه خیر،
نه وه بوو پیغهمبهر نیزای کرد و گوتی: الله گیان علی گوپرایه ل و ملکه چی
پیغهمبهره که ت بوو، تکایه خوری بو بگپره وه بو نه وه ی نوژی عه سری
بکات. اسماء ده لیت من به چاوه کانم بینیم که خور ئاوا بوو ئینجا گه رایه وه
دوای نه وه ی ئاوا ببوو، خور هه لهاته وه به سه ر چیاکان و زه وی وه نه وه له
صبه اء له خه یبه ر بوو. الطحاوی ده لیت، نه م دوو فه رمووده یه جیگیرن و
نه وانه ی گپراویه نه ته وه جیگی متمانه ن.

وه له صحیح البخاری و صحیح مسلم، فه رمووده یه کی محمد هاتووہ،
باسی پیغهمبهریک له پیغهمبهرانی بنی ئیسرائیل ده کات و ده لیت:

فَقَالَ لِلشَّمْسِ إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحُبِسَتْ حَتَّى
فَتَحَّ اللَّهُ عَلَيْهِ

به خۆری گوت، ئەهی خۆر، تۆ راسپێردراویت، وه من راسپێردراوم، الله خۆر بهند بکه، ئەوه بوو الله خۆری بهند کرد تاوه کو فهتھی شوینه کهی کرد.

سه بارهت به ئەسپه کانی سلیمان (الصّافِنَاتُ الْجَيَادُ) یاوه ره کان و تابعین ده ئین ئەسپی بالدار بوون (دوو بالیان هه بوو).

القرطبي له الجامع لاحكام القران ده ئیت:

الحسن و الضحاک و ابن زید و علی بن ابی طالب و ابراهیم التیمی گوتوو یانه: ئەسپه کان بالیان هه بوو (ذات أجنحة).

الحسن و ابن زید ده ئین، شهیتانه کانی سلیمان ئەسپه کانیاں له ده ریا دهرده هینا، واته ئەسپی ده ریا بوون.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده ئیت، سه بارهت به ژماره ئەسپه کان چوار قهول هه یه:

یه کهم: ۱۳ ههزار ئەسپ.

دووهم: بیست ههزار ئەسپ بوون.

سیههم: ههزار ئەسپ بوون.

چوارهم: بیست ههزار ئەسپ.

وه ئه م خورافه يه سلیمان و ئه سپی بالدار له دوورگه ی عه ره بی بوونی هه بووه. له صحیح سنن ابو داود و غایة المرام للالبانی، ریوایه تیک هاتوو که عائشه ده ئیت، پیغه مبهری الله له تبوک یان خه یبه رگه رایه وه، وه با هه ئی کرد و په رده ی هه ئمالی له سه ر یاریه کانم.

فقال : ما هذا يا عائشة ؟ قالت : بناتي ورأى بينهما فرسًا له جناحان من رِقَاعٍ، فقال: ما هذا الذي أرى وَسَطَهُنَّ؟ قالت: فَرَسٌ. قال: وما هذا الذي عليه؟ قالت: جناحان. قال: فرسٌ له جناحان؟ قالت: أما سمعت أن لسليمانَ خيالًا لها أجنحةٌ؟ قالت: فضحك حتى رأيتُ نواجذَه

ئینجا پیغه مبه ر گوتی، ئه ی عائشه ئه وانه چین؟ گوتم بوو که کانم. ئه سپیکی بالدار ی له نیوانیان بینی و گوتی، ئه ی ئه وه یان چیه؟ گوتم ئه سپه، گوتی ئه وه چیه هه یه تی؟ گوتم دووبال؟ گوتی ئه سپ و دووبال؟ گوتم نه تبیستوو که سلیمان ئه سپی دووبالی هه بووه؟ ده ئیت پیغه مبه ر پیکه نی تاوه کو مه لاشوه کانی به دیار که وت.

محمد به راده یه ک سه رسامی ئه سپ بووه که له فه رموو ده یه کدا که له صحیح البخاری هاتوو، گوتویه تی:

مَنْ اٰخْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اِيْمَانًا بِاللّٰهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ فَاِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوْثَهُ وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

هه ر که سپیک ئه سپیک بو ریباری الله (جیهاد) ته رخان بکات، له روانگه ی ئیمانی به الله و بروا بوون به به ئینه که ی (قیامه ت)، ئه وا الله له روژی

قيامهت ئاليك و ئاو و پيساي و ميزى ئەسپه كه دهخاته تاي تهرازووى
چاكه كانيه وه.

وه له فهرموودهيه كى تر كه له صحيح البخارى و مسلم و سنن الترمذى
هاتووه، محمد صلعم، گوتوويه تى:

الخيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجْلِ أَجْرٌ، وَهِيَ لِرَجْلِ سِتْرٍ، وَهِيَ عَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ. فَأَمَّا
الَّذِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ فَالَّذِي يَتَّخِذُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَعِدُّهَا لَهُ هِيَ لَهُ أَجْرٌ لَا
يَغِيبُ فِي بَطُونِهَا شَيْئًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرًا

ئەسپ سى جوړن، دانەيه كيان پاداشته بو خواونه كهى، دانەيه كيان
سه تره، وه دانەيه كيان له سهر خواونه كهى باره. به لام ئەوهى پاداشته بو
خواونه كهى، ئەوه يانه كه له پيناو ريبازى الله (جيهاد) به كاردەهيئيت، وه
ئەوه كه پاداشتي بو به دەست دەهيئيت، وه ههر شتيك له سكي ئەسپه كه
ون دەبيت (واته دهخوات)، ئەوا الله به پاداشت بو خواون ئەسپه كهى
دەنووسيت.

وه له صحيح مسلم، فهرموودهيهك هاتووه، محمد گوتوويه تى:

لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ وَلَا فَرَسِهِ صَدَقَةٌ

موسلمان زه كاتى ناكه وبت نه له كويله كهى وه نه له ئەسپه كهى.

وهك له صحيح مسلم هاتووه، محمد دوو بهش غه نيمهى دەدا به ئەسپ
و تهنه به شيكى دەدا به پياده.

سوورهتی (العادیات)، واته سوورهتی ئەسپی هێرشبەر که له ئایهتی یه کدا،
اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، سویند به حیهلی ئەسپ ده‌خوات و ده‌لێت:
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

وه ئایهتی ٨ سوورهتی النحل ده‌لێت:

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه ئەسپ و هێستر و که‌رمان بۆ ئەوه درووستکردووه که سواری بن، وه
وهك جوانی بۆتان، وه الله شتانیک درووستده‌کات که ئیوه نایزان.

له‌م ئایه‌ته، اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، ده‌لێت من هێستم درووستکردووه.
توو ویزدانان خودا هێستری درووستکردووه یان هێستر له ئاکامی جووت
بوونی ئەسپ و که‌ر درووستده‌بیت؟

عبداللطیف عاشور له په‌رتووکی "موسوعة الطير و الحيوان في الحديث
النبي"، ئاماژه به ژماره و ناوی ئەسپه‌کانی محمد ده‌کات:

اللَّحِيفُ، السَّكْبُ، الْوَرْدُ، الْمَلَاوِحُ، الْبَحْرُ، سَبْحَةُ، الظَّرْبُ، اللَّزَّازُ، الْمُرْتَجَزُ
(أشهب).

وه ابن قییم له زاد المعاد ده‌لێت، امام ابو عبدالله محمد بن اسحاق بن
جماعة الشافعی، ناوی ئەسپه‌کانی پیغه‌مبه‌ری کردووه به به‌یتیک شیعر و
گوتوویه‌تی:

وَالْخَيْلُ سَكْبٌ لَّحِيفٌ سَبْحَةُ ظَرْبٌ لِّزَّازٍ مُرْتَجَزٌ مَوْزِدٌ لَهَا أَسْرَارُ

ئايه تي ۳۴

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

وه سلیمانمان له خشته برد و تاقیکردهوه، لاشهیه کمان خسته سهر تاج و تهخته که ی، ئینجا تۆبه ی کرد.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهئیت:

(فَتَنَّا)، واته سلیمانمان تاقیکردهوه و سزامان دا.

وه دهئیت، سلیمان بیست سال له دوای دهسه لاته که ی له خشته برا و بیست سال دوای له خشته بردنه که ی فرمانره وایی کرد.

وه وهب بن منبه گوتوو یه تی: سلیمان کچی پادشای "صیدون" که ناوی "خرادة" بوو و کچیکی جوان بوو، له یه کیك له غهزه واته کانی به کویله گرت و کردی به که نیزه ی خو ی، ئینجا جرادة داوای له سلیمان کرد که په یکه ریکی بو درووستبکات له سهر شیوه ی باوکی بو ئه وه ی سهیری بکات، ئه وه بوو سلیمان فرمانی کرد و په یکه ره که ی بو درووستکرا، جرادة و خزمه تکاره کانی کرنوشیان بو ئه م په یکه ره ده برد، تاوه کو وایلیهات بوو به بتیک که له ماله که ی سلیمان ده په رسترا بو ماوه ی چل رۆژ، سلیمان به وه ئاگادار نه بوو. ئه وه بوو سلیمان سزا درا.

(أَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا- لاشهیه کمان فری دایه سهر تاج و تهخته که ی) زۆربه ی شروقه کاران ده لئین، ئه م لاشهیه شهیتان بوو که الله فری دایه

سهر تاج و تهختی سلیمان، وه الله شیوهی ئەم شهیتانهی وهك شیوهی سلیمان لیکرد.

شروقه کاران هاوران که ئەو لاشهیهی الله فری دایه سهر تاج و تهختی حوکمرانی سلیمان شهیتانیک بوو له سهر شیوهی سلیمان، به لام ناکوکن سه بارهت به ناوی شهیتانه که.

ابن کثیر، له تفسیر القرآن العظیم دهئیت، ناکوکی ههیه سه بارهت به ناوی شهیتانه که، وه چوار ناو ههیه:

یه کهم: صخر (صخر کوری عمیر که خاوهنی ده ریاکان بوو).

دووهم: آصف

سیههم: آصر

چوارهم: حبیق

الطبری، له جامع البیان دهئیت:

يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: وَلَقَدْ ابْتَلَيْنَا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا شَيْطَانًا مُتَمَثِّلًا بِأَنْسَانٍ، ذَكَرُوا أَنَّ اسْمَهُ صَخْرٌ. وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ آصِفُ. وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ آصِرٌ وَقِيلَ: إِنَّ اسْمَهُ حَبِيقٌ

الله لهم ئایه ته دا دهئیت: وه سلیمانمان تاقیکرده وه و له خسته برد، وه لاشه شهیتانیکمان له شیوهی مروف خسته سهر تاج و تهختی

فەرمانرەوایی سلیمان. وه دەلێن شەیتانە که ناوی صخر بوو، وه دەلێن ناوی
 آصف بوو، وه دەلێن ناوی آصر بوو، وه دەلێن ناوی حبقیق بوو.

هەر وهك له ناوهكان دیاره شەیتانە کهی سلیمان عەرەب بووه. الله اکبر
 تکبیر الله اکبر

وه الطبری و ابن کثیر و القرطبی و هتد دەلێن:

کاتیك سلیمان دەچوو بۆ ئاودەست، ئەنگوستیلە کهی پەنجە ی دەدا بە
 یه کیک له ژنه کانی، رۆژیکیان چوو بۆ ئاودەست و ئەنگوستیلە کهی دا بە
 یه کیک له ژنه کانی، ئەوه بوو الله شیوهی شەیتانیکی گۆری بۆ شیوهی
 سلیمان، وه شەیتانە که هات و داوای ئەنگوستیلە کهی سلیمانی له
 ژنه کهی سلیمان کرد، وه ژنه که وایزانی سلیمان خۆیهتی، شەیتان
 ئەنگوستیلە کهی وەرگرت و فری دایه دەریاوه، وه شەیتان بۆ ماوهی چل
 شهو و رۆژ حوکمی کرد له مەملە که ته کهی سلیمان، وه سلیمان ئاوارهو
 دەر بە دەر بوو.

وه دەلێن رۆژیکیان سلیمان ماسیهك له که نار دەریا ده کریت و دهیکولینیت
 ده بینیت ئەنگوستیلە کهی تێدایه، ئەنگوستیلە که ده کاته دهستیه وه و
 فەرمانرەوایی بۆ ده گەریته وه.

الطبری ده لیت، له ریوایه تیک ابن عباس گوتوو یه تی، ناوی ئەم ژنه ی
 سلیمان (جرادة) بوو، وه له ریوایه تیک تر که القرطبی ئاماژه ی پیکردوو ه،
 ابن عباس گوتوو یه تی، ناوی ئەم ژنه ی سلیمان (الأمینة) بووه.

ئەو ھى سەھىرە نەك تەنھا شەھىتەنە كە عەرەب بووە يان ناوى عەرەبى
ھەبوو، بەلكو ژنە كانى سلېمانىش ناوە كانىان عەرەبى بوو. لە گەل ئەو ھەش
سلېمان عىبرى بوو و زمانى عەرەبى نەزانیوو.

القرطبي ده لیت، جابر بن عبدالله گوتوو یەتی، پیغەمبەر صلعم گوتی:

كَانَ نَقْشُ خَاتِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

لەسەر ئەنگوستیلە كەى سلېمان نووسرابوو: ھىچ خودایەك نییە تەنھا اللھ
نەبیت، وە محمد پیغەمبەرى اللھ یە.

دیارە ئەنگوستیلە كەى سلېمان بە عەرەبى لەسەر نووسرابوو.

زاناكانى ئاسەوار تا ئیستا رەتی دەكەنەو كەسایەتییەك لە میژوودا بە ناوى
سلېمان بوونی ھەبووبیت. وە ئەو ھى سەھىرە سەرتاپای دەقە كانى قورئان لە
پەيوەست بە سلېمان خورافى و ئەفسانەن.

كاتێك پەرتووکی پیرۆزى جووہ كان دەخوینیتەو، دەبینیت كە سلېمان
پادشایەك بوو وەك ھەر پادشایەكى ئەو سەردەمە. سلېمان تا بلیت
ئاشتیخواز بوو، وە ناوى سلېمان بە زمانى عىبرى واتە پیاوى ئاشتی. بۆ
ماو ھى چل سالى حوكمرانییە كەى یەك شەر و جەنگ ناكات. وە بە حوكمى
ئەو ھى ئاشتیخواز بوو، "یەھو ھى-ئیلوھیم" خودای بنى ئیسرائیل مۆلەتی
پى دەدات پەرسنگای خودا "ھەیکەل" ی بۆ درووست بکات. سلېمان
كەسێكى خاوەن ژیری و حیکمەت بوو (پەرتووکیكى ھەیە لە پەرتووکی
پیرۆز، بە ناوى پەندە كانى سلېمان كە ۳۱ بەشە)، وە پەرتووکیكى تری ھەیە

به ناوی (سرودی سرووده کان). سلیمان بۆ بهرقه راکردنی ئاشتی وه به هۆی ئهوهی میبازیکی پلهیهك بووه، ژن له میللهته بتهپرسته کان دههینیت.

یه کێك له ژنه کانی کچی فیرعهون دهبیت، وه سلیمان ۷۰۰ ژن و ۳۰۰ کهنیزه ی دهبیت (پهرتووکی ملوک الاول)

وه بۆ ماوهیهك "بعل" که خودای کهنعانیهك بوو، دهپهستییت. وه له ناو مهملله کهته که ی پهرتوگا بۆ خوداوهند و بتی میللهته بتهپرسته کان دهکاتهوه.

بهلام له پهرتووکی پیروژ سلیمان پیغه مبهر نییه، بهلکو تهنها پادشایه که. له سهردهمی داود و سلیمان، کهسیک به ناوی ناٹان پیغه مبهر بوو.

وه ئهوهی له قورٹان هاتوووه، سهبارته بهوهی سلیمان شهیتانی و جنوکه کاریان بۆ کردوووه و پهپوو سلیمان (هدهد) و میرووله قسهیان له گه ئیدا کردوووه، وه هینانی تاج و تهختی ژنه پادشای سبأ له لایهن عفريتیکه وه و رام هینانی با و، هتد، سهرتاپای خورافهن که له تهوراتدا بوونی نییه. بهلکو له چیرۆکی خورافی یه هوودیه کانه وه وهرگیراوه که له دورگهی عهره بی بوونی هه بووه.

وهك ئهوهی ئیمرو پیغه مبهریک سه رهه ئبدات و دهقه کانی پهرتووکه پیروژه که ی سهبارته به محمد، له پهرتووکی خورافی موسلمانان که نووسیویانه سهبارته به ئیسرا و میعراج وهربگریت. وه له پهرتووکه که ی ئاماژه به وه بکات که محمد به کهریکی بالدار بۆ قودس و له وپوه بۆ ئاسمانه کان فریوووه.

محمد زور سهرسامی سلیمان بووه، وه له زور شتدا لاسایی سلیمانی
کردۆتهوه، وه ک:

یه کهم: سلیمان میبازیك و گانکه ریکی نه قولا بووه. له صحیح البخاری و
مسلم هاتوو، محمد صلعم گوتوو یه تی:

قَالَ سُلَيْمَانُ لِأَطُوقَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى تِسْعِينَ امْرَأَةً، كُلُّهُنَّ تَأْتِي بِفَارِسٍ يُجَاهِدُ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ: قُلْ إِنَّ شَاءَ اللَّهِ، فَلَمْ يَقُلْ إِنَّ شَاءَ اللَّهِ، فَطَافَ
عَلَيْهِنَّ جَمِيعًا فَلَمْ تَحْمِلْ مِنْهُنَّ إِلَّا امْرَأَةً وَاحِدَةً جَاءَتْ بِشِقِّ رَجُلٍ

سلیمان گوتی، ده بیټ ئەم شهو گان له گه ل ۹۰ ژن بکه م، وه هه ر
هه موویان کورپکی سوارچاکیان ببیټ که جیهاد له پیناو الله بکه ن،
هاورپکه ی (فریشته) پپی گوت: بلی ان شاء الله، ئەوه بوو سلیمان نه یگوت.
گانی له گه ل هه موو ژنه کان کرد، وه هیچیان دووگیان نه بوون، ته نها
دانه یه کیان نه بیټ که ئەویش مندالیکی بوو نیوه ی مرؤف بوو.

وه له فهرموودیه ک هاتوو، ده لیت ۱۰۰ ژن.

نیوو مرؤفیک ی ده بیټ، دیاره نیوو که ی تری جنۆکه بووه. فهرموودیه ک
له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ
وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ
شَيْطَانٌ أَبَدًا

هۆی پیاوانی موسلمان ئە گەر ژنه کانتان گا، ئەوا بڵین، به ناوی الله، الله شهیتان، له ئیمه و ئەوهی له ئاکامی ئەو گانه پیمان دهبه خشیت به دووربگره، وه ئە گەر هاتوو کورپیکیان بوو، ئەوا شهیتان ناتوانیت زیانی پێ بگهیه نیت

واته ههركه پیاو چووکی خسته زێ ژنه كهی، ده بێت بلیت بسم الله و دوعاكه بكات، بۆ ئەوهی ئە گەر ژنه كه دووگیان بوو شهیتان زیان به منداله كه نه گهیه نیت.

ئهی ئە گەر نه یگوت بسم الله و نیزا که ی نه کرد؟

ابن حجر له فتح الباری ده ئیت، مجاهید گوتوو یه تی:

أَنْ الَّذِي يَجَامِعُ وَلَا يَسْمِي يَلْتَفِ الشَّيْطَانُ عَلَى إِحْلِيلِهِ فَيَجَامِعُ مَعَهُ

ئهو پیاوهی كه له گه ل ژنه كهی جووت ده بێت و نالیت بسم الله، ئەوا شهیتان خۆی له چووکی لوول ده دات و له گه ل ژنه كهی جووت ده بێت.

وه له سنن ابی داود، ریوایه تیک هاتوو، عائشه ده ئیت، پیغه مبه ر گوتی:

هَلْ رُئِيَ أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا فِيكُمْ الْمُغْرَبُونَ قُلْتُ وَمَا الْمُغْرَبُونَ قَالَ الَّذِينَ يَشْتَرِكُ فِيهِمُ الْجِنُّ

ئایا نامۆکان (دوو ره گه کان) له نیوانتان ده بینیت؟ گوتم ئە ی پیغه مبه ر "نامۆکان" چین؟ گوتی ئەوانه ی جنۆکه تیا یاندا به شداره.

واته، مروّف و جنوکهن.

العظیم آبادی له عون المعبود، بو لیکدانه وهی ئەم فەرموودهیهی ابو داود، ئاماژە بە فەرموودهیه کی محمد دەکات، که گوتوویه تی:

هل تحس منکن امرأة أن الجن تجامعها

واته، ئەهی ژنان ههست ده کهن که جنوکه له گه ئاندا جووت ده بن؟

وه شیخی سه له فیه کان، ابن تیمیة، له مجموع فتاوی، ده ئیت:

قَدْ يَتَنَاجَحُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَيُولَدُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ وَهَذَا كَثِيرٌ مَعْرُوفٌ وَقَدْ ذَكَرَ
الْعُلَمَاءُ ذَلِكَ وَتَكَلَّمُوا عَلَيْهِ.

وه مروّف و جنوکه یه کتر ده گین، وه مندال له نیوانیان ده بیّت، وه ئەوه شتیکی ناسراوه و زانراوه، وه زانایانی ئیسلام ئاماژەیان بەم راستیه کردووه، وه قسهیان له سه ری کردووه.

السیوطی له الدر المنثور و البغوی له معالم التنزیل و السمعی له تفسیر السمعی هتد:

ئاماژەیان بە ریوایه تیک کردووه، که پیاویک هاتوو بو لای ابن عباس، پرسیری لی کردووه و گوتوویه تی:

إِنَّ امْرَأَتِي اسْتَيْقِظَتْ وَكَأَنَّ فِي فَرْجِهَا شِعْلَةَ نَارٍ قَالَ ذَاكَ مِنْ وَطِيءِ الْجِنِّ قَالَ
فَمَنْ أَوْلَادِهِمْ؟ قَالَ هَؤُلَاءِ الْمُخْنَثُونَ

ژنه کهم له خه و هه لسا، وهك ئه وهی نیوگه لی گرێك بوو له ئاگر، ابن عباس گوتی ئه وه جنۆكه گاویانه، پیاوه که گوتی: ئه ی کین مندا له کانیان؟ ابن عباس گوتی: نیره موو که کان.

که واته ده بێت سلیمان نیره موو کیکی بوو بێت به هوی ئه وهی نه یگوتوه بسم الله و ان شاء الله.

وه محمد به هه مان شیوهی سلیمان له شه وی کدا (وه له فه رمووده یه کدا هاتوو ده لیت، له یه ک کاتزمیری شه وی کدا) گانی له گه ل هه موو ژنه کانیدا کردوو. له صحیح البخاری و مسلم، ریوایه تیک هاتوو، که انس بن مالک (خزمه تکاری محمد بوو) ده لیت:

أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ فِي اللَّيْلَةِ الْوَاحِدَةِ
وَلَهُ يَوْمًا تِسْعُ نِسْوَةٍ

پێغه مبه ر له شه وی کدا گانی له گه ل هه موو ژنه کانی ده کرد، وه ئه وکات نو ژنی هه بوو.

وه له صحیح البخاری، ریوایه تیک تر هاتوو، که قتاده ده لیت، انس بن مالک گوتی:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ قَالَ قُلْتُ لِأَنْسٍ أَوْ كَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا
نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ وَقَالَ سَعِيدٌ عَنْ قَتَادَةَ إِنَّ أَنْسًا حَدَّثَهُمْ تِسْعَ
نِسْوَةٍ

پيغهمبەر به سەر ژنه كانيدا دهسوورايه وه (بو گانکردن) له يهك كاترميڤرى شهو و رۆژيكداء، وه ئهوكات ژماره ي ژنه كاني يانزده ژن بوون، قتاده دهليت، له ئه نه سم پرسى ئايا پيغهمبەر دهيتوانى و ئه وتوانايه ي هه بوو؟ انس له وه لامدا گوتى، ئيمه پيمان وابوو كه پيغهمبەر هيڤى سى پياوى پيدرابوو. وه له فهرمووده يهك هاتوو، كه هيڤى ٤٠ پياوى پيدرابوو.

ابن حجر له فتح البارى، دهليت پيغهمبەر گوتوو يه تي:

أعطيت قوة أربعين في البطش والجماع " وعند أحمد والنسائي وصححه الحاكم من حديث زيد بن أرقم رفعه " إن الرجل من أهل الجنة ليعطى قوة مائة في الأكل والشرب والجماع والشهوة " فعلى هذا يكون حساب قوة نبينا أربعة آلاف

هيڤى چل پياوم پيدراوه له زهبروزهنگ و گانکردندا، وه ههروهها فهرمووده يهك كه له احمد و النسائي هاتوو، وه الحاكم به صحيحى داناوه هاتوو، كه پيغهمبەر گوتوو يه تي: پياوى بههشت هيڤى ١٠٠ پياوى پي دهرت له خواردن و خواردنه وه و شههوت و گانکردن.

وه ابن حجر دهليت، له سهر بنه ماى ئه وه ئه وا هيڤى گانکردنى پيغهمبهرمان هيڤى چوار ههزار پياو بووه.

واته محمد وهك سليمان گانكه ريكي نه قولا بووه.

دووهم: جنوكه و شهيتان و عفريت.

سه بارهت به سلیمان قورئان له چهندهها سوورهت دهئیت، که جنۆکه کان و شهیتانه کان و عفریته کان بۆ سلیمان دهسته مۆ بوون و کاریان بۆ سلیمان ده کرد.

ئایه تی ۱۲ سووره تی سبأ دهئیت:

وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ

وه له جنۆکه کان هه بوو که کاریان بۆ سلیمان ده کرد به مؤله تی خودا که ی.

ئایه تی ۱۳ سووره تی السبأ دهئیت:

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ

وه سلیمان هه رشتیکی له مینبهری بهرز و په یکه ر و له گونی (حهوز) گه وره و مه نجه لی زه به لاح بو یستایه جنۆکه کان بۆیان دروو سته ده کرد.

ئایه تی ۸۲ سووره تی الانبیاء دهئیت:

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ

وه له شهیتانه کان هه بوو قووله مه له یان بۆی ده کرد بۆ ژیر ده ریاکان، وه هه ندیکیان کاری دیکه یان بۆی ده کرد.

ئایه تی ۱۷ سووره تی النمل دهئیت:

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

وه بو سلیمان سهربازه کانی له جنۆکه و مروّف کۆده کرایه وه.

ئایه تی ۳۹ سووره تی النمل ده ئیت:

قَالَ عَفْرِيْتُ مِنَ الْجِنَّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ

عفريتێك له جنۆكه كان (واته جنۆكه يه كى زه به لاج)، به سلیمانی گوت من
تاج و تهختی ژنه پادشای سه به ئت بو دینم پیش ئه وهی له جیگا كهت
هه لسیته وه، وه من به هیزم و ده ستپا كم.

وه زور ده قی تر كه هیچی له م تر وهات و خورافانه له په رتووکی پیروزی
جووه كاندا نییه، له په یوه ست به سلیمان. نووسه ری قورئان سه رتاپای ئه م
خورافاتانه ی له خورافه ی باوی دوورگه ی عه ره ب و جووه کانی دوورگه ی
عه ره ب وه رگرتوو ه.

محمد به هوی ئه وه ی سه رسامی ئه م چیرۆكه خورافیانه ی سلیمان بووه،
خوی کردوو ه به پیغه مبه ری جنۆکه و شه یتانه کان و مروّف.

هه ر له بهر ئه وه یه ك سووره تی کامل و ته واو له قورئاندا هه یه به ناوی
سووره تی جنۆکه، كه ئایه تی ۱-۲ ده ئیت:

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

ئەى محمد بلىٰ وه حيم بۆ هاتوووه كه كۆمه ئىك له پياوانى جنۆكه گوئيان له قورئان خوئندنم بوو، گوتيان هەر به راستى گوئيمان له قورئانىكى سه مه ره بوو.

كه رينمايى ده كات بۆ رينگاي راست، ئەوه بوو باوه رمان پيهينا (به محمد و قورئان) وه هيجيتىر شىك به الله ناكهين.

ئەوهى راستى بيت محمد تهنها له ماوهى مه ككه بۆ دلدانه وهى خوئى ئاماژهى به جنۆكه و ئيمانهيئانى جنۆكه كردوووه، كاتىك كوچ ده كات بۆ مه دينه و سوپاي ده بيت و غنيمه و ژن به ده ست ده هينيت، له كوله كهى ته ريش ئاماژه به جنۆكه ناكات و ئاگاي له جنۆكه نامينيت.

له صحيح مسلم، ريوايه تىك هاتوووه ابو درداء ده لىت:

قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثُمَّ قَالَ أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ ثَلَاثًا وَبَسَطَ يَدَهُ كَأَنَّهُ يَتَنَاوَلُ شَيْئًا فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ سَمِعْنَاكَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ شَيْئًا لَمْ نَسْمَعْكَ تَقُولُهُ قَبْلَ ذَلِكَ وَرَأَيْنَاكَ بَسَطْتَ يَدَكَ قَالَ إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشِهَابٍ مِنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِ فَقُلْتُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قُلْتُ أَلْعُنْكَ بِلَعْنَةِ اللَّهِ التَّامَّةِ فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَخِينَا سُلَيْمَانَ لَأَصْبَحَ مُوثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وَوَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

پيغه مبهرى الله ده ستى به نوئز كردن كرد، وه گوئيمان لىبوو له كاتى نوئز كردن ده يگوت: "په ناگه ده به م بۆ الله له تو"، ئينجا گوتى "نه فرهتت لى ده كه م به نه فرهتتى الله" سى جار واىگوت، ئينجا ده ستى دريژ كرد وهك ئەوهى

بیهوئیت شتیك بگریت. کاتیک له نویره که ته و او بوو گوتمان ئه ی پیغه مبهری الله گویمان لیبوو له کاتی نویره کردن قسه یه کت ده کرد پیشوو گویمان لیت نه بوو وابلئیت، وه بینیمان دهستت دریره کرد، گوتی دوژمنی الله، ئیبلیس، به بلیسه یه ک ئاگره وه هات، ویستی بیخاته نزیک ده موچاوم، منیش سی جار گوتم په ناگه ده بم بو الله له تو، ئینجا گوتم نه فرهتت لی ده که م به نه فرهتی الله، ئه وه بوو سی جار و ام گوت، به لام نه رویشت و پاشه کشه ی نه کرد، ویستم بیگرم، سویند به الله ئه گهر داواکه ی سلیمانی برام نه بوایه ئه و ده مگرت و له یه کیک له ستوونه کانی مزگهوت ده مبهسته وه بو ئه وه ی مندالانی مه دینه یاریان له گه لدا بکر دایه.

له کاتیکدا قورئان ده لئیت شهیتانه کان له ژیر فه رمانی سلیمان کاریان ده کرد، محمد ده لئیت شهیتانه که م ئیمانی پیمهینا و بوو به موسلمان و فه رمانی باشه ی پیم ده کرد.

له صحیح مسلم، فه رموده یه ک هاتوو، محمد ده لئیت:

ما مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ قَالُوا: وَإِيَّاكَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

هیچ که سیکتان نییه که یاوه ریکی جنوکه ی نه بیته، یاوه ره کان گوتیان توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی منیش، به لام الله پشتیوانی کرد و یارمه تی دام تاوه کو کردمان به ئیسلام، وه فه رمانی هیچم پیناکات ته نها چاکه نه بیته.

وه له صحیح مسلم، ریوایه تیک هاتوو، عائشه ده لئیت:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَدْ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ

پيغهمبهر پيڳوت ئه‌ی عايشه، ئه‌وه شهيتانه كهت هاتوته لات؟ گوتم ئه‌ی پيغهمبهری الله ئايا شهيتان له گه لمدايه؟ گوتی به ئی. گوتم شهيتان له گه ل هه موو مروفيكه؟ گوتی به ئی، گوتم له گه ل توش؟ گوتی به ئی، به لام خودا كه م پشتیوانی كردم تاوه كو بوو به ئيسلام.

ههروهك روونه محمد، وهك هه ر كه سيكي تر شهيتانيك ياوه‌ری بووه، به لام دواتر شهيتانه كه‌ی محمد، به يارمه‌تی الله، شايه تمانی هيناوه و ئيسلام بووه، وه ته‌نها فه‌رمانی باشه‌ی به محمد كردووه.

قورئان له ئايه‌تی ۲۷ سووره‌تی ق، ده‌ئیت:

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

ياوه‌ره كه‌ی له شهيتانه كان گوتی خودا كه مان من تووشی سه‌ركيشيم نه‌کرد به لكو خو‌ی تووشی گومرايه‌ی کی دوور هاتبوو.

الطبري له شروقه‌ی ئه‌م ده‌قه ده‌ئیت:

قَالَ قَرِينُ هَذَا الْإِنْسَانِ الْكَفَّارِ الْمَتَّاعِ لِلْخَيْرِ، وَهُوَ شَيْطَانُهُ الَّذِي كَانَ مُوَكَّلًا بِهِ فِي الدُّنْيَا

واته، یاوه‌ری ئه‌و مروّفه کافره که ریگری چاکه‌یه، ئه‌و شه‌یتانه‌یه که له دنیا بۆی دانرابوو.

واته مروّفی کافر شه‌یتانیکیان له گه‌لدا ده‌بیت له دنیا.

دیاره محمد، کافر بووه، تا ئه‌وکاته‌ی شه‌یتانه‌که‌ی کردوو به ئیسلام، له‌به‌ر ئه‌وه "قرین" یاوه‌ریکی له شه‌یتان له گه‌لدا بووه. تکبیر الله اکبر.

فه‌رمووده و ریوایه‌ته‌کان سه‌باره‌ت به شه‌یتان ئیجگار زۆرن، وه ئه‌گه‌ربمه‌ویت له‌سه‌ری بنووسم ئه‌وا ده‌بیت چه‌ند به‌رگیک بنووسم.

سێهه‌م: سلیمان و ئازهل (هدهد و میروو)

له‌قورئاندا هاتوو، که سلیمان قسه‌ی له‌گه‌ل په‌پووسلیمانی "هدهد" و میروو کردوو.

ئایه‌تی ۱۶ النمل، ده‌لئیت:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

(سلیمان) گوتی، ئه‌ی خه‌لکینه ئیمه‌ فی‌ره‌ زمانی بالنده‌کان کراوین.

ئایه‌تی ۱۷ سووره‌تی النمل:

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ

وه‌بۆ سلیمان کوّده‌کرایه‌وه سه‌ربازه‌کانی له‌جنوکه‌ و مروّف و بالنده‌.

له ئايه تي ۲۳-۲۴ سووره تي النمل، هودهود قسه له گه ل سلیمان ده کات و ده لیت:

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

له راستیدا من ژنیکم دوزیه وه که فرمانره وایان ده کات، وه هه موو شتیکی بو فرهه م کراوه، وه تاج و تهختیکی مه زنی هه یه.

بینیم که نه و ژنه و میلله ته که ی جگه له الله، خور ده په رستن، وه شهیتان کاره کانیانی رازاندوته وه به شیوه یه که که دووری خستونه ته وه له ریگی الله، له بهر نه وه رییمای نه کراون.

له ئايه تي، ۲۷ سلیمان وه لامی هودهود ده داته وه و ده لیت:

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

چاوه ری ده که ین نه ی هودهود، بزاین راسته که ییت یان تو له دروزه کانی.

ههروه ک روونه گف تو و گو له نیوان هودهود و سلیمان روویداوه.

نه وه ی سهیره هودهود زمانی عییری زانیووه، وه زمانی خه لکی سبای زانیووه، واته فره زمان بووه.

ٲاٲه ٲٲ ١٦ سووره ٲٲ النمل؁ دهٲٲٲ: سلٲٲمان به خه ٲكه كه ٲ گوت ٲه ٲ
خه ٲكٲنه ٲٲمه فٲره زماٲٲ بالٲده كراوٲن.

به ٲلام دوو ٲاٲه ٲ دواتر (ٲاٲه ٲٲ ١٨-١٩)؁ نووسه رٲ قورٲان ٲاٲه ٲٲ ١٦
له بٲرده كات و دهٲٲٲ سلٲٲمان له قسه ٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ؁ دهٲٲٲ:

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِي النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا
يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّ مِّنْ قَوْلِهَا

ٲاوہ كو سلٲٲمان و سوٲاكه ٲ هاتن بو دؤٲٲ مٲروو؁ مٲرووٲه كٲان گوتٲ؁ ٲه ٲ
مٲرووہ كان برؤنه وه لانه كانتان؁ نه كا سلٲٲمان و سه ربازہ كانی ٲانتان كه نه وه
له كاتٲكدا هه ست ناكه ن.

ٲه وه بوو سلٲٲمان به م قسه ٲ مٲرووہ كه ٲٲكه نٲ.

واته؁ سلٲٲمان له قسه ٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ.

ٲه وه ناكؤكٲه كٲ زؤر روون و ٲاشكراٲه. چونكه له ٲاٲه ٲٲ ١٦ دهٲٲٲ؁
سلٲٲمان ته نها له زماٲٲ بالٲده ٲٲده گه ٲشت؁ به ٲلام له ٲاٲه ٲٲ ١٨ دهٲٲٲ؁ له
زماٲٲ مٲروو ٲٲگه ٲشتووہ.

كه واته ٲه وه ٲان فه ٲته ٲه كٲ نووسه رٲ قورٲانه؁ وه ٲان له روانگه ٲ
قورٲانه وه مٲروو بالٲده ٲه.

ئەى مۇسلمانان ھەر كاميان لەم دوو ھەلبژاردەى ھەلدەبژىرن ھەلبىژىرن و ئازاد بن ، بەلام وەلامە كەى ھەر كامىكىان بىت كارەساتە.

لە سوورەتى النمل، وەلام بە گالته جارى ئىعجازى مېروو دەدەمەو.

لە گەل ئەو ھەش كە قورئان نە فى ئەو دە كاتەو كە محمد موعجىزەى ھەبووبىت، بەلام سەرچاوە ئىسلامىە كان ھەزارەها موعجىزەيان بو محمد خولقاندوو، كە لىرەدا ئامازە بە چەند دانەىەك دە كەم:

لە صحیح البخارى و مسلم، رىواىە تىك ھاتوو، محمد گوتوو ىتە:

بَيْنَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقْرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضَرَبَهَا، فَقَالَتْ: إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا، إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ بَقْرَةٌ تَكَلِّمُ، فَقَالَ: فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهَذَا، أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، - وَمَا هُمَا ثَمَّ - وَبَيْنَمَا رَجُلٌ فِي غَنَمِهِ إِذْ عَدَا الذَّبُّ، فَذَهَبَ مِنْهَا بَشَاءً، فَطَلَبَ حَتَّى كَانَهُ اسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَقَالَ لَهُ الذَّبُّ هَذَا: اسْتَنْقَذْتَهَا مِنِّي، فَمَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ، يَوْمَ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ ذِئْبٌ يَتَكَلَّمُ، قَالَ: فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهَذَا أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ

پىاوىك سوارى مانگايەك بوو و لىدەدا، مانگا گوتى ئىمە بو ئەو درووستنە كراوین، بەلكو بو جووت و كىلان درووستكراوین، خەلكە كە گوتیان سبحان الله مانگا قسە دە كات؟ پىغەمبەر گوتى لە راستیدا من بروام بەو ھەىە كە مانگا قسە بكات، وە ھەر ھەها ابو بكر و عومەرىش.

و ھەر ھەها كاتىك پىاوىك لە لای مەرەكانى بوو، گورگىك ھات و پەلامارى مەرپىكى دا و بردى، شووانە كە بەدواى كەوت و وىستى مەرەكە لە گورگە كە

بسینتته وه، گورگه كه گوتی ئیمرو تو له دهستم رزگاریده كهیت ئه ی له دهشتودهر كاتیک شوانی لینییه کی له دهستم رزگاریده كات؟ یاوه ره كان گوتیان سبحان الله گورگ قسه ده كات؟ پیغه مبه ر گوتی من و ابوبكر و عمر بروا ده كهین كه گورگ قسه بكات.

له مسند احمد ریوایه تیک هاتوو، كه گورگیك دان به پیغه مبه رایه تی محمد ده نییت. ریوایه ته كه ده نییت، گورگیك مه ریک له شوانیک ده بات، شوانه كه مه ره كه له گورگه كه ده سینتته وه، گورگه كه له سه ر كلکی داده نیشت و به زمانیکی عه ره بی ره وان قسه له گه ل شوانه كه ده كات، شوانه كه ده نییت:

كه سهیره گورگ وهك مروف قسه ده كات! گورگه كه گوتی: ئه ی له وه سه یرترت پی بلیم؟ ئه وه محمد وا له یثرب (مدینه) هه والی نه وه كانی پیشوو به خه لك راده گه یه نییت. ئه وه بوو شوانه كه به مه ره كانیه وه گه یشته مه دینه و مه ره كانی له لایه کی مه دینه دانا و هات بو لای پیغه مبه ر، رواداوه كه ی به پیغه مبه ر گوت. پیغه مبه ر به بانگده ری گوت خه لك له مزگه وت بو نوێژکردن بانگ بكات. كاتیک خه لك كو بوونه وه، پیغه مبه ر به شوانه كه ی گوت رووداوه كه بو خه لك بگیڕیتته وه، كاتیک گیڕایه وه پیغه مبه ر گوتی راسته كات، وه سویند به وه ی گیانی محمدی به دهسته روژی قیامهت نایهت تاوه كو گورگ وهك مروف قسه نه كه ن.

وه ابو نعیم له دلائل النبوة و ابن کثیر له البدایة و النهایة، ریوایه تیکی درێژ ده گیڕنه وه كه محمد ئاسکیکی میینه له دهستی خانه وادهیه کی كوچهر رزگار ده كات، خانه واده كه ئاسكه كه یان گرتوو و ده یانه ویت سه ریپه رن،

ئاسکه که داوا له محمد ده کات که داوايان لیبکات به شیوهیه کی کاتی
ئازادی بکهن، بۆ ئهوهی بچیت شیر به بیچووه کانی بدات. ئینجا
ریوایه ته که ده لیت:

فَأُطْلِقَهَا فَخَرَجَتْ تَعْدُو فِي الصَّحْرَاءِ فَرَحًا، وَهِيَ تَضْرِبُ بِرِجْلَيْهَا فِي الْأَرْضِ
وَتَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ

پێغه مبه ر ئازادی کرد، وه ئاسکه که به بیاباندا به خو شیه وه رایده کرد و
جووتکه ی ده هاویش ت و ده یگوت:

هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیت، وه تو ئه ی محمد، پێغه مبه ری
اللهیت.

وه ههروه ها ریوایه ت هه یه که وشتر کرنۆشی بۆ محمد بردوو ه.

وه محمد و یعفرور، ابن کثیر له البدایه و النهایه، به شیکی تایبه تی ته رخان
کردوو ه له ژیر ناوی "حدیث الحمار" واته "فه رمووده ی که ره که" که ناوی
یعفرور بووه و محمد قسه ی له گه لدا کردوو ه، ریوایه ته که ده لیت:

کاتیک الله فه تحی یه کیک له شورا کانی خه یبه ری بۆ پێغه مبه ره که ی کرد،
به شه غه نیمه ی پێغه مبه ر، چوار جووت نه عل و چوار جووت گۆره وی و
ده ئوقیه زی و زیو و که ریکی ره ش و خاکه نازیک بوو.

پێغه مبه ر قسه ی له گه ل که ره که کرد و که ره که قسه ی له گه ل پێغه مبه ر
کرد. پێغه مبه ر له که ره که ی پرسی: ناوت چییه؟

که ره که گوتی: یزید کوری شه هاب، الله شهشت نه وهی له باپیره
 گه وره مه وه هیناوه ته ئاراهه، هه ره هه موویان پیغه مبه ران سواریان بوو، له
 نه وه کانی باپیره م کهس نه ماوه ته نها من نه بم، وه له پیغه مبه ران کهس
 نه ماون ته نها تو نه بیت، له بهر ئه وه پیمو ابیت ده بیت سوارم بیت، له پیش
 تو من که ری پیاوئیکی جوو بووم، به مه به سته وه ساتمه م ده کرد و به رم
 ده دایه وه، وه پیاوه جووه که لیی ده دام و برسی ده کردم.

پیغه مبه ر گوتی ئه وه ناوم کردی به یعفوور. که ره که گوتی، به خو لامت بم.

پیغه مبه ر گوتی، ئه ی به عفووور، دلت بو ما که ر ناچیت؟

یعفوور گوتی، نه خیر ئه ی پیغه مبه ری الله.

وه هه ر کاتیک پیغه مبه ر پیویستی به که سیک بووایه ئه وا یعفووری به دوا ی
 که سه ده نارد و یعفوور به که له سه ری له ده رگای که سه که ی ده دا، کاتیک
 که سه که ده رگای ده کرده وه، یعفوور سه ری ده له قاند، که وه ره بو لای
 پیغه مبه ر پیویستی پیته و داوات ده کات.

کاتیک پیغه مبه ر مرد، یعفوور زور نیگه ران بوو، چوو له بی ری ا پی هیثم
 کوری نبهان، خو ی فری دایه بی ره که وه و مرد، بی ره که بوو به
 گوری. (ته واو)

هه لبه ته یعفوور ناچیت به هه شته وه و دوزه خی ده بیت، چونکه به
 فه رمووده ی صحیح هاتوو، هه ر که سیک خو ی بکوژیت ئه وا دوزه خی
 ده بیت.

انا لله وانا اليه راجعون.

تهنانهت اللهى عه رب و ئىسلام، له ئايه تي ۸۲ سووره تي النمل، ده ئيت،
له سه رووبه ندى رۆژى قيامهت ئازه ئيك له زهوى ده رده كهين كه قسه
له گه ل خه لك بكات. ئايه ته كه ده ئيت:

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا
بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

وه كاتيك كاتي برياره كه مان هاته دى ئه وا ئازه ئيكيان له زهوى بو ده رده كهين
و قسه يان له گه لدا ده كات و ده ئيت: خه لك به نيشانه كاني ئيمه
نه ده ترسان.

ئه و ده عبايه (درنده يه) درنده يه كى زور سه يروسه مه ريه (له بابه تي
سووره تي النمل، گفتوو گووى له سه ر ده كهين)

ئه وهى سه يره ئه و درنده يه به خه لك ده ئيت: خه لك به نيشانه كاني ئيمه
نه ده ترسان.

واته ئه م درنده يه، وهك الله قسه ده كات، چونكه ده ئيت، نيشانه كاني ئيمه.

پرسياريك: كه الله شيوه ي شهيتانى گوڤرى بو شيوه ي سليمان و ده سه لاتي
مه مله كه تي كه وته ده ست، ئايا شهيتان له گه ل ژنه كاني سليمان جووت
ده بوو؟ چونكه ۷۰۰ ژن و ۳۰۰ كه نيزه ي هه بوو.

ئايه تي ۳۵

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

دوای ئه وهی الله سلیمان له خشته ده بات و تاقیده کاته وه به فریدانی
لا شهی شهیتانیک له سهر تاج و تهخته که ی، سلیمان نیزا ده کات و ده لیت:

خودا که م ده سه لاتم پی ببه خشه که هیچ که سیک له دوای من ئهم
ده سه لاتهی نه بیت، تو ههر خوت پیده ریت.

ئايه تي ۳۶-۴۰

الله اکبر، وه لام به نیزا و داوا که ی سلیمان ده داته وه و چهند ده سه لاتیک پی
ده به خشیت:

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ، وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ
وَعَوَّاصٍ، وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ، هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ **بِغَيْرِ**
حِسَابٍ، وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ.

واته: بای شینه ییمان بو سلیمان ده سه مو کرد، که به فه رمانی سلیمان
هه لیده کرد بو ئه و شوینه ی که سلیمان بو یستایه بو ی بچیت، وه هه روه ها
شهیتانه کانمان بو ی ده سه مو کرد، که هه موو جو ره بینایه کیان بو ی
درووستده کرد، وه هه ندیک شیهیتان مه له یان بو ی ده کرد بو ژیر ده ریاکان،
وه شهیتانه کانی ترمان کو توو به ند و زنجیر کرد.

ئىنجا دەلىت: ئەي سەلىمان ئەو بەخشىن و پىدانی ئىمەيە بۆتۆ، جا تۆش بىبەخشە، وەيان دەستی پىو بەگرە بە بى حساب.

ئىنجا دەلىت: سەلىمان لە ئىمەو بەزىكە، وە جىگايە كى باشى لە بەهەشت دەبىت.

لەم پىنج ئايەتەدا، اللەي عەرەب و ئىسلام دەلىت، چەند ئىمتىيازاتىكم داو بە سەلىمان، وەك:

يەكەم: باي شىنەيىمان بۆ سەلىمان دەستەمۆ كىرد، ھەر كاتىك سەلىمان بىھوئىت فەرمان بە با دەكات، وە با ھەلدەكات، وە سەلىمان بۆ ئەو شوئىنە دەبات كە دەيەوئىت.

دوومە: كۆمەلىك شەيتانى خستۆتە ژىر كۆنترۆلى سەلىمانەو، وە ئەو شەيتانانە لە دوو جۆر كاردا لىھاتوون: بىناسازى و مەلەي قوول بۆ ژىر دەريا.

سېھەم: ھەندىك لە شەيتانە ساختەچىە كانى بۆ سەلىمان كۆت و بەند كىردووە.

وہ ھەر وەك قسەمان لەسەر كىرد، سەلىمان وەك مىرات لە داودى باوكىەو ھەندىك توانايى و ئىمتىيازاتى بۆ ماپووە، وەك:

يەكەم: ئاخوتن لە گەل بەندە.

دوومە: ئاخوتن لە گەل مىروو.

سَيِّهَم: به شیک له سه ربازه کانی جنوکه بوون.

چوارهم: عفریت که جنوکه و شهیتانی زه به لاحن له ژیر فه رمانی سلیمان بوون.

پینجه م: هه ندیک له جنوکه کان، ستوونی بهرز و په یکه ر و له گه نی گه وره و ده فری گه وره یان بو سلیمان دروو ستکردوو.

وه اللهی عه رب و ئیسلام کو مه ئیک ئیمتیا زاتی تری به سلیمان به خشیوو، وه ک:

ئایه تی ۸۱ سووره تی الانبیاء ده ئیت:

وَلَسَلِّمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

وه بو سلیمان بای به هیزمان (ره شه با) دهسته مو کرد، که به فه رمانی سلیمان بو ئه و خاکه هه ئیده کرد که پیرو زمان کردوو، وه ئیمه به هه موو شتیک ئاگادار بووینه.

وه ئایه تی ۱۲ سووره تی سبأ ده ئیت:

وَلَسَلِّمَانَ الرِّيحَ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ

وه بو سليمان بامان دهسته مو كرد، كه ريگاي رويشتني مانگيكي به نيوه
 رويك و ريگاي گه رانه وهى مانگيكي به نيوه رويك دهبرى، وه ههروهها
 كنياوى مسمان بوى تواند بووه.

دهره نجام، الله اكبر، باى شينه پى و باى بههيز و ره شه باى بو سليمان
 دهسته مو كرد بوو.

هه موو ئه و خورافانه ته نها له قورئاندا بوونيان ههيه، وه موسلمان
 ده توانيت بگه ريته وه بو چيروكي سليمان له په رتووكى پيروز، ده بينيت كه
 ئه م ئه فسانه ترووه اتانه له په يوه ست به چيروكي سليمان له په رتووكى
 پيروزى جووه كان بوونى نيه. واته قورئان دهقه كانى له چيروكى خورافى باوى
 دوورگه ي عه ره پى و يه هووديه كان وه رگرتووه.

وه ئه م خورافانه لاي زوريك له شاعيره كانى سه رده مى جاهيلى بوونيان
 هه بووه، وه محمد وه ريگرتووه و كردوويه تى به دهقه كانى قورئان.

ئايه تى ٤١-٤٤

اللهى عه ره ب و ئيسلام له م چوار ئايه ته دا باسى چيروكى ئه يوب ده كات و
 ده لئيت:

وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا لِّأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
 ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

واته: ئەى محمد، ئەيوي بەندهمانت له ياد بىت كه بانگى خوداكهى كرد و گوتى: له راستيدا شهيتان به فيل دهستى ليم وهشاندوووه و ئازارى داوم.

(پيمان گوت) به قاچت له زهوى بده، وه ئەوه جيشورئىكى سارده و بو خواردنه وهيه.

وه وهك بهزهيهك له ئيمه وه، خانهواده كهى و ئەوهندهى تريشمان (كه له دهستى دابوو) پيى بهخشي، ئەمه (چيروكى ئەيوب) وهبيرهينانه وهيه كه بو كه سانئىكى خاوهن هوش.

وه گورزهيهك چيلكه دار به دهسته وه بگره (له ژنه كهت بده)، وه سوئنده كهت مه شكينه، له راستيدا ئيمه ئەيوبمان بينى خوراگره، بهندهيه كى باش بوو، له راستيدا ئەيوب توبه كار بوو.

وه سه بارهت به ئەيوب، دوو ئايهتى تر، ئايهتى ۸۳-۸۴ له سوورهتى الانبياء هاتوو، كه ده ئيت:

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَعِنْدَنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ

واته: وه ئه يوب كه بانگي خودا كه ي كرد (گوتی)، له راستیدا زیانم بهرکه وتوو، وه خۆت له وانهی به به زه یین به به زه ییتريت.

ئه وه بوو وه لاممان دایه وه، وه ئه و زیانه ی به ریکه وتبوو له سه رمان لابر، وه خانه واده که ی و ئه وه نده ی ترمان پێ به خشی، وهك به زه ییهك له ئیمه وه، وه وهك وه بیره یینانه وه یهك بو ئه وانهی ئیمه ده په رستن.

ئه م دوو ئایه ته ی سووره تی الانبیاء، دووباره بوونه وه ی ئایه تی ٤١ و ٤٣ سووره تی "ص" ه.

واته سووره تی ئه یوب له قورئاندا ته نها ٤ ئایه ته. له کاتیکدا چیرۆکی ئه یوب له په رتووکی پیروژ ٤٢ به شه (سوورپه ت)، وه زیاتر له هه زار ده قه (ئایه ته)، وه چیرۆکی ئه یوب له سه ره تاوه باس ده کات تاوه کو کۆتایی.

له بهر ئه وه شروقه کارانی قورئان، بو مانادارکردنی ئه و ٤ ئایه ته گه راونه ته وه بو په رتووکی پیروژ، له کاتیکدا زاناکانی ئیسلام درۆ ده که ن و ده لێن ئه م په رتووکانه ی پیش قورئان له کارخراون، وه نهك هه ر ئه مه، به لکو ده لێن ته ورات و ئینجیل ده ستکاری کراون.

باشه گریمان ده ستکاری کراوه، به لام ئه وه چه ندی به چه ند که موفه سیره کانتان بو ئه و په رتووکه ده ستکاری کراوه گه راونه ته وه بو ئه وه بزائن ئه یوب کێیه و چیرۆکه که ی چیه ؟

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت، شروقه کاران ده لێن:

ئەيۇب رۆمى بوو، خەلكى "بثنية"، نازناوى ابو عبدالله بوو، اللّٰه كوردى به پيغەمبەر و سامان و مندالئىكى زۆرى پيى به خشى، وه هەميشە سوپاسگوزارى اللّٰه بوو، وه بهندهيه كى چاك و به بهزهپى بوو، وه تەنها ۳ كەس ئيمانين پيى هينا. وه رۆژنيك له رۆژان ئيبليس چوو بو ئاسمانى حەوتەم، اللّٰه به ئيبليسى گوت: ئايا دەسەلاتت بەسەر ئەيۇبى بەندە كەم دەشكىت؟ ئيبليس گوتى، خوداكەم، جا چۆن دەسەلاتم بەسەريدا بشكىت له كاتيكدا تۆ سامانئىكى زۆر و مندالئىكى زۆرت پيى به خشيووه؟ جا ئەگەر سامان و مندالە كاني لىبسىننيتەوه و هەژار و مالموئيراني بكەيت، ئەوكات له ژير فەرمان و گوئرايه ئى تۆ دەردەچيىت. اللّٰه به ئيبليسى گوت، ئەوا دەسەلاتت زال دەكەم به سەر مندالە كاني و سامانە كەى. ئەوه بوو ئيبليس له ريگاي عفريت و جنوكە كاني بايه كى ئاگريني هەلكرد، هەرچى سامانى ئەيۇب هەبوو له ناوچوو. ئەيۇب گوتى زۆر سوپاس بو اللّٰه كە سامانى پيىم به خشى وه هەر خۆى برديه وه. ئينجا ئيبليس هات و كووشكوتە لاره كەى ئەيۇبى رووخاند بەسەر مندالە كاني و خانەواده كەى و هەموويانى كوشت. ئينجا ئيبليس هات بو لاي داود و پيىگوت، كە مندالە كاني تياچوون، ئەيۇب دەستى كرد به خۆل كردنه سەرى. ئيبليس بەرزبووه بو ئاسمانە كان، تاوه كو ئيبليس گەيشت، ئەيۇب تۆبهى كردبوو، وه تۆبه كەى گەيشتبووه اللّٰه. ئەوه بوو ئيبليس گوتى، ئەى خوداكەم زالم بكە بەسەر لاشەى ئەيۇب، اللّٰه گوتى، ئەوه زالم كرديت بەسەر لاشەى، تەنها زمان و دل و بينيني نەبيت. ئيبليس فووى كرده لاشەى ئەيۇب، وه لەشى ئەيۇب تووشى گەرى بوو. لەشى دەخوراند به نينوكة كاني تاوه كو خوئنى ليدەهات، ليره ايوب دەلييت، (مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ).

وه ئەيوب بەم شىۋەيە بوو بۆ ماوەى سى سال، كاتىك ئىبلىس نەيتوانى بەسەر ئەيوب زال بىت، ئەوا لە شىۋەى مرۆڧىكى جوان بۆ ژنە كەى ئەيوب بەديار كەوت و گوتى، من خوداى زەويم، وه من بووم كە ئەيوبى مېردتم تووشى ئەو ھەموو كارەساتە كرد، ئە گەر يەك كرنۆشم بۆ ببەيت ئەوا ھەرچى لە دەستى داو، لە سامان و مندال، بۆى دە گېرمەو. ژنە كەى ئەمەى بۆ ئەيوب باس كرد، ئەو ھەبوو ئەيوب سوئىدى خوارد ھەر كاتىك اللە چاكي كردهو لە ژنە كەى بدات.

القرطبي ده ئيت: ئينجا اللە داواى لە ئەيوب كرد قاچى لە زەوى بدات (اَزْكَضُ بَرِّجَلِكْ- قاچت لە زەوى بدە)، ئەو ھەبوو كانياويك تەقيهو، وه پيىگوت، خۆت بەو ئاو ھە سارده بشۆ و بخۆو (هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ- ئەو ھە جىشۆرىكى سارده وه خواردنەو).

وه القرطبي ده ئيت:

(وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ- وه خانەوا دە كەى و ئەو ھەندەى ترمان بە ئەيوب بەخشى)، اللە بە ئەيوبى گوت، ئە گەر دەتەوئيت مندالە كانت بۆ لەم دونيايە زیدوو دە كەمەو، وه يان ئە گەر ئارەزوو دە كەيت ئەوا با لەبەھەشت بمين، وه بە قەد ژمارەى مندالە كانت مندالى تريت پى دەبەخشم، ئەو ھەبوو گوتى، با لە بەھەشت بمين، وه اللە مندالى تريت لە دونيا پيىبەخشى.

ئىنجا له ئايه تي ٤٤، الله فهران به ئيوب ده كات له ژنه كه ي بدات و سوينده كه ي نه شكينيت، به ئيوب ده لئيت، گورزه چيلكه يه ك بهينه و له ژنه كه ت بده.

ابن الجوزي ده لئيت: ئيوب ١٠٠ چيلكه داري كرد به گورزه يه ك له ژنه كه ي دا، به لام يه ك جار لييدا، وه وهك ئه وه وايه ١٠٠ قامچي لي دا بيت، چونكه گورزه كه له ١٠٠ چيلكه پي كه اتبوو.

ئىنجا ابن الجوزي باس له بابه تيكي فيقه ي ده كات و ده لئيت:

زاناكاني فيقه ي ئيسلامي ناكوكن سه باره ت به كه سيك كه سويندى خواردوو ١٠ قامچي له كويله كه ي بدات، ئايا ده كري ت ١٠ دار بينيت و به يه كه وه بيكات به گورزيك و يه ك جار لي بدات؟ وه ئايا ئه وه يه كسانه به ١٠ جار لي دان؟ امام مالك و الليث بن سعد، ده لين، نابيت (واته ده بيت ١٠ قامچي لي بدات)، به لام امام ابو حنيفه و الشافعي ده لين، ده بيت، به مه رجيك كو تاي ههر ١٠ داره كه ي بهر كه و يت. وه ئه م ده قه ي چيروكي ئه يوبيان كردوو به به لگه.

وه له كاتيكا القرطبي، خودي خو ي چيروكه كه ي ئه يوبي له په رتووكي پيرو ز و هر گرتوو ه، ده لئيت:

قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ الْقَاضِي أَبُو بَكْرٍ: وَلَمْ يَصِحَّ عَنْ أَيُّوبَ فِي أَمْرِهِ إِلَّا مَا أَخْبَرَنَا اللَّهُ عَنْهُ فِي كِتَابِهِ فِي آيَتَيْنِ، الْأُولَى قَوْلُهُ تَعَالَى (سورة الانبياء) وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَالثَّانِيَةُ فِي (سورة ص) أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ. وَأَمَّا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَصِحَّ عَنْهُ أَنَّهُ ذَكَرَهُ

بِحَرْفٍ وَاحِدٍ إِلَّا قَوْلُهُ: بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ إِذْ خَرَّ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنْ جَرَادٍ مِنْ ذَهَبٍ . . . الْحَدِيثُ .

ابن العربی گوتووویه تی، وه سه بارهت به ئه یوب هیچ شتیک راست نییه ته نها ئه وه نه بیت که الله پییراگه یاندووین له سووره تی الانبیاء، که ده لیت، (وه که ئه یوب بانگی خودا که ی کرد و گوتی تووشی مهینه تی هاتووم)، وه ئایه تی دووهم له سووره تی ص، که ده لیت، له راستیدا شهیتان به فیل دهستی لیم وه شان دووه و ئازاری داوم، به لام سه بارهت به پیغه مبه ر هیچ شتیک راست نییه ته نها یه ک فهرمووده نه بیت که گوتووویه تی: کاتیک ئه یوب خوئی ده شووری کوومه لیک کولله ی زپرین دابه زینه سه ری ..

له صحیح البخاری، له فهرمووده یه کدا محمد گوتووویه تی:

بَيْنَمَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ عُرْيَانًا خَرَّ عَلَيْهِ رَجُلٌ جَرَادٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ يَحْيِي فِي ثَوْبِهِ، فَنَادَى رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ، أَلَمْ أَكُنْ أَعْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى قَالَ بَلَى يَا رَبِّ، وَلَكِنْ لَأَغْنِي لِي عَنْ بَرَكَتِكَ

کاتیک ئه یوب رووت بوو و خوئی ده شووری، کوومه لیک کولله ی زپرین که وتنه سه ر له شی، ئه یوب دهستی کرد به کوکردنه وه یان له جله کانیدا، الله بانگی ئه یوبی کرد و گوتی: هوئی ئه یوب ئه ی ده و له مه ندم نه کردیت؟ ئه یوب گوتی، به لی خودا که م، به لام نا کریت ده ستبه رداری به ره که تت بم.

پرسیاری من لیره دا ئه وه یه:

یه کهم: ئه ی موفه سیره کان و مه لا ده جاله کان چیرۆکی ئه یوبتان له کوی
هیناوه؟

دووه م: ئه ی نالین په رتووی پیروز له لایه ن الله وه به تال کراوه ته وه و له کار
خراوه؟

سه هه م: ئه ی نالین په رتووی پیروز ده ستکاری کراوه؟

چواره م: ئه وه هاو په یمانیه ی الله و شه یتان مانای چیه؟

پینجه م: ده لین الله فه رمانی کردووه به سیواک له ژن بدریت، به لام ئایه تی
٤٤ سووره تی ص، الله فه رمان به ئه یوب ده کات، به گورزه چیلکه له
ژنه که ی بدات و سوینده که ی نه شکینیت.

وهک زانایانی ئیسلام و مه لاکان و که ئته که تان، گائته جارم نه بینیه وه.

ئایه تی ٤٥-٤٩

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ

اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، ده‌ئیت:

وه ئه‌ی محمد، به‌نده‌کانمان، ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوبت له‌ یاد بی‌ت،
که‌ که‌سانییکی خاوه‌ن ده‌ست (توانا) و دووربینا بوون.

وه له‌ راستیدا ئیمه‌ پاکمان راگرتن، به‌ پاکیه‌ک بو‌ یاده‌وه‌ری (رؤژی) ماله‌ که‌
(به‌هه‌شت).

وه ئه‌وانه‌ لای ئیمه‌ له‌ باشتین هه‌ل‌بژێردراوه‌کانن.

وه ئیسماعیل و یه‌سع و ذالکفل و هه‌موو له‌ (پیاو) چاکه‌کانت له‌ یاد بی‌ت.

ئه‌وه‌ وه‌بیره‌ینانه‌وه‌یه‌، وه‌ بو‌ خوداپه‌رستان باشتین جیگا هه‌یه‌ (له‌
به‌هه‌شت).

ابن الجوزی له‌ زاد المسیر، سه‌باره‌ت به‌ (أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ-خاوه‌ن
ده‌ست و دووربینا)، ده‌ئیت، {أُولِي الْأَيْدِي}، واته‌ هه‌یز له‌ گوێرایه‌لی،
{والأبصار}، دووربینی له‌ زانست و ئاین.

واته‌ ده‌قه‌ که‌ ده‌ئیت: ابراهیم و اسحاق و یعقوب گوێرایه‌لی باش بوون بو‌
الله، وه‌ خاوه‌ن دووربینی بوون له‌ زانستی (خودایی) و ئاین.

ئىنجا دەئىت، ئەو ۳ كەسە مان (ئىبراهيم و ئىسحاق و يعقوب)، بە پاك و بىگەرى ھەئبىزاردووه بە پاك و بىگەردى دوا مال (بەھەشت).

ئايەتى ۴۸ دەئىت:

وَإِذْ كَرَّمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِعْ إِذْ يَسْقَى الصَّابِرِينَ

ئەى محمد، ئىسماعىل و يەسە و ذالكفلت لە ياد بىت، وە ھەر ھەموويان لە پياو چاكە كان بوون.

(ذا الكفل) تەنھا وەك ناو دووجار لە قورئان ئاماژەى پىكراو، جار ئىكيان لەم ئايەتە، وە جارى دووھەم، لە ئايەتى ۸۵ سوورەتى الانبياء، كە دەئىت:

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

وہ ئىسماعىل و ئىدريس و ذالكفل ھەر ھەموويان لە خوراگرە كان بوون.

پرسىارى من ئەوھىە : ذالكفل كىيە؟ كە اللہ بە محمد دەئىت، لە يادت بىت و بىرى بکەرەوہ.

نووسەرى قورئان زىندوو بىتەوہ، نازانىت كىيە.

يانى چۆن محمد لە يادى بىت ئەگەر نەزانىت كى بوو و چ بەسەرھاتىكى ھەبوو؟

وه ئه وهى كه سيك به من بليت پشتيوان، حسن په نجاو پينجت له ياد
بيت. باشه به چاوان به لام حسب په نجاو پينج كييه؟

يان پياويك به ژنه كهى بليت، هوى، ژنه كه هه رامهت له بيرې. به چاوان
پياوه كه، به رام هه رامه چييه؟ هه ي مارم به قور نه گرتي ته توو لو ئه وهنده
سوعالان ده كهى؟ هه رامه و ته واو. ده باشه په كوو چهند تورې ده رپي
سماقت خوارديه.

ئه وه يه گالته جاري قورئان و ئيسلام، له كتوپريكدا ناويك ده خاته ناو
ده قه كانه وه، بيته وهى بليت كييه.

رهنگ بيت، الله له بيرى كرد بيت باسى "ذا الكفل" مان بو بكات.

ئايه تي ٤٩

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ

ئينجا ده ليت: ئه وه وه بيره ينانه وه يه، وه بو خودا په رستان باشتري ريگا و
جيگا له به هه شت هه يه.

له ئايه ته كاني دواتر باسى ئه و ريگا و جيگايانه ي به هه شت ده كات بو
خودا په رستان.

ئايه تي ٥٠

جَنَاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

باخچه کانی عهدن ده‌رگاگانی ئاوالا کردووہ بو ئو خوداپہ‌رستانہ.

لہ سوورہتہ کانی پیشوو ئاماژہمان کرد، کہ ئاسمان (بہ‌ہشت) ھہشت
 دەرگاگان ھہیہ، واتہ ھہموو دەرگاگان ئاوالایہ بو خوداپہ‌رستان، جا بہ
 کہیفی خویمان لہ کامہی دہچنہ ژوورہوہ با بچن.

ئایہتی ۵۱-۵۲

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ، وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
 أَتْرَابٌ

(پیاوان) لہ باخچہی عهدن پالیان داوہتہوہ و تیایدا داوای میوہ و مہی زور
 دہ کەن، وە لە لایانە حۆریەیی ھاوتەمەنی کورتبیین، (واتە دوور نابیین و چاو
 ھەلنابرنە پیاوانیکی تر).

ابن الجوزی لہ زاد المسیر، سەبارەت بە (اتراب) دەئیت:

والأتراب: اللواتي أسنانهنَّ واحدةٌ وهنَّ في غاية الشباب والحسن

الاتراب، واتە ژنانیکی یەك تەمەن، كە لەو پەرگەنجیتی و جوانیدان.

لە راستیدا (فیها) ی دووہم زیادہیہ، چونکہ مادام دەئیت، (مُتَّكِنِينَ فِيهَا)
 تیایدا پالکەوتوون، کەواتە بو جاری دووہم پیویست بە (فیها) ناکات.

واتە لە رووی رەوانیژییەوہ، ئایەتە کە باشتر دەبوو ئەگەر بەم شیوہیہ
 بوایە:

مُتَكِّئِينَ فِيهَا و يَدْعُونَ فَاكِهَةً كَثِيرَةً وَشَرَاب

ئايه تي ۵۳-۵۴

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

ئەو ئەمەيە کە بە ئینتان پیدراوہ بو رۆژی لیپرسینەوہ.

لە راستیدا ئەوہ رزقمانە، وە ھەرگیز تەواو نابیت.

اللہ دەلیت میوہ و خواردنەوہ کانمان لە بەھەشت تەواو نابیت، وەك دوورگەى عەرەبى نىيە، خواردن نەمىنیت و ئاو نەبیت، نا نا ھەرگیز لە بەھەشت شتى و نىيە. لە بەھەشت خواردن و خواردنەوہ نەبراوہ دەبیت و بۆگەنیش نابیت. وەك لە ئايه تي ۳۱-۳۳ سوورەتى الواقعة ھاتووہ، دەلیت:

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ، وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ، لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

واتە: ئاویکی فرە زۆر (لە سەری دەروات) و میوہییکی زۆر کە نە دەبریت وە نە قەدەغەيە.

ئايه تي ۵۵-۵۸

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاعِينَ لَشَرَّ مَا بِي، جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ، هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ
حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ، وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

ئىنجا دەئیت، بەلام بۆ سەرپىچكەران (كافره كان) خراپترین مۆلگە ھەيە،
كە دۆزەخە و تيايدا دەسووتتيرين، وە ئەو خراپترین شوینە، وە جگە لەمە
بەلكو دەبیت گەرماو و كیماو تام بکەن، وە شتانیکى تری ھاوچەشنى گەرما
و كیماو.

ابن الجوزى، سەبارەت بە مانای (غَسَّاقٌ) دەئیت، چوار قەول ھەيە:

یە كەم: الزمهير، واتە بەستە ئەك، كە بەھۆى ساردیەو ناتوانن كیماو كە
تام بکەن.

دووھم: (غساق)، واتە كیماو، كە لە لەشى خەلكى دۆزەخ دیتە خواریو و
دەروات.

سێھەم: (غساق)، كانیایكە لە دۆزەخ، كە مار و دوویشكى پیادا دەروات.

چوارەم: (غساق)، فرمیسكى خەلكى دۆزەخ.

خەلكى بەھەشت زۆر سەرما و سۆل نابینن، وەك ئايه تي ۱۳ سوورەتى
الانسان دەئیت:

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۖ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

لهسەر قهنهفه پالیان داوهتهوه، نه خۆر دهبینن نه بهستهلهك.

واته جهوهكهی و ئاوههواكهی بههاریه، خو ئه گهر بههاریش نه بیته ههر بههاریه، چونكه موسلمانان دهیهها خوړیه و ههزارهها غلمان و ولدانی له گه لدا ده بیته، وهك شاعیر ده ئیته بههار بوو فهسلی زستانم ئه گهر یارم له گه ل بوایه.

به پیچهوانه ی ئه هلی بهههشت، دۆزهخ دوو بهشه، بهشیکی ئاگر و زۆر گهرم، بهشیکی زۆر سارد و بهستهلهك كه پییده گوتریته، زمهریر.

جا ئه گهر کافر، له رۆژی حیساب داوای بهشه سارده كه ی کرد، ئهوا الله دهینیریته بو بهشه گهرمه كه، وه ئه گهر داوای بهشه گهرمه كه ی کرد، ئهوا الله دهینیریته بو بهشه سارده كه ی. خوا په نامان بدات و به بهههشت و خوړیه و غلمان و ولدانمان شاد بکات. امین یا رب العالمین.

ئایه تی ۵۹-۶۲

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیته:

ئەو كۆمەلەگە ئىكەن لە گەل ئىو پال دەنرئە ناوئەو (ناو دۆزەخ)، دەك بەخىرنىن، ئەوانە ريسواى ئاگر دەبن.

گوتيان: بەلكو ئىو بەخىر نەيەن، ئىو ئەو تان بۆ ئىمە پيشهيناو، كە خراپترين مۆلگەيە.

گوتيان: خودا كەمان، ئەوئە ئەمەى بۆ ئىمە پيشهيناو، چەندەها جار ئەشكەنجە كەى لە ئاگر دا زياد بكە.

گوتيان: هۆكار چيە پياوانىك نابينين كە ئىمە بە پياوانىكى شەرانگىزمان دادەنان؟

دەك رۆحت ئاسودە و شاد بىت معروف الرصافي، كە گوتوويەتى، قورئان پەرتووكى "قال" يە

ئاخر ئەو هەموو "قال" يە چيە؟ موسلمانان، مەبەست لە "قال" هە چىرۆكى تەمسىلى "قالە لە خەتا گىراو نىيە" نا نا، بەلكو ئەم ئايە تانەيە هەر هەمووى دەئيت، "گوتيان" و "گوتيان" و "گوتيان".

ئايەتى ۵۹ دەئيت: هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

(هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ - ئەو كۆمەلەگە ئىكەن كە لە گەل ئىو پال دەنرئە ناوئەو واتە ناو دۆزەخ)، ديارە ئەمە قسەى پاسەوانانى دۆزەخە.

وہك ئايەتى ۳۰ سوورەتى المدثر، دەئيت:

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

واته، دۆزه خ نۆزده فریشتهی جهلادی لهسه ره.

ئه م فریشتانه، کاتیك کۆمه لی دووه می کافره کان دههینن بۆ بهردهم ده رگایه ک له ده رگاکی دۆزه خ (چونکه دۆزه خ ۷ ده رگای هه یه)، ده لێن، ئه م کۆمه له له گه ل ئیوه پالده نرینه ناو دۆزه خه وه. گروپی یه که م له کافره کان ده لێن، (لا مَرَحَبًا بِهِمْ- ده ک به خیر نه یه ن)، ئینجا فریشته کان ده لێن، (إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ)، ئه وانه ریسوای ئاگر ده بن.

ئینجا کۆمه له ی دووه م وه لامی کۆمه له ی یه که م ده ده نه وه و ده لێن:

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرَحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

به لکو ئیوه به خیر نه یه ن، ئیوه هوکار بوون که ئیمه هاتینه ناو دۆزه خه وه، وه دۆزه خ خراپترین شوینه.

ئینجا کۆمه له ی یه که م، وه لامی کۆمه له ی دووه م ده ده نه وه و ده لێن:

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

خودا که مان، هه ر که سیک ئه وه ی بۆ ئیمه پیشهینا، واته دۆزه خ، ئه وا ئه شکه نجه که ی له ئاگر چه ند که ره ت زیاد بکه.

ئايه تي ۶۲-۶۳

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

أَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

ئىنجا گوتيان: بۆچى پياوانىك نابىنين، كه ئىمه به كه سانىكى شه رانگىزمان دادەنان و به گالته وەرمانگرتبوون، وه يان چاوه كانمان كز بووه و نايانبينين؟
واته كافرەكان دەلئىن، چۆنه هەندىك كهس نابىنين كه ئىمه له ژيانى دونيا به مروّفى شه رانگىزمان دادەنان و گالته مان پىيان دە كرد؟ مه به ست له موسلمانانه.

كوره بابى بابم، هەى ماره باب، پياوه شه رانگىزه كان له به هه شتن، له ژير عەرشى رەحمان، شلپه دە كهن، ئەما شلپه له سەر حۆريه و غلمانە كان.

له صحيح البخارى و صحيح مسلم، فەرموودەيهك هاتوو، محمد دەلئيت:

إِنَّ اللَّهَ لِيُؤَيِّدَ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجْلِ الْفَاجِرِ

الله، به دنياييه وه ئەم ئاينه (ئىسلام) به پياوئىكى خوئىرى سەردەخات.

هەلبەتە دەبئيت ئەم پياوه خوئىريه له به هه شت بئيت.

وه له تخريج الاحياء و النسائى، فەرموودەيهك هاتوو، محمد گوتووويه تي:

إِنَّ اللَّهَ لِيُؤَيِّدَ هَذَا الدِّينَ بِقَوْمٍ لَا خَلَاقَ لَهُمْ

الله، ئەم ئاينه (ئىسلام)، بە خەلكانىك سەردهخات كه ئەخلاقيان نيه. واته، بى ئەخلاقه كان دهچن بۆ بههشتى خهيالى اللهى عه رهب و ئىسلام.

ئايهتى ٦٤

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

ئىنجا اللهى عه رهب و ئىسلام، دهئيت: ئەوهى باسم كرد راستيه، كه خهلكى دۆزهخى مشتومر له نيوانيان درووستدهبيت.

ئايهتى ٦٥-٦٦

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

ئىنجا دهئيت: ئەى محمد، بلى له راستيدا من هوشياردهرم، وه هيج خودايهك نيه تهنها اللهى يهك و داپلۆسينه نهبيت.

خوداى ئاسمانه كان و زهوى و ئەوهى له نيوانيانه كه بههيزه و لىبووردهيه.

ئايه تي ۶۷-۷۰

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ، أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ، مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ، إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ئەي محمد بلى ئەو ھەوالئىكى مەزنى، كە ئىوھ لىي بىئاگان، وھ منىش ھىچ ئاگادارىھ كە نەبوو، كاتىك دەستەي بالاي فرىشتە كان مشتومريان بوو، بەلام من بە وھى بوھ ھات، لە راستىدا من تەنھا ھوشياردەرىكى روونم.

لە ئايه تي ۷۰ (إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ)، (إِلَّا) ماناي دەقە كەي تىك داوھ و زيادەيھ.

بەم شىوھيھ ماناكەي دەبىت بە: وھحىم بو دىت، ئەوھ نەبىت كە لە راستىدا من ھوشياردەرىكى روونم).

ئەگەر (إلا) لابرىت (إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) ماناكەي روونتر دەبىت و دەبىت بە: من وھحىم بو دىت، وھ لە راستىدا من ھوشياردەرىكى روونم.

گرنگ اللھى ئىسلام بە محمد دەلىت: ئەي محمد بلى ئەو ھەوالئىكى مەزنى كە ئىوھ (كافره كان)، لىي بىئاگان و بەلاشتانەوھ گرنگ نىيھ.

ئىنجا ئايه تي ۶۹-۷۰ دەلىت:

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

من وهك محمد، ئاگادارى ئه و زانىاريه نه بووم كه فريسته بالاكان
مشتومريان بوو، وه من به وه حى ئاگادار كرامه وه چونكه من هوشياردهرم
(پيغه مبهرم).

المباركفورى، له تحفة الاحوذى، دهليت:

الملا الأعلى: الملائكة المقربون، والملا: هم الأشراف الذين يملأون
المجالس والصدور عظمة وإجلالاً، ووصفوا بالأعلى إما لعلو مكانتهم عند
الله تعالى، وإما لعلو مكانهم

(الملا الاعلى) فريسته نزيكه كانن (له الله)، وه (الملا) شهرافه تمه ند و
خانه دانه كانن كه دانيشته كان و ريزه كانى پيشه وه پر ده كه ن و داگيرده كه ن
به هوى مه زنيان و پله و پايه يان، وه به (الاعلى) وه سف كراون، يان به
هوى پله ي به رزيان لاي الله، وه يان به هوى به رزي جىگا و شوئينيان.

واته، (الملا الاعلى)، دهسته ي بالاى فريسته كان كه الله راويزيان پيده كات.

سه يرى ئه م گالته جاريه بكه، فريسته كان شهر و مشتومريان بووه. ئايا
فريسته مشتومر ده كه ن؟ دهيه ها ده قى قورئان ههيه ده ليت، نه خير، ته نها
ئه و كاره ده كه ن كه الله فه رمانيان پيده كات. به لام ئه م ئايه ته ده ليت،
فريسته بالاكان مشتومريان بووه. عجيب غريب امور قضيه.

ئايه تي ۲۶-۲۷ سووره تي الانبياء، ده ليت:

عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

فریشته کان خوداپه رستی ریژدارن، هه رگیز له قسه پیش الله ناکه ون، وه به
 فهرمانه کانی الله کارده کهن.

ئایه تی ۶ سووره تی التحريم، ده ئیت:

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

(فریشته کان)، سه ریچی ئه و شتانه ناکه ن که الله فهرمانیان پیده کات، وه
 ئه و شته ده کهن که فهرمانیان پی ده کریت.

ئایه تی ۲۱ سووره تی التکویر:

مُطَاعِ ثُمَّ أَمِينٍ

(جبرائیل) گویرایه لی الله یه، ئینجا ده ستیا کیشه.

ئهم ئایه تانه پیمان ده ئیت، که فریشته کان به هیچ جوریک سه ریچی بریاری
 الله ناکه ن، وه ته نها ئه و کاره ده کهن که الله فهرمانیان پی ده کات (واته
 فریشته کان ۱۰۰٪ موسه یه رن) وه ک رۆبۆت وان.

به لام ئه وه ی سهیره، ئایه تی ۶۹ ئهم سووره ته، ده ئیت:

مشتومر پروویداوه له نیوان دهسته ی بالا و راویژکاری فریشته کان.

ده بیت به زووترین کات نه ته وه یه گگرتوووه کان کو بوونه وه یه ک بکات بو
 دیراسه کردنی کیشه ی دهسته ی بالای فریشته کان.

ئاخو دهبيت كيشه يان چي بووبيت؟

الطبري، له جامع البيان دهليت: مشتومرو ناكوكي فريشته كان سه بارهت به درووست كردني ئادهم بوو.

كاتيك الله به فريشته كاني گوت (اِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً)، واته (له) راستيدا من جيگره وهيهك له زهويدا داده نيم)، (ئايه تي ۳۰ سووره تي البقرة).

فريشته كان له وهلامدا گوتيان (اَتَّجَعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ)، واته (ئايا كه سيك له زهويدا داده نييت كه خراپه كاري تيدا بكات و خوين بريژيت؟)، (ئايه تي ۳۰ سووره تي البقرة).

السيوطي له الدر المنثور، دهليت، ابن عباس گوتوويه تي، كاتيك الله ويستي ئادهم درووست بكات، فريشته كان مشتومريان كرد و گوتيان ده ته وييت كه سيك له زهويدا دابنييت كه خراپه كاري تيدا بكات و خوين بريژيت؟

به لام نه گهر سه يري ئهم ئايه ته بكهين ده بينين مشتومره كه له نيوان الله و فريشته كان بووه.

گرنگ مشتومر له نيوان الله و فريشته كاني روويداوه سه بارهت به درووست كردني ئادهم و بارودوخه كه قليشاوه ته وه. له ئاكامدا كوونگره ي ئاسمان دوولت بووه و انشقاق روويداوه و دوو حيزبي لي كه وتوته وه: حيزبي الله و حيزبي شهيتان.

ئايه تي ۱۹ سووره تي المجادلة دهليت:

أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ

ئەوانە حیزبی شەیتانن.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ

ئەوانە حیزبی اللهن.

ئایەتی ۱۹ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ئەى لە راستیدا حیزبی شەیتان لە دۆراوەکان نین.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی المجادلة، دەئیت:

أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەى لە راستیدا حیزبی اللە سەرکەوتوو نین.

هەرۆهك پوونه كه بهرەى ئاسمان لەو ساتەوهى ئەم مشتومرە پوویدا،
دوولەت بوو.

ئەى تۆ لە كامە حیزبیت؟

ئايه تي ۷۱-۸۵

ئەم ۱۵ ئايەتە ھەوا ئەلە كەمان پیدە ئیت، ھەوا ئی مشتومری نیوان اللہ و ئیبلیس، کاتیک اللہ ئادەم درووستدە کات.

ئايه تي ۷۱-۷۴

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ، فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ، فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

ئەى محمد، كە خودا كەت بە فریشتە كانی گوت، لە راستیدا من مرۆفیک لە قور درووستدە كەم، ئینجا ھەركاتیک ریکوپیکم كرد و رۆحی خۆم فوو كرده ناویەو، ئیو كرنۆشی بو بەن، ئەو بوو گشت فریشتە كان كرنۆشیان برد، تەنھا ئیبلیس نەبیت لووتبەرزى كرد و لە كافرە كان بوو.

چەند تیبینیەك سەبارەت بەم چوار ئايەتە:

یە كەم: اللہ فەرمان بە فریشتە كان دەكات، وە ئیبلیس فریشتە نییە.

كەواتە، ئیبلیس سەرپیچی فەرمانە كەى اللہى نە كردوو، بەلام اللہ شەرى بە ئیبلیس فرۆشتوو.

لە صحیح مسلم و صحیح الجامع، فەرموودە یەك ھاتوو، محمد دە ئیت:

خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَ خَلِقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ مِمَّا
وُصِفَ لَكُمْ

فریشته کان له پرووناکی درووستکراون، وه جنۆکه له کلپه ی ئاگر
درووستکراوه، وه ئادهم له وه درووستکراوه که بوټان له قورټان وه سف
کراوه.

واته فریشته و جنۆکه دوو مه خلوقاتی جیاوازن.

ئایا ئیبلیس فریشته بووه؟

ئایه تی ۵۰ سووره تی الکھف ده ئیت:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ

وه که به فریشته کانمان گوت کرنۆش بو ئادهم ببهن، کرنۆشیان برد ته نها
ئیبلیس نه بیټ که له جنۆکه کان بوو.

واته ئیبلیس جنۆکه یه.

که واته فه رمانه که ی الله ته نها فریشته کانی گرتۆته وه و ئیبلیسی
نه گرتۆته وه، چونکه ئیبلیس جنۆکه یه.

دووهم: چ خودایه کی محترم و ریزدار فه رمان به شرك ده کات؟

چونکه کرنۆش بردن بۆ هەر شتیک جگه له خودا ئەوا شرکه، به لام چهندهها ئایهت ته ئکید ده که نه وه، که الله فه رمانی به فریشته کان کردوو ه که کرنۆش بۆ ئاده م ببه ن، وه ئەوه شرکه، واته الله خۆی فه رمانی به شرک کردوو ه.

سێهه م: ئایا سه ره پێچیکردنی بریارێکی الله ده تکات به کافر؟ ئە گه ر ده تکات، ئەوا هیچ موسلمانیک نییه کافر نه بیته، چونکه موسلمان نییه رۆژانه سه ره پێچی بریارێک له بریاره کانی الله که ی نه کات.

چواره م: الله ی ئیسلام ده ئیته، ته نها شرک لی بووردنی له سه ر نییه، باشه، ئیبلیس نه ک شرکی نه کردوو ه، به لکو ره تیکردۆته وه که شرک بکات.

ئایه تی ٤٨ سووره تی النساء، ده ئیته:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

الله له که سێک خۆش نابیته که شرکی پێ ده کات، به لام له که سانیک خۆش ده بیته که خۆی ده یه ویته بۆ شتانیکی بچوو کتر له شرک.

ئهو نا کوکیانه پیمان ده ئین، که لاهووت و ریباز به ته واوی له ئیسلام و قورئاندا غایبه و بوونی نییه.

پینجه م: الله رۆحی هه یه، چونکه ده قه که ده ئیته (نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي) وه رۆحی خۆم فوو کرده ناویه وه. وه رۆحی خودا ده بیته پیرۆز بیته، که واته

(الروح القدس) دهبیت بوونی ههبیت. نازانم چۆ دهتوانن ئینکاری ئەم دهقانه بکهن؟

ئایهتی ۷۵-۷۶

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

لێرهوه (قال و قل)، دهست پیده کات.

(الله) گوتی: ئەهی ئیبلیس، چی رێگای لێ گرتیت که کړنۆش ببهیت بۆ ئەوهی به ههردوو دهسته کانم درووستمکرد؟ ئایا لووتبهرزیت کرد یان لهوانه بوویت که خۆت پێ بهرز بوو؟

(ئیبلیس) گوتی: من له ئەو (ئادهم) باشترم، تو منت له ئاگر درووستکردوو، وه ئەوت (ئادهم) له قور درووستکردوو.

(بِإِيْدِيَّ) واته به ههردوو دهست، وه ئەوه مهجازی نییه، ئەگەر بیگوتبایه (بید) به دهست، ئەوکات ده کرا بگوتریت ئەوه مجازیه و به مانای هیژ دیت.

به لَام اللّٰهِي عه رب و ئيسلام، ده لّيت، به هه ردوو دهسته كانم
درووستمكرد. چّون قوتبه دين له لانه وازان ده يگوت به هه ردوو دهسته كانم
په روه ردهم كرد.

السيوطي له الدر المنثور ده لّيت، ابن ابي دنيا له "صفة الجنة" و ابو
الشيخ له "العظمة" و البيهقي له "الاسماء و الصفات"، فهرمووده يه كيان
اخراج كردوو، كه محمد گوتوو يه تي:

خلق اللّٰه ثلاثة أشياء بيده: خلق آدم بيده، و كتب التوراة بيده، و غرس
الفردوس بيده.

اللّٰه سي شتي به دهسته كانى درووستكردوو: ئاده مي به دهسته كانى
درووستكردوو، وه ته وراتى به دهستى خوئى نووسيووه، وه فيردهوسى به
دهسته كانى كيلاوه.

وه له صحيح البخارى و مسلم، فهرمووده يه كي محمد هاتوو، كه به
فهرمووده ي شفاعة ناسراوه، محمد گوتوو يه تي، خه لك ده چن بو لاي ئادهم
بو ئه وه ي شفاعه تيان بو لاي اللّٰه بكات و ده لّين:

يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ
فَسَجَدُوا لَكَ وَأَسْكَنَكَ الْجَنَّةَ

ئهى ئادهم تو باوكى مروفتيت و اللّٰه به دهسته كانى توئى درووستكردوو و له
رؤحى خوئى فووى كردوته ناوته وه و فهرمانى به فريشته كان كردوو
كرنؤشتت بو ببهن.

له صحیح سنن ابی داود، فہرموودہیہک ہاتووه، محمد گوتووہتی:

إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبَضَهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى
قَدْرِ الْأَرْضِ: جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ، وَالْأَبْيَضُ، وَالْأَسْوَدُ، وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ،
وَالْحَزْنُ، وَالْخَبِيثُ، وَالطَّيِّبُ

اللہ ئادہمی درووستکرد له مشتیک خۆل له ہہموو زہوی ہہئیگرتہوہ، وہ
نہوہکانی ئادہم بہ گویرہی شوینی خۆلہ کهن، ہہیانہ سوور و ہہیانہ سپی و
ہہیانہ رەش و ہہیانہ له نیوان ئەم رەنگانہ، وہ ہہیانہ دلخۆش و دلتنەنگ
و پیس و پاک.

سہیری ئەم گالتہ جاریہ بکہن، محمد پیمان دەلیت، مروّفی سوور، سوورہ،
چونکہ له خۆلی سوور درووستکراوہ، مروّفی پیست رەش، رەشہ، چونکہ
له خۆلی رەش درووست راوہ، ہتد،

وہ ئەوہی مروّفی پیسہ، رەنگ بیت له گواو درووستکرا بیت.

سبحان اللہ ئەوہ عیلمی جینۆلۆجیہ، ئەوہ لۆ کافرہ ملعونہ کان ئەو
عیلمہیان له ئیمہ شاردۆتہوہ؟

ئایہ تی ۷۷-۷۸

قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

واته (الله) گوتی، ئەهی ئیبلیس، دە لە بەهەشت برۆ دەرەووە تۆ رەجم
 کراویت (نەفرەت لیکراویت)، وە تاووە کو رۆژی لپرسینەووە نەفرەتی منت
 لەسەر بێت.

(رجیم)، لە (رجم) واتە بەردباران هاتوو، واتە تۆ بەردباران کراویت.

رەنگ بێت ئەووە هۆکار بێت موسلمانان لە کاتی حەجدا بەرد لە شەیتان
 دەگرن، بە شیوەیەك بەردی تێدەگرن هەر دەلێی باوکه کوشته یانە و
 شەری عەشائیری و بنەمالەبییان لە گەل شەیاتن هەیه.

پرسیاریك تۆ کاری خراپە دەکەیت شەیتان چی بکات؟ ئەهی نالین الله
 پەنجا هەزار ساڵ بەر لە درووست کردنی گەردوون چارەنووسی هەموو
 شتیکی دیاری کردوو؟

ئایەتی ۷۸ زۆر سەهیرو سەمەرەیه، (وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ)، واتە
 (نەفرەتی منت لیبیت تاووە کو رۆژی لپرسینەووە، واتە قیامەت).

پرسیار: نەفرەتی الله لە شەیاتان کۆتایی دیت لە قیامەت؟ دەبنەووە بە
 هاویری، وەك ئەوہی نە بای بێت و نە باران؟

ئایەتی ۷۹-۸۱

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

(ئىبلىس) گوتى، خداكەم مۆلەتم بدە تاوہ كو ئەو رۆژەى زىندوو دەبنەوہ.

(اللہ) گوتى، ئەوا تۆ مۆلەت پىدراويت تاوہ كو رۆژى كاتى ديارىكراو،
(قيامت).

لېرەدا، اللہ و ئىبلىس پەيمانىك واژۆ دەكەن.

پرسىارى من ئەوہىە: تازە ئادەم درووستكراوہ، وە هېشتا حەوا
درووستنەكراوہ، چۆن ئىبلىس زانى كە مەرگ بوونى دەبىت؟ وە دواى
مەرگ زىندوو بوونەوہ و لىپرسىنەوہ بوونى دەبىت؟ چونكە ئىبلىس دەلئىت:

رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

خودا كەم مۆلەتم پى بدە تاوہ كو رۆژىك كە زىندوو دەبنەوہ.

بە تايبەتى هېشتا ئادەم لە درەختە كەى نەخوارد بووہ، تاوہ كو لە بەهەشت
دەربكرىت و مەحكوم بىت بە مەرگ.

دەيەها دەقى قورئان هەيە كە دەلئىت، هېچ كەسىك غەيب نازانىت تەنھا
اللہ نەبىت. بۆ نموونە ئايەتى ٦٥ سوورەتى النمل:

لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

هیچ که سیك له وانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدان غه یب نازانن، ته نها الله نه بیټ.

ئى ئیبلیس یه کیك بوو له وانه ی له ئاسمانه کان بوو، که واته نابیت غه یب بزانیټ که ئاده م ده مریت و نه وه کانی ئاده م ده مرن و رۆژی زیدوو بوونه وه و لپرسینه وه بوونی ده بیټ؟

ئایه تی ۸۲-۸۳

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ

(ئیبلیس) گوټی، سویند به شکۆت ده بیټ هه ره موویان له خشته ببه م ته نها به نده دلسۆزه کانت نه بیټ.

دوو تیبینی:

یه که م: ئیبلیس سویند ده خوات به شکۆی الله، واته ئیبلیس که سیکی توحیدیه.

دووه م: چۆن ئیبلیس زانی که ئاده م مندالی ده بیټ به تایبه تی ئه وکات هیشتا حواء درووستنه کرابوو؟ چونکه ده لیټ ده بیټ هه موو مروقه کان له خشته ببه م ته نها به نده دلسۆزه کانت نه بیټ؟

له ئایه تی ۳۹ سووره تی الحجر هاتوو، ئیبلیس به خودا ده لیټ:

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

ئىبليس) گوتى، خوداكام به هوئى ئه وهى تو منت له خشته برد، ئه وا ده بئيت زه ويان بو برازئيمه وه و هر هه موويان له خشته ببه م.

ليره دا تيبينه ك و پرسيارئيك دئته پيشه وه:

ئىبليس به خودا ده ئيت، خوداكام تو منت له خشته برد، له بهر ئه وه ده بئيت تو له بكه مه وه، منيش مروف له خشته ببه م.

واته مروف قوربانى مملانيئى نيوان الله و ئىبليسه.

وه ئىبليس ده زانئيت كه الله له خشته ي بردووه، چون؟

الله فه رمانى به فريسته كرد كرنوش بو ئاده م ببه ن، وه نه يگوت ئه ي فريسته وئىبليس. وه ليره دا ئىبليس هر كامئىكى هه لئزاردايه ئه وا تووشى كيشه ده بوو.

مه به ستم:

ئه گه ر ئىبليس كرنوشى ببردايه، ئه وا الله ده يگوت تو سه رپيچى برياره كه ي منت كرد، من ته نها گوتم ئه ي فريسته كان كرنوش ببه ن، خو تو فريسته نيت و جنوكه يت.

وه كاتئيك كرنوشى نه برد، ئه وا الله ترؤى كرد.

واته، له ههردوو حاله ته كه بو ئيبليس وهك يهك بوو، دهيزاني كه قورپكه و بوى گيراوه ته وه، له بهر ئه وه ئيبليس ده لیت، (رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي)، واته (خودا كه م به هوى ئه وهى تو منت له خسته برد).

ئايه تي ٨٤-٨٥

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ

لَأْمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

(الله) گوئی، ههق ههقه، وه من ههق ده لیم، به دنيا يیه وه ده بیت دۆزه خ پر بکه م له تو و له وانه ی به دوات ده که ون، گشتان به یه که وه.

دواى ئه وهى الله ئیتفاق ده کات له گه ل ئيبليس: سویند ده خوات ده بیت دۆزه خ پر بکات له شوینکه وتوانی ئيبليس له جنوکه و مروف، وهك ئايه تي ١٣ سووره تي السجدة، ده لیت:

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وه ئه گه ر ئاره زوومان بکر دایه ئه وا رینماپی هه موو که سیکم ده دا، به لام ده بیت قسه که م بیته دی: که ده بیت دۆزه خ پر بکه م له جنوکه و مروف به یه که وه.

ئايه تي ۸۶-۸۸

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

وَلِتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

واته: ئه ي محمد بلي، من داواي كرښتان لي ناكه م بو قورئان، وه من له وانه نيم كه له خوومه وه راتانسپيرم وفهرمانتان پي بكه م، (به لكو ئه وه فه رمانى الله يه).

به لكو ئه وه ته نها وه بيره ښانه وه يه كه بو جيهانه كان، (جيهانى جنو كه و مرو ف).

وه داواي ماويه كه، (له داواي مهرگ و روژي زيندوو بوونه وه)، به دنيا يه وه هه واله كه ي ده زانن.

كو تاي سووره ته كه.

(۳۹)

سوورەتی الاعراف (تەپۆلکە)

۱-المص

سوئند بە مژین.

۲-كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ

پەرتووکیک دابەزیووہ بۆ تۆ، (بۆ ئەوہی) لە سینەتدا بە ھۆیەوہ
تەنگزەھیک نەیەتە ئاراوہ، بۆ ئەوہی لە رێگای (قورئان) ھوشیاری بدەیت،
وہ وەک وەبیرھینانەوہیەک بۆ باوہرداران.

۳-اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ

پیادە ی ئەوہ بکەن کە بۆتان دابەزیووہ لە لایەن خوداکەتانەوہ، وە جگە
لە ئەو (اللہ) پیادە ی ھیچ شتیکی تر مە کەن، (بەلام) تەنھا کەمیک خەلک
بروادین.

۴-وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

وه چهند له گونده كانمان ويران كرد، كه زهبر و سزای ئيمه يان به سهردا جيبه جي كرا، كه له ماله كانيان خهوتبوون، وه يان به ئاگا بوون و قسه يان ده كرد.

5- فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

كاتيك زهبر و سزای ئيمه به سهر يان جيبه جي بوو، گوفتاريان ته نها ئه وه بوو: له راستيدا ئيمه سته ممان له خو مان كرد.

6- فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

وه به دنيا ييه وه پرسيار له وانه ده كه ين كه بو مان نار دوون، وه به دنيا ييه وه پرسيار له نير درا وه كان ده كه ين.

7- فَلَنَقْصِنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

وه به دنيا ييه وه له سهر بنه ماي زان ياريمان بو يان ده گيرينه وه، وه ئيمه بي ئاگا نه بوو ين.

8- وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وه ته رازوو له م روژه دا هه قه، وه هه ركه سيك تاي ته رازوو هه كه ي قورس بوو، ئه وا ئه وانه ن كه سه ركه وتوون.

9- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

وه ههر كه سيك تاي ته رازووه كه ي سووك بوو، ئه وانه كه خويان دوراندووه، به هوي ئه ووي سته ميان له نيشانه كانمان ده كرد.

١٠- وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

ئيوه مان له زهويدا نيشته جي كرد و تاييدا بزيويمان بو سازاندوون، به لام كه ميكتان سوپاس گوزارن.

١١- وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وه ئيمه ئيوه مان درووستکردووه، ئينجا شيوه مان پيتان داوه، ئينجا به فريشته كانمان گوت، کرنوش بو ئاده م ببهن، ئه وه بوو کرنوشيان برد ته نها ئيبليس نه بيت، له کرنوش به ران نه بوو.

١٢- قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

(الله) گوتي چي وايکرد كه کرنوش نه بهيت كاتيك فرمانم پيت كرد؟ (ئيبليس) گوتي من له ئه و باشترم، منت له ئاگر درووستکردووه و ئه وت له قور درووستکردووه.

١٣- قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

(الله) گوتی، ده لئی دابهزه (له بههشت)، بۆت نییه تیایدا لووتبه رزی بکهیت، دهی، ده رچه له راستیدا تۆ له ریسواو بچووکه کانیت.

۱۴- قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

(ئیبلیس گوتی)، مۆله تم بده تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وهیان.

۱۵- قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

(الله) گوتی، تۆ له مۆلهت پیدراوانیت.

۱۶- قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

(ئیبلیس) گوتی، چونکه تۆ منت له خشته برد ئهوا منیش بۆیان داده نیشم له سه ر یگای راستت.

۱۷- ثُمَّ لَا تَتَّبِعُهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

ئینجا له پیشیان و له دواوهیان و له دهسته راستیان و له دهسته چه پیانه وه بۆیان دیم، وه ده بینیت که زۆر بهیان سوپاس گوزارت نابن.

۱۸- قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

(الله) گوتی، به لۆمه کراوی و ترۆکراوی لئی ده رچه، وه هه ر که سیک به دوات که ویت نهوا به دنیا ییه وه دۆزه خ له گشتان پر ده که م.

۱۹- وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

وه ئه ی ئاده م خۆت و هاوسه ره که ت له به هه شت بژین، وه هه رچه که ئاره زوو ده که ن بخۆن به لام له م دره خته نزیک مه بنه وه ئه گینا ده بن به یه کیک له سته مکاران.

۲۰- فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

ئه وه بوو شه ی تان چرپه چرپی بو یان (ئاده م و حواء) کرد بو ئه وه ی ئه و شوینه ی نیوگه لیان به دیار که ویت که داپۆشرا بوو، وه (شه ی تان) پیانی گوت: خودا که تان نه ی لیتان کردوو (نزیک) ئه م دره خته بکه ون بو ئه وه ی نه بن به دوو فریشته، وه یان نه بن به نه مر.

۲۱- وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

وه سویندی بو یان خوارد، که له راستیدا من بو ئیوه له دلسۆزه کانم.

۲۲- **فَدَلَاهُمَا** بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

به فیلبازی سه رکیشیانی کرد، کاتیک تامی درهخته که یان کرد، نیوگه لیان بۆ یه کتر به دیار که وت، وه هه ولیاندا که له گه لای باخچه که بخه نه سهر نیوگه لیانه وه، ئینجا خودا که یان بانگیانی کرد: ئه ی من نه هیم لیتان نه کردبوو له م درهخته، وه پیم نه گوتبوون که شهیتان بۆ ئیوه دووژمنیکی ئاشکرایه.

۲۳- قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

(ئاده م و حوا) گوتیان خودا که مان سته ممان له خو مان کرد، وه ئه گهر لیمان نه بووریت و به زه ییت پیمان نه یه ته وه ئه وا به دلنیا ییه وه له دو راوه کان ده بین.

۲۴- قَالِ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

(الله) گوتی، له به هه شت دابه زن، هه ندیکتان بۆ هه ندیکی تر وه ک دووژمن، وه له زه ویدا شوینی ئوقره گرتنتان ده بیت، وه خوشی بکه ن بۆ کاتیکی دیاریکراو.

۲۵- قَالِ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

(الله) گوتی تیایدا (له زهوی) دهژین و تیایدا ده‌مردرین، وه تیایدا
 دهرده‌هیترین (له گۆر له رۆژی قیامهت).

۲۶- يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيثًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى
 ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ئهی نه‌وه‌کانی ئاده‌م، پۆشاک و په‌رمان به ئیوه داوه بۆ ئه‌وه‌ی نیوگه‌لتان
 دابپۆشیت، وه پۆشاک‌کی خۆپاریزی ئه‌وه چاکتره، وه ئه‌وه له نیشانه‌کانی
 اللهیه، ره‌نگ بیت وانه وه‌ربگرن.

۲۷- يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
 عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
 إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

ئهی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئاگادارین شه‌یتان فریووتان نه‌دا، هه‌روه‌ک چۆن
 باوکانی ئیوه‌ی له به‌هه‌شت به‌ده‌رکردن دا، کاتیک جله‌کانیانی داکه‌ند بۆ
 ئه‌وه‌ی نیوگه‌لی یه‌کتر بیه‌ین، شه‌یتان خۆی و وه‌چه‌کانی به‌جۆریک ده‌تان
 بیه‌ین که ئیوه‌نایان بیه‌ین، ئیمه‌ له‌ راستیدا شه‌یتانه‌کانمان کردووه‌ به‌ یاوه‌ر و
 پشتیوانی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که باوه‌ر ناهیه‌ین.

۲۸- وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه كاتيك ناپه سنده يه ك ده كه ن ده لپن، باوكانمان بيني له سهر ئه وه بوون
و الله فەرمانی پیمان کردوو، (ئەى محمد) بلى، الله فەرمان به
ناپه سەندى ناكات، ئايا شتانىك سەبارەت به الله دەلپن كه نايزانن؟

۲۹- قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

(ئەى محمد) بلى، خودا كه م فەرمانى به ره واپى کردوو، وه رووتان
ئاراسته ي (الله) بکه ن لای هه موو شوینیکی کرنۆشبردن (په رستگا)، به
دلسۆزى لى بپارینه وه (بوئه وه ی لیتان ببووریت)، هه ر وه ک چۆن له
سه ره تا ئیوه ی دروو ستر کردوو به بو ئه ویش ده گه ری نه وه.

۳۰- فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ

کو مه لیکتان رینمایى کراون و کو مه لیکتان گومرایى به سه ردا سه پینراوه،
ئه وانه شهیتانیان وه ک یاوه ر جگه له الله گرتوو، وه پیمان وایه كه رینمایى
کراون.

۳۱- يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

ئەى نه وه کانی ئاده م جله کانتان له گه ل خۆتان ببه ن بو لای هه موو
شوینیکی کرنۆشبردن (په رستگا)، وه بخۆن و بخۆنه وه به لام زیاده روپی
مه که ن چونکه الله ئه وانه ی خو ش ناویت كه زیاده روپی ده که ن.

۳۲- قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

(ئەى محمد) بلى، كى ئەو جوانكارىهەى اللەى حرام كردوو، كە بۆ بەندەكانى دەرھىناو، وە ھەر وھەا رزقە نایابەكان؟ بلى ئەو بۆ ئەوانەىھە كە لە ژيانى دونیا بە پاكى باوھریان ھىناو بۆ رۆژى قیامەت، وە بەم شیوھە ئایەتەكانمان بە درىژى باس دەكەین بۆ خەلكانىك كە دەزانن.

۳۳- قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

(ئەى محمد) بلى، لە راستیدا خودا كەم ناپەسەندى بەوھى بەدىار دەكەوئەت و بەوھى شاراوھە، قەدەغە كردوو. وە ھەر وھەا گوناھ و سەركىشى بە ناھەق، وە شك كردن بە اللە بە شتانىك كە اللە ھىچ دەسەلاتىكى پىيان نەداو، وە قسەىھەك بكەن سەبارەت بە اللە كە لى نازانن.

۳۴- وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

وہ بۆ ھەموو مىللەتىك كاتىكى ديارىكراو (چارەنووس) ھەىھە، كە نە كاتزمىرىك دوا دەكەوئەت وە نە پىش دەكەوئەت.

۳۵- يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئەى نەوہ کانی ئادەم یان پێغەمە بەرانیك له خۆتانەوہ بوۆتان دیت که نیشانە کانی منتان بوۆ دەگیرنەوہ، ئینجا هەرکەسیك ترسا و خوی چاککرد، ئەوا نە ترسیان لەسەرە وە، ئەوانە با دلتهنگ نەبن.

۳۶- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بەلام ئەوانەى که نکۆلیان له نیشانە کانمان کرد و لووتبەرزیان له بەرامبەریدا کرد، ئەوانە یاوهرانی ئاگر دەبن، وە ئەوانە بوۆ هەمیشە تیایدا دەمیینهوہ.

۳۷- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

وہ کى لەو کەسە سته مکارترە که درۆ بە ناوی اللہوہ دەکات، وە یان نکۆلى له ئایهتە کانی دەکات، ئەوانە بەشى خویان له پەرتووک بە دەست هیناوه، تاوہ کو کاتیك نیردراوہ کانی ئیمه (فریشته کان) دیت بۆلایان بوۆ ئەوہى بیانمرین، (فریشته کان) دەلین: ئایا له کوی بوون کاتیك بانگتان بوۆ شتانیک دە کرد جگه له اللہ، دەلین: له ئیمه گومرا بوو، وە شایهتیاں دا بەسەر خودی خویان، وە ئەوانە له کافرە کان بوون.

۳۸- قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ

گوئی، (وهك) میله تانی پیش خوتان، له جنوکه و مروقه وه، برونه ناو ئاگره وه، هه رچه ند جاریک میله تیک ده چیتته ناو ئاگره وه، خوشکه که ی (میله ته که ی تر) نه فره تی لی ده کات تاوه کو هه موویان ده خرینه ناویه وه، دوا میله تیان به یه که م میله تیان ده لیت: خودا که مان ئه وانه ئیمه یان گومرا کرد، ده چهند که رهت ئه شکه نجه ی ئاگریان بده، (الله) گوئی، بو هه ر هه مووتان ئه شکه نجه چهند که رهتته، به لام ئیوه نازانن.

۳۹- وَقَالَتْ أُولَاهُمُ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وه ئه وه ی یه که میان به وه ی دواییان ده لیت: ئیوه فه زل و چاکه تان به سه ر ئیمه وه نییه، ده بچیرن ئه شکه نجه به هوی ئه وه ی به ده ستان ده هیئا.

۴۰- إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

له راستیدا ئه وانه ی نکوئیان له ئایه ته کانمان کرد و له به رامبه ریدا لووتبه رزیان کرد، ده رگاکانی ئاسمانیان بو ناکریتته وه تاوه کو وشتر به ناو کونه ده رزیدا تیپه ر نه بیت، وه به م شیوه یه سزای تاوانباران ده ده یین.

٤١- لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

له دۆزه خ بۆیان شوینی راکشان ههیه، وه له سهریان دوکهل، وه بهم شیویه سزای سته مکاران دهدهین.

٤٢- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بهلام ئهوانه ی باوهریان هیئا و کاری چاکهیان کرد، ئه رکیک به خودیک نادهین که نه توانیت هه لیبگریت، ئهوانه یاوه رانی به هه شتن، وه بۆ هه میسه تیایدا ده میینه وه.

٤٣- وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وه هه ررق و قینیك که له سینه کانیاں بوو ده رهینا، رووباره کان له ژیریانه وه ده روات، وه گوتیان سوپاس بۆ الله که رینمایي کردن بۆ ئه وه، وه رینمایي نه ده کراین ئه گه ر الله رینمایي نه کردباين، وه به دلنیا ییه وه پیغه مبه رانی خوده که مان به هه ق هات وه بانگ درا: ئه وه ئه وه به هه شته یه که به ده ستان هیئا وه به هوی ئه و کارانه ی ده تان کرد.

٤٤- وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

وه ياوه رانی به ههشت بانگی یاوه رانی دۆزه خیان کرد: ئیمه ئه وه مان بینی که خودا که مان به ههق به ئینی پیمان دابوو، ئایا ئیوه ئه وه تان بینی که خودا که تان به ئینی پیتان دابوو؟ گوتیان به ئی. له نیوانیان بانگدهریک بانگی کرد: نه فرهتی الله له سته مکاران.

٤٥- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

ئه وانهی بهرپه چى ریگای الله دهده نه وه، وه به خواری کارى له سه ر ده که ن، وه ئه وانه له کو تاییدا کافره کانن.

٤٦- وَيَبْنِيهِمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وه له نیوانیان په رده یهك (به ربه ستیک) هه یه، وه له سه ر ته پۆلکه که پیاوانیک هه ن، که هه ردووکیان به سیماکانیان ده ناسنه وه، وه بانگی یاوه رانی به هه شتیان کرد: سلاوتان لیبیت، وه نه هاتوونه ته ناویه وه، وه ئاره زوو ده که ن بینه ناویه وه.

٤٧- وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وه کاتیک چاوه کنیان وه سوراند به ئاراسته ی یاوه رانی دۆزه خ گوتیان: خودا که مان له گه ل خه لکانیکی سته مکارمان دامه ئی.

٤٨- وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

وه یاوه رانی ته پۆلکه بانگی پیاوانیکیان کرد که ده یانناسین به سیماکانیان، گوتیان کۆمه له که تان چ سوودیکی بۆتان هه بوو، وه ئیوه خۆتان پێ لووت بهرز نه بوو.

٤٩- أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ئایا سویندتان به سهر ئه وانه وه ده خوارد که ره حمه تی الله به ده ست ناهینن؟ (پییان ده گوتریت) برۆنه به هه شته وه نه ترس له سه رتان هه یه وه نه ئیوه نیگه ران بن.

٥٠- وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ

وه یاوه رانی دۆزه خ بانگی یاوه رانی به هه شتیان کرد که له ئاومان به سه ردا بریژن یان ئه و رزقه ی الله پیسانی داوه، گوتیان الله له کافره کانی حه رام کردوو.

٥١- الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

ئه وانه ی ئاینه که یان به گالته و یاری وه رگرتوو، وه ژیا نی دنیا بیئا گای کردوون. (الله ده لیت)، ئیمه ش ئیمرو فه رامۆشیان ده که ین، هه روه ک چۆن ئه وان ئه م رۆژه یان فه رامۆش کردبوو و به ئایه ته کانی ئیمه بروایان نه ده هات.

۵۲- وَلَقَدْ جِئْنَا هُمْ بِكِتَابٍ فَصَلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وه پەرتووکیکمان بۆیان هیناوه که روونمان کردۆتهوه و خوومان یی دهزانین که رینمای و بهزهیه بۆ خه لکانیک که ئیمان دههینن.

۵۳- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءٍ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

ئایا تهنها چاوری شروفه که ی ده کهن که روژیک شروفه که ی دیت، وه ئهوانه ی که پیشووتر فهرامۆشیان کردبوو ده لێن نێردراوی خوداکه مان به هه ق هاتبوو، ئایا که سیک هه یه له تاکه ران که تکامان بۆ بکات وه یان بمانگه رینیتتهوه بۆ ئه وه ی کاریک بکه ین جیا بیت له وه ی ده مانکرد، ئه وانه خویمان دۆراند و به هۆی درۆکانیان خویمان گومرا کرد.

۵۴- إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خوداکه تان الله، ئاسمانه کان و زهوی له شه ش روژدا درووستر کردوو، ئینجا بۆ سه ر عرش به رزبووه و له سه ریدا دانیشت، شه و روژ داده پۆشیت و به دوای یه که وه دین، وه خوړ و مانگ و ئه ستیره کان به فه رمانی ئه و سازیندراون، ئه ی هه ر بۆ ئه و نییه درووستر کردن و فه رمان، پیروزه الله خودای جیهانه کان.

۵۵- ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

بانگی خوداکه تان بکه ن به ترس و نهینیه وه، له راستیدا ئه و (الله) سنووربه زینه رانی خو ش ناویت.

۵۶- وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

وه خراپه کاری له زهویدا مه کهن دواى ئه وهى سازیندرا، وه بانگی بکهن به ترس و ویسته وه، له راستیدا به زهوی الله نزیکه له چاکه کهران.

۵۷- وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وه ههر ئه و با وه ک مژدهیه ک له نیوان ههردوو دهسته کانی ره حمه تی خویدا ده نیږیت، تا وه کو هه وری قورس هه لده گریټ و دهیبهین بو خاکیکی مردوو، له ریگایه وه ئاو داده به زینین، ئینجا له ریگایه وه هه موو به روو بومیك ده هیئینه ئاراهه، وه به هه مان شیوه مردوه کان له گوره کان دهر دینین، به شکو یاد بکه نه وه.

۵۸- وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

وه خاکی نایاب روه که کانی دهرده هیئیت به مؤله تی خودا که ی، وه ئه وه ی پیسه هیچی لی دهرناچیت ته نها که میکی بیسوود نه بیټ، به م جوړه ئایه ته کان روون ده کهینه وه بو خه لکانیک که سوپاس ده کهن.

۵۹- لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

وه به دلنیا ییه وه نوحمان بو قه و مه که ی نارد و گو تی: ئه ی قه و مه که م الله بپهرستن، جگه له ئه و هیچ خودایه کی ترتان نییه، له راستیدا من لیټان دهرسم له ئه شکه نجه ی روژیکی مه زن.

٦٠- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

پیاوماقلیک له قهومه کهی گوتی: له راستیدا ئیمه تو له گومراییه کی رووندا ده بینین.

٦١- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

(نوح) گوتی ئه ی قهومه کهم من له گومراییدا نیم به لکو له راستیدا من نیردراوم له لایه ن خودای جیهانه کان.

٦٢- أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

په یامه کانی خودا که متان پی راده گه یه نه م و ئاموژگاریتان ده که م، وه من له الله وه ده زانم که ئیوه نازانم.

٦٣- أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ئایا به لاتانه وه سهیره که له وشیارده ریك له لایه ن خودا که تانه وه بو پیاویکتان هاتووه، بو ئه وه ی ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، وه به شکه ره حمتان پیده کریت.

٦٤- فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

نکوئیان لی کرد، ئینجا خو ی و ئه وانه ی له گه ئیدا بوون له که شتیدا رزگار کرد، وه ئه وانه مان نوقم کرد که نکوئیان له ئایه ته کانمان کرد، ئه وانه خه لکانیکی کویر بوون.

٦٥- وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وه بو عاد، براكه يان هودمان نارد، گوتی ئەى قهومه كه م الله بپه رستن،
ههچ خودايه كتان جگه له ئەو نيهه، ئەرى ناترسن؟

٦٦- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ

پياوماقووئيك له كافره كانى قهومه كهى گوتى: له راستيدا ئيمه ده بينين كه
تو له ده به نكيدايت، وه ئيمه پيمان وايه كه تو له دروزنه كانيت

٦٧- قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

گوتى ئەى قهومه كه م ده به نكي له مندانييه به لكو له راستيدا من
نيردراوم له لايه ن خوداي جيهانه كان.

٦٨- أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُمْ ناصِحٌ أَمِينٌ

(هاتوم) په يامه كانى خودا كه متان پيرابگه يه نم، وه من بو ئيوه
ئاموزگار يكه ريكي ده ستپا كم.

٦٩- أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ

ئه وه به لاتانه وه سه ير بوو كه هوشيار ده ريكي له خودا كه تانه وه بو پياويك
له ئيوه هات بو ئه وهى ئاگادارتان بكاته وه؟ و له يادتان بيت كه (الله)
ئيوهى كرد به جينشين له دواى قهومي نوح، وه له بالاتان زيادى كرد، ده
چا كه كانى الله تان له پيربيت به شكو سه رده كه ون.

٧٠- قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گوتیان هاتویت بو لامان بو ئه وهی ته نها الله بپه رستین و ده سته ردارى ئه وه بین که باوکانمان ده یانپه رست، ده بو مان بی نه ئه وهی به لیتت ده دا پیمان ئه گه ر تو له راستگو کانتیت.

۷۱- قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتَّجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

گو تی ئه وه که وته سه رتتان سزایه ک و توره ییه ک له خودا که تان، ئایا مشتومریم له که لدا ده که ن سه باره ت به و ناوانه ی که خو تان و باوکانتان ناوتان لیان ناوه، وه الله هیچ ده سه لاتیک ی پیمان نه داوه، ده چاوه ری بکه ن، وه من له که ل ئیوه دا له چاوه روانیدا ده بم.

۷۲- فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

ئه وه بوو خو ی و ئه وانه ی له که لیدا بوون، وه ک ره حمه تیک له خو مانه وه، رزگارمان کرد، وه ره گ و ریشه ی ئه وانه مان ده ره ینا که نکو لیان له ئایه ته کانمان ده کرد وه باوه ردار نه بوون.

۷۳- وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وه بو ثمود، براهه یان صالحمان نارد، گو تی، ئه ی قه ومه که م الله بپه رستن، وه جگه له ئه وه هیچ خودایه کی تر نییه، ئه وه به لگه له لایه ن خودا که تانه وه بو تان هاتوو، ئه وه وشتره میینه ی الله یه بو ئیوه، وازی

لیبینن با بوخوی له زهوی الله بخوات، وه خراپه ی له گه ل مه کهن، ئه گینا
ئه شکه نجه یه کی ئازاربه خش ده تانگریت.

۷۴- وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ
سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

وه له یادتان بیت که ئیوهی کرد به جینشین له دوای عاد، وه له زهویدا
دایمه زراندن، له دهشتاییه کانی کوشکوته لارتان هه یه و له چیاکان خانوه کان
دهتاشن، ده چاکه کانی الله تان له یاد بیت وه هانی خراپه کاری مه دهن له
خاکه که.

۷۵- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

پیاوماقووئیک له وانه ی خو به زلزان بوون له قهومه که ی گوتی به وانه یان
چه وسینرابوونه وه که باوه ریان هینابوو: ئایا (دلنیان) که صالح له لایه ن
خودا که یه وه نیردراوه؟ گوتیان له راستیدا ئیمه به وه ی پیی نیردراوه
باوه ردارین.

۷۶- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

ئه وه ی له خو به زلزانه کان بوو گوتی، له راستیدا من کافریم به وه ی ئیوه
باوه رتان پیی هیناوه.

۷۷- فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و شتره مینه که یان کوشت و پیشیلی فرمانی خودا که یان کرد، وه گوتیان ئه ی صالح ئه وه مان به سهر بهینه که به لئنت پیمان داوه ئه گهر تو یه کیکیت له نیردراوه کان.

۷۸- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه وه بوو هه ژانیک گرتنی، و له ماله کانیاں مردار بوونه وه.

۷۹- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ

صالح پشتی لیان کرد و گوتی ئه ی قهومه که م په یامی خودا که م به ئیوه که یاند، وه ئاموژگاریم کردن به لام ئیوه که سانیکی دلسوزتان خوش ناویت.

۸۰- وَلَوْ طَآءُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

وه لو طمان نارد که به قهومه که ی گوت: کاری ناپه سه ند ده که ن، وه هیچ که سیک له جیهانه کان له پیش ئیوه ئه م کاره ی نه کردوه.

۸۱- إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

ئیوه، جگه له ژنان، به شه هوه ته وه پیاوان ده گین، له راستیدا ئیوه خه لکانیکی زیده روڤن

۸۲- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

وه وه لامی قهومه که ی شتیک نه بوو جگه له وه ی گوتیان ده ریانکه ن له گونده که تان، ئه وانه خه لکانیکن به پاکی خو یان راگرتوه.

۸۳- فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

ئەو ھوبو خۆی و خانەوادە کە یمان رزگار کرد تەنھا ژنە کە ی نەبیت لە بەجیماوھەکان بوو.

۸۴- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

وھ بارانیکیمان بەسەریاندا باراند، دە سەیرکەن چۆن بوو ئاکامی تاوانبارەکان.

۸۵- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءتُكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وھ بۆ میدیەن براکەیان شوەعیبمان نارد گوتی، ئە ی قەومە کەم اللھ بەپرستەن، ھیچ خوداکە کتان نییە جگە لە ئەو، بەلگەتان لە خوداکە تانەوھ بۆ ھاتووھ، دە پابەندی پێوان و تەرازوو بن، وھ شتەکانی خەلک بە سووک مەبینن، وھ لە خاکە کەدا خراپە کاری مەکەن دوای سازاندنی، ئەوھ چاکترە بۆ ئێوھ ئەگەر بە راستی باوھەردارن.

۸۶- وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمُ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وھ لەسەر ھەموو رێگایەکی دامەنیشن ھەر شەبکەن و بەرپەرچی رێبازی اللھ و ئەوانە بدەنەوھ کە باوریان پێی ھیناوە، وھ دەتانیوێت رێگاکە لار و خواروخێچ بکەنەوھ، وھ لە یادتان بێت کە ئێوھ کەم بوون، ئەو ھوبو زۆری کردن، دە سەیرکەن چۆن بوو ئاکامی خراپە کاران.

۸۷- وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

وه له گهل ئه وهش كوومه لئيك له ئيوه باوه رى هينا به وهى كه پييم ناردبوو، وه كوومه لئيك باوه ريان نه هينا، دانبه خووتانا بگرن تاوه كو الله حوكم ده كات له نيوانمان وه ههر خووى باشرينى فه رمانره واكانه.

۸۸- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

وه پياوماقوولئيك له وانهى خووبه زلزان بوون له قهومه كهى گوتى، ئهى شوعهيب سويند بيت تو و ئه وانهى له گهلتن كه باوه ريان هيناوه ده ربكهين، يان ده بيت بگه رينه وه سه ر ئاينه كه مان، گوتى ته نانه ت ئه گهر ئاره زووش ناكهين.

۸۹- قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

به دلنياييه وه كه واته درومان له سه ر الله كردوو ه ئه گهر بگه رينه وه سه ر ئاينه كه تان دواى ئه وهى كه الله لى رزگارى كردين، وه بو ئيمه نيبه بو ناوى بگه رينه وه مه گهر الله خودا كه مان ويستى له سه ر بيت، خودا كه مان زانستى كشاوه به سه ر هه موو شتئيك، پشتمان به الله به ستاوه، خودا كه مان نيوانمان و نيوان قهومه كه مان به هه ق بكه، وه ههر خووت باشرينى به كلا كه ره وه يت.

۹۰- وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

وه پياوماقووليك له وانه ی کافر بوون له قهومه که ی گوئی، نه گهر شوینکه وته ی شوعه یب بن ئهوا ئیوه به دننیا ییه وه له دوراوه کان ده بن.

۹۱- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه وه بوو هه ژانیک گرتی و له ماله کانیا ن مردار بوونه وه.

۹۲- الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

وه ئه وانه ی نکولیا ن له شوعه یب کرد هیچ سوودیکیان نه بوو بو ئه وانه ی نکولیا ن له شوعه یب کرد، وه ئه وانه له دوراوه کان بوون.

۹۳- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

ئه وه بوو پستی لیا ن کرد، وه گوئی ئه ی قهومه که م من په یامه کانی خودا که م به ئیوه گه یاند، وه ئاموژگاریم کردن، ئه ی چو ن بوو تو له که م له خه لکانیکی کافر.

۹۴- وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

وه له هیچ نیردراویک نه بووه که بو گوندیک ناردییمان مه گهر خه لکه که یمان تووشی ده رده سه ری و زیان نه کردییت، بو ئه وه ی به شکو بترسن.

۹۵- ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

ئىنجا شوئى خراپە كانمان گۆريپەوہ بە چاكە تاوہ كو وازيان ليھينرا، وە
گوتيان باوكانمان تووشى دەر دەسەرى و زيان بوون، لە كتوپرئىكدا گرتمانن
لە كاتئىكدا ھەستيان نەدە كرد.

۹۶- وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وہ خو ئە گەر خەلكى گون دە كان باوەر بيئن و بترسن ئەوا دەرگايە كى
چاكە و خو شيان لە ئاسمان و زەوى بو دە كەينەوہ بە لام نكوئيان كرد،
ئەو ھبوو بەو كارانەى بە دەستيان ھينا بوو ئەوانمان گرت.

۹۷- أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

ئايا خەلكى گون دە كان متمانەيان ھەيە كە زەبروزەنگى ئيمەيان بە سەردا
نايەت كاتئىك لە شەودا لە مالە كانيانن و خەوتوون.

۹۸- أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

وہ يان خەلكى گون دە كان متمانەيان ھەيە كە زەبروزەنگى ئيمەيان
بە سەردا نايەت لە دەمەو نيوەرۆ كاتئىك يارى دە كەن.

۹۹- أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

ئاي متمانەيان كرد بە فرتوفئىلى اللہ؟ لە راستيدا ھيچ كەسئىك متمانە
بە فرتوفئىلى اللہ ناكات تەنھا خەلكانئىكى دؤراو نە بيئت.

۱۰۰- أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

ئایا بۆ ئەوانەى که بوون بە میراتگری زهوی له دوای خه لکه کهى
 رووننه بۆته وه ئە گەر بمانه ویت به گونا هه کانیا ن تووشیا ن ده کهین و مۆر
 له سه ر دله کانیا ن ده دهین که ئە وکات نه توانن بیسن.

۱۰۱- تِلْكَ الْقُرَى نَقَصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

هه وای ئە و گوندانه ت بۆ ده گیرینه وه که پیغه مبه رانیا ن به به لگه وه بۆ
 هات، وه نه بیت بر وای بی ن به وه ی که پیشوو نکۆلیا ن لی ده کرد، وه به م
 شیوه یه الله مۆر له دلی کافره کان ده دات.

۱۰۲- وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

وه به دیمان نه کرد که زۆربه یان په یمانیکیا ن هه بیت، وه بینیمان که
 زۆربه یان خرا په کارن.

۱۰۳- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا
 فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

ئینجا له دواییا ن موساما ن به موعجیزه وه نارد بۆ لای فیرعه ون و
 داروده سه ته که ی، سه ته ما یا ن لی کرد، ده سه یرکه ن چۆن بوو ئاکامی
 خرا په کاران.

۱۰۴- وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

وه موسا گو تی ئە ی فیرعه ون له راستیدا من نێردراوم له لایه ن خودای
 جیهانه کان.

۱۰۵- حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه پيداگرم له سهر ئه وهى هيچ شتيك نه ليم له سهر الله ته نها راستى
نه بيت، به موعجيزه وه له لايه ن خودا كه تانه هاتووم، ده كه واته نه وهى
ئيسرائيلم له كه لدا بنيره.

١٠٦- قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گوته ئه گهر به به لگه وه هاتوويت بيخه ره روو ئه گهر تو له
راستگوکانیت.

١٠٧- فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

گوپاله كهى فریدا، ئه وه بوو يه كسه ر بوو به ماریكى گه وره ی ئاشكرا.

١٠٨- وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

وه دهستی دهرهینا كه سپی بوو بو ته ماشا كه ران.

١٠٩- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يه كيك له پياوه كانی فیرعه ون گوته ئه وه ساحیريكي لیزانه.

١١٠- يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

دهيه ويته له خاكه كه تان وه دهرتان بنیت، ده سا فه رمان به چى
ده كه ن؟

١١١- قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گوته یان خو ی و براكه ی دهسته سه ر بكه و ئه و پياوانه ت كه خه لك
كو ده كه نه وه بو شاره كان بنيره.

١١٢- يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

بو ئه وهى هه موو ساحیريكي لیزانت بو بینن.

۱۱۳- وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
 وه ساحیره کانی فیرعهون هاتن گوتیان ئایا پادا شتمان ده بیت ئه گهر
 هاتوو ئیمه براوه بین؟

۱۱۴- قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

گوتی به ئی، وه له راستیدا ئیوه دهن به نزیکه کانم.

۱۱۵- قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

گوتیان ئه ی موسا یان تو فرییده، وه یان ئیمه له وانه ده بین که
 فرییده ده بین.

۱۱۶- قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاوُوا
 بِسِحْرِ عَظِيمٍ

گوتی فرییده، وه کاتیک فرییداندا، سحریان له چاوه کانی خه لک کرد و
 تو قان دیانن، وه سحریکی مه زنیان ئه نجام دا.

۱۱۷- وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

ئه وه بوو ئیمه ش وه حیمان به موسا دا که گوپاله که ی فری بدات،
 (هه رکه فرییدا) یه کسه درو و جادوییانی هه لئوشی.

۱۱۸- فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هه ق زال بوو، وه ئه وه پوجه ل بووه که ده یان کرد.

۱۱۹- فَغَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

هه ر له وی دوران، وه ریسوا بوون.

۱۲۰- وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

وه ساحيره كان كرنوشيان برد.

۱۲۱- قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گوتيان باوهرمان هيئا به خوداي جيهانه كان.

۱۲۲- رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

خوداي موسا و هارون.

۱۲۳- قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فيرعون گوتي باوهرتان هيئا بهر لهوهي من مؤلهتتان بدهم، نهوه فرتوفيليكه له ناو شاره كه دا كردووتانه بو نهوهي خه لکه که ي تيدا دهر بکه ن، ئينجا ههر دهزانن.

۱۲۴- لِأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوئند بيت دهبيت دهست و پيكانتان راستوچه پ بيرم ئينجا سوئند بيت له خاچتان بدهم.

۱۲۵- قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گوتيان له راستيدا (گهر وابکه يت) نهوا ئيمه بو لاي خودا که مان ده گه رپينه وه.

۱۲۶- وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

وه توله مان لينا که يته وه ته نها له بهر نه وه نه بيت که ئيمه باوهرمان هيئا بهو به لگه و موعجيزانه ي خودا که مان بو ئيمه ي هيئا، خوړاگريت به سه رماندا بريژه، وه وهك موسلمان بمانمريئه.

۱۲۷- وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيَذَرَكْ وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ

وه یه کیك له پیاوه کانی قهومی فیرعهون گوتی واز له موسا و
قهومه که ی دههینیت بو ئه وهی خراپه کارپی له خاکه که دا بکه ن، وه
دهستبهرداری تو و خوداوهنده کانت بن، گوتی کوره کانیا ن ده کوژین و
ژنه کانیا ن دههیلینه وه، وه (به م شیوهیه) ئیمه به سه ریا ندا بالاده ست
ده بین.

۱۲۸- قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

موسا به قهومه که ی گوت پشت به الله ببهستن و خوږاگر بن، زهوی
مولکی اللهیه، دهیدات به که سیک که خو ی دهیه ویت، وه داهاتوو بو
خوداپه رستانه.

۱۲۹- قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ
يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گوتیا ن: ئازار دراوین پیش ئه وهی تو بییت، وه دوا ی ئه وهی تو
هاتیت، گوتی به شکو خودا که تان دوژمنه که تان له ناووبات و بتانکات به
جینشین له خاکه که، با سه یربکه ی ن بزانی ن چی ده که ن.

۱۳۰- وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَدْغُرُونَ

وه خانه واده ی فیرعه و نمان بو چه نده ها سال سزادا، وه به که م
بوونه وهی به روو بووم، بو ئه وهی به شکو بیربکه نه وه.

۱۳۱- فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

کاتیك چاکه یه کیان بو دههات دهیانگوت ئه وهی به هوئی خویماننه وهیه، وه کاتیك خراپه یه کیان تووش ده بوو، ده یانخسته ئه ستوی موسا و ئه وانه ی له گه لیدا بوون، ئه ی له راستیدا ههر هه مووی له ئه ستوی الله نییه، به لام زوربه یان نازان.

۱۳۲- وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ وَهَ گوتیان هه رچیهك له به لگه و موعجیزه کانی ئه و بو بینیت که به هویماننه وه سیحرمان لی بکهیت، ئه وایمه به تو باوهر ناهینین.

۱۳۳- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

ئه وه بوو لافاو و کولله و ئه سپی و بووق و خوینمان وهک موعجیزه ی روون به سه ریاندا هینا، ئه وانه خو به زلزان بوون، وه خه لکانیکی تاوانبار بوون.

۱۳۴- وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشِفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه کاتیك سزا که یان به سه رداهات گوتیان ئه ی موسا بو ئیمه خوداکهت بانگ بکه به وهی که په یمانی به تو داوه، ئه گهر ئه و سزایه له سه رمان لابه ریته ئه و بروات پیدینین، وه له گه لندا بنی ئیسرائیل ده نیڕین.

۱۳۵- فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وه ههر كه سزاكه مان بۆ ماوهيهك له سهر لابرده، گه رانه وه دۆخى جاران
و په يمانه كه يان شكاند.

۱۳۶- فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ

ئه وه بوو تو له مان لىيان كرده وه و له دهريا نو قيمان كردن به هوئى
ئه وهى نكوئيان له به لگه و موعجيزه كانمان كرد، وه لىي بيئاگا بوون.

۱۳۷- وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

وه له خو رهه لات بۆ خو رئاواى ئه و خاكه ي كه به بيت و به ره كه تمان
كرد بوو به ميرات دامان به و قه ومه ي كه ده چه وسپيرانه وه، وه به لىي نايابى
خودا كه ت به سهر بنى ئيسرائيل هاته دى به هوئى ئه وهى خو را گر بوون، وه
ئه وانه مان ويران كرد كه فيرعه ون و قه ومه كه ي درووستيان ده كرد، وه ئه و
كو شكوته لارانه ي ئاوه دانيان كرد بووه.

۱۳۸- وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ
قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

وه بنى ئيسرائيلمان له دهريا په رانده وه، ئه وه بوو هاتن به لاي
خه لكانيك كه له ده وره ي بته كانيان خه لوه تيان كرد بوو، گو تيان ئه ي موسا
خودا وه نديكمان بۆ بهينه ئاراوه ههروهك چۆن ئه وانه خودا وه نديان هه يه،
گو تى ههر به راستى ئيوه خه لكانيكى نه زانن.

۱۳۹- إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّوْنَ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

له راستیدا ئه‌وه‌ی ئه‌وانه تیایدان بیهوده‌یه ، وه ئه‌و کاره‌ی ده‌یکه‌ن پرپووجه.

۱۴۰- قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

گوته ئایا جگه له الله خوداوه‌ندیکی ترتان بو بینمه ئاراهه له کاتیکیدا ئه‌و به‌سه‌ر جیهانه‌کان په‌سندی کردوون و هه‌لییژاردوون.

۱۴۱- وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وه له یادتان بیت که له خانه‌واده‌ی فیرعه‌ون رزگارمان کردن که به خراپترین شیوه ئازاری ده‌دان، کوره‌کانتانی ده‌کوشت و ژنه‌کانتانی له ژیاندا ده‌هیشته‌وه، وه له‌مه‌تاندا به‌لایه‌کی مه‌زن له خوداکه‌تانه‌وه هه‌بوو.

۱۴۲- وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وه ژوانی سی شه‌وه‌مان به‌موسا دا ئینجا ده‌رۆژمان خسته‌سه‌ری و ته‌واومان کرد، له دیده‌نی خوداکه‌ی بوو بو‌چل شه‌و، وه موسا به‌هارونی برای گوته: له جیگای من به‌له‌ناو قه‌ومه‌که‌م، وه چاک به‌، وه نه‌که‌یت پیاده‌ی ریگای خراپه‌کاران بکه‌یت.

۱۴۳- وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

وه کاتیک موسا هات بو دیدهنمان، وه خوداکه ی قسه ی له گه لدا کرد
 گوتی خوداکه م مؤله تم بده سه یرت بکه م، گوتی ناتوانیت بمبینیت به لام
 سه یری نه و چیا به بکه، نه گهر له شوینه که ی مایه وه نه و ده مبینیت،
 کاتیک خوداکه ی خو ی به دیارخست، چیا که وردوخاش بوو، وه موسا
 بورایه وه، کاتیک به ناگا هاته وه گوتی شکومه ندیت، توبه م کرد بو تو، وه له
 راستیدا من له یه که م باوه یداران ده بم.

۱۴۴- قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا
 آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گوتی نه ی موسا من تو م به سه ر خه لکدا هه لبراردوو به په یامه که م و
 به قسه کردنم له گه لتدا، ده ست به وه بگره که به تو م داوه، وه له وانه به
 که سوپاسگوزارن.

۱۴۵- وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
 فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

وه هه موو شتیکمان بو ی نووسی له تابلوکان له راسپارده و
 روونکردنه وه سه باره ت به هه موو شتیک، ده به هیز بیگره، وه فه رمان به
 قه ومه که ت بکه که پیاده ی باشتیرینیان بکه ن، له داهاتوو شوین و زیدی
 خراپه کارانتان نیشان ده ده م

۱۴۶- سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كَلِمًا
 آيَةً لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
 الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

له به لگه و نیشانه کانم رووی نه وانه وه رده چه رخینم که خوبه زلزانن به
 بی هه ق له زه ویدا، وه هه موو به لگه و نیشانه یه کیش ببینن، خو هه ر بروای

پیناهینن، وه نه گهر ریځای راست ببینن نهوا وهك ریبازيك نايگرن، وه نه گهر ریځای سهركیښی ببینن نهوا دهیگرنه بهر، چونكه نهوانه نكوځيان له نيشانه كانمان كرد، وه لی بی ئاگا بوون.

۱۴۷- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه نهوانه ی نكوځيان له نيشانه كانمان و دیدهنی روژی قیامت كرد، كاره كانیان به فیرو چووه، نهی مه گهر پاداشت ناکرینه وه تهنها بو نهو کارانه ی دهیانکرد.

۱۴۸- وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

وه قهومی موسا له دواى خویدا له خشله كانیان لاشه ی گویره كه یه كیان (وهك خوداوهند) به خوځانه وه گرت كه بوړه ی دههات، نهی نه یانده بینی كه قسه یان له گه لدا ناكات و رینمایان ناكات بو ریځایهك، به لام ههر به خوځانه وه گرت، وه سته مكار بوون.

۱۴۹- وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وه كاتیک نه م كاره له دهستیان ده رچوو وه بینیان كه گومرا بوون گوتیان نه گهر خودا كه مان به زه ییمان پی نه كات و لیمان نه بووریت نهوا به دلنیا یه وه له دوړاوه كان ده بین.

۱۵۰- وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ

ابن أمّ إنَّ القومَ استضعفوني وگادُوا يفتُلونني فلا تُشمت بي الأعداء ولا
تجعلني مع القوم الظالمين

وه كاتيك موسا گه رایه وه بو ناو قهومه كهی توره و دلتهنگ بوو گوتی به خراپترین شیوه له دواى خوّم جیندشینی منتان کرد، ئەوه په له تان کرد له بریاری خودا که تان؟ ئەوه بوو تابلوکانی فریدا و سه ری براهه ی گرت و بو لای خو ی رایکیشا گوتی ئەی کوری دایکم له راستیدا قهومه که تهنگیان پی هه لچنیم وه خه ریک بوو بمکوژن، ده سا دلی دووژنمان به من خو ش مه که وه له گه ل خه لکانیکی سته مکارم دامه نی.

۱۵۱- قال رب اغفر لي ولأخي وأدخلنا في رحمتك وأنت أرحم الراحمين

گوتی خودا که م له خوّم و براهه م خو ش به وه بمانخه ره ژیر به زه ییه که ت، وه هه ر خو ت له هه مووان به به زه ییترینیت.

۱۵۲- إنَّ الذين اتَّخذوا العجل سينا لهم غضب من ربهم وذلة في الحياة الدنيا وكذلك نجزي المفترين

هه لبه ته ئەوانه ی گویره که که یان به خو یانه وه گرت ئەوا توره ییه کی خودا که یان و ریسوا ییه ک له م ژیا نه ی دونیا یان به ده ست ده یین، وه به م شیوه یه پا داشتی ئەوانه ده ده یینه وه که شت هه لده به ستن.

۱۵۳- والَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وه ئەوانه ی کاری خراپیان کردوو ه ئینجا له دواى ئەوه تۆبه یان کردوو ه و باوه ریان هینا وه ئەوا له دواى ئەوه له راستیدا خودا که ت لیبوو رده و به به زه ییه.

۱۵۴- وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

وه کاتیک تورپی موسا دامرکایه وه تابلوکانی گرت، وه له نووسینه کانیدا
هیدایهت و رهحمه تی تیدابوو بو ئهوانه ی له خوداکه یان دهتوقن.

۱۵۵- وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

وه موسا له قهومه که ی حهفتا پیاوی هه لبرارد بو دیدهنمان، وه کاتیک
ههژان گرتی، گوئی، خوداکه م ئه گهر بتویستایه ئهوا پيشووتر ئهوان و منت
ده گرت، ئایا له ناومان ده بهیت به هوی ئه وه ی هیچ و پووچه کانمان
کردیان؟ وه ئه وه شتیک نییه تهنها ئازاوهیه کی خۆت نه بیته که به هوییه وه
که سانیک گومرا ده کهیت که خۆت ده تهویت، وه که سانیک ریئمای
ده کهیت که خۆت ده تهویت، تو گه وره ی ئیمهیت، ده لیمان ببوره و
بهزه بیت پیمان بیته وه، وه ههر خۆت چاکترینی ئهوانهیت که ده بوورن.

۱۵۶- وَاکْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَدَايُ
أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكْتُبُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

وه چاکه مان لهم دونیایه و له روژی دواپی بو بنووسه، ئیمه ریباری
تۆمان گرتوو، گوئی ئه شکه نجه کهم تووشی که سیك ده بیت که خۆم
ویستم له سه ره، وه بهزه ییه کهم هه موو شتیکی گرتوته وه، ده سا دهینووسم
بو ئهوانه ی خوداترسن و زه کات ده ده ن و ئهوانه ی بروایان به نیشانه و
به لگه کانمان هه یه.

١٥٧- الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەوانەى شوینکەوتووێ پێغەمبەرێکی هەوالدەری نائاشنابووی بە پەرتووکه، که دەبینین له لایان له تەورات و ئینجیل نووسراوه، که فەرمانیان پێ دەکات بە چاکه و رێگریان لێ دەکات له خراپه و نایابه کانیان بۆ حلال دەکات و پێسه کانیان لێ حرام دەکات، وه بارگرانه کانیان له سەر لادهبات، وه ئەو کۆتوبه ندانهی که له سەریان بوو، دەسا ئەوانەى باوهری پێ دین و پشتیوانی و پالپشتی ده کهن و شوینکەوتووێ ئەو رووناکیه ن که له گه لیدا دابه زیوو، ئەوانه له سه رکه وتوو ه کانن.

١٥٨- قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بلى ئەى خه لکینه له راستیدا من پێغەمبەرى اللّهم بۆ گشتان، ئەوهى که خاوه ندریتی ئاسمانه کان و زهوى بۆ ئەوه، ههچ خودایهك نیه تهنه ئەو نه بیته، هه ر ئەو ده ژینیت و ده مرینیت، ده باوهر به اللّهم و به و پێغەمبەر هه والده ره نائاشنابووه به پەرتوکه بین که باوهری به اللّهم و ته کانی هه یه، وه شوینکەوتەى بن به شکو هیدایهت ده درین.

١٥٩- وَمِن قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وه له میلله تی موسا کۆمه ئێکیان رینماپی خه لک به راست و درووستی ده کهن و راستیش دادوهری ده کهن.

۱۶۰- وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ئهوانمان کرد به دوانزه بهش و کومه‌ل، وه وهحیمان بو موسا نارد که قهومه کهی داوای ئاوی خواردنه وهیان لیی کرد، که به گوپاله کهی له بهرده که بدات، ئه وه بوو دوانزه کانیاو له بهرده که هه لقولان، وه ههر کومه ئیک له خه لکه که زانیان که کامه کانیاو شوینی ئاو خواردنه وه یه تی، هه وریشمان به سه ریاندا کرد به سیبه‌ر، که زو و شیلایه شمان بویان دابه زاند، (گوتمان) ده بخون له م شته نایابانه‌ی که کردوومانه به رپوزیتان وه سته ممان لییان نه کرد به لکو خویان بوون که سته میان له خویان کرد.

۱۶۱- وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

وه له یادت بیت که پییان گوترا بوخوتان له م گونده بژین و تیایدا هه رچییه که ئاره زوو ده کهن بخون، وه بلین "حطة" (واته هه لوه شینیک)، وه له ده‌رگاکه به کرنوشه وه برونه ژووره وه، له گونا هه کانتان ده بوورین، وه زیادهش به چاکه که ران ده دهین.

۱۶۲- فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

ئینجا ئه وانه‌ی سته میان کرد ئه و قسه یه‌ی که پییان گوترا بوو گوورپیان به قسه یه کی دیکه، ئه وه بوو سزایه کمان له ئاسمان بویان دابه زاند به هو‌ی ئه و سته مه‌ی ده یانکرد.

۱۶۳- وَاسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ئەى محمد پرسىار له جووه كان بکه سه بارهت بهو گوندهى که له قه راغ دهريا بوو، که خه لکه کهى پيشيلى روژى ساباڤيان ده کرد کاتيک ماسيه کان له روژى شه ممه سه رئاو ده که وتن، وه له روژانیک که ساباڤ نه بوو، ماسيه کان دهرنه ده که وتن، بهم جوړه تاقيان ده که ينه وه به هوى ئه وهى خراپه کار بوون.

۱۶۴- وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

وه که کومه ئیک له خوڤيان گوتيان بوچی ئاموژگارى خه لکانیک ده که ن که الله ههر له ناويان ده بات، وه يان سزايه کى کوشنده يان ده دات؟ گوتيان لیبووردنيک بو خودا که تان، وه به شکو بترسن.

۱۶۵- فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وه کاتيک فه راموشى ئه و ئاموژگاريه يان کرد که پييان کرابوو، ئه وانهمان رزگار کرد که نه هيان له خراپه ده کرد، وه ئه وانهمان به خراپترين شيوه ئازاردا به هوى ئه وهى کارى خراپيان ده کرد.

۱۶۶- فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

کاتيک پيشيلى ئه وه يان کرد که نه هيان لیبووردنيک پيمان گوتن ببن به مه يموونى ريسوا.

۱۶۷- وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وه که خوداکهت مؤله تیدا که تاوه کو روژی قیامت که سیک بنیڑته سهریان که به خراپترین شیوه نازاریان بدات، له راستیدا خوداکهت له سزادان خیرایه، وه هر ئه و لیبوورده و به بهزه ییه.

۱۶۸- وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وه له زهویدا به شبه شمان کردن بو کومه له ی جیاواز، هه یانه چاکن، وه هه یانه له ئاستیکی نرمتره، به چهنده ها چاکه و خراپه تا قیمان کردوونه ته وه، سا به شکو بگه ریینه وه.

۱۶۹- فَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئینجا له دوایان جیگره وه یه کی تر جیگیان گرتنه وه که په رتووکیان به میرات وهرگرت، که شته کانی ئه م دونیا یه یان وهرده گرت و ده یانگوت لیمان ده بووردی، وه ته نانهت ئه گهر شتانیکی هاوچه شنیشیان پی بدریت وهریده گرن، ئه ی په یمانی په رتووکیان لی وهرنه گیرا که جگه له قسه ی هه ق له سه ر الله هیچ شتیکی تر نه لین، وه ئه وه ی تیایدایه خویندوو یه تیانه وه ، وه مالی کو تابی (به هه شت) چاکتره بو ئه وه ی ده ترسن، ئایا هیشتا تیناگه ن؟

۱۷۰- وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

وه ئهوانه‌ی پابه‌ند ده‌بن به په‌رتووک و نوێژ ده‌که‌ن، ئه‌وا له‌ راستیدا ئی‌مه‌ پاداشتی چاک‌سازکه‌ران ون ناکه‌ین.

۱۷۱- **وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ**

وه که چیاکه‌مان هه‌لته‌کاند و به‌سه‌ریاندا وه‌ک هه‌وریک به‌رزمان کرده‌وه، که وایانزانی به‌سه‌ریاندا ده‌که‌وێت، (ئینجا پیمان گوتن) توند ده‌ست به‌وه بگرن که به‌ ئیوه‌مان داوه، وه یادی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که تێدایه‌، سا به‌شکو پارێزراو ده‌بن.

۱۷۲- **وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ**

وه له‌ یادت بێت که خوداکه‌ت له‌ پشتی کوره‌کانی ئاده‌م وه‌چه‌کانی ده‌ره‌ینا و کردنی به‌ شایه‌ت به‌سه‌ر خودی خویان و گوتی ئه‌ی من خوداتان نیم؟ گوتیان به‌ئێ شایه‌تیماندا. نه‌که‌ن له‌ رۆژی قیامه‌ت بلی‌ن له‌ راستیدا ئی‌مه‌ سه‌باره‌ت به‌وه بێئاگا بووین.

۱۷۳- **أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ**

یان بلی‌ن باوکانمان له‌ پیش ئی‌مه‌ شرکیان کرد، وه ئی‌مه‌ دوای ئه‌وان وه‌چه‌ بووین، ئایا به‌ هۆی کارێک که پیشی‌لکه‌ران کردووایانه‌ له‌ناومان ده‌به‌یت؟

۱۷۴- **وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ**

وه به‌م جو‌ره‌ ئایه‌ته‌کان روونده‌که‌ینه‌وه به‌شکو ده‌گه‌رێنه‌وه

۱۷۵- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

وه هه والی ئه و که سه یان پی بلی که نیشانه کانی خو مان پییدا، ئه وه بوو خوئی لی دامالاند، ئینجا شهیتان شوینی کهوت، وه یه کیک بوو له چه نه باز و سه رلیشیواوه کان.

۱۷۶- وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

وه ئه گهر بمانویستایه ئه واه به هوئی نیشانه کانمان بهر زمان ده کرده وه، به لام ئه و خوئی پابهندی زهوی کرد، وه شوینکه وتهی ئاره زووه کانی بوو، نموونهی ئه و که سه وهك سه گیکه که ئه گهر فشاری بخه یته سه ر ئه واه زمان دهر دینیت، وه ئه گهر وازی لیبهینیت ئه واه هر زمان دهر دهینیت، ئه وه نموونهی ئه و که سانه یه که نکو لیان له نیشانه کانی ئیمه کرد، تو له م چیرۆکانه یان بو بگیروه وه، به شکو بیرده که نه وه.

۱۷۷- سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلَمُونَ

نموونه یه کی خراپه ئه و خه لکانه ی که نکو لی له ئایه ته کانمان ده که ن، وه خو یان سته میان له خو یان کردو وه.

۱۷۸- مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

هه ر که سیك الله هیدایه تی بدات ئه واه هیدایه ت کراوه، وه هه ر که سیك الله گومرای بکات ئه واه ئه وانه دو راوده بن.

۱۷۹- وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا
وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ
هُم أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

ئیمه زور له جنوکه و مروڤمان بو دوزه خ درووستکردوو، ئهوانه
دلیکیان ههیه که له ریگیه وه تیناگهن، وه چاوشیان ههیه به لام له
ریگیه وه نابین، وه گوئیان ههیه به لام له ریگیه وه نابیس، ئهوانه وهک
ئاژهل وان به لکو له ئاژهل گومراترن، ئهوانه بیئاگان.

۱۸۰- وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه بو الله ناوی جوان و نایاب ههیه، بهو ناوانه بانگی بکهن، وه واز
لهوانه بین که ناههقی بهرامبه به ناوهکانی ده کهن، ئهوانه سزای خوئیان بو
ئهو کارانهی دهیانکرد وهرده گرنه وه.

۱۸۱- وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وه لهوانهی درووستمان کردوون، میله تیکه که رینمایی به ههق
ده کهن، وه به ههق دادپهروهی ده کهن.

۱۸۲- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وه ئهوانهی نکوئیان له ئایه ته کانمان کرد ئهوا هیواش هیواش بوئیان
دهچین له شوینکدا که خویشیان نه زانن.

۱۸۳- وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّا كِيدِي مَتِينٌ

وه ماوهیهک مؤله تیان دهدهم به لام له خشته بردندا پتهوم.

۱۸۴- أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ئەى ئەوانە بېرىان نە كىردۆتەوہ كە ياوہرە كەيان جنۆكەى تېدا نېيە بەلكو لە راستىدا تەنھا ھۆشيار دەرىكى روونە.

۱۸۵- **أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ**

ئايا ئەوانە لە شانشىنى ئاسمانەكان و زەوى و ھەر شتىك كە اللہ درووستىكردووہ رانەماون؟ وە رەنگ بېت كە كۆتايان نزيك بوويتەوہ، دەسا بە كامە قسە لە دوای ئەوہ بروا دەكەن؟

۱۸۶- **مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ**

ئەوہى اللہ گومراى بكات ئەوا رېنیشان دەرى نابېت، وە وازيانلېيېنە لە سەركېشياندا بېن و بچن.

۱۸۷- **يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**

پرسىارت لى دەكەن سەبارەت بە كاتى سەرهەلدانى قىامەت، كەى بەرپا دەبېت؟ بلى لە راستىدا زانستەكەى لای خوداكەمە، خوى نەبېت ھىچ كەسىك ناتوانېت كاتەكەى بەدىاربخات، بەرپابوونى (قىامەت) بو ئەوانەى لە ئاسمانەكان و زەويدان گرانە، رۆژى قىامەت روونادات تەنھا بە كتوپرى نەبېت، پرسىارت لى دەكەن وەك ئەوہى تو لى بزانىت، بلى لە راستىدا زانستەكەى لای اللہى، بەلام زۆر بەى خەلك نازان.

۱۸۸- **قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ**

بلى من ناتوانم هيچ سوودىك يان زيانىكم بو خوم هه بيت مه گهر
ويستى اللهى له سهر بيت، وه ته گهر له غه بيم بزانيايه ئەوا به دنيايه وه
چاكه ي زورم ئەنجام دەدا و هيچ ناخوشيه كيشم تووش نه ده هات، له
راستيدا من هيچ نيم تهنه هوشيارده ريك و مزده ده ريكم بو خه لكانيك كه
باوهر دين.

١٨٩- هُو الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

هه ر خوى ئيوه ي له يهك خود (ئادهم) دروست کردوه، وه له م خوده
هاوسه ره كه ي (حهوا) هيناوته ئاراهه، بو ئه وه ي له گه ليدا بزييت، وه
كاتيك (ئادهم له حهواي) برى و دوو گيان بوونيكى سووك دوو گيان بوو، وه
به م حاله وه تپه رى كرد، ئينجا بارى گران بوو، هه ردوو گيان (ئادهم و حهوا)
بانگى الله خودا كه يان كرد: ته گهر منداليكى باشمان پى ببه خشيت ئەوا له
سو پاسگوزاره كانه ده بين.

١٩٠- فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

وه كاتيك منداليكى چاكيان بوو، ئەوا هه وه ليان بو الله دانا له وه ي كه
پياني دابوو، الله به رزه ده كه واته چون هاوه لى بو دينه ئاراهه.

١٩١- أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ

ئايا شرك ده كه ن به وه ي كه هيچ شتيك دروستناكات وه خويانيش
دروستكراون.

١٩٢- وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

له کاتیځدا که ناتوانن نه یارمه تیان بدهن و نه یارمه تی خوشیان بدهن.

۱۹۳- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيَكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

وه نه گهر ئیوهش بانگیان بکهن بو هیدایهت نهوا شوینتان ناکهون، جا نه گهر بانگیان بکهن، وه یان بیدهنگیان لی بکهن، وهك یهك وایه.

۱۹۴- إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

له راستیدا نهوانه ی جگه له الله، ئیوه بانگیان ده کهن، بهندهیه کن وهك ئیوه، ده بانگیان بکهن، وه با وهلامتان پی بدهنه وه نه گهر بهراستی ئیوه راستگون.

۱۹۵- أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَمَا تُنظِرُونَ

ئایا نهو بتانه قاجیان ههیه که پیی دهرون یان دهستیان ههیه بو راوهشانندن یان چاویان ههیه پییه وه دهبین یان گوچکه یان ههیه پییه وه دهبیستن؟ پییان بللی بانگی په رستراوه کانتان بکهن ئینجا پیلانگیږی خوټان بکهن و دهرفه تم مهدهن.

۱۹۶- إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

وه له راستیدا پشتیوانی من اللهیه که په رتووی دابه زاندووه، وه ههر خوی سه ره رشتی چاکه که ران ده کات.

۱۹۷- وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ

وه ئه و بتانهی که ئیوه، جگه له الله، بانگیان ده کهن، ناتوان سهرتان
بخه، وه ته نانهت ناتوان خودی خویشیان سهربخه.

۱۹۸- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ

وه ئه گهر بانگیان بکهیت بو هیدایهت گوئیان لی نابیت، وه تو ده بینیت
که سهیرت ده کهن به لام له راستیدا ئه وان نابین.

۱۹۹- خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

چاو بپوشه و فه رمان به دابونه ریت بکه و واز له نه زانه کان بیئه.

۲۰۰- وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه هه رکه هاندانیکت له شهیتانه وه بو پیشهات و ویستی هانتبدات،
ئه واپه ناگه بگه به الله، ئه و هه ر خوی بیسته ر و زانایه.

۲۰۱- إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
مُبْصِرُونَ

ئه وانهی که خواترسن، ئه گهر شه و گه ریک له شهیتان ده ستیان لی
بوه شینیت، جا کاتیک یادی الله ده که نه وه، ئه واپه وانه بهرچاویان روون
ده بیته وه.

۲۰۲- وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

وه براکانیان هانیان ده ده ن بو سه رکیشی کردن ئینجا له هه و له کانیان
کۆل نادهن.

۲۰۳- وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَإِيرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وه ئه گهر موعجزه يه كيان بۆ نه هيئييت ئه وا ده ليين ده ي بۆچي بۆ خوت دانه يه كت هه ئنه به ستا؟ بلي له راستيدا من ته نها پياده ي ئه و وه حيه ده كه م كه له لايه ن خودا كه مه وه بۆم ديت، ئه وه (قورئان) چا ورؤشه نكه ر له لايه ن خودا كه تانه وه يه، وه هيدا يه ت و ره حمه ته بۆ خه لكانيك كه بروا ديين.

۲۰۴- وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وه كاتيك قورئان خوئندرايه وه ئه وا گوئي لي بگرن و بيدهنگ بن به شكو به زه ييتان پي ده كريت.

۲۰۵- وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

وه يادي خودا كه ت بكه وه له ناخدا به ترس و نه يني و بيدهنگ هه لبرين و به رزكردنه وه له به يانيان و ئيواران، وه له وانه مه به كه بيئاگان

۲۰۶- إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

له راستيدا ئه وانه ي لاي خوداي تون خو به زلزان نين بۆ په رستني و ستايش كردي، وه بۆ ئه و كرئوش ده بن.

شروقه و تبیینی

ئایه تی ۱

المص

اللہی عہرب و ئیسلام، له سہرہتای سوورہتی الاعراف سوئند دەخوات و دەئیت، (المص) واتہ سوئند بہ مژین.

ابن منظور له لسان العرب سہبارہت بہ وشہی (مصص) دەئیت:

(المَصُّ) واتہ مژین، مژینی شتیک کہ بمژیت، بۆ نموونہ کاتیک مندال گۆی مہمک دەمژیت. وہ ئہو شیرینیہی کہ دەمژیت پی دەگوتریت (مصاصة). وہ (مَصَّصْتُ الرِّمَانَ أَمْصُ) ہہنارہ کہم مژی بہ مژین.

وہ (وَمَصَّان) وہک سووکایہ تی بہ پیاوئیک دەگوتریت کہ حہزی له مژینہ، وہ (مَصَّانَة) وہک سووکایہ تی بہ ژنیک دەگوتریت کہ حہزی له مژینہ.

له صحیح مسلم، فہرموودہیہک ہاتووه، عائیشہ دەئیت، پیغہمبہر گوتی:

لَا تُحَرِّمُ الْمَصَّةَ وَالْمَصَّانَ

مژینیہک وہ یان دوو مژین (مہمک)، پیاو و ژن لیک حرام ناکات.

بۆ راگردن له مانای ئہم وشہیہ، ابن الجوزی له زاد المسیر دەئیت، سہبارہت بہ مانا و مہبہستی اللہ له (المص) حہوت قہول ہہیہ:

یه کهم: واته الله زاناترین و جیاکارتیرینه (أنا الله أعلم وأفضل).

دووهم: سویندیکه و الله سویندی پی خواردووہ.

سیہهم: یه کیکه له ناوه کانی الله.

چوارهم: (الف) واته الله، (لام) واته لطیف، (میم) واته مجید، وه (صاد) واته صادق.

پینجهم: "المص" ناوی سوورته که یه.

السیوطی له الاتقان لعلوم القرآن ده لیت: ئەم سوورته، له سه ره تا ناوی "المص" بوو، ئینجا دواتر ناوه که ی گۆردرا بو "الاعراف".

شه شه م: ناویکه له ناوه کانی قورئان.

حه وته م: هه ندیک وشه یه.

بیرورای دووهم ده لیت سوینده، ئەم بیروبوچونه زۆر راسته، چونکه ده گمه نن ئەو سوورته تانه ی مه ککه که الله له سه ره تای سوورته که سویندی نه خواردییت. له بهر ئەوه (المص) سوینده، به لام سویند به چی؟ سویند به مژین؟

له صحیح مسلم و موطأ مالک، فهرمووده یه ک هاتووہ عائیشه ده لیت:

كَانَ فِيهَا أَنْزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرَ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ نُسخَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ، فَتُوْفِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِيهَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ

ئەوێ وەك قورئان دابەزی، دە جار مەمك مژین بوو، كە پیاوی لە ژن حرام دەكرد، ئینجا لە كارخرا (نسخ بوو) و بوو بە پینج جار مژین، ئەوێ بوو كاتێك پێغەمبەر مرد، لە قورئاندا دەخویندراپەوێ.

وه له مسند احمد و سنن ابن ماجه، فەرموودەيەك هاتووێ عائشە گوتووێ تە:

لَقَدْ أَنْزِلَتْ آيَةُ الرَّجْمِ، وَرَضَعَاتُ الْكَبِيرِ عَشْرٌ، فَكَانَتْ فِي وَرَقَةٍ تَحْتَ سَرِيرِي فِي بَيْتِي، فَلَمَّا اشْتَكَيْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَشَاغَلْنَا بِأَمْرِهِ، وَدَخَلْتُ دُوبَةً لَنَا فَأَكَلْتَهَا

ئایەتی رەجم و دە جار مەمك مژین دابەزی، لە پەراوێك نووسرابوو لە ژێر قەرەوێلە كەم كاتێك پێغەمبەر نەخۆش كەوت و بەهۆیەوێ سەرقال بووین، ئازە ئێكی خۆمالی هاتبوو و خواردبوو.

واتە ئایەتی (رضاع الكبير)، (مەمكە مژەى زرتە زەلامان) دوو جار دابەزیوو، جارى یە كەم، دە جار مژین بوو، وە دواتر نسخ كراو و بوو بە پینج جار مژین.

وه له صحيح مسلم، له بابى "مەمكە مژەى گەوران" فەرموودەيەك هاتووێ عائشە دەئیت:

جَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهَيْلٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَى فِي وَجْهِ أَبِي حَذِيفَةَ مِنْ دُخُولِ سَالِمٍ وَهُوَ حَلِيفُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْضِعِيهِ قَالَتْ وَكَيْفَ أَرْضِعُهُ وَهُوَ رَجُلٌ كَبِيرٌ فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ رَجُلٌ كَبِيرٌ زَادَ عَمْرُو فِي حَدِيثِهِ وَكَانَ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا

سهلة کچی سهیل هات بو لای پیغهمبهر و گوتی: ئەى پیغهمبهرى الله، له سیمای حذیفه ی میردم نیگه رانی ده بینم کاتیک سالم (هاوپه یمانی ابو حذیفه بوو) به سه رمدا دیته ژووره وه، پیغهمبهر گوتی با گوی مه مکت بمژیت، گوتم: چۆن گوی مه مکم بمژیت، وه سالم پیاویکی گه وره یه، پیغهمبهر پیکه نی و گوتی ده زانم گه وره یه. وه سالم له شه ری به در به شدار بوو

وه ئەم پرووداوه ده گه ریته وه بو دواى دابه زینی ئایه تی ته حریمی ته به نی (سووره تی الاحزاب)، که ۳ سال له دواى شه ری به در دابه زیووه.

وه له صحیح مسلم، فه رموده یه کی تر هاتووه، که سه له کچی سهیل به محمد ده لیت:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْضِعِيهِ، فَقَالَتْ: إِنَّهُ ذُو لِحْيَةٍ

گۆی مه مکتی بده ری بیمژیت، سه له گوتی: سالم ریشی هه یه.

محمد گوتی، بیده ری.

وه له سير اعلام النبلاء للذهبي، سه بارهت (ابو حذيفة) ميړدى سهله ده لیت:

وَهَاجَرَ إِلَى الْحَبَشَةِ مَرَّتَيْنِ. وَوُلِدَ لَهُ بِهَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُدَيْفَةَ، وَلَدَتْهُ لَهُ سَهْلَةُ بِنْتُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو، وَهِيَ الَّتِي أَرْضَعَتْ سَالِمًا، وَهُوَ كَبِيرٌ، لِتَظْهَرَ عَلَيْهِ

ده لیت ابو حذيفة دوو جار كوچي كرد بو حه به شه (سالي پينجي پينغه مبهرايه تي محمد)، وه له حه به شه له سهله ي ژني محمد بن حذيفه ي بوو، وه سهله ئه و ژنه بوو كه سالم گو ي مه مكي مژي، وه سالم گه و ره بوو، بو ئه وه ي بتوانيت به سه ريده بيته ژووه ره وه.

روونه كه ئه و كاته ي سهله گو ي مه مكي خستوته ده ي سالم، كه پياو يكي گه و ره بووه، سهله شيري نه بووه چونكه مندالي شيره خوړي نه بووه. دوا مندالي له حبشه ده بيت كه ناوي محمد ده بيت، واته ئه و كاته ي سهله مه مكي ده خاته ناوي ده ي سالم، كوره بچووكه كه ي لايه ني كه م ته مه ني ۱۳ سال ده بيت.

وه له زماني عه ربه ي "رضاعة" واته مژيني مه مك، جا گرنګ نيه شير هه بيت وه يان نه بيت.

دايك هه يه گو ي مه مكي ده خاته ده ي منداله كه ي بو ئه وه ي ژير بيته وه له گه ل ئه وه ش كه شيري نيه، به لام پي ده گوتريت (رضاعة).

له زمانى عه ره بى، (الرضاعة)، واته (التقاط فم الطفل للثدي) گه يشتنى دهى مندال به مه مك.

رپوايه تيك له سنن ابى داود هاتووه، كه ده لئيت، عائشة كارى به
فه رموودهى مه مكه مژهى زرتنه زه لاما ن ده كرد. فه رمووده كه ده لئيت:

فَبِذَلِكَ كَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَأْمُرُ بَنَاتِ أَخَوَاتِهَا وَبَنَاتِ إِخْوَتِهَا أَنْ
يُرْضِعْنَ مَنْ أَحَبَّتْ عَائِشَةُ أَنْ يَرَاهَا وَيَدْخُلَ عَلَيْهَا وَإِنْ كَانَ كَبِيرًا خَمْسَ
رَضَعَاتٍ ثُمَّ يَدْخُلُ عَلَيْهَا

وه عائشه كارى بهم فه رموودهيه ده كرد، وه فه رمانى ده كرد به كچى
خوشك و براكانى كه مه مكيان بدن به پياوانيك كه عائشه ئاره زوى
ده كرد بيانبنيت و سهردانى بكن، ئه گهر كه سه كه گه وره بووايه ئه وا پينج
جار ده يانمژى، ئينجا له عائشه ده هاتنه ژووره وه.

وه له موطأ مالك، فه رمودهيه ك هاتووه، سالم بن عبدالله بن عمر ده لئيت:

أَنَّ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَرْسَلَتْ بِهِ إِلَى أُخْتِهَا أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ
فَقَالَتْ أَرْضِعِيهِ عَشْرَ رَضَعَاتٍ حَتَّى يَدْخُلَ عَلَيَّ قَالَ سَالِمٌ فَأَرْضَعْتَنِي أُمَّ
كَلْثُومٍ ثَلَاثَ رَضَعَاتٍ ثُمَّ مَرِضْتُ فَلَمْ تُرْضِعْنِي غَيْرَ ثَلَاثِ رَضَعَاتٍ فَلَمْ أَكُنْ
أَدْخُلُ عَلَى عَائِشَةَ مِنْ أَجْلِ أَنَّ أُمَّ كَلْثُومٍ لَمْ تُتِمَّ لِي عَشْرَ رَضَعَاتٍ

عائشهى داىكى ئيمانداران، منى نارد بو لای ام كلثومى خوشكى، كچى
ابوبكر، وه گوتى با ده جار مه مكى بمژيت تاوه كو بتوانيت ليم بيته
ژووره وه، سالم ده لئيت ۳ جار مه مكيم مژى به لام دواتر نه خوش كهوت و

نەمتوانى دە جارە كە تەواو بىكەم، لەبەر ئەو نەمتوانى سەردانى عائىشە
بىكەم

وہ موسا شاھین لە فتح المنعم لشرح صحيح مسلم بابى رضاع الكبير
دەئیت:

وكانت عائشة ترى ارضاع الكبير يحرمه وارضعت غلاما فعلا وكان يدخل
عليها

وہ عائىشە وايدەبىنى كە مەمكە مژەى زرتە زەلامان، ژن و پياو لەيەك حرام
دەكەن، وە عائىشە بە فيعلى خۆى مەمكە مژەى بۆ ھەرزە كارىك كرد، وە
ھەرزە كارە كە لىي دەچوو ھە ژوورەوہ.

ئايا عائىشە مندالى بچووك و شيرە خۆرى ھەبوو تاوہ كو بتوانيت شير
بدات بە ھەرزە كارىك؟

پوختە:

يە كەم: اللہى عەرەب و ئىسلام، لە ئايەتى ژمارە يەكى سوورەتى الاعراف،
سوئند دەخوات بە مژين.

كامە جوړ لە مژين؟ اللہ اعلم

دووہم: مژين لە ئىسلامدا پيرۆزە، بە تايبەتى مەمكە مژە، بە مندالان و
پياوان ھەردوو جوړ لە مەمكە مژە، ژن و پياو لىك حەرام دەكەن.

سپهه م: مه مه مه مژه به مانای نه وه نایه ت که ژنه که ده بیت شیری هه بیت.

لیزه من پرسیاریکم هه یه: چ خودا و پیغه مبه ریکی موحتهرم فه رمان به ژنان ده که ن که مه مکیان له ستیان ده ربهین و بیخه نه ده می زرته زه لامیکه وه بو نه وه ی لی حه رام بن؟

وه چ خودایه ک و پیغه مبه ریکی موحتهرم هه یه که ته به نی حه رام بکه ن؟ وه مه مه مه مژه بکه ن به به دیل بو حه رام کردنی نه وه که سانه ی مندالیان به خووه گرتووه و تبنی کردووه؟

نایه تی ۲-۳

کِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

له وه لای سوینده که ی، الله ی عه رب و ئیسلام، ده لیت:

سویند به مزین نه ی محمد، نه وه (قورئان) په رتووکیکه بو توت دابه زیوه بو نه وه ی له سینه تتدا هیچ نیگه رانیه ک بوونی نه بیت، وه بو نه وه ی به م په رتووکه خه لک ناگادار که یته وه، وه نه م په رتووکه وه بیرهینانه وه یه که بو ئیمانداران.

ئىنجا فەرمان دەكات و دەلئیت: شوئىنكەوتەى ئەوہ بن كە لە لایەن خوداكەتانهوہ بۆتان دابەزیووہ، وە شوئىنكەوتەى كەسانىك مەبن جگە لە اللہ، بەلام تەنھا ھەندىك خەلك وانە لە بىرھىنانەوہ وەردەگرن.

لە ئايەتى ژمارە دوو (مَّنْهُ) زیادەى و بى مانايە، چونكە بەم شىوہى دەقە كە دەبئیت:

پەرتووكتىك دابەزیووہ بۆ تۆ، جا نابئیت لە سىنەتتدا نىگەرانیبەك ھەبئیت
لَبِي (واتە لەم پەرتووكتە)

زۆر بى مانايە، دەلئیت قورئانمان دابەزاندووہ بۆت بۆ ئەوہى بە ھۆى قورئانەوہ نىگەرانیئە مەبئیت.

زۆر بى مانايە، چونكە كافىيە دەقە بلئیت، ئەى محمد قورئانمان بۆت دابەزاندووہ بۆ ئەوہى نىگەرانی لە سىنەتتدا نەمبئیت. تەواو

ئايەتى ۳ واتە: ئەى خەلكى مەككە شوئىن كەوتووئى ئەو قورئانە بن كە بۆ ئىوہ دامانبەزاندووہ، وە شوئىنكەوتەى شتانىكى تر جگە لە اللہ مەبن.

(وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ - وە شوئىنكەوتەى كەسانىك جگە لە اللہ مەبن)، وەك الطبرى دەلئیت، واتە گەورەكانتان كە فەرنتان بە شرك و پەرسنى بەتەكان بى دەكەن.

واتە بە دوای محمد و قورئان بكەون و بە دوای گەورە پیاوانى موشرىك مەكەون.

ئایه تی ۴-۵

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنًا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

ده لیت: وه چهند له گونده کانمان کاول کرد، زه برو سزای ئیمه یان به سه ردا جیبه جی کرا، که شه و بوو و له ماله کانیان بوون، وه یان روژ بوو.

وه کاتیک زه بروزه نگی ئیمه به سه ریاندا جیبه جی کرا، گو فتاریان ئه وه بوو: ئیمه سته ممان له خو مان کرد (چونکه باوه رمان نه هیئا).

ئایه تی ۶-۷

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

فَلَنَقْصِنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده لیت: وه به دنیا ییه وه پرسیار له وانه ده کریت که پیغه مبه رانیان بو نیر دراوه، وه پرسیار له و پیغه مبه رانه ده کریت که نیر دراون. وه به دنیا ییه وه له سه ر بنه مای زانیاریمان بو یان ده گیرینه وه، وه ئیمه بی ئاگا نه بووین.

ئهم دوو ئایه ته زور گالته جارین:

یه کهم: دهئیت (فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ)، واته لهوانه پرسیار ده کریت
که پیغهمبه رانیان بو نیردرا.

ئایه تی ۳۹ سووره تی الرحمن دهئیت:

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

له روژی قیامت پرسیار له مروف و جنوکه ناکریت سه بارهت به
گوناهه کانیا.

ئایه تی ۷۸ سووره تی القصص:

وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

وه پرسیار له تاوانباران ناکریت سه بارهت به گوناهه کانیا.

ئاستا نه مانزانی که پرسیار ده کریت، وه یان پرسیار ناکریت؟

بو ده رچوون لهم ته نگه ژهیه، شروقه که ره کان روئی خوین بینیوو له
پینه کردنی دهقه که. بو نموونه:

الجلالین دهئین: {فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ} أي الأمم عن إجابتهم الرسل
وعملهم فيما بلغهم {وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ} عن الإبلاغ

{به دنیا ییه وه پرسیار لهوانه ده کریت که بوین نیردراوه}، واته میلله ته کان
سه بارهت به وه لامیان به پیغهمبه ران و کاره کانیا به وهی پیغهمبه ران پییان

راڳه ياندوون، {وه به دنيايي وهه پرسیار له نیردراوه کان ده کړیت} سه بارهت به په يام.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت: قوله تعالى: {فلنسالنّ الذين أرسل إليهم} يعني: الأمم يُسألون: هل بلغكم الرُّسُلُ، وماذا أجبتهم؟ ويسأل الرسل: هل بلغتكم، وماذا أجبتهم؟.

{به دنيايي وهه پرسیار له وانه ده کړیت که بویان نیردراوه} واته میلله ته کان پرسیاریان لی ده کړیت: ئایا پیغه مبه ران په يامه که یان پیتان راڳه ياندووه؟ وه وه لامتان چی بووه؟ وه پرسیار له نیردراوه کان ده کړیت: ئایا په يامه که تان ځه ياند، وه وه لامیان چی بووه؟

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت: ابن عباس في تفسیر هذه الآية {فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ} قال يسأل الله الناس عما أجابوا المرسلين، ويسأل المرسلين عما بلغوا

ابن عباس له شروفه ی ئه م ئایه ته، (به دنيايي وهه له وانه پرسیار ده کړیت که بویان نیردراوه، وه به دنيايي وهه پرسیار له نیردراوه کان ده کړیت) ځه لک چ وه لامیکیان به نیردراوه کان داوه ته وه، وه پرسیار له نیردراوه کان ده کړیت ئایا په يامه که تان ځه ياندووه؟

دووه م: ده لیت {فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ}، وه به دنيايي وهه له سه ر بنه مای زانیاریمان بویان ده ځیرینه وه وه ئیمه بی ئاځا نه بووین.

ئەگەر تۆۋەنك خودايەك دەزانیت، ئەم میللەتانە، بە پیغەمبەرەكان
 ۋەلامیان چى بوو، دەكەواتە بۆ پرسىاریان لی دەكەیت؟

ئایەتی ۸-۹

وَالْوِزْنُ يُوَمِّدُ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ، وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

ۋە تەرازوو لەم رۆژەدا ھەقە، ۋە ھەر كەسێك تاي تەرازوو كەى قورس
 بێت ئەوا ئەوانە سەر كەوتوون، ۋە ھەر كەسێك تاي تەرازوو سوك بوو
 ئەوا ئەوانە خۆيان دۆراندوو، بە ھۆى ئەوھى كە ستەمیان لە ئایەتەكانمان
 دەكرد.

اللہى عەرب و ئىسلام تەرازوى ھەيە بۆ كيشانى چاكە و خراپە. بەلام
 ھەلبەتە ئەم تەرازوو بۆ كافرەكان نىيە، چونكە كەسێكى كافر، چەند
 باشیش بێت و چاكەش بكات، بە مسوگەرى دەچیت بۆ دۆزەخ. جا
 سەبارەت بە موسلمانان، ئەگەر چاكەيان قورستر بوو لە خراپەيان ئەوا
 دەچن بۆ بەھەشت، ۋە ئەگەر خراپەيان قورستر بوو لە چاكەيان ئەوا،
 لايەنى كەم بۆ ماوھىەك دەنێردرین بۆ دۆزەخ.

ئایەتی ۷ سوورەتى الرحمن دەلیت:

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

ۋە (اللہ) ئاسمانى بەرزكردەو ۋە تەرازووى دانا.

دوای نهوهی بنمیچی ناسمانی بهرزکردوتهوه، تهرارووی داناوه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دهلیت: "وَالْمُرَادُ بِالْوَزْنِ وَزْنُ أَعْمَالِ الْعِبَادِ بِالْمِيزَانِ" مهبهست له کیشان، کیشانی کاروکردهوهی بهندهکانه به تهراروو.

ئینجا ناماره به چند فهرموودهیه کی محمد دهکات، که له پهیههست به تهرارووی الله هاتوه:

یه کهم: إِذَا خَفَّتْ حَسَنَاتُ الْمُؤْمِنِ أَخْرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَاقَةً كَالْأُنْمَلَةِ فَيُلْقِيهَا فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ الْيُمْنَى الَّتِي فِيهَا حَسَنَاتُهُ فَتَرْجَحُ الْحَسَنَاتُ فَيَقُولُ ذَلِكَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ! مَا أَحْسَنَ وَجْهَكَ وَمَا أَحْسَنَ خَلْقَكَ فَمَنْ أَنْتَ ؟ فَيَقُولُ أَنَا مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ

ئه گهر تاي تهرارووی چاکه ی موسلمان له روژی قیامت سووک بوو پیغه مبهر کارتیک دهردههینیت به قه د کو تایی په نجهیه که و فری دهادته تاي تهرارووی راسته وه که چاکه کانی تیدایه، بهم شیویه تاي تهرارووی چاکه کانی قورس ده بیت، وه بهنده ئیمانداره که به پیغه مبهر دهلیت: دایکم و باوکم به خو لامت بن، سیماکهت چند جوانه و نه خلاقت چند باشه، تو کیت؟ دهلیت من محمدم پیغه مبهره کهت.

دووه م: فَتُخْرَجُ لَهُ بِطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولُ يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَّاتِ فَيَقُولُ إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ فَتُوضَعُ السَّجَّاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَطَاشَتِ السَّجَّلَاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ. زَادَ التِّرْمِذِيُّ فَلَا يَثْقُلُ مَعَ
اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ

دهلئيت، كاتيك تاي تهرازووي چاكه ي موسلمان سووك دهبيت، كارتئيكى بؤ
دهردههينريت كه تيايدا نووسراوه "هيچ خودايهك نيبه تهنها الله نهبيت،
وه محمد بهنده و پيغهمبهريه تي" بهنده كه دهلئيت خوداكه م ئه و كارته
چيبه؟ دهلئيت تو ستهمت لى ناكريت. ئينجا تو ماري كاروكرده وه كاني
دهخريته تايه كي تهرازووه كه و كارته كه دهخريته تايه كه ي تريه وه، پيغهمبه
گو تي: ئينجا تاي كاروكرده وه كاني بهرز دهنه وه و كارته كه تاي تهرازووه كه
قورس دهكات. وه الترمذى، ئاماژه ي به زيادهيهك كردووه بؤ ئه م ريوايه ته و
دهلئيت: هيچ شتئيك له ئاستى قورسايى ناوى الله نيبه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم، سه باره ت به (الْوَزْنُ - تهرازوو) ئاماژه به
سى بؤچوون دهكات:

يه كه م: الله كار و كرده وه كان ده گوړپيت بؤ جهسته بؤ ئه وه ي بتوانيت
بيانكيشيت. وه سى به لگه بؤ ئه م تيروانينه دههينئته وه:

۱- له ريوايه تيكي صحيحدا هاتووه، كه محمد گوتوويه تي سووره تي البقرة و
سووره تي ال عمران، له روژى قيامه ت وهك دوو هه ور يان دوو كوومه ل
بالنده ي بالكراره له گوړه پاني مه حشه ر ئاماده دهن.

سه رچاوه: صحيح مسلم

۲- وه له رپوايه تيكي صحيحدا هاتووه، كه محمد گوتووويه تي، قورئان له رۆژي قيامهت له شپوهي گهنجيكي رهنگ زهره ئاماده دهبيت. لبي پرسيار دهكريت: تو كييت؟ دهليت من نهو قورئانهه كه شهونخوينيت به هوئي منهوه كرد.

سه رچاوه: صحيح ابن ماجه و مسند احمد و التذكرة للقرطبي

۳- وه له چيروكي پرسيارى گور فهرموودهيه كه هاتووه، كه دهليت، گهنجيكي رهنگ جوان و بون خوش له گوردا ديت بو لاي ئيماندار. پرسيارى لى دهكريت: تو كييت؟ دهليت من كاره باشه كانتم

ئهه فهرموودهيه له مسند احمد هاتووه و الالباني له احكام الجنائز ئامازهي پيكردوووه و به صحيحى داناوه.

دووهم: په رتوووكي كاره كانى ئيماندار ده كيشريت ههروهه كه فهرموودهي كارته كه هاتووه (له سهروهه ئامازهي پيكراره) ابن كثير دهليت، ئهه فهرموودهيه الترمذى ئامازهي پيكردوووه، وه به صحيحى داناوه.

سيههم: خاوهن كاروكردهوه كه ده كيشريت.

له صحيح مسلم فهرموودهيه كه هاتووه محمد گوتووويه تي:

يُؤْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِالرَّجُلِ السَّمِينِ، فَلَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ " ثُمَّ قَرَأَ:
(فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا)

له رۆژی قیامت پیاوی قه له و ده هیتریت، که کیشی می شووله یه کی نییه لای الله، ئینجا ئایه تی ۱۰۵ سووره تی "الکھف" ی خوینده وه که ده ئیت، {رۆژی قیامت هیچ کیشیکیان پی نادهین}.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، له روانگهی منه وه ئه وه ی راسته ئه وه یه که "المیزان" بو کیشه. وه الله له رۆژی قیامت کاره باشه کان و کاره خراپه کان ده کیشیت.

وه ده ئیت ته نها مروقی جاهیله که ئینکاری ئه و راستیه ده کات، چونکه نه ک ته نها قورئان ئاماژه ی پیکردوو به لکو پیغه مبه ریش له ریگی فهرمووده کانیه وه ئاماژه ی پیکردوو.

به لگه یه کی زور، وه تانه نه ت مه تی ئایه ته که پیمان ده ئیت، الله ته رازوی هه یه بو کیشانی حسنات و سیئات.

وه چه نده ها ده ق له قورئاندا هه ن که الله ئاماژه به ته رازوو ده کات له رۆژی قیامت وه ک ئایه تی ۴۷ الانبیاء:

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ

وه ته رازوی ره وایی داده نیین له رۆژی قیامت، وه سته م له هیچ که سیك ناکهین، وه ته نانه ت ئه گه ر توزقالتیک له خه رده ل بیت.

سەیره خودا تەرازووی ھەبیت. ئەو ھە خورافە و ئەفسانەییەکی ئاینە
 فیرعە و نیەکان بوو، کە خوداوەند (أوزوریس) بە تەرازوو باشە و خراپەیی
 مردووەکان دە کیشیت بۆ ئەو ھە بزانیت شایستەییە بە ئازار و ئەشکەنجە
 یان نا.

ئایەتی ۱۰

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

ئێوەمان لە زەویدا نیشتەجێ کرد و تیایدا بژێویمان بۆ سازاندوون، بەلام
 تەنھا کە مێکتان سوپاس گوزارن.

ئایەتی ۱۱

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
 إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

و ھە ئێوەمان درووستکرد، ئینجا شیوەمان پیتان دا، ئینجا بە فریشتەکانمان
 گوت کرنۆش بۆ ئادەم ببەن، کرنۆشیان برد تەنھا ئیبلیس نەبیت لە کرنۆش
 بەران نەبوو.

ھەر ھەك لە سوورەتی (ص) ئاماژەمان پیکرد کە اللہ لە دوای درووستکردنی
 ئادەم فەرمان بە فریشتەکان دەکات کرنۆش بۆ ئادەم ببەن.

وه ئهم ئايه ته له به شی دووه میدا ته ئکید ده کاته وه که الله فه رمانی به فریشته کان کردووه کرنۆش بۆ ئادم ببهن. وه ئادم که سیک بووه، وه به باوکی مروفايه تي داده نريت. وهك ئايه تي ۲۳ سووره تي الحجر ده لیت:

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

وه هه رکه (ئادم) م ریکوپیکی کرد و روچی خووم فوو کرده ناویه وه ئهوا کرنۆشی بۆ ببهن.

ئهم ده قه ته ئکید ده کاته وه که الله یه که سی درووست کردووه.

به لام به شی یه که می ئهم ئايه ته ده لیت، (وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ) واته، (وه ئیوه م درووست کرد ئینجا شیوازم پیتان دا) له دواى ئه وه وشه ی (ثم) دیت که به مانای (ئینجا) دیت.

له زمانی عه ره بیدا، وه له ریزمانی هه موو زمانیکدا، (ئهم- ئینجا)، ئامرازی ریزبه ندیه له رووی کاته وه.

بۆ نموونه ئايه تي ۷-۹ سووره تي السجدة، ده لیت:

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ

واته: وه مروفی سه ره تا له قور درووست کرد، ئینجا زنجیره ی وه چه کانی له ئاوێکی قیزه وهن هینایه ئاراوه، ئینجا ریکوپیکی کرد و روچی فوو کرده ناویه وه.

واته ئینجا بو ریزبهندی رووداوه کان له رووی کاتهوه به کاردیت.

ئایه تی ۱۱ ده لیت ئیوه مان (له یه کهم نهوهی ئاده مه وه به دواوه) درووستکرد، ئینجا شیوه م پیتان دا، ئینجا به فریشته کانمان گوت کرنوش بو ئاده م بهن.

مه بهستی اللهی عه رب و ئیسلام چیه؟ مه بهستی ئه وه یه هه موو مروقه کانی له شیوه ی پیکهاته یه کی بچووک درووستکردوه، ئینجا شیوازی پیان داوه، ئینجا خستوو یه تیه پستی ئاده مه وه.

وه به لگه بو ئه مه ئایه تی ۱۷۲ ئه م سووره ته یه (الاعراف)، که ده لیت:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۗ شَهِدْنَا ۗ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

وه که خوداکهت له پستی کوره کانی ئاده م وه چه کانی دهرهینا و کردنی به شایهت به سه ر خودی خوین، (الله لیانی پرسی) ئه ی من خوداکهتان نیم؟ (وه چه کان) گوتیان، به ئی شایه تی ده دهین. (الله گوتی) نه کهن روژی قیامهت بلین ئیمه له وه بی ئاگا بووین.

دهقه زور روونه، الله هه موو مروقایه تی له شیوه ی مندالی قهزه می بچووک له پستی کوره کانی ئاده م دهرهیناوه و کردوونی به شایهت.

وه ئه وه به لگه يه كي تره كه به گویره ي قورئان، ته نها پياو رۆلي هه يه له درووستكردي مندا، وه ژن ته نها كي لگه يه كه بۆ گه و ره كردي قه زمه كه بۆ مندا.

ئه ي ئيعجاز تاشان له كوین؟ كه ي له درو كردن ده كه ون؟

ئايه تي ۱۲-۱۸

له م ۷ ئايه ته، ئايه ته كاني "قال و قيل" ن له نيوان الله و شه يتان. ئه م ده قانه هاوار ده كه ن كه محمد يان مامؤستا كاني نووسيويانه. ئه گه ر له نووسين و وه جي خودا بوايه، ئه وا ده بوو خودا رۆلي كه سي قسه كه ر ببينيت و بليت قلنا يان قلت نه ك بليت قال.

چونكه قلنا وه قلت بۆ كه سي قسه كه ر واته كه سي يه كه م به كار ديت، به لام قال بۆ كه سي ناديارى سييه م به كار ديت.

له سه ده ها ده قي قورئاندا، قسه ي الله اكبر به قال هاتوو.

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ، ثُمَّ لَأَتَيْنَهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

سهیری ئەو هه موو "قال" هتان کردوو. ئە گەر قسهی خودا بوايه دهیگوت "قلنا" گوتمان یان "قلت" گوتم به لام کاتیك دهئیت "قال" واته گوتی واته الله ده بیّت به که سی سیههم، وهك ئەوه وایه که سیک چیرۆکه که بگێڕیتهوه.

گرنگ ئەم دهقانه باسی مشتومری نیوان الله و ئیبلیس ده کهن و ده ئین:

(الله) گوتی چی ریگی لیکرتیت که کرنۆش نه بهیت که فرمانم پیت کرد، (ئیبلیس) گوتی، من باشترم له ئەو (ئادهم) منت له ئاگر درووست کردوو وه ئەو (ئادهم) ت له قور درووست کردوو.

(الله) گوتی، لیبی (له ئاسمانه کان) دابهزه، بوّت نییه تیایدا لووتبه رزی بکهیت، ده چۆ، له راستیدا تو له ریسوا و بچووکه کانیت.

(ئیبلیس) گوتی، مؤله تم بده تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه و هیان.

(الله) گوتی، ئەوه مؤله تم پیت دا.

(ئیبلیس) گوتی، به هۆی ئەوهی تو منت له خشته برد، ئەوا به دلنیاییه وه له سهر ریگی راست بویان داده نیشم، ئینجا له پیشیان و له دواوهیان و

له راستيان و له چهپيانه وه بۆيان ديم، وه دهبنيت كه زۆربه يان سوپاسگوزارت نابن.

(الله) گوتى، به لۆمه كراوى و ترۆكراوى لىي دهرچۆ، ههركه سيك له وان به دواته وه كه وىت ئه وا ده بىت له گشتيان دۆزه خ پر بكه م.

چه ند تىبينى و سه رنج و پرسيارىك سه باره ت به م حه وت ئايه ته:

يه كه م: ههروهك گوتمان ئه گه ر الله قسه ي بكردايه ئه وا ده بوايه بلىت، "قلنا" واته گوتمان يان "قلت" واته گوتم.

دووهم: تازه ئاده م درووست كراوه و الله فه رمان ده كات كرنۆشى بۆ بىرىت، وه ته نها ئىبليس كرنۆش نابات.

ئىبليس چۆن زانى؟

۱- مروف مه حكوم ده بىت به مه رگ و ده مرىت (چونكه ده لىت مۆله تم پى بده تاوه كو رۆژى زىدوو بوونه وه)؟

۲- ئىبليس چۆن زانى ئاده م نه وه ي ده بىت؟ به تايبه تى ئه وكات هيشتا حه وا درووستنه كرابوو (چونكه ئىبليس ده لىت، ده بىت بۆ مروف دانىشم له سه ر رىگاي راستت).

سىههم: له م ئايه تانه الله سى فه رمان به ئىبليس ده كات، (فَاهْبِطْ - دابه زه) و (فَاخْرُجْ - دهرچۆ) و (اخْرُجْ - دهرچۆ).

وه وهك ئايه تي ۸۲ سووره تي يس، فهرماني الله دهستبه جي جيبه جي دهبيت:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

له راستيدا فهرمانه كه ي نه گهر شتيكي بويت، پي ده لئيت ببه، وه ده بيت.

(كن فيكون)، واته (دابهزه) و (داده بهزي).

(كن فيكون)، واته (دهرچو) و (دهرچوو).

به لام ده بينين دواي نه وه ي شهيتان له به هشت و ئاسمانه كان داده به زيت
و ده چيته دهر وه جاريكي تر ده گه رپته وه (ئايه تي ۱۹-۲۰ سووره تي الاعراف)

چوارهم: ئايه تي ۱۲ ده لئيت:

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ

(ئهي ئيبليس) چي ريگاي ليگرتيت كه كرئوش نه بهيت؟

ئايه تي ۷۵ ص ده لئيت:

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ

ئهي ئيبليس چي ريگاي ليگرتيت كه كرئوش بهيت؟

ئەم دوو ئايەتە پيچەوانەى يەكن، يەكەمیان دەئیت (شتیک ریگی له ئیبلیس گرت که کرنۆش نهبات)، بهلام ئەوهى دووهمیان دەئیت (شتیک ریگی له ئیبلیس گرت که کرنۆش ببات).

ئىستا کامەیان راستن: ئیبلیس کرنۆشى برد بۆ ئادەم، وه یان کرنۆشى نهبرد بۆ ئادەم؟

دواى ئەوهى الله ئیبلیس له بههشت و ئاسمانەکان دەردەکات، حەوا له پەراسوویەکی خواری ئادەم درووستدەکات، وهك ئايەتی ۱۸۹ سوورەتی الاعراف دەئیت:

هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها ليسكن إليها

وه هەر ئەو (الله) بوو که له يەك خود (کەس) ئیوهى درووستکردوو، وه لهم خوده (کەسە) هاوسەرەکەى (ژنەکەى) هیناوهتە ئاراوه بۆ ئەوهى لهتە کیدا بژییت.

ئەم ئايەتە پیمان دەئیت که الله، حەوا و نهوهکانى ئادەمى له ئادەم هیناوهتە ئاراوه.

وه ئايەتی ۱ سوورەتی النساء دەئیت:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ئەى خەلكينه له خودا که تان بترسن که ئیوهى له يەك خود (ئادەم) درووستکردوو، وه لهو خوده (ئادەم) ژنەکەى درووستکردوو.

ئايه تي ٦ سووره تي الزمر ده لئيت:

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ئيوه ي له يهك خود درووست كر دووه، ئينجا له م خوده ژنه كه ي هيئاو هته
ئاراوه.

له صحيح البخاري و مسلم، فهرمووده يهك هاتووه محمد ده لئيت:

فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ

له راستيدا ژن له په راسو و درووست كراوه.

ئايه تي ١٩

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

دواي ده ركر دني ئيبليس له به هه شت و ئاسمانه كان، الله به ئاده م ده لئيت:

وه ئه ي ئاده م توو ژنه كه ت له به هه شت بژين، وه هه رچيه ك ئاره زوو
ده كه ن بخون، به لام له م دره خته نزيك مه بنه وه ئه گينا دهن به يه كيك له
سته مكاره كان.

ابن الجوزي، سه باره ت به و دره خته كه الله له ئاده م و حه واي نه هي كرده بوو
ليي نزيك نه بنه وه ده لئيت، حه وت قه ول هه يه:

یه کهم: فهریکه گهنم.

دووهم: گه لا میو.

سیههم: ههنجیر.

چوارهم: درهختی زانست.

پینجههم: درهختی کافوور.

شه شههم: دارخورما.

حهوتههم: درهختی نه مری

نووسه ری قورئان چیرۆکی ئادهم و حهواى له په رتووکی پیروژ ده رهیناوه به ناته واوی، ههر له بهر ئه وه شرۆفه که رانی ئیسلام نازانن که ئه م درهخته چی بووه.

له تهورات، له په رتووکی درووستبوون به شی دووهم هاتوووه و ده لیت:

درهختی ژیان، وه درهختی زانینی چاکه و خراپه له ناوه راستی باخچه ی عه دهن بوون .

خودا فه رمانی به ئادهم دا و گو تی: تو ئازادیت له هه موو درهخته کانی باخچه که بخو یت به لام بو یت نییه له درهختی زانینی چاکه و خراپه

بخۆیت، چونکه له و رۆژهی دهیخۆیت ئەوا به مردن دەمریت، (واته مردن دهبیت به بهشیک له سروشت).

له تهورات زۆر رۆشنه که درهخته که درهختی زانیی چاکه و خراپه بووه. وه ههروهها که مه‌رگ بهشیک نه‌بووه له سروشتی ئاده‌م، به‌لام کاتیکی له‌م درهخته ده‌خوات، مه‌رگ ده‌بیت به بهشیک له سروشتی ئاده‌م و نه‌وه‌کانی.

وه هه‌روه‌ها خودای بنی ئیسرائیل و ته‌ورات: یه‌ک راسپارده به ئاده‌م ده‌دات که نه‌که‌یت له درهختی زانیی چاکه و خراپه بخۆیت.

ده‌قه‌کانی قورئان به هیچ جو‌ریکی ئاماژه به‌م خالانه ناکه‌ن که له ته‌وراتدا هاتوو.

وه له قورئاندا نه‌هاتوو که اللهی عه‌ره‌ب و ئیسلام، به ئاده‌م بلیت هه‌رکه له‌م درهخته‌ت خوارد ئەوا مه‌رگ ده‌بیت به بهشیک له سروشت، دیاره بو نه‌مری ئاده‌می درووست نه‌کردبوو.

ریوایه‌تیک له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد ده‌لیت:

ئاده‌م و موسا مشتومریان کرد، موسا به ئاده‌می گوت:

أَنْتَ الَّذِي أَخْرَجْتَ النَّاسَ مِنَ الْجَنَّةِ بِذَنْبِكَ وَأَشَقَيْتَهُمْ، قَالَ: قَالَ آدَمُ: يَا مُوسَى، أَنْتَ الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ، أَتَلُمُنِي عَلَى أَمْرِ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي - أَوْ قَدَّرَهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي

ئەى ئادەم تۆ بە ھۆى گوناھە كەت خەئكت بە دەركردندا لە بەھەشت و سەرھەرۆییت كردن، ئادەم گوتى: ئەى موسا، اللھ تۆى ھەلبارد بە پەيامە كەى و قسە كردن لە گەئتدا، لۆمەم دە كەیت سەبارەت بە شتیک كە اللھ لەسەرى نووسیبووم پێش ئەوھى درووستم بكات.

واتە، اللھ نووسیبووى كە دەبیت ئادەم لە بەھەشت دەربكات پێش ئەوھى درووستى بكات.

ئایەتى ۲۰-۲۱

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

شەیتان بۆیان (ئادەم و ھەوا) چرپە چرپى كرد بۆ ئەوھى ئەو بەشەى نۆگەئیان بەدیار كەویت كە داپۆشرا بوو، وە (شەیتان) گوتى خودا كەتان نەھى لیتان نە كرددووھ كە ئەم درەختە بخۆن تەنھا بۆ ئەوھ نەبیت كە نەبن بە دوو فریشتە، وە یان نەمر نەبن.

وہ سویندى بۆیان خوارد كە ئامۆزگار كەریكى باشیانە.

چەند تېبىنىيەك:

یه کهم: ههروهك له ئایه ته کانی پيشوو پروونمان کردهوه، (ئیبلیس) له بههشت و ئاسمانه کان به فهرمانی الله ده رکرا، که چی ئەم ئایه ته پیمان ده لیت شهیتان گهراوه ته وه بههشت.

ئهی (کن فیکون) چی لیهات، کاریگه ری نه بوو، وه یان نسخ کرا؟

دووهم: ئەم دهقه پیمان ده لیت که الله به ئادهم و حوای نه گوتوو وه نه مرن، به لام ئە گهر له م درهخته بخۆن ئەوا نه مری له دهست ده دن، له بهر ئەوه شهیتان توانیوو یه تی له خشته یان ببات له ریگای ئەوه ی بلیت ئەم درهخته بخۆن نه مر ده بن.

وه ئەوه ی سهیره شروقه که ران و زانایانی ئیسلام ناویان له م درهخته ناوه "شجرة الخلد" واته درهختی نه مری. واته هه مان ناویان بو ئەو درهخته هه لپژاردوو وه که شهیتان ناوی لی ناوه. ئایه تی ۱۲۰ سووره تی طه ده لیت:

قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى

(شهیتان) گوتی، ئەهی ئادهم درهختی نه مری و سامانی که هه رگیز ته وا نه بیت بیت نیشان بدهم؟

وه له مسند احمد، فهرمووده یه کی محمد هاتوو وه، که گوتوو یه تی:

إن في الجنة شجرة يسير الراكب في ظلها مائة عام، ما يقطعها وهي شجرة الخلد

له بههشت درهختیک ههیه که سوارچاک له ژیر سیبهره کهی دهروات بو
سه د سال، وه ناتوانیت بیپریت، وه ناوی درهختی نه مرییه.

سییه م: ئاده م بینی که ئیبلیس کرنۆشی بو ی نه کرد، کاتیك شهیتان هاته وه
بههشت، چون بروای به سوینده کهی شهیتان کرد که دلسوزیانه؟

بو ده رچوون له م ناکوکیه ی قورئان، که چون ئیبلیس جاریکی تر گهراوته وه
بههشت له دوا ی ئه وه ی به فه رمانی الله ده رکراوه، شروقه کاران وه ک
هه میسه رولی خو یان بینوو ه له پینه کردنی ئه م فه لته یه ی قورئان، بو ئه م
مه به سته چه ند چیرۆکیکی ئه فسانه ییان دارشتوو ه که من به کورتی
ئامازه یان پی ده که م:

یه که م: له جامع البیان للطبری و القران العظیم لابن کثیر و الجامع لاحکام
القران للقرطبی، چیرۆکیکی هاتوو ه که ده ئیت:

مار خزمه تکاری ئاده م بوو له بههشت به لام خیانه تی له ئاده م کرد و ریگی
دا شهیتان بچیته ناویه وه، به م شیویه شهیتان گه رایه وه بههشت و ئاده م
و حه وای له خسته برد.

دوو ه م: له جامع البیان للطبری، چیرۆکیکی هاتوو ه ده ئیت:

ئیبلیس داوای له هه موو ئازهلانی زه وی کرد که بچیته ناویانه وه بو ئه وه ی
له ریگیانه وه بچیته ناو بهه شته وه، هه موو ئازهله کان ره تیان کردوو ه ته نها
مار نه بیته قبوولی کرد، ئه وه بوو شهیتان چوو ه ناو ماره که و چوو ه
بهه شته وه.

ئايه تي ۲۲-۲۵

فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سُوءَاتُهُمَا وَظَفِيقًا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ مُّبِينٌ

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ
قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

ده ئيت: شهيتان به فيل زهليلي كردن، وه كاتيك ههردووكيان (ئادهم و
حهوا) درهخته كه يان تام كرد، نيوگه ليان بو يه كتر به ديار كهوت، ئه وه بوو
گه لاي به ههشتيان ده خسته سهر نيوگه ليان، خودا كه يان بانگي كردن: ئه ي
نه هيم نه كرد كه له م درهخته نزيك نه بنه وه؟ وه پيتانم نه گوت كه شهيتان
دووژمنيكي ئاشكراتانه؟

گوتيان (ئادهم و حهوا) سته ممان له خو مان كرد، وه ئه گهر ليمان
نه بووريت و به زهيت پيمان نه يه ته وه ئهوا له دوراوه كان ده بين.

(الله) گوتي، دابه زن وهك دووژمني يه كتر، وه له زهويدا جيگير بن و خو شي
بكه ن بو ماوه يهك.

(الله) گوتی، له زهویدا دهژین و تیایدا دهمرن، وه لییدا دهردهچن (دوای مه‌رگ له روژی قیامه‌ت).

چه‌ند تیبینیه‌ک سه‌باره‌ت ئەم چوار ئایه‌ته:

یه‌که‌م: (فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ)، واته (نیشانی دان به‌ فیل) هه‌له‌یه و ده‌بی‌ت (فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ) بی‌ت، واته "زه‌لیلی کردن و ده‌سته‌مۆکردن به‌ فیل". له ده‌یه‌ها ئایه‌تی قورئاندا وشه‌ی (ذل) هاتوو، بۆ نموونه ئایه‌تی ۷۲ سووره‌تی یس:

وَدَلَّلْنَا هَا لَهُمْ، واته، بۆیان ده‌سته‌مۆمان کردوون.

دووهم: کیشه‌ی هه‌ره سه‌ره‌کی الله‌ی عه‌ره‌ب و ئیسلام نیوگه‌له.

ئایه‌تی ۲۰ ده‌لیت شه‌یتان چرپه‌ چرپی بۆ ئاده‌م و حه‌وا کرد بۆ ئه‌وه‌ی نیوگه‌لیان به‌دیار که‌وێت و نیوگه‌لی یه‌کتر ببینن.

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا

الزبیدی له تاج العروس و ابن منظور له لسان العرب و ابن اثیر له النهاية فی غریب الحدیث و الاثر، سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (سَوَاءٌ) ده‌لێن:

السَّوَاءُ فِي الْأَصْلِ الْقَرْجُ ، ثُمَّ نُقِلَ إِلَى كُلِّ مَا يُسْتَحْيَا مِنْهُ إِذَا ظَهَرَ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ

(السَّوَأَةُ) له بنه پرتدا واته نیوگه ل (چووک و زی) ئینجا دواتر گوردراوه بو هه موو شتیك كه مروف شه رمی لی ده کات له قسه و کردار.

ئایه تی ۲۶ سووره تی الاعراف ده لیت:

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَؤَاتِكُمْ وَرِيشًا

ئهی نه وه کانی ئاده م پۆشاک و په رامووچه مان پیتان داوه بو ئه وه ی نیوگه ئتان دا پۆشن.

واته، ئه گهر شه ی تان نه بو وایه ئه وا مروفا یه تی ئاشنایه تی له گه ل ئه ندایه زاوزی خوی و ره گه زی به رامبه ر په یدا نه ده کرد و زاوزی نه ده هاته ئاراوه.

وه له به هه شت جگه له بوونی ئاده م و حه وا مروفا ییکی دیکه بوونی نه بووه، وه خوت ده لیت ژنانت بو پیاوان درووست کردوووه بو ئه وه ی " لِتَسْكُنَ إِلَيْهَا- له گه لیدا بژییت"، وه ده لیت " هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ- ژنان پۆشاکتان و وه ئیوه ی پیاوان پۆشاک ی ژنانن "

به لام الله ی عه رب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه له ئایه تی ۱۱۸ سووره تی طه، که نابیت ئاده م رووت بیت.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

(ئهی ئاده م) تو له به هه شت برسیت نابیت وه نابیت رووت بیت.

ئەى حەوا؟ قورئان ئاماژە ناكات كە اللہى عەرەب و ئىسلام ھەمان
فەرمانى بە حەوا كوردبىت.

ابن كئير و الطبرى دەئىن، وھب بن منبە گوتوويەتى:

كان لباسهما نورًا على فرجه وفرجها

پۆشاكى ئادەم و حەوا نوورى اللہ بوو لەسەر نىوگەئيان.

شەيتان بە چرپەيەك ئەم رپووناكييە لەسەر نىوگەئيان لادەبات. تۆ بئى
چرپەيەكى شەيتان بەھىزتر بىت لە نوورى اللہ؟

پرسىارى من ئەوويە بۆچى نابىت لە بەھەشت رپووت بن؟ وە دەبىت
نىوگەئيان داپۆشرا بىت؟ لە كاتىكدا لە بەھەشت ھەموو شتىك رىگا
پىدراو، وە شەرم و رق و قىن بوونى نىيە؟ وە جگە لە ئادەم و حەوا
كەسىكى تر لە بەھەشت بوونى نەبوو؟

رەنگ بىت جاھىل و جەھوولتىك بلىت:

يە كەم: لەبەر فرىشتەكان

منىش دەئىم: ئەى خودا كەتان دوو فرىشتەى (رقىب و عتىد) وەك چاودىر
لەسەر شانى ھەر مرؤفتىك دانەناوہ بۆ نووسىنى كار و كردهوہ كانى؟ وە ئەم
دوو فرىشتەيە ھەرگىز لە مرؤفەكان دانا بىرئىن تاوہ كو مرؤفە كە دەمرىت.

ئەم دوو فریشتەیه بەردەوام لە گەل مروّفن و لیبی دانا برین، تەنانەت کاتیک مروّف لە ئاودەست و حەمام و ژووری خەوتنە.

لە صحیح مسلم، فەرموودەیه کی محمد هاتوووە گوتووویەتی:

إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ

ئە گەر پیاویک ژنە کە ی بانگ کرد بو سەرچییکردن، وە ژنە کە نە هات، وە پیاووە کە بە توورە ی خەوت، ئەوا فریشتە کان تاووە کو بە یانی دە بیته وە نە فرەت لە ژنە کە دە کەن.

وە لە صحیح مسلم، فەرموودەیه کی محمد هاتوووە گوتووویەتی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهَا فَتَأْتِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا

سویند بەو هی کە گیانی منی بە دەستە، هەر پیاویک داوای ژنە کە ی بکات بو سەرچی، وە ژنە کە سەرچی لە گەل نە کات، ئەوا هەر چی فریشتە ی ئاسمانە لە ژنە کە توورە دە بن تاووە کو پیاووە کە لە ژنە کە رازی دە بیته.

واتە، فریشتە کان دە بینن کە کامە ژن گوێرایە لی میژدە کە ی دە بیته و سەرچی لە گەلدا دە کات.

دووهم: لە بەر خودا.

ئەى خودا خۆى ئەندامى زاوژىي نىرېنەى ئادەمى بەدەستە كانى خۆى درووستنە كرد، وه نىوگەلى ژنانى بەدەستە كانى خۆى درووستنە كرد؟

سەبارەت بە ئايەتى ۱۶۶ سوورەتى الشعراء، كه دەئىت (وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ- وه دەستبەردارى ئەوه دەبن كه خودا كه تان له ژنه كانتان درووستى كردوو) القرطبى دەئىت:

يَعْنِي فُرُوجَ النِّسَاءِ فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَهَا لِلنِّكَاحِ

واتە زىي ژنان كه الله درووستى كردووە بوگان.

الطبرى دەئىت: وَتَدْعُونَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ مِنْ فُرُوجِهِنَّ

واتە، دەستبەردارى زىي دەبن كه خودا كه تان له ژنه كانتان درووستى كردووە.

ابن تيمية له "المستدرک على مجموع الفتاوى"، ئاماژەى بە فەرموودەىە كى محمد كردووە كه گوتووێهەتى:

مَكْتُوبٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ نَاكِحَهُ

لهسەر هەموو قوزىك نووسراوه ناوى ئەو كهسەى دەيگىت.

هەرچەندە ابن تيمية دەئىت، ناكړىت ئەم فەرموودەىە پىغەمبەر گوتبىتى.

سپهەم: لهبەر شەيتان و جنۆكه كان.

محمد له فہرموودہیہ کدا کہ له بخاری و مسلم ہاتوہ، دہلّیت، شہیتان
وہک خوین له لەشی مروّفا دیت و دہچیت.

جا مروّف پروت بیت وہ یان جلی له بہردا بیت شہیتان ہەر له ناخیدا
دیت و دہچیت.

الطبری له جامع البیان سہ بارہت بہ (أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ- ئەى نہہیم لیتان نہ کرد کہ نزیک ئەو
درہختہ نہ کہون، وہ پیم نہ گوتن کہ له راستیدا شہیتان دووژمنیکی
ئاشکراتانہ؟) دہلّیت:

اللہ بہ ئادەمی گوت: بۆچی خواردت له کاتیکدا کہ نہہیم لیت کردبوو؟
گوتی ئەى خوداکەم حەوا دەرخواردی دام، وہ بہ حەواى گوت: بۆچی
دەرخواردت دا؟ گوتی: مارە کہ فەرمانی پیم کرد. بہ مارە کہى گوت: بۆچی
فەرمانت پى کرد؟ گوتی ئیبلیس فەرمانی پیم کرد؟ اللہ گوتی ئەى ئیبلیس
تۆ نہ فرەتلیکرا و دوّراو دہبیت، بہ لام تۆ ئەى حەوا، ہەر وہک چۆن واتکرد
درہختە کہم خوینی له بہر بروات، ئەوا وادە کہم ہەموو مانگیك خوینت
له بہر بروات، بہ لام تۆ ئەى مار، دہبیت قاچە کانت بېرم و دہبیت لەسەر
سکت بخشییت، وہ ہەر کہ سیک بتبینیت ئەوا دہبیت سەرت پان
بکاتەوہ، دابەزن لە بہہشت ہەندیکتان بن بہ دووژمنی ہەندیکی تر.

وہ الطبری دہلّیت، ابن عباس گوتووہتی:

کاتیک ئادەم له درہختە کہى خوارد، پى گوترا: بۆچی لەم درہختەت خوارد
کہ نہہیم لیت کردبوو؟ گوتی حەوا فەرمانی پیم کرد. گوتی من حەوام

سزادا که دهبیت به ناخوشی و نازارهوه دووگیان بیت، وه نابیت مندالی
ببیت تهنها به نازار و ناخوشی نهبیت. گوتی حهوا دهستی کرد به گریان و
نوزه نووز. پیی گوترا ژیانت گریان و نوزه نووز دهبیت.

البغوی له معالم التنزیل، ثامازه به فهرموودهیه کی محمد دهکات، که
گوتووویه تی:

كَانَ آدَمُ رَجُلًا طَوَّالًا كَأَنَّهُ نَخْلَةٌ سُحُوقٌ كَثِيرٌ شَعْرِ الرَّأْسِ، فَلَمَّا وَقَعَ فِي
الْخَطِيئَةِ بَدَتْ لَهُ سَوَائَتْهُ، وَكَانَ لَا يَرَاهَا فَانْطَلَقَ هَارِبًا فِي الْجَنَّةِ، فَعَرَضَتْ لَهُ
شَجَرَةٌ مِنْ شَجَرِ الْجَنَّةِ فَحَبَسَتْهُ بِشَعْرِهِ، فَقَالَ لَهَا: أُرْسِلِينِي، قَالَتْ: لَسْتُ
بِمُرْسَلَتِكَ، فَنَادَاهُ رَبُّهُ: يَا آدَمُ أَمِّي تَفِرُّ؟ قَالَ: لَا يَا رَبِّ، وَلَكِنْ اسْتَحْيَيْتُكَ

ئادهم پیاویکی بالابهرز بوو وهك دارخورمایه کی دریژر و ابوو، وه قژی زور بوو،
کاتیك تووشی گوناهاه که بوو و نیوگه لی به دیارکهوت، وه نیوگه لی خوی
نه ده بیی، له ناو به ههشت رایکرد، درهختیک له درهخته کانی به ههشت
ئادهمی گرت به قژی، ئادهم گوتی: به رنده، درهخته که گوتی بهرت نادهم،
خوداکه ی بانگی کرد و گوتی: ئه ی ئادهم ئه وه له دهست من راده کهیت؟
گوتی نه خیر خوداکه م به لام شهرمت لی ده کهم.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به (وَظْفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ - وه گه لایه کی به ههشتیان گرت و خستانه سهر نیوگه لیان)، ده لیت،
سه بارهت به م گه لایه دوو قهول هه یه:

یه کهم: گه لای هه نجیر بوو.

دووهم: گه لای مؤز بوو.

ئایه تی ۲۳ ده لیت:

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ئادهم و حهوا گوتیان ئه ی خودا که مان سته ممان له خو مان کرد، وه ئه گهر هاتوو لی مان نه بووریت وه به زه ییمان پێ نه که ییت ئه وا به دنیاییه وه له دؤراوه کان ده بین.

ئایه تی ۳۷ سووره تی البقرة ده لیت:

فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ئادهم له خودا که یه وه وشه ی بو هات و لی بووری، ئه و (الله) هه می شه تۆبه قبول که ر و به به زه ییه.

واته، الله ته نها تۆبه ی ئاده می قبول کردوو، له کاتی که ئایه تی ۲۳ الاعراف ده لیت، ئادهم و حهوا داوا ی لی بوورده ییان کرد.

بوچی؟

چونکه له ئیسلامدا ژن به کائینیکی شه ی تانی داده نریت.

ئایه تی ۲۴ ده لیت:

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

(الله) گوتی، دابهزن ههندیکتان وهك دووژمن بو ههندیکتان، وه له زهویدا شوینتان دهییت بو سرهوتن، وه خوشیکردن بو ماوهیهك.

چه ند تیبینیهك سه بارهت بهم دهقه:

یه کهم: الله دهلیت، (اهبطوا)، واته (دابهزن)، واته له بههشت (له ئاسمان) دابهزن بو زهوی.

(هَبَطَ) واته دابهزین له شوینیکی بهرز بو شوینیکی نزم.

القرطبی دهلیت: وَالْهُبُوطُ : التُّرُولُ مِنْ فَوْقِ إِلَى أَسْفَلَ

واته: (الهبوط - دابهزین) دابهزین له سه رهوه بو خوارهوه.

الله دهلیت ههندیکتان له زهویدا بین به دووژمنی ههندیکی ترتان، وه ئه وه فرمانه. واته الله اکبر تووی دووژمنایهتی نیوان مروقه کانی به تایبهتی نیوان ژن و پیاوی له ناخیاندا چاندوو.

وه القرطبی، له تفسیری ئایهتی ۳۶ سوورهتی البقرة، دهلیت:

وَالْخِطَابُ لِآدَمَ وَحَوَّاءَ وَالْحَيَّةِ وَالشَّيْطَانَ

وه قسه کهی الله بو ئادهم و حهوا و ماره که و شهیتانه.

نانه وهی رق و قین کاریکی سه ره کی اللهی عه ره ب و ئیسلامه، بو نموونه له ئایهتی ۱۴ سوورهتی المائدة، سه بارهت به مه سیحیه کان دهلیت:

فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

دووبه ره کی و دژایه تی و رق و قینمان خسته نیوانیانه وه تاوه کو روژی
قیامت.

الحاکم له المستدرک علی الصحیحین و الذہبی له مجمع الفوائد، ثامازہیان
به فہرموودہیہ کی ابن عباس کردووه که گوتووہ تی:

مَا أَسْكِنَ آدَمُ الْجَنَّةَ إِلَّا مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ

ئادہم تہنہا ماوہی نیوان نوژی عہسربو ئاوابوونی خوړ له بههشت ژیا،
(واته نیو روژ و دهرکرا).

ئایه تی ۲۵ ده لیت:

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

الله گوتی، له زهویدا دهژین و تیایدا دهمرن و له ویدا له گوره کانتان دهردهچن
له روژی قیامت.

له صحیح مسلم و البخاری، فہرموودہیہ کی محمد هاتووہ که گوتووہ تی:

خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ وَطُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا.. فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ،
فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ حَتَّى الْآنَ

کاتیک الله ئادهمی درووست کرد، درئییه کهی ۶۰ گهز بوو، ..، وه ههریه کییک بچیته بههشتهوه له سهر شیوهی ئادهم دهبیته، بهلام دواي ئادهم بالای مروّف له کهمبووندایه تاوه کو ئیستا.

واته ئادهم بالای ۳۷ مهتر بووه.

چی؟

پرسیار ده کهیت، ئه ی درئیژی و ئهستووری چووکی؟ الله اعلم

القرطبی له الجامع لاحکام القران، دهلیت:

وَكَانَ السَّحَابُ يَمْسَحُ رَأْسَهُ فَأَصْلَع، فَأُورَثَ وَلَدُهُ الصَّلَع

(کاتیک ئادهم دابهزی به هوئی ئهوهی بالای دریژ بوو) ههوره کان له سهری ئادهمیان دهدا ئهوه بوو که چهل بوو، وه منداله کانی ئادهم که چه لیان به میراتی له ئادهمهوه بو ماوتهوه.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت، ناکوکی ههیه سه بارهت بهوهی ئایا هه موویان (ئادهم و حهوا و ماره که و شهیتان) بهیه کهوه دابهزین یان به جیا دابهزین؟ وه دهلیت، دوو قهول ههیه:

یه کهم: بهیه کهوه دابهزین به لام ههر یه کیکیان کهوته ولاتیکهوه.

دووهم: به جيا دابه زين، ئيبليس پيش هه مووان له الأبله (ده كه وئته عيراق) دابه زى، ئينجا ئادهم له هيندستان دابه زى و حهوا له جدّه (سعوديه) دابه زى ئينجا ماره كه له نصيبين (كوردستان) دابه زى.

وه ابن الجوزى ده ئيت: الله فه رمانى به جبرائيل كرد ئادهم بگريت، ئه وه بوو جبرائيل قاقولى ئادهمى گرت و له درهخته كه رزگارى كرد و ئينجا فرپى دايه سه رزهوى.

بوچى حهوا له جدّه (سعوديه) كه وتوته خواره وه؟

چونكه له صحيح البخارى و مسلم فه رموودهيه كى محمد هاتوه گوتويه تى:

الْفِتْنَةُ هَا هُنَا، الْفِتْنَةُ هَا هُنَا، مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ

ئاژاوه ليرهيه، ئاژاوه ليرهيه، ليره قوچه كانى شهيتان سه رهه لده دن.

وه ئاماژهى كرد بو نجد (سعوديه).

وه به حوكمى ئه وهى له ئيسلامدا ژن مه خووقاتى كى شهيتانیه، وه شهيتان له نجد سه رهه لده دات، ئهوا كاتيك حهوا ده ركراوه له به ههشت، له نجد (سعوديه) كه وتوته خواره وه.

ابن اثير الجزيرى له الكامل في التاريخ، وه ابن عساكر له تاريخ دمشق، ئاماژه به رپوايه تى كى ابن عباس ده كه ن كه گوتويه تى:

فَجَاءَ فِي طَلَبِهَا فَكَانَ كَلِّمَا وَضَعَ قَدَمَهُ بِمَوْضِعِ صَارَ قَرْيَةً، وَمَا بَيْنَ خُطْوَتَيْهِ
مَقَاوِزُ فَسَارَ حَتَّى أَتَى جَمْعًا فَازْدَلَفَتْ إِلَيْهِ حَوَاءٌ، فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ الْمُرْدَلْفَةُ،
وَتَعَارَفًا بِعَرَافَاتٍ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ عَرَافَاتٍ، وَاجْتَمَعًا بِجَمْعٍ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ
جَمْعًا

ئادهم (له هيندهوه) به دواى حهوا هات، ههركاتيک قاچى دهخته سهر
شوينيک، نهوا شوينه که دهبوو به گونديک، وه نيوان ههنگاوه کاني دهبوو به
دهشتاي، کاتيک ئادهم له وشوينه نزيک بووه که حهواى ليبوو، حهواش له
ئادهم نزيک بووه، (نهم شوينه ئيستا پي دهوتريت (مزدلفة) که دهکه ويته
نيوان مينا و عهرفه، وه يه کيکه له رپوره سمه کاني حه ج)، ئينجا ئادهم و
حهوا له ناوچهى جمع به يه کگه يشتن و کو بوونه وه، (وه ئيستا جمع
شوينيکه له مه ککه و رپوره سمى گرنى حه جه، که حاجيه کاني تيدا
کو ده بيته وه)، ئينجا دواى نه وه ئادهم و حهوا له وشوينه ي که نه مرؤ پي
دهوتريت عهرفه که دابوونه ريتيکي حه جه، جووت بوون.

ابن منظور له لسان العرب سه بارهت به يه کيک له مانا کاني وشه ي (عرف)
ده لیت:

فَلَقِيَهَا فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ عَرَفَهَا وَعَرَفَتْهُ

ئادهم لهم شوينه دا له گه ل حهوا "عرف" ي کرد، وه حهوا له گه ل ئادهم
"عرف" ي کرد.

يه کيک له مانا کاني وشه ي (عرف) واته (جامع) واته جووت بوو.

واته له و شوینهی که پی ده گوتریت (عرفات) ئادهم و حهوا جووت بوون.

وه راسته (عرف) به مانای یه کترناسینیش دیت، به لام خو حهوا له به ههشت ژنی ئادهم بوو، وه له گه ل یهك بوون، که واته له م شوینه دا به مانای (تعارف-یه کتر ناسین) نایهت به لکو به مانای جووتبوون دیت.

وشه ی مزدلفه، له ازدلفه وه زلفی هاتوو، که له چهنده ها دهقی قورئان ئامازه یان پیکراوه، به مانای نزیکبوونه وه دیت.

وه وشه ی جمع به مانای کو بوونه وه و گردبوونه وه دیت له نیوان دوو کهس و زیاتر.

ئه گهر سهیر بکهین هه موو دابوونه ریتیکی حه ج له ئیسلامدا دابوونه ریتیکی بته رستانه یه.

وه موسلمانان له شوینیک نیزا بو خوداکه یان ده کهن که عه ره فه یه و ئادهم و حهوا له ویدا جووت بوون.

جبرائیل ئادهم فی ره سیکس ده کات:

ابن عساکر له تاریخ مدینه دمشق و المتقی الهندی له کنز العمال، ئامازه به فه رمووده یه که ده کهن که محمد گوتوو یه تی:

هَبَطَ آدَمُ وَحَوَّاءُ عُرْيَانَيْنِ جَمِيعًا عَلَيْهِمَا وَرَقُ الْجَنَّةِ، فَأَصَابَهُ الْحُرُّ حَتَّى قَعَدَ
يَبْكِي وَيَقُولُ لَهَا: يَا حَوَّاءُ قَدْ آذَانِي الْحَرُّ، فَجَاءَهُ جِبْرِيلُ بِقُطْنٍ وَأَمَرَهَا أَنْ
تَغْزَلَ وَعَلَّمَهَا، وَأَمَرَ آدَمَ بِالْحَيَاكَةِ وَعَلَّمَهُ وَكَانَ لَمْ يُجَامِعِ امْرَأَتَهُ فِي الْجَنَّةِ

حَتَّى هَبَطَ مِنْهَا، وَكَانَ كُلُّ مِنْهُمَا يَنَامُ عَلَى حِدَةٍ، حَتَّى جَاءَهُ جِبْرِيلُ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، وَعَلَّمَهُ كَيْفَ يَأْتِيهَا، فَلَمَّا أَتَاهَا جَاءَهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ: كَيْفَ وَجَدْتَ امْرَأَتَكَ؟ قَالَ: صَالِحَةً

ئادهم و حهوا کاتیک دابهزین پرووت بوون، وه تهنه گه لای درهختیان به سه ره وه بوو، نه وه بوو گه رما کاری کرد له ئادهم و دهستی به گریان کرد، وه دهیگوت: نهی حهوا گه رما ئازاری دام، نه وه بوو جبرائیل لوکهی له گه ل خوی هیئا و فهرمانی به حهوا کرد بیرئیسیت، نه وه بوو حهوا رئیسایی، وه ئادهمی فییره چین کرد و فهرمانی به ئادهم کرد ریسه که بچنیت، وه ئادهم له گه ل حهوا ی ژنی جووت نه بوو تاوه کو دابهزی بو سه ره زهوی، وه ههر یه کیکیان به تهنه ده خهوت، تاوه کو جبرائیل هات و فهرمانی به ئادهم کرد که له گه ل حهوا جووت بیئت، وه فییری کرد که چون له گه لیدا جووت بیئت. کاتیک ئادهم له گه ل حهوا جووت بوو، جبرائیل هات و پرسی: چون بوو؟ ئادهم گوتی باش بوو.

ابن عساكر ده لیت، له ریوایه تیک هاتوو ه که دوای جووت بوونی یه که می ئادهم له گه ل حهوا، حهوا به ئادهمی گوتوو ه: کوره ئادهم نه وه گه له ک خووش بوو، ده کریت زیاتر بکهین.

مثل ما يقولون : بالهناء و البنين

ئايه تي ۲۶-۲۷

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

اللہی عہ رب و ئیسلام ده ئیت: ئە ی نه وه کانی ئادەم پۆشاک و پەرەمووچە مان بۆتان دابەزاند بۆ ئەو هی نیوگە لتان دابپۆشیت، وه پۆشاکى خۆپاریزی، ئەوه چاکتره، ئەوه له نیشانه کانی اللهیه به هیوای ئەو هی وه بیرتانبیته وه.

ئە ی نه وه کانی ئادەم شهیتان فریووتان نه دات ههروهک چۆن باوک و دایکی ئیوهی له بهههشت ده رکرد، پۆشاکه کانی پی داکه ناندن بۆ ئەو هی نیوگە لیان بۆیه کتر به دیار کهویت، ئەو (شهیتان)، خۆی و داوودهسته که ی به شیویهک ده تانبینن که ئیوه نایانبینن، له راستیدا ئیمه شهیتانه کانمان کردوو به یاوه ری ئەوانه ی باوه ر ناهینن.

له صحیح مسلم، فهرموودهیه کی ابن عباس هاتوو ه که ده ئیت:

كَانَتِ الْمَرْأَةُ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَهِيَ عُرْيَانَةٌ فَتَقُولُ مَنْ يُعِيرُنِي تَطَوَافًا تَجْعَلُهُ عَلَيَّ فَرْجَهَا وَتَقُولُ الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

ژن به رووتی به دهورهی که عبه ته وافی ده کرد و دهیگوت: کئی پارچه یه ک
په رۆم ده داتی بیخه مه سهر نیوگه لم؟ وه دهیگوت:

ئیمرو هه ندیکی وه یان گشتی له ده ره وه یه.

ئه وهی ئیمرو به دیار که وتوو هه لالی ناکه م.

الطبری، له جامع البیان سه بارهت به (یا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُؤَارِي سَؤَاتِكُمْ وَرِيشًا- ئه ی نه وه کانی ئاده م ئیمه پۆشاک و په ره مووچه مان
بو تان دابه زاند بو ئه وهی نیوگه لتان داپۆشیت) ده ئیت: الله له م ئایه ته به
عه ره بی دوورگه ی عه ره بی، که به رووتی به دهوره ی که عبه دا ته وافیان
ده کرد، ده ئیت، پۆشاک له بهر بکه ن و نیوگه لتان داپۆشن و به رووتی
ته واف مه که ن و له الله بترسن.

(ریش) له زمانی عه ره بی واته په ره مووچه ی په له وه ر و بالنده.

واته، الله ده ئیت پۆشاک و په ره مووچه م به ئیوه داوه بو ئه وهی له بهری
بکه ن و نیوگه لتانی پی داپۆشن.

الطبری، سه بارهت به (وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ- پۆشاک ی خو پاریزی
باشتره)، ده ئیت، ناکۆکی هه یه، وه یاوه ره کان دابه ش بوون به سهر ئه م
قه ولانه:

یه که م: ئیمان (واته پۆشاک ی ئیمان باشتره).

دووهم: شهرم (واته پۆشاک ی شهرم باشتره).

سېھەم: كاری چاك (واتە پۆشاكی كاری چاك باشتەرە).

چوارەم: شىوہ و وىقار (واتە پۆشاكی وىقار چاكترە).

پېنجەم: خواترسى (واتە پۆشاكی خواترسى چاكترە).

شەشەم: داپۆشىنى نىوگەل (واتە پۆشاكی داپۆشىنى نىوگەل چاكترە).

بە گوپرهى مه تنى دهقه كه وشهى (تقوى) له م ئايه ته، به مانای خو پارىزى دىت، كه واتە ئايه ته كه ده لىت:

ئەى نەوہ كانى ئادەم ئىمە پۆشاك و پەرەمووچەمان پىتان بەخشیووہ، وەك پۆشاكی خو پارىزى كه ئەوہيان چاكترە، ئەوہ لە نىشانە كانى اللہ يە، بە هيوای ئەوہ وەبىرتان بىتەوہ.

چونكه دهقه ده لىت، (ذَلِكَ خَيْرٌ - ئەوہ چاكترە)، واتە پۆشاك لە بەر كردن بو خو پاراستن لە رووتى باشتەرە.

القرطبى له الجامع لاحكام القران، باسىكى دوور و درىژ دەكات سەبارەت بە عەورەت و دەلىت، زانايانى ئىسلام ناكۆكن سەبارەت بەوہى كه عەورەت چىيە و كوئى لەشى مرؤف دەگرىتەوہ.

دەلىت: ابن ابى ذئب و داود و ابن ابى علبە و الطبرى و اهل الظاهر دەلین: عەورەت پىش و پاشى نىوگەل دەگرىتەوہ، چونكه اللہ گوتوويەتى " پۆشاكىك نىوگەلتان داپۆشىت"، وە گوتوويەتى " نىوگەلىان بو يە كتر بەدىاركەوت".

وه ده لئيت امام الشافعي گوتووويه تي ناوك و ئه ژنۆ له عه ورهت نين، (واته عه ورهت ده كه وئته نيوان ناوك و ئه ژنۆكان).

چه نده ها فه رمووده هه يه كه پيغه مبهري ناسكووله و نازدار ران و نيوگه لي خو ي نيشان داوه:

يه كه م: راني محمد سپي بوو.

له صحيح البخاري، ريواتيک هاتوو ه انس بن مالك ده لئيت:

فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي زُقَاقِ خَيْبَرَ، وَإِنَّ رُكْبَتِي لَتَمَسُّ فَخِذَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخِذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پيغه مبهري (له سه ر پшти ولاغ) به ناو كوولانه ته سكه كاني خه يبه ر تئيه ري، وه ئه ژنۆم به راني كهوت، ئه وه بوو ئيزاره كه ي له سه ر راني هه لمالي تاوه كو من راني پيغه مبهري بيني كه سپي بوو.

دووهم: راني محمد به پالکه وتوو ي.

له صحيح مسلم، فه رمووده يه ك هاتوو ه عائشه ده لئيت:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي كَاشِفًا عَنِّي فَخِذِهِ أَوْ سَاقِيهِ

پيغه مبهري له ماله كه م پالکه وتوو و راني يان قاچي رووت كردبوو.

ئىنجا دەلىت، باوكم (ابوبكر)، وه دواتر (عمر) هاتنه ژووره وه ، پيغهمبهر
 خوي تيك نه دا و له سهر هه مان حاله تدا مايه وه، به لام بهر له وهى
 عوسمانى كورى عه فان بيته ژووره وه، دانىشت و رانه كانى داپوشي. عائشه
 دهلىت ليم پرسى بوچى كاتيك باوكم و عمر هاتنه ژووره وه خوت دانه پوشي
 به لام كاتيك عوسمان هاته ژووره وه دانىشت رانت داپوشي. دهلىت
 پيغهمبهر گوتى:

أَلَا أَسْتَجِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَجِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ

ئهى شهرم له كه سيك نه كه م كه فرىشته كان شهرمى لى ده كه ن.

واته: محمد شهرمى له ابوبكرى خه زوورى و عمر نه كردوو كاتيك رانى
 رووت بووه.

سيهه م: محمد جلى دايكه عائشه هى له بردايه و رانى رووته.

له صحيح مسلم فهرمووده يه كه هاتوو عائشه دهلىت:

پيغهمبهر له سهر جيگا كه هى پال كه وتبوو و جلى منى له بهردابوو (وَهُوَ
 مُضْطَجِعٌ عَلَى فِرَاشِهِ لَأَبْسٌ مِرْطٌ عَائِشَةَ)، دهلىت ابوبكر وه دواى ئه وه عمر
 داواى مؤله تيان كرد و هاتنه ژووره وه، پيغهمبهر خوي تيكنه دا، كاتيك
 عومهر روويشت، عوسمان داواى مؤله تي كرد بيته ژووره وه، دهلىت
 پيغهمبهر جله كه هى منى داكه ناند و خوي ريكخست و گوتى بابيته ژووره وه.
 عائشه دهلىت كاتيك عوسمان روويشت ليم پرسى كه بوچى بو ابوبكر و

عمر خوئی تیکنه دا به لّام بو عوسمان جله کانی منی داکه ناند و خوئی
ریکخست، ئینجا مؤله تی پیدای بیته ژووره وه، ده لیت پیغه مبه رگوتی

إِنَّ عُمَانَ رَجُلٌ حَيٌّ وَإِيَّيَّ خَشِيتُ إِنَّ أَذِنْتُ لَهُ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ أَنْ لَا يَبْلُغَ إِلَيَّ
فِي حَاجَتِهِ

واته، عوسمان پیاویکه مروّف شهرمی لی ده کات، وه من ترسام که بهم
حاله ته وهم لیم بیته ژووره وه شهرم بکات، وه نه توانیت ئه وه بگه یه نیت که
بوئی هاتبوو.

چوارهم: پیغه مبه ر نیوگه لی رووت ده بیت باوهش ده کات به زید بن حارثة

له جامع الترمذی، ریوایه تیک هاتووّه عائیشه ده لیت، زید بن حارثة
گه رایه وه مه دینه و هات بو مالمان و له ده رگای دا.

فَقَامَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عُرْيَانًا يَجْرُ ثَوْبَهُ، وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُهُ عُرْيَانًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ،
فَاعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ

پیغه مبه ر هه لّسایه وه و پو شاکه که ی به دوای خویدا راده کیشا، سویند به
الله نه پیشووتر وه نه دواتر به رووتی نه مبینبوو، باوهشی کرد به زهید و
ماچی کرد.

تیبینی: زهید بن حارثة له کوشتنی ام قرفة ده گه ریته وه.

هه ر له بهر ئه وه ئه هلی علم ناکوکن که ئایا رانی پیاو عه وره ته یان عه وره ت
نییه، به لّام زوربه یان ده لین ران عه وره ته.

به لَام بُو ژن جياوازه، وه ژنان دهبن به دوو بهش:

يه كه م: ژناني ئيمانداري ئازاد هه موو له شيان وه ته نانهت دهنگيشيان
عه وره ته.

القرطبي ده لّيت: وَأَمَّا الْمَرْأَةُ الْحُرَّةُ فَعَوْرَةٌ كُلُّهَا إِلَّا الْوَجْهَ وَالْكَفَّيْنِ. عَلَى هَذَا
أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ

زۆربه ي ئه هلى عيلم ده لّين، كه هه موو له شي ژناني ئازادى موسلمان
عه وره ته ته نها ده موچاو و دوو ناو له پي نه بّيت.

دووهم: ژناني كه نيزه و كويله، عه وره تيان وهك عه وره تي پياوه، واته ته نها
نيوان ناوك و ئه ژنو ده گرّيته وه.

القرطبي ده لّيت وَأَمَّا الْأَمَةُ فَالْعَوْرَةُ مِنْهَا مَا تَحْتَ ثَدْيَيْهَا

به لَام عه وره تي ژنه كويله له ژير مه مكه كانيه وه بُو خواره وه يه.

ابن العثيمين له "الممتع على زاد المستنقع" ده لّيت:

الأمّة -ولو بالغة- وهي المملوكة، فعورتها من السُّرّة إلى الرُّكبة، فلو صلّت
الأمّة مكشوفة البدن ما عدا ما بين السُّرّة والرُّكبة، فصلاتها صحيحة؛ لأنّها
سرت ما يجب عليها ستره في الصّلاة

ژنه كويله ئه گهر بائغ بوو (واته ته مه ني سه روو ۹ سالى بوو) وه خاوه ني
هه بوو، عه وره تي له نيوان ناوك بُو ئه ژنوكانيه تي، وه ته نانهت ئه گهر نوپّري

کرد و له شی رووت بوو تهنها ئه و شوینه نه بیت که ده که ویته نیوان ناوک و
 ئه ژنو، نویره که ی قبووله، چونکه ئه و شوینه ی داپوشیوه که له سه ری
 پیویسته داپوشیت.

وه له سنن الكبرى للبيهقي و حجاب المرأة للالباني، ریوايه تیک هاتوو که
 انس بن مالک ده لیت:

كَنَّ إِمَاءُ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْدُمُنَا كَاشْفَاتٍ عَنِ شَعُورِهِنَّ تَضْطَرُّ
 تُدِيهِنَّ

ژنه کویله کانی عومه ر خزمه تیان ده کردین قزیان رووت بوو و مه که کانیان
 به ریه ک ده که وتن.

شیخ الاسلام ابن تیمیه له مجموع الفتاوی ده لیت:

والحجابُ مختصٌّ بالحرائر دون الإماء، كما كانت سُنَّةُ الْمُؤْمِنِينَ فِي زَمَنِ
 النَّبِيِّ وَخُلَفَائِهِ: أَنَّ الْحُرَّةَ تَحْتَجِبُ، وَالْأَمَةَ تَبْرُزُ. وَكَانَ عَمْرٌ إِذَا رَأَى أُمَّةً
 مُخْتَمِرَةً، ضَرَبَهَا وَقَالَ: أَتَتَشَبِهِينَ بِالْحَرَائِرِ

وه بالاپوش کردن تایبه ته به ژنانی نازاد نه ک ژنانی کویله، ههروه ک چو
 سونه ت بوو له سه رده می پیغه مبه ر و سه رده می خه لیفه کان، ژنانی نازاد
 خویان بالاپوش ده کرد وه ژنه کویله کان خویان نیشان ده دا. وه ئه گه ر
 عومه ر ژنیکی کویله ی بینیا یه که خو ی داپوشیوه، لی ده دا، وه ده یگوت:
 ده ته ویت له ژنانی نازاد بچیت؟

ئايه تي ۲۷ ده لئيت:

ئەي نەوہ کانی ئادەم شەیتان فریووتان نەدات، ھەر وەك چۆن باوك و دایكتانی (ئادەم و ھەوا) لە بەھەشت بەدەرکردن دا، جلە کانی لەبەریان داکە ناند بو ئەوہی نیوگە ئی یە کتر ببینن (واتە ئادەم نیوگە ئی ھەوا ببینیت و ھەوا نیوگە ئی ئادەم ببینیت)، شەیتان خۆی و دارودەستە کە ی دەتانبینیت، لە شوئینیک کە ئیوہ نایبینن، وە لە راستیدا ئیمە شەیتانە کانمان کردووہ بە یاوہر و پشتیوانی ئەوانە ی کە ئیمان ناھینن.

دوو خال سەبارەت بەم ئایەتە:

یە کەم: شەیتان خۆی و دارودەستە کە ی (هُوَ وَقَبِيلُهُ)

الطبری لە جامع البیان دە لئیت (قَبِيلُهُ) واتە ھاوشیوہ و رەگەز و وەچە کانی.

واتە شەیتان وەچە کانی لە جنۆکە.

البیھقی لە شعب الایمان و الطبرانی، فەرموودە یە کیان اخراج کردووہ کە محمد گوتوو یە تی:

لَا تَكُنْ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا فَبِهَا بَاضَ الشَّيْطَانُ
وَفَرَّخَ

یە کەم کەس مەبە دەچیتە ناو بازارەوہ، وە دوا کەس مەبە کە لە بازار دئیتە دەرەوہ، چونکە شەیتان ھیلکە ی تیادا کردووہ و بیچوو ھەلدئینیت.

شەیتان هیلکه ده کات و له ریځای هیلکه کانیه وه بیچووی ده بیټ!!!!

القرطبی له الجامع لاحکام القران، له تفسیری ئایه تی ۵۰ سووره تی الکهف ده لیت:

الشعبی گو تی: پیاویک پرسیا ری لی کردم ئایا ئیبلیس ژنی هه یه؟ گو تم ئەم زهما وهنده من تیایدا به شدار نه بووم، ئینجا به بیرم هاته وه که الله گو توو یه تی " أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ - ئایا ئیبلیس و وه چه کانی ده که ن به یاوهر و پشتیوانی؟)، ئەوسا زانیم که نا کریت وه چه هه بیټ به بی بوونی هاوسهر، ئەوه بوو گو تم به ئی.

وه مجاهد گو تی: شەیتان چووکی خسته ناو زیی خو یه وه، پینج هیلکه ی کرد، وه ئەمه بنچینه ی وه چه کانیه تی. وه ده لین، الله له رانی راسته ی شەیتان چووک و له رانی چه په ی زیی دروو ستکردوو ه، ئینجا شەیتان چووکی ده خاته زییه وه له ئاکامدا پینج هیلکه داده نی، وه کاتیک ههر هیلکه یه ک ده ترووکی ۷۰ شەیتانی نیرینه و ۷۰ شەیتانی میننه دینه دهره وه، واته، شەیتان وه چه ی هه یه (هُوَ وَقَبِيلُهُ - خو ی و وه چه و داروده سته که ی) واته، (ذُرِّيَّتُهُ).

دووهم: ئایه ته که ده لیت (له راستیدا ئیمه شەیتانه کانمان کردوو به یاوهر و پشتیوانی که سانیک که ئیمان ناهین).

واته الله شەیتانی کردوو به یاوهری که سانیک که کفرن. وه ئەوه ویست و ئیراده ی الله ی عه رب و ئیسلامه.

به لَام له ئايه تي ۵۰ سووره تي الكهف ده لیت:

أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

ئایا ئیبلیس و وه چه کانی له جیاتی من وهك یاوهر و پشتیوانی خوٲتان ده گرن، وه ئه وانه دووژمنتانن؟

ئهم دوو ئایه ته زۆر سه یرن!!!! خو ى شه یتان و وه چه کانی کردوو به یاوهری و پشتیوانی ئه و که سانه ی ئیمان ناهینن، دواتر گازانده ده کات و ده لیت: ئایا ئیوه شه یتان و وه چه کانی ده کهن به و یاوهر و پشتیوانی خوٲتان؟

تۆ بلیت ئیراده ی مرو ّف له ئیراده ی الله به هیتر بیت، بو ئه وه ی ئه و یاوهره ی شه یتان ره ت کاته وه، که الله بو ی دانا وه؟

سه ېه م: ئایه ته که ده لیت، (ئیمه شه یتانه کانمان کردوو به یاوهری ئه و که سانه ی ئیمان ناهینن).

به گویره ی ئهم ده قه بیت موسلمانان و محمد ئیمانان نه بووه، چونکه ههر هه موویان یاوهریکی شه یتانان هه بووه.

له صحیح مسلم، باب (تَحْرِيشِ الشَّيْطَانِ وَبَعْثِهِ سَرَايَاهُ لِفِتْنَةِ النَّاسِ وَأَنَّ مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَرِيْنًا- هه لاواردنی شه یتان و ناردنی سه ربازه کانی بو له خسته بردنی خه لک، وه له گه ل هه موو مرو ّفیک شه یتانیک هه یه)، فه رمووده یه ک هاتوو ه که محمد گو توویه تی:

مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ " . قَالُوا وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ " وَإِيَّايَ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ

هیچ که سیکتان نییه که یاوه ریکی له جنوکه کان بو دیاری نه کرابیت، گوتیان توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی منیش، به لام الله یارمه تی دام تاوه کو بوو به موسلمان، وه فهرمانی هیچم پی ناکات تهنه چاکه نه بیت.

وه ههروه ها له صحیح مسلم له هه مان باب فهرمووده یه ک هاتوو ه محمد به عائیشه ده لیت:

أَقْدُ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ نَعَمْ وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ

ئه وه شهیتانه که ت هاتوته لات؟ گوتم ئه ی پیغه مبهری الله ئایا من شهیتانم هه یه؟ گوتی به ئی. گوتم وه له گه ل هه موو مروقیک؟ گوتی به ئی. گوتم، وه له گه ل توش ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی به ئی به لام الله یارمه تی دام تاوه کو بوو به موسلمان.

محمد پشتراستی ئه کاته وه که خو ی و هه موو موسلمانیک یاوه ریکی شهیتانیا ن هه یه. که واته به گویره ی ئه م ئایه ته بیت، محمد کافر بووه، وه هه موو موسلمانان کافرن.

جا دواتر الله اکبر یارمه تی محمد ده دات، تاوه کو شهیتانه که ی محمد موسلمان ده بیت، وه شهیتانه که ی فهرمانی چاکه به محمد ده کات.

به ئی موسلمانانی نازیز شهیتان موسلمان بووه.

چارهه: ئایه ته که ده لیت (شهیتان و دارودهسته که ی ئیوه ده بینین له شوینیک که ئیوه ئه وان نابین).

پرسیار؟ چۆن محمد و عومه ر و ابوهریره، هتد، شهیتانیا بینوووه؟

کامه یان درۆ ده که ن؟ الله و قورئان وه یان محمد؟

چهند فهرمووده و ریوایه تیک که محمد و یاوه ره کانی جنۆکه و شهیتانه کانی بینوووه:

یه که م: شهوی جنۆکه.

له صحیح مسلم فهرمووده یه که هاتوووه که شهویکیان محمد له دۆله کانی دهوره بهری حراء ون ده بیت، به ره به یانیه کی به دیار ده که ویته وه و لی ده پرسن که له کوی بووه؟ له وه لامدا محمد ده لیت:

أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ

بانگیشه ری ئیسلامی جنۆکه کان هات و له گه ئی چووم و قورئانم بو جنۆکه کان خوینده وه.

وه محمد ده لیت، جنۆکه کان لیان پرسیم که چی حه لاله بۆیان که بیخۆن؟ محمد ده لیت پیم گوتن ئیسقان و پیسای ئاژهل.

ئىنجا محمد بە ياوهرە كانى دەلئيت: فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ إِخْوَانِكُمْ

نە كەن لە دوای پيسايکردن خۆتان بە ئيسق و پاشەپروى ئازەل پاك
بکەنەوہ چونکە ئەم دوو شتە خواردنى براکانتانن لە جنۆکە.

دووہم: پياوانىكى پروتى پيست رەشى جنۆکە سواری پيغەمبەر دەبن.

لە مجمع الزوائد و منبع الفوائد للهيثمى، رپوايەتيك هاتووہ بە اسناديكي
صحيح كە ابن مسعود دەيگيريتەوہ و دەلئيت:

شەويكيان لە گەل پيغەمبەر دەرچووم، هيئيكي بە دەورەمدا كيشا و گوتى
لەم هيئە مەيە دەرەوہ ئە گينا تيا دەچيت، دواتر پيغەمبەر گەرايەوہ، ئىنجا
ابن مسعود دەلئيت كۆمەلئيك پياو بە ديار كەوتن

كَانَهُمُ الرُّطُّ لَيْسَ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ وَلَا أَرَى سَوَاتِيهِمْ طَوَّالًا قَلِيلٌ لَحْمُهُمْ ، قَالَ:
فَأَتَوْا فَجَعَلُوا يَرْكَبُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ يَقْرَأُ عَلَيْهِمْ، قَالَ عَبْدُ
اللَّهِ: فَأُرْعِبْتُ مِنْهُمْ رُعبًا شَدِيدًا، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ جَاءَ ثَقِيلًا وَجِعًا أَوْ يَكَادُ
أَنْ يَكُونَ وَجِعًا مِمَّا رَكَبُوهُ ، قَالَ : إني أَجِدُنِي ثَقِيلًا

واتە، كۆمەلئيك پياوى "زط" ئەفرىقى كە جليان لە بەردانەبوو، وە
نيوگەليانم نەدەبيني، وە دريژ بوون و گوشتيان كەم بوو، هاتن سواری
پيغەمبەرى اللہ بوون، وە پيغەمبەر قورئانى بۆيان دەخويندەوہ، وە من زۆر
ترسام، ئىنجا پيغەمبەر قورس ببوو و ئازارى هەبوو بە هۆى ئەوہى سواری
ببوون، وە گوتى هەست دەكەم لەشم قورس بووہ.

سیہم: محمد عفریت ده گریٹ:

له صحیح البخاری فہرموودہیک ہاتووه محمد ده لیت:

إِنَّ عَفْرِيَّتًا مِّنَ الْجِنِّ تَفَلَّتْ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمَكَّنِي اللَّهُ
مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِّنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصْبِحُوا وَتَنْظُرُوا
إِلَيْهِ كَلُّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ: رَبِّ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي (ثايه تي ٣٥ سووره تي ص)

عفریتیک له جنوکه دوینی به پیشمدا رت بوو بوئوهی نویره کهم بریت،
الله دهسه لاتی به سه ریدا شکاند و گرتم، ویستم له یه کیک له ستوونه کانی
مزگه وتی ببه ستمه وه تاوه کو به یانی بوئوهی هر هه مووتان بیبینن، به لام
وته که ی سلیمانی برامم بیرهاته وه: خوداکه م دهسه لاتیکم پی ببه خشه که
هیچ که سیک له دوا ی من نه وه دهسه لاته ی نه بیت (ثايه تي ٣٥ سووره تي
ص)

چوارهم : شهیتان له عومه ری کوری خه تاب ده ترسیت.

له صحیح البخاری، ریوایه تیک هاتووه، محمد به عومه ری کوری خه تاب
ده لیت:

إِيَّهَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا قَطُّ،
إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ

ئەى كورى خەتاب، سوئند به وهى گيانمى به دهسته، شهيتان له هەر رېگايه ك تووشت بئت ئەوا رېگاي خوى ده گورئت و رېگايه كى تر ده گرئت.

شهيتان له الله نه ترساوه و ملكه چى فه رمانى الله نه بووه، به لام له عومهرى كورى خەتاب ده ترسئت.

به لام عومهر عومهره خو فشه نييه. سبحان الله.

وه له ئيسلامدا شهيتان و جنوكه ده توانن خوئان به رجهسته بكن و نيكاحى ژنان و پياوانى موسلمان بكن.

ئەم بابەتە دە كرئت چەندەها بەرگ پەرتوو كى لە سەر بنووسرئت، به لام من لئره دا تەنها ئاماژە بە قسەيه كى ابن تيمية شىخى سەلەفيه كان و شىخ الاسلام دە كه م، كه له مجموع الفتاوى گوتوو يه تى:

وَصَرَعُهُمْ لِلْإِنْسِ قَدْ يَكُونُ عَنْ شَهْوَةٍ وَهَوَى وَعِشْقٍ كَمَا يَتَّفِقُ لِلْإِنْسِ مَعَ
الْإِنْسِ وَقَدْ يَتَنَاجَحُ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَيُولَدُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ وَهَذَا كَثِيرٌ مَعْرُوفٌ

وه زالبوونى جنوكه به سەر مروفا دا ده كرئت به هوى شه هوهت و خوشه ويستى و ئيشقه وه بئت، ههروهك چو ن له نيوان مروفا و مروفا روودەدات، وه به هه مان شيوه ده كرئت مروفا و جنوكه يه كتر بگئ، وه مندائيان ببئت، وه ئەوه زور ناسراو و زانراوه.

تو بئى موسلمانان سرووشتى كه ريان نه ببئت؟ له ئيسلامدا كه ر شهيتان ده بينئت، وه تەنانەت ئەوه يان كرووه به ئيعجازى زانستى، وه ده لئىن

شه پۆلى بينايى كه ر جياوازه له شه پۆلى بينايى مروّف، له بهر ته وه كه ر ده بينيت و مروّف نابيينيت.

واته شه پۆلى بينايى چاوه كانى محمد له شه پۆلى بينايى كه رى كردوو.

له صحيح البخارى و مسلم، فهرموودهيه كى محمد هاتوو هاتوووه تى:

إِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيْقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا."

ئه گهر گویتان له زه رينى كه ر بوو ئه وا په ناگه به نه بهر الله چونكه شه يتانى بينوو.

ئايه تى ۲۸-۳۰

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وه كاتيك ناپه سندهيه ك ده كه ين ده لپن باوك و باپيرانمان هه مان ريبازيان هه بووه، وه الله فه رمانى پيمان كردوو كه وابكه ين، (ئه ي محمد) بلى له راستيدا الله فه رمان به ناپه سه ندى ناكات، ئايا قسه يه ك له سه ر الله ده كه ن كه لى نزانن؟

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

ئەى محمد) بلى خودا كەم فەرمان بە راسترەوى دە كات، وه سىماكانتان ئاراستەى ھەموو شوئىنىكى كرنۆشبردن بكەن، وه بە پاكى بانكى (الله) بكەن، و ئاين (رۆزى قىامەت) ھەر بۆ ئەو (الله). ھەرۆك چۆن ئىوہى دەست پى كروو، دە گەرىنەوہ.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ مُّهْتَدُونَ

كۆمەئىك ھىدايەتكراو، وه كۆمەئىك گومراپى ھەق بوو بەسەريان، ئەوانە شەيتانىان جگە لە الله وەك ياوەر و پشتىوان بەخووە گرتوو، وه پىيان وايە كە رىنماپى كراون.

اللهى عەرەب و ئىسلام دەئىت:

القرطبى دەئىت "فاحشە" لەم ئايەتەدا، بە قسەى زۆربەى شوؤفە كاران بەماناى تەواف كەردنىان بە رووتى بە دەورەى كەبە دىت.

الطبرى دەئىت "فاحشە" لەم ئايەتەدا بە ماناى ئەو دەئىت:

كَانُوا يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ عُرَاءَ ، يَقُولُونَ : " نَطُوفُ كَمَا وَلَدَتْنَا أُمَّهَاتُنَا " فَتَضَعُ الْمَرْأَةُ عَلَى قَبْلِهَا النَّسْعَةَ أَوِ الشَّيْءَ ، فَتَقُولُ

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَا مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

عەرەب بە رووتى بە دەورەى كەبەدا تەوافيان دەكرد، وه دەيانگوت " بە رووتى تەواف دەكەين، ھەرۆك چۆن بەرووتى لە داىك بووین " كاتىك

ته و افه که یان ته و او ده کرد، پارچه په روږیه کی سپیان پیده درا و نیوگه لیان پې
داده پوښی.

ئیمرو هه نديکي یان گشتی به دیار که وتوو، نه وهی ئیمرو دیاره هیچیتر
حه لالی ناکه یین.

وه الطبری به رده و ام ده بیت و ده لیت: ده یانگوت باوک و باپیرانمان به
رووتی ته و افیان کردوو وه ئیمه ش وهک نه وان به رووتی ته و اف ده که یین و
له سهر ریگی نه وان ده روین و کار به سونه ته که یان ده که یین، وه الله
فرمانی پیمان کردوو و ابکه یین و ئیمه فرمانی الله جیبه جی ده که یین.

له وه لاما الله پیمان ده لیت: الله فرمان به م کاره ناکات که ئیوه به رووتی
به دهوره ی که عبه ته و اف بکه ن له کاتی عومره و حه جدا.

پرسیار؟ بوچی به رووتی به دهوره ی به رده رهشکه و که عبه ته و افیان
کردوو؟

الشهرستانی له الملل و النحل ده لیت:

له کاتی حه جدا، خه لکی دورگه ی عه رب، تقوساتیکی سه یریان ده کرد که
خویان له به رده رهشه که ده خشانده.

سید القمني له "الاسطورة و التراث" ده لیت:

به رده رهشه که له بنه ره ته وه سپی بوو، به لام به هو ی به ریه که که وتنی به
خوینی سووری مانگانه ی ژنان رهش بوو، واته له سه رده می جاهیلی

تقوساتیک هه بوو که ژنان به بهرده که ئه نجامیان ده دا که بهرکه وتنی بهرده
رهشکه بوو به خوینی سووری مانگانه.

واته ژنان و پیاوان به رووتی ده سورانه وه به ده وره ی که عبه و بهرده
ره شه که، ئینجا نیوگه لیان له بهرده ره شه که ده خشاند بو ئه وه ی له و
گوناهانه پاکیان بکاته وه که به هوی نیوگه لیانه وه ئه نجامیان دابوو.

له صحیح الترغیب و صحیح الترمذی، فهرمووده یه کی محمد هاتوو که
گوتوو یه تی:

الحجرُ الأسودُ من الجنة، وكان أشدَّ بياضًا من الثلج، حتى سَوَدَّتْهُ خطايا
أهلِ الشُّركِ

بهرده ره شه که له بهه شته وه یه، وه سپیتر بوو له به فر، به لام گونا هه کانی
خه لکی موشریک ره شیان کرد.

ئایا ئه وه له رووی زانسته وه مومکینه؟ به ئی.

توخمه کانی به رد به ئاسانی کارلیک ده که ن له گه ل هیموگلووبینی خوین،
چونکه هیموگلووبین ئاسنی تیدایه، وه کاتیک ئاسن له گه ل توخمه کانی به رد
کارلیک ده کات ژهنگاوی و دواتر رهش ده بیته.

پرسیار؟ ئایا چۆن ده کریت ژنان نیوگه لی خویمان له ۷-۸ به ردی بچووک
خشانده بیت که هه ر دانه یه کی به قه د پشقلیکه؟

له سه رهتا بهرده رهشه که گه وره بوو، تاوه کو طاهر القرمطی له سالی ۳۱۷ له کاتی حه جدا هیرش ده کاته سهر که عبه و بهرده رهشه که لی ده کاته وه و بو ماوهی ۲۲ سال له گه ل خویدا دهیبات بو به حرین.

له السیره الحلبیه و تاریخ الخلفاء للسیوطی، هاتووه که کاتیک له سالی ۳۳۹ بهرده رهشه که ده گیرنه وه بو مه ککه، محمد بن غزاعه بهرده که ده بینیت و ده لیت:

تأملت الحجر الاسود وهو مقلوع، فإذا السواد في رأسه فقط، وسائره ابيض، وطوله قدر ذراع

سهیری بهرده رهشه که م کرد به لیکراوه پی، تهنه پویه که ی رهش بوو، به لام قهده که ی سپی بوو، وه دریزیه که ی باسکیک بوو.

واته دریز بوو، سبحان الله.

الحاکم له المستدرک علی الصحیحین، ئامارته به فهرمووده یه که ده کات که محمد گوتوویه تی:

الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ يَمِينُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ صَافَحَهُ وَقَبَّلَهُ فَكَأَنَّمَا صَافَحَ اللَّهَ وَقَبَّلَ يَمِينَهُ

بهرده رهشه که دهسته راستی اللهیه له زه ویدا، هه رکه سیک ته وقه ی له گه لدا بکات و ماچی بکات وه که ئه وه وایه له گه ل الله ته وقه ی کردبیت و دهستی راسته ی اللهی ماچ کردبیت.

واته، به‌رده ره‌شه که له سه‌رده می محمد گه‌وره بووه، وه موسلمانان توانیویانه به‌ده‌ست بی‌گرن.

وه له صحیح الجامع فه‌رمووده‌یه کی محمد هاتووه که گوتوو‌یه‌تی:

إِنَّ مَسْحَ الْحَجْرِ الْأَسْوَدِ، وَ الرُّكْنَ الْيَمَانِيِّ، يُحْطَانِ الْخَطَايَا حَطًّا

ده‌ست پیا هی‌نان به به‌رده ره‌شه که و زاویه‌ی یه‌مه‌نی گونا‌ه له ناو ده‌به‌ن به له‌ناو‌بردن (واته گونا‌ه ناهین).

به‌ردپه‌رستی کتوومت وه‌ک خو‌ی هاتوته ناو ئی‌سلامه‌وه، جار‌ان نیو‌گه‌ل لی‌خشان‌دن بوو به‌لام ئی‌ستا ده‌ست لی‌دانه.

وه ته‌نانه‌ت ئه‌وپه‌رۆ سپیه‌ی موسلمانان له کاتی حه‌ج و عومه‌ره له خو‌یان لوول ده‌ده‌ن، هه‌مان په‌رۆیه که "حمس" له سه‌رده‌می جاهیلی به‌و خه‌ل‌کانه‌یان ده‌دا که به‌ رووتی ده‌سورانه‌وه دوای ته‌واو کردنی ۷ جار سورانه‌وه.

ئایه‌تی ۲۸-۲۹ ده‌ئیت:

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ، فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

چه‌ند به‌شیکه:

یه کهم: ئه‌ی محمد بلی خوداکه‌م فه‌رمان به راستره‌وی ده‌کات.

دووهم: سیماکانتان ئاراسته‌ی هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن (په‌رستگا) بکه‌ن و ئینجا به‌ پاک‌ی و دلسۆزی بانگی الله بکه‌ن چونکه‌ رۆژی قیامه‌ت هه‌ر بۆ الله‌یه.

سیهه‌م: هه‌ر وه‌ك چۆن الله له‌سه‌ره‌تا ئیوه‌ی درووست کردووه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌رینه‌وه‌ له‌ رۆژی قیامه‌ت، جا کۆمه‌لێکتان به‌ هیدایه‌تکراوی، وه‌ کۆمه‌لێکتان به‌ گومرایی، که‌ به‌هه‌ق به‌سه‌ریدا جیبه‌جی کراوه‌، چونکه‌ ئه‌وانه‌ جگه‌ له‌ الله شه‌یتانیان به‌ یاوه‌ر و پشتیوانی خۆیان گرتبوو، وه‌ پێیان وایه‌ که‌ هیدایه‌ت دراون.

الطبری له‌ جامع‌ البیان، سه‌باره‌ت به‌ (وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ- وه‌ سیماکانتان ئاراسته‌ی هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن {په‌رستگا} بکه‌ن) ناکۆکی هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ ماناکه‌ی، وه‌ ده‌لێت دوو قه‌ول هه‌یه‌:

یه کهم: به‌ ئاراسته‌ی که‌عه‌.

دووهم: ته‌نها بۆ الله نه‌ك بۆ بت و خوداوه‌نده‌کانی دیکه‌.

ده‌قه‌ که‌ ده‌لێت، (کل مسجد- واته‌ هه‌موو شوینییکی کرنۆشبردن {په‌رستگا})، وه‌ کاتیك ئه‌م سووره‌ته‌ دابه‌زیوووه‌ که‌ سووره‌تی ژماره‌ ۳۹ یه‌:

۱- نوێژ کردن بۆ موسلمانان فه‌رز نه‌ کرابوو.

۲- اللهی عه رب و ئیسلام ئەم ئایه تانه ی له په یوه ست به موشريك و بتپه رسته كان دابه زاندووه. واته فه رمان به موشريك و بتپه رسته كان ده كات كه رووی خو یان بکه نه هه موو شوینیکی کرنۆش بردن (په رستگا)، وه کرنۆش بو بته كان به ن.

سیهه م: "كل مسجد" واته هه موو شوینیکی کرنۆش بردن (په رستگا)، وه پیش ئیسلام به كه عبه گوتراوه "مسجد"، واته شوینی کرنۆش بردن (په رستگا) بو خوداوه نده كان. ئە گه ر مه به ست ته نها له كه عبه بووايه ئەوا ده بوایه ده قه بلیت:

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ، نَهْكَ) عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ.

كه واته مه به ست له (وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ) چیه؟

مه به ست هه موو ئەو كه عبانه یه كه له دوورگه ی عه رب بوونیا ن هه بوو.

۲۳ كه عبه له دوورگه ی عه رب بوونی هه بوو، كه ۷ دانه یان له یه مه ن بوو.

ئەم ئایه ته پیمان ده ئیت، اللهی عه رب و ئیسلام، له سه ره تا دانیناوه به هه موو كه عبه كانی دوورگه ی عه رب.

ابن كثیر، سه باره ت به (كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ) ده ئیت، ابن عباس گوتوو یه تی پیغه مبه ر گوتوو یه تی خه لك له رۆژی قیامه ت بو لای الله حه شر ده كرین به پی په تی و رووتی و بی خه ته نه كراوی، ئینجا (ئایه تی ۱۰۴ سووره تی الانبیاء) ی خوینده وه كه ده ئیت، (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ)، واته

ههروهك چۆن له سه رهتاي درووست كردن دهستان پيكر دتهوا وهك جاراني
لي ده كهينه وه.

وه تهم فهرموودهيه، له صحيح البخاري و صحيح مسلم هاتووه، كه
محمد گوتويه تي:

يُحْشِرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، النَّسَاءُ
وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُونَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا
عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ.

واته، خه لك له روژي قيامهت به پي په تي و رووتي و بي خهته نه كراوي
حه شر ده كرين. عائشه ده لئيت، گوتم ته ي پيغه مبهري الله ژنان و پياوان
به يه كه وه، سهيري يه كتر ده كه ن؟ پيغه مبهر گوتي ته ي عائشه مه سه له كه
زور له وه دژوارتره كه سهيري يه كتر بكه ن.

واته بهم شيوه يه بو لاي الله ده گه رينه وه ههروهك چۆن له سه رهتا وه
درووستي كردوون.

وه ئايه تي ۳۰ ده لئيت، (فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ - كۆمه لئيك
به هيدايهت كراوي وه كۆمه لئيك به ههق گومراي كراون)، واته هه نديك
ئيماندار و كۆمه لئيك كافرن له روژي قيامهت.

وهك ئايه تي ۲ سووره تي الطغابن ده لئيت:

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

ئەو (الله) درووستی کردوون، هەتانه کافره و هەتانه ئیماندار.

ئایهتی ۳۱

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ

اللهی عەرەب و ئیسلام دەئیت:

ئەو نەوێکانی ئادەم جوانکاریه کانتان له گەڵ خۆتان ببهن بۆ لای هەموو
شوێنیکی کرێشبردن (پەرستگا)، وە بخۆن و بخۆنه وە و زێدەرۆپی مه کهن،
له راستیدا ئەو (الله) ئەوانه‌ی خۆش ناوێت که زێدەرۆپی ده کهن.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم دەئیت:

عەرەب به رووتی تەوافیان دەکرد، وە الله فەرمان دەکات پێیان که "زینە"
واته پۆشاکه کانیان له گەڵ خۆیان ببهن بۆ داپۆشنی نیوگه‌لیان.

و‌ه دەئیت: زیاتر له که سیك له ئەهلی سه‌له‌ف سه‌بارهت به شروقه‌که‌ی
گوتووێانه که ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زی له‌سه‌ر موشریکه‌کان که به رووتی تەوافیان
دەکرد.

الواحدی له اسباب النزول دەئیت: ابن عباس گوتووێه‌تی، که خه‌لکی
عەرەب به رووتی به‌ ده‌وره‌ی که‌عه‌دا تەوافیان ده‌کرد، وە شتیکی پێچه
ئاسایان به‌ نیوگه‌لیانه‌وه‌ ده‌به‌ست.

وه دهلّيت، (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا- بخون و بخونه وه به لام زيا له پيوست نا) واته لاي كه عبه بخون و بخونه وه.

ثابته تي ۳۲

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ.

ئهي محمد، بلي كي زينه تي الله ي حرام كردوه؟ وه رزقه نايابه كان كه بو بهنده كاني فه راهم كردوه؟ ئهي محمد بلي، ئهم زينهت و رزقه نايابانه بو ئهوانه كه ئيمانين هيناوه له زيانى دونيا، وه تهنه بو ئهوانه له روژى قيامت، وه بهم شيويه ثابته كانمان روونده كهينه وه بو خه لكانيك كه دهزانن.

ابن الجوزى، سه بارهت به (زينة الله) دهلّيت، يه كيك له دوو شت ده گريته وه:

يه كه م: داپوشيني نيوكه ل.

دووه م: پو شاك.

وه سه بارهت به (وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ- رزقي ناياب) الطبرى دهلّيت: موشريكه كان له كاتي حه ج و عومره هه نديك خواردنيان له خويان حرام

ده کرد. که یاوهره کان و شروقه کاران ناکوکن سه بارهت به جوړی نهو
خواردنانه:

یه کهم: گهنمه شامی.

دووهم: شیرو چهوری و گوښی مهر.

سیههم: خواردنی ده ریایی.

اللهی عه رهب و ئیسلام، وه لأم ده داته وه و ده لئیت هیچ خواردنیک حه رام
نییه ته نها گوښی به راز و خوین و نازهلئی مردوو نه بیټ.

وهك ئایه تی ۵۹ سووره تی یونس ده لئیت:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ
لَكُمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

ئهی محمد بلئ، ده بینین که نهو پرزقه ی الله به ئیوه ی داوه، نهوا
هه ندیکتان حه رام و هه ندیکتان حه لال کردوو؟ نه ی محمد بلئ، کی
مؤله تی پیتان داوه (که هه ندیك حرام بکهن)، وه یان درؤ به ناوی الله وه
ده کهن؟

وه سه بارهت به (قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ-
ئهی محمد بلئ، نهو خورادنه نایاب و پوښاکانه بو ئیماندارانه له ژیانی
دونیا، وه ته نها بو ئیماندارانه له قیامهت)

واته، الله هه چي خوښي دوتيا هه يه بو ئيمانداراني دروستکردووه، نهك بو كافر هه كان، وه هه موو تهو خوشيانه له روژي قيامهت بو ئيمانداران دهبيت، چونكه كافر هه كان ده چن بو دوزه خ.

هه ر له بهر تهو موسلمانان پيان وايه هه موو زهوي، هي خويانه وه كافر هه كان شايسته نين به ژيان. وه ك ابن كثير ده لئيت:

تهي محمد، به موشريكه كان بلي كه به ئاره زوي بوگه نيان شتانيك حه رام ده كه ن، بلي تهو شتانه الله دروستيكر دوون بو كه سانيك كه له دوتيا باوه ر به الله و پيغه مبه ره كه ي ده هينن، وه له روژي قيامهت ته نها بو ئيماندارانه، وه هيچ كافريك تيايدا به شدار نابيت چونكه به هه شت له كافر هه كان حه رام كراوه.

ئاپه تي ۳۳

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

تهي محمد بلي، خودا كه م كاري ناپه سه ندي حه رام كردووه جا ته وه ي ئاشكرايه و ته وه ي نه ينييه، وه گونا ه وه ده ستر يژي به بي هه ق، وه كاتيك شرك ده كه ن به الله به شتانيك كه هيچ ده سه لاتيكيان بو دانه به زيووه، وه قسه يه ك بكه ن له سه ر الله كه لي نازانن.

ابن الجوزي، سه بارهت به (قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ - بلي خودا كه م ناپه سه ندي حه رام كردووه)، ده لي 6 قه ول هه يه:

یه کهم: زینا، جا چ به ئاشکرا بیټ چ به نهیئی بیټ.

دووهم: دایک نکاح کردن.

سیههم: کور ژنی باوکی نکاح بکات.

چوارهم: به ئاشکرا واته زینا، به نهیئی واته تۆواوت له دهرهوه بیتهوه.

پینجههم: به ئاشکرا تهواف به رووتی، به نهیئی واته زینا.

شه شههم: گشتیه سه بارهت به هه موو سه ریچیه کان.

البغوی له معالم التنزیل ده لیت، ئەم ئایه ته واته: تهواف به رووتی (ئه وهی به ئاشکرا) تهوافی پیاوان به روژ، (ئه وهی به نهیئی) تهوافی ژنان به شهو.

وه ئامازه به فهرموودهیه کی صحیح البخاری ده کات، که محمد گوتوو یه تی:

لَا أَحَدَ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا أَحَدَ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمَدْحَةُ مِنَ اللَّهِ فَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ

هیچ که سیک به قهه الله ههست به غیره ناکات، هه ره له بهر ئه وه ناپه سه ندی حه رام کردوو، جا ئه وهی به ئاشکرا ده کریت یان ئه وهی به شاراوپی ده کریت، وه هیچ که سیک به قهه الله ئاره زوو ناکات که پایدا هه لبدریت، له بهر ئه وه الله به خویدا هه لیداوه.

(وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ)، واته بۆت ههیه به ههق دهستدریژی بکهیت، وه له ئیسلامدا، به ههموو شیوهیهك بۆت ههیه دهستدریژی بکهیته سهه كهسیك كه ناموسلمانه، تهنه ئهوكاتانه نهبیت كه له گهئ ئیسلام پهیمانی ههیه.

(وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا)، وه شرك كردنتان به الله به شتانیک كه هیچ دهسهلاتیکیان بۆ دانهبهزیوو وهك بت.

ئایهتی ۳۴

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

وه بۆ ههموو میلهتیک کاتیکی دیاریکراو ههیه، وه ههركه کاته کهیان هات ئهوا نه کاترمیریک دواده کهویت، وه نه کاترمیریک پیش ده کهویت.

ابن الجوزی له زاد المسیرده لیت، سه بارهت به (أَجَلٌ) دوو قهول ههیه:

یه کهم: سزادان

دووهم: زیان

الطبری له جامع البیان ده لیت، لهم ئایهته الله هه ره شه ده کات له موشریکه کان و ده لیت ئه گهر له سهه کاری ناپه سه ندیتان به رده وام بن و له سهه شرکتان به رده وام بن، ئهوا وهك ئه و میله تانه تان لی ده کهم که قرم

کردن، جا ئه گهر کاتي سزادانتان هات ئهوا نه کاترميرنیک دوا ده که ویت وه نه کاترميرنیک پيش ده که ویت.

ئايه تي ۳۵-۳۶

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئهي نه وه کاني ئادهم، يان پيغه مبه رانيک له خو تانه وه بو تان ديت که ئايه ته کاني منتان بو ده گيرپيته وه، ئه وسا ههر که سيک له خوا ترسا و خوي چاک کرد، نه ترسي له سهر هه يه وه نه نيگه راني.

به لام ئه وانهي که نکولي له ئايه ته کانمان ده کهن و له ئاستيدا لووتبه رزي ده کهن ئه وانه ياوه راني دوزه خن، وه ئه وانه بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه.

هه له يه کي بهرچاوي ئه م ئايه ته ئه وه يه که ده لیت (إِذَا) واته (يان) به لام له ئاياته که هه لبارده ي تر بووني نييه.

کاتیک (اما) واته (يان) له رسته دا به کارده هينريت، ئهوا به دنيا ييه وه رسته که يان قسه که ده بيت هه لبارده ي تيدا بيت. به لام له م ئايه ته هه لبارده نييه. وه مادام هه لبارده ي تيدا نييه ئهوا ده بوايه ئايه ته که به م شيوه يه بوايه:

يَا بَنِي آدَمَ سَيِّئَاتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي، نَهَكَ (إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ)

واته ئەى نەووە كانی ئادەم پێغەمبەرانیكتان بۆ دیت كە ئایاتە كانی منتان بۆ دەگیرنەوہ.

وہ یان دەبیت لە شوینی (إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ)، واتە (یان بۆتان دیت) وشەى (أَلَمْ يَأْتِكُمْ)، واتە (ئەى بۆتان نەهات) بیت. كەواتە ئایەتە كە دەبیت بەم شیوہیە بیت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

واتە ئەى پێغەمبەرانتان بۆ نەهات لە خۆتان كە ئایەتە كانی منیان بۆ ئیوہ دەگیرایەوہ؟

وہ لە راستیدا بەم شیوہیەى دواى ئایەتەى ۱۳۰ سوورەتى الانعام هاتووہ كە دەلیت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

وہ ھۆیە كى تر كە ئایەتەى ۳۵ ھەلەىە ئەمەىە:

ئەم قورئانە بریار وایە بۆ محمد دابەزىبیت، وە محمد دوا پێغەمبەرە، بەلام ئایەتە كە دەلیت:

ئەى نەووە كانی ئادەم یان پێغەمبەرانتان لە خۆتان بۆ دیت ئایەتە كانی منتان بۆ دەگیرنەوہ.

واته چهندهها پیغمبهری تر له دوای محمد دین؟

وه ههروهها به کارهینانی (یَقْصُونَ) ههلهیه و بو چیرۆك به کاردیت.

بو نموونه له ئایهتی ۳ سوورهتی یوسف هاتوو:

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ (ئیمه باشتترین چیرۆکت بو ده گپینهوه)، ده بیته له شوینی (یقصون) فهرمانی (یَتْلُونَ) بیته که به مانای گوتهوه دیت. ههوهك له ئایهتی ۷۱ سوورهتی الزمر هاتوو که ده لیت:

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

ئهی پیغمبهرانتان له خووتان بو نه هات که ئایهتهکانی منیان بووتان ده گوتهوه.

گرنگ ئهوه ئایهته بهم شیوهیه، پیمان ده لیت که محمد دوا پیغمبهر نییه.

سه لاوات له دیداری محمد

ئینجا ده لیت (فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ - هه رکه سیك له خوا ترسا و خوێ چاک کرد ئهوا نه ترسی له سه ره وه نه نیگه رانی).

واته هه رکه سیك که ئیمانی هینا به الله و پیغمبه ره که ی ئهوا با له سزای روژی قیامهت نه ترسیت و پپووست ناکات نیگه ران بیته.

ئايه تي ۳۷

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُم نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِّن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ.

واته، كى لهم كهسه سته مكارتره كه درۆ به ناوى الله وه ده كات، وه يان نكوڭى له ئايه ته كانى الله ده كات؟ ئه وانه به شى خوڭيان له په رتووك به ده ست هي ناوه، تا وه كو كاتيك نيردراوه كانمان (فريشته) دڭن بو لا يان ده يان مريڭن ده لڭن: له كوڭ بوون كاتيك جگه له الله بانگيشه تان بو شتانيكي ديكه ده كرد، ده لڭن له ده ستمان چوو. ئه وانه شايه تياندا له سه ر خودى خوڭيان كه له راستيدا كافر بوون.

سه باره ت به (أُولَٰئِكَ يَنَالُهُم نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ - ئه وانه به شى خوڭيان له په رتووكه كه به ده سته هي ناوه) ابن الجوزى له زاد المسير ده لڭت، ۷ قه ول هه يه:

يه كه م: ئه وهى له چاره نووس بوڭيان نووسراوه له خراپه و چاكه.
دووهم: به شيان له كاروكرده وه.

سيههم: ئه وهى له سه ريان نووسراوه له رڭنمايى و گومرايى.

چوارهم: ئه وهى له سه ريان نووسراوه له بژيوى و كار و ته مه ن.

پڭنجه م: ئه و ئه شكه نجه يه ي له سه ريان نووسراوه.

شه شه م: ئه وهى الله را يگه يان دووه له هه موو په رتووكه كان.

حه وته م: ئه وهى له په رتووك ئاماژه ي پڭكر دووه سه باره ت به سزادانيان.

ئڭنجا ابن الجوزى ده لڭت، سه باره ت به ماناى (الْكِتَابِ)، پڭنج قه ول هه يه:

۱-: تابلوی پاریزراو.

۲-: هه موو په رتووکه کانی الله (که دابه زاندووه).

۳-: قورئان.

۴-: په رتووکی کاروکرده وه کانیان.

۵-: قهزا و قهدهر.

الطبری له جامع البیان ده لیت، نه و به شهی که الله بویانی نووسیوو له تابلوی پاریزراو پیمان ده گات (له کاتی مه رگدا).

وه سه بارهت به (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ) الطبری ده لیت: کاتیک فریشته کان دین بیانمرین و ریحیان بکیشن لییان ده پرسن: ها له کوی بوون، کاتیک بانگی شتیکی ترتان جگه له الله ده کرد و ده تانپه رست؟ له وه لامدا ده لیت، ریگی الله مان ون کردبوو.

ئینجا الله ده لیت: نه وانه شایه تیان له سهر خویاندا که نه وانه کفرن.

نایه تی ۳۸-۳۹

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ، وَقَالَتْ أُوْلَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذوقوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

(فریشته که) ده لیت: وه کو میله تانی تر له جنوکه و مروف برونه ناو ناگره وه، وه هر چند جاریک میله تیک ده چیتته ناو ناگره وه، میله تی

خوشکی (واته ئه و میلله ته که ی له دۆزه خدایه)، نه فره تیان لی ده که ن،
 تاوه کو هه موویان به یه که وه له دۆزه خ کو دده بنه وه، ئینجا دوا میلله ت که
 چۆته دۆزه خه وه به وه ی که یه که میان چۆته دۆزه خه وه ده لیت:
 خودا که مان ئه وانه ئیمه یان گومرا کرد، ئازاره که یان له ئاگر چه ند قات
 بکه وه، پییان ده گو تریت بو ههر هه مووتان ئازاره که چه ند قاته به لام ئیوه
 نازانن، وه ئه و میلله ته ی یه که مجار له ناو ئاگر بوو به وه ی که له کو تایدا
 چۆته ئاگره وه ده لیت، ئیوه هیچ چاکه یه کتان به سه ر ئیمه نه بووه، ده
 ئیوه ش تامی ئازار بکه ن به هوی ئه و کارانه ی به ده ستان هیناوه.
 ره وانت شاد معروف الرصافی، له خۆرای نه تگوتووه قورئان په رتووکی
 "قال"یه.

ده قه که روونه پیویست به تفسیر ناکات. جوین و مشتومر له نیوان
 میلله تانی ناو دۆزه خ درووست ده بیت. ههر یه کیکیان لومه ی ئه وه ی تر
 ده کات. هه رچه نده ده قه که جگه له گالته جاری شتیکی تر نییه.

ئایه تی ۴۰-۴۱

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ
 لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

واته: ئه وانه ی نکۆلیان له ئایه ته کانی ئیمه کرد و له ئاستیدا لووتبه رز بوون،
 نه ده رگا کانی ئاسمانیان لی ده کریتته وه، وه نه ده چنه به هه شته وه، تاوه کو
 وشتر به کونه ده رزیدا تیپه ر ده بیت، وه به م شیوه یه پاداشتی تاوانباران
 ده دهینه وه. بۆیان له دۆزه خ پیخه ف و له سه ریان دوکه ل و ئاگر هه یه، وه
 به م شیوه یه سزای سته مکاران ده دهین.

ئايه تي ۰ ۴ وتەيە كى يسوع المسيحە، كە لە ئىنجىل مرقس ھاتووہ و نووسەرانى قورئان دزيويانە. يسوع المسيح (عيسا) دەئيت:

مُرُورُ جَمَلٍ مِنْ ثَقْبِ إِبْرَةِ أَيْسَرُ مِنْ أَنْ يَدْخُلَ غَنِيٌّ إِلَى مَلَكُوتِ اللَّهِ

واتە: تىپەربوونى وشتر بە كونه دەرزی ئاسانترە لەوہى كە دەولەمەندىك بچیتە شانشینى خوداوە.

نووسەرانى قورئان تەنھا وشەى "دەولەمەند"يان گۆرپووە بۆ "تاوانبار".
وہ قورئان سەدەھا دەقى دزيووە لە شاعيرانى جاھىلى كە لە شوئى خۆيدا
ئامازەيان پى دەكەين.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، نووسين و خوئندنەوہى جيا سەبارەت بەم
ئايەتە ھەبووە:

ابن مسعود لە قورئانە كەى نووسيبووى:

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ الْأَصْفَرُ

تاوہ كو **وشتى زەرد** بە كونه دەرزی تىپەر دەبیت.

وہ ابن عباس و ابي بن كعب و سعيد بن جبیر، بەم شيوەيە
دەيانخوئندەوہ:

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

واتە: تاوہ كو گوريس بە ناو كونه دەرزی تىپەر دەبیت.

الطبرى، سەبارەت بەم ئايەتە دەئيت: اللہ گوتوويەتى ئەوانەى كە برۆا بە
بەلگە كانمان ناھيئن و پيادەى پيغەمبەرە كانمان ناكەن و لەبەرەمبەر بە
ئايەتە كانمان لووتبەرز بوون ، ئەوانە كاتىك دەمرن دەرگاكانى ئاسمان بۆ
رۆحە كانيان ناكريتەوہ.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم بۆ شروقهی ئەم ئایهته ئاماژه به
 فەرموودهیه کی دریزی محمد ده کات، که له مسند احمد و سنن ابن ماجه و
 سنن النسائی هاتوو که ده ئیت:

کاتیک فریشته کان رۆحی کافر ده کیشن، به رزی ده که نه وه بۆ ئاسمان، وه
 کاتیک به لای هەر فریشته یه ک تپه ری ده که ن، ده ئین: ئەم رۆحه پیسه
 کییه؟ ده ئین فولانی کوری فولان، وه به ناشیرینترین ناو له ناوه کانی دونیای
 بانگی ده که ن، تاوه کو رۆحه که ی ده گه یه نن به ئاسمانی دونیا، ئینجا له
 ده رگا ده ده ن، به لام ده رگا نا کریتته وه، ئینجا پیغه مبه ر ئەم ئایه ته ی
 خوینده وه، (نه ده رگا کانی ئاسمانیان بۆ ده کریتته وه وه نه ده چنه به هه شته وه
 تاوه کو وشتر به کونه ده رزیدا تپه ر ده کات)، ئینجا الله ده ئیت، له
 "سجین-دۆزه خ" که له چینی خواره وه ی زهویه په رتوو که که ی بنووسن.
 فریشته کان رۆحه که ی به فریدان فری ده ده نه سجینه وه، (ته واو).
 له ئیسلامدا قه رارگه ی رۆحی کافره کان له چینی خوار خواره وه ی زهویه،
 (سجین) و له ویدا ئازار ده درین. ئەمه هه مان تپروانیی ئایینی
 فیرعه ونیه کانه، که پێیان وابوو مردوووه کان بۆ "العالم السفلی" جیهانی
 ژیره وه ده چن.

ئینجا ئایه تی ۱ ۴ ده ئیت: ئەو کافرانه دۆزه خ پیخه فیان ده بیّت و ئاگره که ی
 داپۆشه ر (لیفه) یان ده بیّت.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون سه باره ت به (وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ)
 ده ئیت، ۳ قه ول هه یه:

یه که م: داپۆشه ر (لیفه و به تانی).

دووهم: پۆشاک.

سیهه‌م: سیبه‌ر.

وه ده‌لیت، مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته: له‌ سه‌ریان ئاگر ده‌بی‌ت و له‌ ژیره‌وی دۆزه‌خن.

به‌لام ابن‌ الجوزی له‌ زاد‌ المسیر ده‌لیت، ۳ قه‌ول سه‌باره‌ت به‌ (عَواشِ) هه‌یه: لیفه‌ و دوکه‌ل و ئاگر.

نووسه‌ری قورئان هه‌ر به‌ راستی هونه‌ربازی کردوو‌ه له‌ وه‌سفی دۆزه‌خ.

ئایه‌تی ۴۲-۴۳

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

به‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هینا و کاری چاکه‌یان کرد، ئه‌رکیک به‌ هه‌ر خودیک ده‌سپیرین که له‌ تواناییدا بی‌ت، ئه‌وانه‌ یاوه‌رانی به‌هه‌شتن،

وه‌ رقی و کینه‌مان له‌ سینه‌کانیان لابرده‌، له‌ ژیره‌وه‌ چه‌نده‌ها رووبار ده‌رۆن وه‌ گو‌تیان سوپاس بو‌ الله‌ که‌ ئیمه‌ی رینمایی کرد بو‌ ئه‌مه‌، وه‌ ئیمه‌ رینمایی نه‌ده‌کراین ئه‌گه‌ر الله‌ رینمایی نه‌کردینایه‌، وه‌ نیردراوه‌کانی الله‌ به‌ هه‌ق هاتن، وه‌ بانگ ده‌کرین: ئه‌وه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که‌ به‌ میراتی به‌ده‌ستتان هیناوه‌، به‌ هوی ئه‌و کارانه‌ی ده‌تانکردن.

ئەم دوو ئايەتە لە ئىزارە كەى عومەرى كورى خەتاب دەچن، وەك سەرچاوه ئىسلامىيە كان پيمان دەئین، لە سالى الرمادة، عومەرى كورى خەتاب ئىزارىكى لە بەردابووە كە لە ۱۰ پارچەى جياواز پىك هاتبوو.

ئەم دوو ئايەتەش بە هەمان شىوون، لە ۱۰ پارچەى جياواز پىك هاتوون:

پارچەى يە كەم: وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ئەوانەى باوەريان هيناو كارى چاكەيان كرد.

پارچەى دووهم: لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

ئىمە ئەركىك بە خودىك ناسپىرين مەگەر لە تواناي بيت.

پارچەى سىيەم: أَوْلِيكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

ئەوانە ياوهرانى بەهەشتن.

پارچەى چوارەم: هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئەوانە تيايدا نەمرن.

پارچەى پىنجەم: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ

وہ لە سینه كانيان هەر رق و كىنىك هەبوو لمان برد.

پارچەى شەشەم: تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

لە ژىريانەوہ رووبارە كان دەروون.

پارچەى حەوتەم: وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

وہ گوتيان سوپاس بو اللہ كە ئىمەى هيداىەتدا بو ئەمە.

پارچەى هەشتەم: وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

وه ئيمه هيدايت نه ده دراين ته گهر الله ئيمه ي هيدايت نه كرايه.

پارچه ي نويه م: لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

نيردراوه كاني خودا كه مان به هه ق هات.

پارچه ي دهيه م: وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وه بانگران: ئەمە ئەو بەهەشتەيە كه به ميرات به هوي كاره كانتانه وه به دهستان هيناوه.

واي له م گالته جاريه، ئينجا ئيدعاش ده كه ن كه قورئان به لاغيه.

ده كريت ئەم دوو ئايه ته به م شيويه كه پوختر و جوانتره دابريژرينه وه:

لَا نَكْفُ نَفْسَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِلَّا وَسَعَهَا أَوْلِيكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ وَتَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَنْزِعُ مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ وَ يَقُولُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ لَقَدْ
جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فهدانا وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

واته: ئيمه ئهركيك به خودي ئەوانه ي ئيمانان هيناوه و كاري چاكيان
كردوو ه ناسپيرين مه گهر له تواناييدا بيت، ئەوانه ياوه راني بههشت و
رووبارانيك به ژيرياندا ده پروات وه تيايدا نه مرن.

وه رق و كينه له سينه كانيان لاده بهين ، وه ده لپن سوپاس بو الله كه
هيدايتي دايين بو ئەمه، وه نيردراوانيكي به هه ق بومان نارد و هيدايت
دراين، وه بانگ ده كرين ئەوه ئەم بههشتەيە كه به ميرات له ريگاي
كاره كانتان به دهستان هيناوه.

سه بارهت به (لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا- وه ئهركيک به کهسه ئيمانداره کان دهسپيرين که بتوانن له تهستوی بگرن)، الشوکاني له فتح القدير دهئیت، واته ئهركيک به بهنده کان ناسپيرين تهنها ئهوهيان نهبيت که دهتوانن له تهستوی بگرن و دهتوانن ئهنجامي بدهن.

ئهم ئايهته وهك ئايهتي ۱۸۵ سوورهتي البقرة وايه که دهئیت:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

الله ئاسانکاری بو ئيوه دهوئیت، وه نايهوئیت (ئهرك و خوداپه رستيتان) لهسه ر قورس و گران بکات.

وه ئايهتي ۷۸ سوورهتي الحج دهئیت:

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

واته: وه له ئايندا هيچ تهنگزهيهك و گرانيه كي لهسه ر دانه ناون.

له شروقه ي ئهم دهقه دا، الطبري له جامع البيان دهئیت:

خودا که تان لهم ئاينه ي که خوداپه رستي پي ده که ن هيچ تهنگزهيه كي لهسه رتان دانه ناوه، وای نه کردوو که ده رچوونتان نهبيت لهم شتانه ي که له ريگايه وه تاقيده کرينه وه، به لکو بو تاني فراوان کردوو، به ته و به کردن له هه نديکيان رزگارتان دهبيت، و به که فارهت له هه نديکيان و به سزا له هه نديکيان، له بهر ئه وه له ئيسلامدا هيچ گوناھيک نيه که موسلمان دهيكات، ريگايه كي نهبيت بو ده رچوون و رزگار بوون له گوناھه که.

وه سه بارهت به (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ- رِق و کينه مان له سينه کانيان لابرد)، الرازي له مفاتيح الغيب دهئیت:

(نزع) واته ده رکيشاني شتيک له شوينه که ي، وه (غل) واته رِق و کين

وه بو ئەم ئايه ته دوو شروقه ههيه:

يه كه م: واته ئه ورق و كينه مان لابرد كه به رامبه ر به يه ك هه يانبوو له ژيانى
دونيا.

وه ده ئيت، ههروهك على كورى ابي طالب گوتوويه تي: هيوادارم من و
عثمان و طلحة و الزبير، له وانه بين كه الله له قورئاندا له سهريان
گوتوويه تي: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ

دووهم: مه به ست له م ئايه ته ئه وه يه كه پله كانى به ههشت جياوازن به
گويره ي ته واوى يان كه مو كورى كاره كانى ئيمانداران، وه الله هه سوودى له
دله كانيان ناهي ئيت به شيويه كه كه ئه وه كه سه ي پله يه كى نزمترى هه يه له
به ههشت هه سوودى به كه سيك نه بات كه پله يه كى به رزترى هه يه
(ته واو).

وه له صحيح البخارى، فه رمووده يه كى محمد صلعم هاتوو ه كه گوتوويه تي:

إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَتَقَاصُونَ
مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا نُقُوا وَهَدُّبُوا أُذِنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ

واته: كاتيك باوه رداران له ئاگر رزگاريان بوو، له قهنته ره به ند ده كر ين كه
ده كه ويته نيوان به ههشت و دوزه خه وه، ئينجا تو له ي ئه وه سته مه له يه كتر
ده كه نه وه كه له دنيا له يه كيان كر دووه، تا وه كو پاكوبه گه رد ده بنه وه ،
ئينجا مو له تيان ده دريت بچنه به هه شته وه.

ئهم ئايه ته به هه مان ماناي ئايه تي ٤٧ سووره تي الحجر ديت، كه ده ئيت:

وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

رق و کینه مان له سیننه کانیاں لابرده، بران و پرووله یه ک (به رامبه ر به یه ک)، له سه ر قه ره ویله دانیشتون.

سه باره ت به م ئایه ته ابن کثیر و الطبری و القرطبی ئامازه به ریوایه تیکی علی کوری ابي طالب ده کهن، که له السنن الکبری للبيهقي هاتوو که ده ئیت: دواى ته و او بوونی شه ری و شتر "جمل" عمرانى کورى طلحة هات بو لای علی کورى ابي طالب، ئه وه بوو علی به خیر هاینی کرد و لای خو ی داینا و گو تی: هیوادارم که الله من و باوکت وه ک ئه وانه لی بکات که له سه ریان گو توو یه تی: وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ (رق و کینه مان له سیننه کانیاں لابرده و بوون به برا و له سه ر قه ره ویله پرووبه رووی یه ک دانیشتون).

له شه ری جمل که له نیوان عائشه و طلحة و الزیر له لایه ک وه علی کوری ابي طالب له لایه کی تر پروویدا، هه زاره ها موسلمانى تیدا کوژرا، یه کیك له وانه ی کوژرا طلحة بوو.

طلحة و الزیر و عائشه خه وارچ بوون، چونکه دژ به علی، که وه ک خه لیفه به یعه تی پیدرابوو، شه ریان کرد.

وه هه روه ها ئه م ئایه ته ده ئیت (تَجْرِي مِنَ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ) ئه و که سانه ی ئیمانداران و ده چنه به هه شت و الله رقوقین له سیننه کانیاں لاده بات، چه نده ها پرووبار به ژیر پیکانیاندا ده پروات.

ئینجا له ئایه ته که هاتوو، ئه و ئیماندارانه ده ئین: زور سوپاس بو الله که هیدایه تی داین بو به ده سته ینانی به هه شت، خو ئیمه خو مان هیدایه ت نه ده کراین ئه گه ر الله پیغه مبه ری نه ناردا یه و هیدایه تی نه داباین.

ئىنجا دەنگىك دىت و پىيان دەلىت: ئەمە ئەو بەھەشتەيە كە بە ھۆى كار و كردهوہ چاكە كانتان بە ميرات بۆتان ماوہتەوہ.

خەيال بكەن: على كورى ابى طالب و عثمانى كورى عفان و طلحة بن عبىدالله و الزير بن عوام و معاوية بن ابى سفیان بەيە كەوہ دىنە بەھەشتەوہ، وە پاسەوانى دەرگای بەھەشت پىيان دەلىت:

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ (ئايەتى ۷۳ الزمر)

سلاوتان لىبىت و ياخودا بەخىر بىن، برۆنە ناو بەھەشتەوہ و بۆھەمىشە تىايدا خۆشى بكەن.

وہ الطبرى، ئاماژەى بە فەرموودەيەك كرددووە كە دەلىت:

ئىنجا "ولدانه كان" دەورەيان دەدەن و بەگەرمى و شۆروشەوقەوہ باوہشيان پىدا دەكەن. ئىنجا چەند ولدانىك رادەكەن و مژدە دەدەن بە حۆرىە كان.

وہ رىوايەتە كە دەلىت: ولدانه كان ناوى دوانەى پىاوہ كانيان دەھىن كە ھاتوونەتە بەھەشتەوہ، واتە:

ولدانه كانى على بە حۆرىە كانى على دەلىن:

ھۆى كچى مژە كچى مژدە.

حۆرىە كە دەلىت: كورە قوون لووس چى بووہ؟

ولدانه كە دەلىت: كچى مارە باب على كورى ابى طالب ھاتە ناو بەھەشتەوہ.

حۆرىە كە دەلىت: بە چاوہ كانى خۆت بىنيت (انت رأيتہ؟)

ولدانه که دهري ئه‌دی کوو، خو درۆت له گهر ناکه‌م، وه‌لاهی وه‌ بالاهی و تیلاهی به‌ چاوه‌کانی خو‌م دیتم، ئه‌ها ئه‌توو ببینه‌ ببینه‌، واده‌زانی درۆیانی له‌ گهر ده‌که‌م.

ئینجا ریوایه‌ته‌که‌ ده‌لێت: خو‌ریه‌کان له‌ خو‌شیانه‌ خه‌ریکه‌ بفرن به‌لام ناتوانن له‌ ره‌شماله‌کانیان ده‌رېچن و خو‌یان بێن بیانبینن. چونکه‌ الله‌ گوتوو یه‌تی:

حُوْرٌ مَّقْصُوْرَاتٌ فِی الْخِیَامِ (ئایه‌تی ۷۲ سووره‌تی الرحمن)
خو‌ریه‌کان قه‌تیسن له‌ ره‌شماله‌کان.

جا ریوایه‌ته‌که‌ ده‌لێت: دین له‌ پشت ده‌رگای ره‌شماله‌که‌ له‌ دیوی ژووره‌وه‌ ده‌وه‌ستن و له‌ درزی‌کدا سه‌یر ده‌که‌ن (فیجئن حتی یقفن علی أُسْکُفَّةِ الباب).

ئینجا علی بو‌ لای خو‌ریه‌کانی و عثمان بو‌ لای خو‌ریه‌کانی و هتد، دین. ریوایه‌ته‌که‌ ده‌لێت له‌ ره‌شماله‌کانیان ده‌چنه‌ ژووره‌وه‌.

ئینجا کاتیک دینه‌ ژووره‌وه‌ ئه‌بله‌ق و ده‌بینن:

وَسُرُّ مَرْفُوعَةٌ، وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ، وَنَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ، وَزُرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ (ئایه‌تی ۱۳-۱۶ سووره‌تی الغاشیة).

قه‌له‌وی‌ره‌ی به‌رز و پیکی دانراو و سه‌رینی ریزکراو خو‌ریه‌ له‌سه‌ر جیگای نه‌رم پالی داوه‌ته‌وه‌.

ده‌لێت: له‌باوه‌شیان ده‌گرن و له‌گه‌ل یه‌ک له‌سه‌ر قه‌ره‌وی‌له‌کان داده‌نیشن ئینجا ده‌لێن:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سو پاس بو الله که هیدایه تی داین بو ئه مه، وه ئیمه هیدایه ت نه ده دراین
ئه گهر الله هیدایه تی نه دابوواین له ریگی ناردنی پیغه مبه ران به هه ق.

ئایه تی ٤٤-٤٥

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ، الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كَافِرُونَ

وه یاوه رانی به هه شت بانگی یاوه رانی دۆزه خ ده که ن (و پیمان ده لپن)، ئیمه
ئه وه مان به راستی به ده ست هینا که خودا که مان به لپنی پیمان دابوو، ئایا
ئیوه ئه وه تان به راستی به ده ست هینا که خودا که تان به لپنی پیمان دابوو؟
(دۆزه خیه کان) ده لپن به لپ. له نیوانیان بانگده ریک بانگ ده کات و ده لپت:
نه فره تی الله له سته مکاران بیت، ئه وانه ی که به رپه رچی ریگی الله یان
داوه ته وه و ریبازه که یان به خواروخچی ده ویت، وه ئه وانه له رۆژی کو تایی
کافرن.

ئه م دوو ئایه ته ده لپن که گفتوگو رووده دات له نیوان ئه و خه لکانه ی له
دۆزه خن وه ئه و خه لکانه ی له به هه شتن.

به هه شتیه کان بانگی دۆزه خیه کان ده که ن و ده لپن ئیمه ئه و به هه شته مان
به ده ست هینا که الله به لپنی پیمان دابوو، ئه ی ئیوه ئه و دۆزه خه تان
به ده ست هینا که الله به لپنی پیمان دابوو؟ دۆزه خیه کان ده لپن به لپ. ئینجا
ده نگیک دیت و ده لپت نه فره تی الله له کافره کان.

ئەوھى لە قورئان و سونەدا ھاتووە، دۆزەخ زۆر گەورەییە و پەنجەرەى نىیە،
وہ ئاگرە کەى بەرادەییەك بەھیزە کە کلپ دەدات، چۆن پیاوانى بەھەشت و
پیاوانى دۆزەخ توانیان پەيوەندى بگرن و قسە لە گەل یە کدا بکەن؟

لە صحیح مسلم، فەرموودەییە کى محمد صلعم ھاتووە گوتوویەتى:

يُوتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ
يَجْرُونَهَا

دۆزەخ لە رۆژى قیامەت دەھینریت ۷۰ ھەزار قوڵى ھەییە، وہ ھەر قوڵپیک
۷۰ ھەزار فریشتە رایدە کیشن.

واتە چوار بلیۆن و نۆسەد ملیۆن فریشتە دۆزەخ رادە کیشن.

وہ لە صحیح سنن ابى داود، فەرموودەییە کى محمد صلعم ھاتووە دەئیت:

أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ
شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ

مۆلەتم پیدرا کە بۆتان باسى فریشتەییەك لە فریشتەکانى اللہ بکەم کە
عەرشیان ھەلگرتووە، دوورى نیوان گوچکە کەى بۆ سەر شانى ۵۰۰ سأل
رۆیشتنە.

ئىستا دەتوانن پیم بلین چۆن پیاوانى بەھەشت بانگى پیاوانى دۆزەخیان کرد
و قسەیان لە گەلیان کرد؟

ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم، لە تفسیری (يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا)، واتە خەلك دوور دەخەنەوہ لە پیادە کردنى ریبازى اللہ و
شەریعەتە کەى، وہ ئەوھى پیغەمبەران ھیناویەتى، وہ دەیانەوئیت کە

رَبَّازِي اللَّهِ خَوَارُوخِيچ بَيْت و رِيك و رَاسْت نَه بَيْت بُو ئه وهِي هِيچ كه سِيك
به دوای نه كه ویت.

ئايه تي ٤٦-٤٩

ئهم چهند ئايه ته باسی خه لكانيك ده كات كه چاكه و خراپه يان به رامبهره وه
له رۆزی قيامهت له سهر ته پۆلكه يه كه له چاوه پروانيدان، ئهم ته پۆلكه يه
ده كه ویتته نيوان دۆزه خ و به هه شت. وه له كو تا ييدا الله رِيگان ده دات
بچنه به هه شته وه.

ئايه تي ٤٦ ده لیت:

وَيَبِينُهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وه له نيوانيان (به هه شتی و دۆزه خيه كان) به ربه ستیک هه يه، وه له سهر
ته پۆلكه پياوانيك هه ن، كه هه ردووکیان (به هه شتیه كان و دۆزه خيه كان) به
سیماکانيان ده ناسنه وه، وه بانگی ياوهرانی به هه شتیان کرد: سلاوتان لی
بیت. پياوانی ته پۆلكه هیشتا نه چوونه ته به هه شته وه به لام ئاره زوو ده كه ن.

ئايه تي ٤٧-٤٨ ده لیت:

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ
جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

وه کاتیک چاوه کانیان وهرچه رخایه سهر ياوهرانی دۆزه خ، گو تیان
خودا که مان له گه ل خه لكانیکی سته مکارمان دامه نی.

وه ياوه رانی ته پۆلكه بانگی پیاوانیکیان (کافره کان) کرد که به سیماکانیان دهیانناسن ، پییان گوتن: زۆریتان و لووتبهرزیتان سوودی نه بوو بووتان.

ئایه تی ٤٩

أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ئایا (ئیوهی کافر) سویندتان بو ئهوانه (پیاوانی ته پۆلكه که) دهخوارد که بهزهپی الله بهدهست ناهینن؟ (به پیاوانی ته پۆلكه دهگوتریت) برۆنه بهههشتهوه، نه ترستان لهسه رههیه، وه نه نیگه ران بن.

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت به وشه ی (أَعْرَافٍ) ده ئیت:

ئهم سووره ته ناوی لیئراوه "الاعراف" به هۆی بهرزی شوینه که وه. ابن عباس گوتوو یه تی: "الاعراف" دیواریکه له نیوان بهههشت و دۆزه خ که پۆپه یه کی ههیه وهک پۆپنه ی که له شیر، وه ابو هریره گوتوو یه تی "الاعراف" چیا یه که له نیوان بهههشت و دۆزه خ، وه خه لکانیک له سه ر لوتکه ی چیا که ن که به شیوه یه که له پۆپنه ی که له شیر ده چیت. وه زمانانان گوتوو یانه "الاعراف" لای عه ره ب به مانای هه موو شوینیکی زهوی دیت که بهرزه. تاکه که ی "عُرف" ه و کۆیه که ی "اعراف" ه.

السیوطی له الدر المنثور ده ئیت، چهند بوچوونیک هه یه سه بارهت به وشه ی "الاعراف":

یه که م: پیی ده گوتریت "الاعراف" چونکه خه لکه که ی خه لکی بهههشت و خه لکی دۆزه خ ده ناسنه وه.

دووهم: "الاعراف" دیواریکه له نیوان بهههشت و دۆزه خ.

سیھم: "الاعراف" شوینیکه که بال ده کیشیت به سهر دۆزه خ و به ههشت.

چوارهم: "الاعراف" بهر بهستیکه له نیوان به ههشت و دۆزه خ.

پینجهم: "الاعراف" ته پۆلکه یه له شیوهی پۆنه ی که له شیر.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون ده لییت:

قَالَ أُمِّيَّةٌ بِنُ أَبِي الصَّلْتِ

وَأَخْرُونِ عَلَى الْأَعْرَافِ قَدْ ظَمِعُوا بِجَنَّةٍ حَفَّهَا الرُّمَانُ وَالْخَضِرُ

وَهَذَا وَإِنْ كَانَ شِعْرًا جاهِلِيًّا وَحَالُ الْأَعْرَافِ مَنْقُولٌ عَنْ خَبْرٍ يُرَوَّى فَيَحْتَمِلُ
أَمْرَيْنِ: أَحَدُهُمَا: أَنْ يَكُونَ أُمِّيَّةٌ قَدْ وَصَلَ إِلَى عِلْمِهِ مِنَ الصُّحُفِ الشَّرْعِيَّةِ.
وَالثَّانِي: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ قَدْ أَنْطَقَ بِهِ أُمِّيَّةً إِلَهَامًا لِتَصْدِيقِ مَا جَاءَ بِهِ الْقُرْآنُ.

ده لییت، ئومه یه کوری الصلت له شیعریکدا گوتوو یه تی:

وه هه ندیکی دیکه له سهر "الاعراف" ن و ئاره زوو ده که ن به به ههشتیک که ده وره دراوه به دره خته کانی هه نار و به سه وزه ن.

وه ئه مه له گه ل ئه وهش شیعریکی جاهیلیه، وه چۆنیه تی گوێزانه وهی هه وایی "الاعراف" دوو ئه گه ر له خۆیه وه ده گریت:

یه که میان: ئومه یه به م زانسته گه یشتوو له په رتوو که شه رعیه کان.

دووهمیان: الله ئیلهامی به ئومه یه داوه که قسه له سهر شتیک بکات که دواتر له قورئان دایبه زینیت.

واته: به کوردی و به کورتی محمد و نووسه رانی قورئان له شیعری شاعیریکی جاهیلیان وه رگرتوو. وه محمد ده یه ها وه بگه سه ده ها دهقی قورئانی له شیعره کانی ئومه یه کوری الصلت وه رگرتوو.

له صحيح مسلم و مسند احمد، ريوايه تيك هاتووه كه الشريد دهليت:
 قَالَ رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ " هَلْ مَعَكَ مِنْ شَعْرِ
 أُمِّيَّةِ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْئًا " . قُلْتُ نَعَمْ قَالَ " هِيهِ " . فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا فَقَالَ "
 هِيهِ " . ثُمَّ أَنْشَدْتُهُ بَيْتًا فَقَالَ " هِيهِ " . حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ .

رؤيكيان له گه ل پيغهمبهر بووم به سواری ولاغ، پيغهمبهر گوتی: هيچ
 شيعريكي نوميه كوري الصلت لايه؟ گوتم به لي، گوتی بلي، دهليت نه وه
 بوو به يتيكم بوي گوت، پيغهمبهر گوتی زياتر، ئينجا به يتيكي ترم بو
 خوینده وه، گوتی زياتر، تاوه كوسه د به يتم بوي خوینده وه.

وه ابن حجر له الاصابة دهليت: وه هاتووه كاتيك الشريد شيعری نوميه ی
 بو پيغهمبهر خوینده وه، پيغهمبهر گوتوويه تی:

آمَنْ شِعْرُهُ وَكَفَرَ قَلْبُهُ

شيعره كانی ئيمانان هيناوه به لام دلي كافر بووه.

وه له صحيح البخاری فهرمووده يه ك هاتووه محمد گوتوويه تی:

وَكَادَ أُمِّيَّةُ بْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسْلِمَ

نوميه كوري ابي الصلت خهريك بووه موسلمان بيت.

به لام نه و كه سه ی كه محمد سه رسامی شيعره كانی بووه و شيعری لي
 بردووه و كردوويه تی به ئايه تی قورئان، هوکاری دابه زینی ئايه تی ۱۷۰ نه م
 سووره ته پيمان دهليت، كه كه سيكي شهيتانی بووه:

وه ئايه تی ۱۷۰ سووره تی الاعراف دهليت (وَإِتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
 فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ - وه نه ی محمد هه والی نه و

که سه یان پي بلي که نایه ته کانی خو مان پي گه یاند به لام خو ی لی به دوور گرت، وه شهیتان به دوا ی که وت ئینجا له سه رلیشیواوان بوو).

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له القران العظیم و الواحدی له اسباب النزول ده ئین:

ابن مسعود و عبدالله بن عمرو و ابن عباس گوتوو یانه ئەم نایه ته سه بارهت به ئومه یه کوری ابي الصلت دابه زیوو.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت، جابر بن عبدالله گوتوو یه تی:

پرسیار له پیغه مبهری الله کرا سه بارهت به و که سانه ی که چاکه و خراپه یان به رامبه ره؟ پیغه مبه ر گوتی " أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ ، لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ " ئەوانه یاوهرانی ته پۆلکه ن، وه نه چوونه ته ناو به هه شته وه، به لام ئاره زوو ده که ن بچن.

واته که سانیک که موسلمانن و چاکه و خراپه یان به رامبه ره، الله له رۆژی قیامهت له سه ر ته پۆلکه یان داده ئیت که ده که ویتته نیوان به هه شت و دۆزه خ. وه ئەو خه لکانه ده توانن پیاوانی به هه شت ببینن که له چ خوشیه کدا ده ژین: حوریه و غلمان و ولدان و شراب و میوه و هتد وه ههروه ها خه لکانی دۆزه خیش ده بینن که له ناو ئاگر چ ئەشکه نجه یه ک ده بینن.

وه نایه ته که ده ئیت (يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ – هه ردووکیان به سیماکانیان ده ناسنه وه)، واته پیاوانی ته پۆلکه، ئیماندارانی به هه شت و کافره کانی دۆزه خ به سیماکانیان ده ناسنه وه. وهك نایه تی ۱۶۰ سووره تی ال عمران ده ئیت:

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ

له رۆژی قیامت هه‌ندیك سیما سپی ده‌بن (به‌هه‌شتیان)، وه هه‌ندیك
سیما ره‌ش ده‌بن (كافره‌كان).

ئایه‌تی ۵۰-۵۱

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ
اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَيَّ الْكَافِرِينَ، الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَزَّوْهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

اللهی عه‌رب و ئیسلام له گالته‌جاریه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لێت:

وه پیاوانی دۆزه‌خ بانگی پیاوانی به‌هه‌شت ده‌که‌ن و ده‌لێن: توخوا هه‌ندیك
ئاو یان هه‌ندیك له‌و رزقه‌ی الله پێی داون بمانده‌نی، له‌ وه‌لامدا پیاوانی
به‌هه‌شت ده‌لێن: الله له‌ کافره‌كان حرامی کردووه، ئه‌وانه‌ی ئاینه‌که‌یان به
گالته‌ و گه‌پ وه‌رگرتبوو وه‌ ژیا‌نی دنیا بیئاگای کردبوون. (الله ده‌لێت)،
ئیمه‌ش ئیمرو فهرامۆشیان ده‌که‌ین، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وان ئه‌م رۆژه‌یان
فهرامۆش کردبوو و به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ بر‌وایان نه‌ده‌هات.

چه‌ند تیبینییه‌ک سه‌باره‌ت به‌م دوو ئایه‌ته:

یه‌که‌م: ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ پێمان ده‌لێن که‌ له‌ نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
دیوارێک هه‌یه، وه‌ دیواره‌که‌ ده‌لاقه‌ی کونی تیدایه، وه‌ له‌ رێگای
ده‌لاقه‌که‌وه، پیاوانی به‌هه‌شت و پیاوانی دۆزه‌خ گه‌توگۆ ده‌که‌ن.

پیاوانی دۆزه‌خ ده‌لێن ترم ترم ترم برلم برلم حول حول، پیاوانی به‌هه‌شت
ده‌لێن برلم برلم ترم ترم حول حول: ئه‌ری تۆزیک ئاومان بده‌نی
بیخۆینه‌وه، وه‌ تۆزیک له‌ میوه‌ و گوشتی بالنده‌ی به‌هه‌شت بیخۆین، خو
ئه‌گه‌ر کرا به‌ ده‌لاقه‌که‌ حۆریه‌کمان بو‌ بنی‌رن بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌مامان بو‌ بکات و

گۆرانیمان بۆ بلیت، گویمان له دهنگیانه که گۆرانی دهلپن دهنگیان گه لهك خوشه.

له وهلامدا پیاوانی بهههشت دهلپن برۆن نانه جیبی نارهسهن، نییه، چونکه الله له کافره کانی حه رام کردوو.

ئه ی مروّف بروات بهم گالته جاریه بیّت!

دووهم: ئایه تی دووهم وهسفی ئه و کافره دۆزه خیانه دهکات و دهلیت:

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

ئه و کافرانه ی که دینه که یان (ئیسلام) به گالته و گه پ وهرگرتبوو.

ئایا ئیسلام ئایینی کافره کانه؟ چونکه دهقه که دهلیت کافره کان دینه که یان به گالته و گه پ وهرگرتبوو؟

ئه وه هه له یه کی کوشنده ی قورئانه. دهقه که ده بیّت بهم شیوه یه بیّت

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُ لَهْوًا وَلَعِبًا وَهِيَ الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا لَعِبًا تَلْعَبُونَ فِيهَا وَلَعِبًا

واته ئه و کافرانه ی که دینه که ی (الله) یان به گالته و گه پ وهرگرتبوو، وه یان ئایینه که ی ئیوه یان (موسلمانان) به گالته و گه پ وهرگرتبوو.

وه مه تی ئایه ته که پیمان دهلیت که مه به ست له ئاین له م دهقه دا، ئایینی ئیسلامه، چونکه دواتر دهلیت (وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ- وه به ئایه ته کانمان بروایان نه دههات).

وه ههروه ها ئایه تی ۵۱ ته واوکه ری کۆتای ئایه تی ۵۰ یه که پیاوانی بهههشت به کافره کانی دۆزه خ دهلپن:

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَيَّ الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

گوتیان: له راستیدا الله له کافره کانی حه رام کردوو، ئه وانهی که
ئاینه که یان به گالته و گهپ وه رگرتبوو.

وه ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت:

ئینجا الله وه سفی کافره کان ده کات که چون ئاینه که یان به گالته و گهپ
وه رگرتبوو.

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام ده لیت:

فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا

ئیمهش ئیمرو ئه و کافرانه فه رامۆش ده که یان ههروهک چون ئه وان دیداری
ئه م پۆزه یان فه رامۆش کردبوو.

له صحیح مسلم فه رمووده یهک هاتوو محمد صلعم گوتوو یه تی، له پۆزی
قیامهت کاتیک کافر له دیداری خودا وهندی عه رهب و ئیسلام ده بیت، پئی
ده لیت:

فَيَقُولُ أَيُّ قُلُومٍ أَلْمَتْكُمْ وَأَسْوَدَكُمْ وَأَزَوَّجَكَ وَأَسَخَّرَ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ
وَأَذْرَكَ تَرَاسُ وَتَرْبَعُ فَيَقُولُ بَلَى قَالَ فَيَقُولُ أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقٍ فَيَقُولُ لَا
فَيَقُولُ فَإِنِّي أَنْسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي

ئه ی فولان ئایا ریزم لیت نه گرت و نه مکردیت به کو یخوا و ژنم بۆت
نه هیئا و ئه سپ و وشترم بۆت دهسته مۆ نه کرد و وام نه کرد که ببیت به
گه وره پیاوی خیله کهت؟ کافره که ده لیت: به ئی، الله ده لیت ئایا پیت و ابوو
که له دیدارم ده بیت؟ کافره که ده لیت: نه خیر، الله ده لیت: منیش
فه رامۆشت ده که م ههروهک چون تو منت فه رامۆش کرد.

ئايه تي ۵۲-۵۳

اللهى عه رهب و ئيسلام به رده وام ده بيت و ده لئيت:

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا
نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وه په رتوو كيكمان بويان هي ناوه كه روونمان كردو ته وه و خو مان پي ده زانين
كه رينمايي و به زه ييه بو خه لكانيك كه ئيمان ده هين.

ئايا ته نها چاورپي شروفه كه ي ده كه ن كه روژيك شروفه كه ي ديت، وه
ئه وانه ي كه پيشووتر فه راموشيان كرد بوو ده لپن نيردراوي خودا كه مان به
هه ق هات، ئايا كه سيك هه يه له تكا كه ران كه تكامان بو بكات، وه يان
بمانگيرنه وه بو ئه وه ي كار يك بكه ين جيا بيت له وه ي ده مان كرد، ئه وانه
خويان دوړاند و به هو ي دروكانيان خويان گومرا كرد

ابن الجوزي له زاد المسير سه باره ت به ئايه تي ۵۲ ده لئيت:

واته: قورئانمان بويان هي ناوه كه تيايدا هه ق و باتلمان روونكردو ته وه، وه
تيايدا چه لال و چه رامان جيا كردو ته وه.

وه سه باره ت به (عَلَىٰ عِلْمٍ- له سه ر بنه ماي زانين) ده لئيت، دوو قه ول
هه يه:

يه كه م: به زانيني ئيمه روونكراوه ته وه.

دووه م: به ئاگاداري و زانيني ئيمه دابه زيووه.

ئىمام الماوردى له النكت و العيون سه بارهت به (فَصَلَّنَاهُ عَلَيَّ عِلْمٍ-
جيامان كردۆته وه له سه ر بنه ماى زانين) ده ئىت، دوو قهول هه يه:

يه كه م: حه لال و حه راممان تيايدا روونكر دۆته وه.

دووهم: تيايدا هيدايهت و گو م راييمان جيا كردۆته وه له سه ر بنه ماى پاداشت
و سزا.

ابن كثير سه بارهت به (فَصَلَّنَاهُ عَلَيَّ عِلْمٍ) ده ئىت، واته به ئاگادارى ئيمه
تيايدا جيا كراوه ته وه، وه ده ئىت، ههروهك الله له ئايه تي ۱۶۶ سووره تي
النساء گو توويه تي: اللهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ واته الله شايه تي
دهدات به وهى بو ت دابه زيووه، وه به ئاگادارى خو ي دايه زان دووه.

وه وهك ئايه تي ۱ سووره تي هو د ده ئىت:

كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

په رتوو كي ك ئايه ته كاني مو حكه م كراون، ئينجا له لايه ن ژيرمه ندى شاره زاوه
(واته الله) ئاياته كاني روونكراونه ته وه.

الطبرى له جامع البيان ده ئىت:

واته به ئاگه دارى ئيمه ئايه ته كاني روون كراونه ته وه.

سه بارهت به ئايه تي ۵۳ الطبرى له جامع البيان ده ئىت:

(هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ)، واته ئايا ئه و مو شريكانه كه نكو ئى له نيشانه كاني
الله ده كه ن و ديدارى له رو ژى قيامهت رهت ده كه نه وه، چاوه رى ده كه ن
تا وه كو ئازار و ئه شكه نجه ي الله ده بينين و له دۆزه خدا ده سوو تي ئيرين.

(يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ)، الطبرى ده ئىت، واته ئه و
رو ژه ي كه سزا كه ي دي ت ئه وانه ي پيشوو كه رو ژى قيامه تيان فه رامو ش

کردبوو و بروایان پیی نه بوو ده لاین (قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ) نیردراوه کانی خودا که مان له دونیا به هه ق هاتن (به لام ئیمه برومان پیمان نه هینا)، ئینجا ده لاین (فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ)، واته ئایا که سیک له تکاران هه یه تکمان بو بکات لای الله که لیمان خوش بیت، وه یان بمانگیریتته وه بو ژیانی دوونیا، وه کاروکرده وه یه که بکه یین که جیا بیت له وهی کردوومانه؟ الله ده لیت (قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ)، نه وانه خویمان دوراند، وه به هوی دروکانیان خویمان تووشی گومرایی کرد.

ئایه تی ٥٤

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

ئه وه خودا که تانه الله، که ئاسمانه کان و زهوی له شهش رۆژدا درووست کردوه، ئینجا له سه ر تاج و تهخت دانیشته، رۆژ به شه و داده پۆشیت، به ریکوپیکی به دوایدا دیت، وه خۆر و مانگ و ئهستیڤه کان رامهاتوون به فه رمانه که ی، ئایا ئه ی درووستکردن و بریاردان بو ئه و نییه؟ الله پیرۆزه خودای جیهانه کان.

سه بارهت (سِتَّةِ أَيَّامٍ- شهش رۆژ) موفه سیره کان ده لاین:

السعدی له تفسیر کلام المنان ده لیت، یه که م رۆژ یه که شه ممه بوو و شه شه م رۆژ هه یینی بوو.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت، الله پیمان راده گه یه نیت، که ئه و جیهانه ی به ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی نیوانیان به شهش رۆژ درووست

کردوو، ههروهك چۆن له چهندهها ئايهتي قورئان هه مان شتي پيمان
راگه ياندوو، وه شهش رۆژه كه بریتين له يه كشه ممه و دووشه ممه و
سێشه ممه و چوارشه ممه و پینجشه ممه و ههینی، وه له م شهش رۆژهدا
هه موو مه خلوقات درووست کران به ئاده میشه وه.

الطبری له جامع البيان ده ئیت: ئاسمانه كان و زهوی له شهش رۆژ
درووست کردوو: رۆژه كان يه كشه ممه و دووشه ممه و سێشه ممه و
چوارشه ممه و پینجشه ممه و ههینی.

القرطبی له الجامع لاحكام القران و البغوی له معالم التنزیل هه ستیان به
فه ئته ی ئه م ده قه ی قورئان و ده قه كانی هاوچه شن کردوو، له بهر ئه وه
ده ئین:

به ر له درووستکردنی گهردوون نه خۆر هه بووه وه نه ئاسمان، كه واته الله
مه به ستي رۆژی خۆیه تی، وه رۆژیک لای الله به قه د هه زار سالی ئیمه یه.
وهك ئايه تی ٤٧ سووره تی الحج گوتوو یه تی:

وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وه رۆژیک لای خودا كه ت وهك هه زار ساله كه ئیوه ده یژمیرن.
واته الله ی ئیسلام له كاتدا ده ژیت.

وه هه ر شتیک له كات و شویندا بوونی هه بیته ئه وا درووست كراوه و
ناكریت درووستكه ر بیت.

الرازی له مفاتیح الغیب ٣١ لاپه ره ی سه باره ت به شو قه ی ئه م ئايه ته
نوسیوو، وه زۆر هه وێ داوه پینه ی بكات به لام بو ی نه كراوه، وه له
كو تايیدا گوتوو یه تی:

به لَام له سهر مه زهه بی ئیمه " الاشاعرة " مه سه له که له گشتدا ئاسانه و
 روونه، چونکه الله شتیک ده کات که خوئی دهیه ویت و حوکمیک ده کات که
 خوئی ویستی له سهره، وه هیچ ریگریه ک نایه ته ری له ههر بابه تیک له
 بابه ته کان.

واته الله به شهش رۆژ جیهانی درووستکردوو.

الجلالین ده لئین، شهش رۆژ له رۆژه کانی دونیا، به لَام به هوی ئه وهی خۆر
 نه بووه ئه وا به قهه د رۆژه کانی دونیا.

الشوکانی له فتح القدير ده لئیت، رۆژی یه کهم یه که شه ممه بوو و رۆژی
 شه شه م هه ینی بوو.

محمد له فه رمووده یه کی صحیح که له مسلم و مسند احمد و صحیح ابن
 خزیمه هاتوو ده لئیت:

خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ وَخَلَقَ
 الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَخَلَقَ النُّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ
 وَبَثَّ فِيهَا الدَّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ
 الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ
 إِلَى اللَّيْلِ

واته الله له رۆژی شه ممه خوئی (زهوی) درووستکرد، وه رۆژی یه که شه ممه
 چپای تیادا درووستکرد، وه له رۆژی دوو شه ممه دره ختی تیادا درووستکرد،
 وه له رۆژی سی شه ممه زیانبه خشه کانی تیادا درووستکرد، و له رۆژی
 چوار شه ممه رووناکی درووستکرد، وه رۆژی پینج شه ممه زینده وارانی تیادا
 بلاوکرده وه، وه ئاده می له رۆژی هه ینی له دوا ی عه سر، له نیوان عه سر و
 شه وه دوا کاتزمیره کانی هه ینی درووستکرد.

به گویرهی ئەم فەرموودهیه هه‌موو مه‌خلووقات به ۷ رۆژ درووستبوون، به‌لام له ئیسلامدا ئاساییه که فەرمووده پێچه‌وانه‌ی ئایه‌تی قورئان بێت .

وه ئه‌وه‌ی سه‌یره له‌م فەرمووده‌یه دره‌خت دوو رۆژ پێش رووناکی درووستکراوه، وه دره‌خت ناژی ته‌گه‌ر رووناکی بوونی نه‌بێت.

بۆ محمد دره‌ختی کردۆته رۆژی سه‌یه‌م له‌ دوای خۆل و چیا، وه خستویه‌تیه پێش زینده‌وه‌ر و گیاندار درووستکردن؟

زانبوویه‌تی که ئازهل بۆ خواردن پێویستیان به‌ گژ و گیا هه‌یه .

به‌لام الله ئاده‌می به‌ په‌له‌ په‌ل درووستکردووه، وه‌ک ئایه‌تی ۳۷ سووره‌تی الانبیاء ده‌لێت:

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ

مروّف به‌ په‌له‌ په‌ل درووست کراوه.

له‌ سووره‌تی فصلت به‌ درێژی باسی درووستبوونی گه‌ردوون ده‌که‌م له‌ روانگه‌ی قورئانه‌وه.

ئینجا دوای ئه‌وه‌ی الله ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌ شه‌ش رۆژدا درووستده‌کات، ده‌ست به‌ سه‌ر تاج و ته‌ختدا (عرش) ده‌گریت و له‌سه‌ری داده‌نیشیت وه‌ک ئایه‌ته‌که‌ ده‌لێت، (ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ) ئینجا له‌سه‌ر عه‌رش دانیشت.

پێش درووستکردنی گه‌ردوون عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو وه‌ک ئایه‌تی ۷ سووره‌تی هود ده‌لێت:

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ

وه ههر ئه و بوو ئاسمانه كان و زهوى له شهش رۆژ درووستکرد، وه پيشووتر عهرشه كهى له سه ر ئاو بوو.

(استوى) به مانای بهرزبوونه وه و نيشتنه وه و دانيشتن ديت.

واته كاتيك له سه ر كورسى داده نيشيت ده بيت هه لسيته وه و سمتت بگاته ئاستى كورسيه كه بو ئه وهى له سه رى دابنييت.

له ئايه تي 5 سووره تي النجم، به مانای بهرزبوونه وه ديت، كه ده ئيت:

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

خاوه ن هيزه بهرزبووه (مه به ستى جبرائيله).

وه له ئايه تي 28 سووره تي المؤمنون به مانای "نيشتن" ديت:

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ

ئهى نوح ههر كاتيك خۆت و ئه وانهى له گه لئدان **چوونه سه ر** كه شتیه كه.

وه له ئايه تي 44 سووره تي هود به مانای "نيشتنه وه" ديت.

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ

(كه شتیه كه) له سه ر چياى جوودى **نيشته وه**.

واته به گوپرهى قورئان، "استوى" به مانای بهرزبوونه وه و نيشتنه وه و نيشتن ديت.

به لى الرحمن (الله) بهرزبوته وه و له سه ر تاج و ته خته كهى دانيشتووه، وهك ئايه تي 5 سووره تي طه ده ئيت:

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

وه له راستيدا الله قاجه كاني له سهر كورسى داده نيټ، عرش بو سمت و كورسى بو قاج.

ثايه تي ۲۵۵ سووره تي البقرة ئاماژه به كورسيه كه ي الله ده كات و ده نيټ:

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

كورسيه كه ي جيگاي ئاسمانه كان و زهوي ده بيټه وه.

له شروفه ي ئه م ئايه ته الطبري ده نيټ، الضحاک گوتويه تي:

كُرْسِيُّهُ الَّذِي يُوَضَّعُ تَحْتَ الْعَرْشِ، الَّذِي يَجْعَلُ الْمُلُوكَ عَلَيْهِ أَقْدَامَهُمْ

كورسيه كه ي ئه وه يه كه له ژير عرش دايده نيټ، ئه ها ئه وه ي پادشاکان قاجيان ده خه نه سه ري.

الطبري ئاماژه به فه رموده يه كي صحيح ي محمد ده كات كه گوتويه تي:

مَا الْكُرْسِيُّ فِي الْعَرْشِ إِلَّا كَحَلْقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ أُلْقِيَتْ بَيْنَ ظَهْرِي فَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ

كورسى له چاو عرش شتيك نيه ته نها وهك ئه وه ئه نگوستيله ئاسنینه كه فرپي ده ده يه ته ده شتاييهك له زهويدا.

واته عرش و كورسى وهك فيل و ميروو وان له رووي قه باره وه.

وه محمد له فه رموده يه كي ترى صحيحدا گوتويه تي، كاتيك الله له سه ر عرش داده نيشيټ، ئه وا عرش وهك ولاغيك كه بو يه كه م جار سواري سه ر پشتي ده بيت، به هو ي قورساي سواره كه وه، نوزه نووزي ديټ.

وَإِنَّ لَهُ أَطِيطًا كَأَطِيطِ الرَّحْلِ الْجَدِيدِ، إِذَا رُكِبَ مِنْ ثِقَلِهِ

واته كاتيك خواى گهوره له سهر عرش داده نيشيت عه رشه كه دهنگى ليوه
ديت چونكه الله گهوره و قورسه.

ئهى كورسى؟

له مجمع الزوائد و منبع الفوائد للهيثمى و المستدرک على الصحيحين
للحاكم، فهرموودهيه كى صحيح هاتووه، كه محمد صلعم گوتوويه تى:

وَإِنَّ لَهُ أَطِيطًا كَأَطِيطِ الرَّحْلِ الْجَدِيدِ مِنْ ثِقَلِهِ

كورسيه كه به هوى قورساى قاچه كانى الله قرچه قرچى ديت كاتيك الله
قاچه كانى ده خاته سهرى.

ئينجا الله ده لئيت: رۆژ به شه و داده پۆشم و خۆر و مانگ و ئه ستيره كانم
دهسته مو كردووه. وه درووست كردن و برياردان بو منه.

له سووره ته كانى پيشوو ئاماژه به وه كرد كه له روانگه ي قورئانه وه شه و
وهك په ردهيه كى رهش وايه، رۆژ و خۆر داده پۆشيت، وه له ئايه تى
سووره ته كانى دواتر زياتر قسه ي له سهر ده كه م.

ابن الجوزى له زاد المسير ده لئيت:

وه ئاماژه كردن به عرش لاي عه رهب له سه رده مي جاهيلى و ئيسلام زۆر
به ناوبانگ بووه، ئومه يه كورپى ابي الصلت له شيعر يكدان ئاماژه ي به عه رشى
الله كردووه و گوتوويه تى:

مَجِّدُوا اللَّهَ فَهُوَ لِلْمَجْدِ أَهْلٌ

رَبُّنَا فِي السَّمَاءِ أَمْسَى كَبِيرًا

ذَلِكَ الْمُنْشَىءُ الْحِجَارَةُ

وَالْمَوْتِ وَأَحْيَاهُمْ وَكَانَ قَدِيرًا

الأعلى الذي سبق الناس

وَسَوَى فَوْقَ السَّمَاءِ سَرِيرًا

الله شڪومهند بڪهن هر خوى شايسته به شڪومهندي

خوداڪه مان له ئاسمانه خاوهن شڪويه كي مهزنه

هر نه و درووستكهري بهرده كانه

وه له زيندووكرنه وهى مردووه كان به توانايه

له بهرزيدايه له سه ره وهى خه لكه

وه له سه ره وهى ئاسمان تاج و تهختى داناوه

له دوا ديڙدا ده لئيت وه له سه ر ئاسمان عهرشى داناوه.

"سرير" له زمانى عهره بى به ماناى جيگاي دانيشتنيش ديٽ.

ثايه تي ۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

له بهر خوداڪه تان به سه رشوري وه به نهيني، له راستيدا نه و

ده ستر ٿرڪه راني خوش ناويٽ.

ثايه تي ۲۰۵ سووره تي الاعراف هه مان مانا ده به خشيت كه ده لئيت:

وَأذْكَرَ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ

ئهى محمد، يادى خوداڪه ت بڪه له ناخى خوتدا به ملڪه چى و نهينيه وه،

وه بى نه وهى دهنگت ببيسريٽ يان بهرزيكه يته وه.

ئايه تي ۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

وه خراپه كاري له خاكه كه دا مه كه ن دواي چاك كردي، وه به ترس و ويسته وه بانگي (الله) بكن، له راستيدا ره حمه تي الله نزيكه له پياوچا كه كان.

ابن الجوزي له زاد المسير، سه باره ت به (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا- وه خراپه كاري له خاكه كه دا مه كه ن له دواي چاك كردي)، ده لئيت، ۶ قه ول هه يه:

يه كه م: به كوفر خراپي مه كه ن دواي ئه وه ي به ئيمان چاك بووه.

دووه م: به سته م خراپي مه كه ن دواي ئه وه ي به دادپه روه رپي چاك بووه.

سيه هم: به سه ركيشي خراپي مه كه ن دواي ئه وه ي به ملكه چبوون بو الله چاك بووه.

چواره م: سه پيچي الله مه كه ن، ئه گينا باران ده گريته وه و كشتوكال و كي لگه كانتان به سه ركيشيتان تيا ده چي ت، دواي ئه وه ي به باران و پيت و به ره كه تي چاكي كرد.

پينجه م: خراپي مه كه ن به كوشتني ئيماندار، دواي ئه وه ي به هيشتنه وه ي ئيمانداران چاكي كرد.

شه شه م: خراپي مه كه ن له ري گاي نكو لي كردن له په يامبه ران، دواي ئه وه ي به وه حي چاكي كرد.

وه سه بارهت به (وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا- بانگی بکه له ترسان و بو داواکردن) ده لیت، واته له ترسی سزا و بو داواکردنی پاداشت.

ئایه تی ۵۷-۵۸

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

وه هه ر ئه و (الله) باى مژده به خش له نيوان دوو دهسته كاني به زه يي
ده نيړيت تاوه كو هه وري قورس هه لده گريت، راپيچمان كرد بو زيديكي
مردوو كه ئاومان پي دابه زاند، ئه وسا له هه موو به روو بووميكان
وه ده ره يينا، وه به هه مان شيوه مردوو له گوړه كانيان وه ده رد ينين، به هيواي
ئه وه ي بيريكه نه وه.

وه زيدي ناياب روو كه كاني به مؤله تي خودا كه ي درده كات، وه ئه وه ي پيس
بووه ده رنا چيت ته نها كه ميكي بي سوود نه بيت، وه به م شيويه
ئايه ته كانمان ده خه ينه روو بو خه لكانيك كه سوپاس ده كه ن.

الطبري له جامع البيان ده لیت، مانای ئه م ئايه ته به م شيويه: الله شنه
بايه كي نه رم و نيان ده نيړيت بو توپه له كردني هه وره كان، ئينجا به بايه كه
راپيچيان ده كات بو بوژاندنه وه ي خاكيكي مردوو، ئينجا باران ده بارينيت كه
له ريگايه وه هه موو به روو بووميك له خاكه كه درده كات.

وہ سہ بارہت بہ (كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى)۔ وہ بہ ہمان شیوہ مردوو لہ
گورہ کان دہردینین) الطبری لہ جامع البیان و البغوی لہ معالم التنزیل
دہلین: ابو ہریرہ گوتووہ تی:

کاتیک خہ لک لہ گہ ل فووتیکردنی یہ کہم بہ کہرہناکہ دہمرن، اللہ ئاویک لہ
ژیر عہرش بو ماوہی چل رۆژ دہبارینیت کہ پی دہگوتریت "ماء الحیوان"
واتہ "تؤواو" مرؤفہ کان زیندوودہبنہوہ ہہرہوک چۆن سہوزای بہ ئا
دہرویتہوہ.

وہ لہ صحیح البخاری و مسلم فہرموودہیہ کی محمد ہاتووہ کہ
گوتووہ تی:

اللہ ئاویک لہ ئاسمان دادہبہزینیت، ئیوہ زیندوودہبنہوہ ہہرہوک چۆن
سہوزہ دہرویتہوہ، وہ لہ مرؤفدا ہیچ نہماوہ تہنہا یہک ئیسک نہبیت کہ
ئہویش ئیسکی کلینجہیہ، وہ لہ رۆژی قیامت لہم ئیسکہ مرؤفہ کان
درووست دہبنہوہ.

ابن کثیر لہ تفسیر القران العظیم سہ بارہت بہ (فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ ۗ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى)۔ ہہموو بہرووبوومیکنان بہ بارانہ کہ
دہرہینا، وہ بہ ہمان شیوہ مردووہ کان) واتہ: ہہرہوک چۆن ئەم
زہویہمان، دوا ی ئەوہی مردوو بوو، بوژاندہوہ، بہہمان شیوہ لہ رۆژی
قیامت، لہ گہ ل ئەوہش لاشہی مردووہ کان بوون بہ خاکوخۆل ئەوا
زیندوویمان دہکہینہوہ. اللہ ئاویک لہ ئاسمان بو ماوہی چل رۆژ
دادہبہزینیت کہ بہہویہوہ لاشہ کان لہ گورہ کانیاں زیندوودہبنہوہ،
ہہرہوک چۆن دانہوئلہ لہ زہویدا دہرویتہوہ.

وہ ابن الجوزی لہ زاد المسیر دہلین ابن عباس گوتووہ تی:

اللّٰهُ بارانېك دهبارئيت وهك تۆواوى پياوانه "كمني الرجال" له رېځگايه وه مروّقه كان له گوره كانيان دهبوژينه وه ههروهك چوّن له سكي دايكيان روان.

الطبرى دهئيت السدي گوتوويه تي:

اللّٰهُ با دهنيريت كه ههوره كان له ههردوو جهمسهر- ئه و شوينه ي كه ئاسمان و زهوى بهيهك دهگه- دههينيت، ئينجا له ژير ئاسمان ههوره كان په رشوبلاو و پان ده كه نه وه، ئينجا ده رگكاني ئاسمان ده كرينه وه، ئاو ده رڙيته سهر ههوره كان، ئينجا دواى ئه وه ههوره كان ئاوه كه ده بهن بو شوينيك كه اللّٰهُ دهيه ويّت باراني لى بباريت، وه باران دهبارين.

واته ههروهك چوّن ئيسفهنج ئاو ده مڙيت و كاتيك ده يگوشيت ئاوى لى ده چوريت، ئه وا ههوره كان هه مان روليان هه يه.

ئينجا اللّٰهُ عه رب و ئيسلام له ئايه تي ۵۸ ده ئيت:

ئينجا بهم بارانه، زىدى ناياب به مؤله تي خودا كه ي، رووه كه كاني له خاكه كه ي ده رده هينيت، وه ئه و زىده ي پيس بووه، هيجى لى نارويت ته نها شتيكى كه م و بى كه لك نه بيت.

ئينجا ده ئيت: بهم شيوه يه ئايه ته كانمان ده خهينه روو بو كه سانيك كه بيرده كه نه وه.

ئايه تي ۵۹-۶۴

اللّٰهُ عه رب و ئيسلام چيروكى نوح و قهومه كه ي و لافاوه گه و ره كه ده هينيت وه بو ترساندى كافره كاني دوورگه ي عه رب و ده ئيت:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ
 فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا عَمِينَ

ده لیت:

وه به دنلاییه وه نوحمان بو قهومه که ی نارد و گوتی: ئه ی قهومه که م الله
 بپه رستن، جگه له ئه وه هیچ خودایه کی ترتان نییه، له راستیدا من لیتان
 ده ترسم، له ئه شکه نجه ی روژیکی مه زن.

پیاوماقوو لیک له قهومه که ی گوتی: له راستیدا ئیمه له گومراییه کی رووندا
 ده تبینین.

نوح گوتی، ئه ی قهومه که م من گومرا نیم، له راستیدا من نیردراوی خودای
 جیهانه کانم.

من په یامه کانی خودا که متان پی راده گه یه نم و دلسوزتانم و من له الله وه
 شتیک ده زانم، که ئیوه نایزانن.

وه یان به لاتانه وه سهیره که له خودا که تانه وه وه بیره یینانه وه یه که بو
 پیاویکتان هاتوو بو ئه وه ی ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، رهنگ بیت
 به زه ییتان پی بکریت.

نکوئیان لئی کرد ، ئیمه ش نوح و ئهوانه ی له گه لیدا بوون له کهشتیدا رزگار کرد، وه ئهوانه مان نوqm کرد که نکوئیان له ئایه ته کانی ئیمه کرد، له راستیدا ئهوان خه لکانیکی کویر بوون.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

له ئاده مه وه بو سه رده می نووح، ۱۰ سه ده یه، هه ره موویان ئیسلام بوون (موسلمان بوون).

(عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیمٍ - ئه شکه نه جه ی روژیکی مه زن) واته روژی قیامه ت.

ئایه تی ۶۰ ده لیت:

پیاوماقوولیک له قهومه که ی نوح گوتی: ئه ی نوح ئیمه ده بینین که تو له گومرایی روون دایت.

وه له ئایه تی ۲۷ سووره تی هود هاتوو:

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشْرًا مَثَلًا وَمَا نَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

پیاوماقوولیک له کافره کانی قهومه که ی نوح گوتی: ئیمه ناتبینین ته نها مروقیکی وه ک ئیمه نه بیته، وه نابینین که که سانیک شوینکه وته ت بن ته نها ئهوانه نه بیته که خاوه ن بریاری خراپن، وه نابینین که ئیوه هیچ چاکه یه کتان به سه ر ئیمه وه هه بیته، به لکو پیمان وایه ئیوه درۆزن بن.

وه نوح له ئایه تی ۶۱-۶۳ وه لام ده داته وه و ده لیت:

ئه ی قهومه که م من گومرا نیم به لکو من نیردراوی خودای جیهانه کانم، په یامه کانی خودا که م به ئیوه راده گه یه نم و من دلسۆزتانه م، وه من شتیک له الله وه ده زانه م که ئیوه نازانه م، ئایا سه رتانه سورماوه که له لایه ن

خودا که تانه وه وه بیرهینانه وه یه ک بو پیاویک له خۆتانه وه هاتوووه بو ئه وهی
ئاگادارتان بکاته وه و بترسن، به لکو الله لیتان ده بووریت و به زه بیتان پی
ده کات.

ئایه تی ٦٤ ده لیت:

بروایان پی نه هینا ته وه بوو نوحمان رزگار کرد له گه ل ئه وانه ی له گه ئیدا
بوون (فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ) له که شتیه ک، وه ئه وانه مان نو قم کرد که
نکو لیان له نیشانه کانی ئیمه کرد، چونکه ئه وانه خه لکانیکی کو پر بوون، واته
راستیه کانیان و نیشانه کانی الله یان نه ده بی نی.

له سووره تی هود و نوح به دریزی قسه له سه ر چیرۆکی نوح ده که ی ن.

ئایه تی ٦٥-٧٢

الله ی عه ره ب و ئیسلام، له م چه ند ئایه ته چیرۆکی قه رکردنی هۆزی عاد
ده هینیته وه، بو ترساندنی کافر و موشریکه کانی دوورگه ی عه ره ب. ئه گه ر
له م ئایه تانه وردبینه وه و به راوردیک له گه ل ئایه ته کانی چیرۆکی نوح بکه ی ن،
ده بینین که هه مان ئایه ته ن ته نها وشه ی نوح گۆراوه بو عاد. ئایه ته کان
ده لین:

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وه به دنیا ییه وه بو عاد، برا که یان "هود" مان نارد، که گو تی: ئه ی

قه ومه که م الله بپه رستن، خودایه کتان نییه جگه له ئه و، ئایا نا ترسن؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظْنُكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

پیاوما قوولیک له کافر ی قه ومه که ی گو تی ان: له راستیدا ئیمه تو ده بینین له

ده به نگیدا ی ت، وه ئیمه پیمان وایه تو درۆز نیت.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 هود گوتی ئەهی قەومە کەم من دەبەنگ نیم بە لکو له راستیدا من نێردراوی
 خودای جیهانه کانم.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

په یامه کانی خوداکه م به ئیوه راده گه یه نم وه من بو ئیوه دلسوزیکی
 ده ستپاکم

**أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
 خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ**

ئایا به لاتانه وه سهیره که وه بیرهینا وه یه کیک بو یه کیک له پیاوه کانتان هاتوو
 بو ئەوهی ئاگادارتان بکاته وه؟ ده سا له یادتان بیت که ئیوهی کردوو به
 جینشین له دوای قهومی نوح وه له شیوه بو ئیوهی زیاد کردوو که
 چوارشانه ن، ده ئامازه بکه ن به چاکه کانی الله، به لکو رزگارتان ده بیت.

**قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ**

گوتیان، ئایا بو ئەوه هاتوویت که ته نها الله بپه رستین، وه ده ستبه رداری
 ئەوه بین که باوکانمان ده یان په رستن؟ ده ئەوه مان به سه ردا بی نه که به لئینت
 پیمان داوه ئە گهر له راستیدا تو راستگۆیت.

**قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتْجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا
 أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانتظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ**

هود گوتی، ده ئه وه سزا و تورپه یی خودا که تان دابه زیه سهرتان، ئایا مشتومرم له گه لدا ده که ن سه بارهت به ناوانیک که ئیوه و باوکانتان ناوتان لییان ناوه، وه الله هیچ ده سه لاتیک بویان دانه به زاندووه، چاوه ری بکه ن، له راستیدا منیش له گه ل ئیوه له چاوه روانیم.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

ئه وه بوو وهك به زه ییهك له ئیمه وه خوی و ئه وانهی له گه لیدا بوون رزگارمان کردن، وه ئه وانهمان له ریشه وه ده رهینا که نکۆلیان له نیشانه کانی ئیمه ده کرد، وه ئیماندار نه بوون.

چیرۆکی عاد و هود له شهش سووره تی قورئاندا ئاماژه ی پیکراوه، له الشعراء و هود و الاعراف به درێژی و له القمر و فصلت و الحاقة به کورتی.

له سووره تی القمر ئاماژه مان کرد به چیرۆکی عاد و ثمود، وه به پێویستی نازانم که دووباره ی بکه مه وه. به لام هه ندیک له م ده قانه پێویستیان به روونکردنه وه هه یه، که لیره دا هه و ل ده ده م تیشکیان بخه مه سه ر:

یه که م: له ئایه تی 69 هود ئاماژه به و چاکانه ده کات که الله به هۆزی عادی به خشیوووه.

یه که م: (جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ - ئیوه ی کردوووه به جینشین له دوای له ناو بردنی قهومی نوح).

دووهم: (زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً - وه الله له بالاتان زیادی کردوووه).

ئینجا ده ئیت، (فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ - ده یادی چاکه کانی الله بکه نه وه).

له ئایه تی ۲۴۷ سووره تی البقرة وشه ی "بسطة" هاتوو له په یوه ست به طالوت، ده ئیت:

وَزَادَهُ **بَسْطَةً** فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ

وه الله له زانست و لاشه بوی زیاد کرد.

واته پیاوئیکی قه به و چوارشانه بوو.

ابن کثیر له تفسیری (زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً) ده ئیت، واته الله دريژتری کردن له چاو خه لکانئیکی تر.

الطبري ده ئیت: واته ئه و چاکه و فه زله ی الله تان له یاد بیت که به ئیوه ی به خشيوه له لاشه و هیژ.

الطبري ده ئیت، سه باره ت به له ناوبردنی قهومی عاد ده ئیت:

قیل بن عنز (که گه و ره پیاوی عاد بوو)، نیزای کرد و گوتی: ئه ی خودا که مان ئه گهر هود راستگویی ئه و بارانمان بو ببارینه وه، ئیمه تیاچووین (به هوی بیبارانی). ئه وه بوو الله ۳ جوړ هه وری بو یان دروست کرد: سپی و رهش و سوور، ئینجا بانگده ریک له ناو هه و ره کان بانگی کرد و گوتی: ئه ی قیل بو خوت و قهومه که ت یه کیک له م هه و رانه هه لېژیره. قیل گوتی، ره شه که م هه لېژارد چونکه ئاوی زورتره. ئه وه بوو بانگده ریک بانگی کرد و گوتی

اخترت رَمَادًا، رَمِدًا

لا تُبْقِي مِنْ آلِ عَادِ أَحَدًا

لا وَالِدًا تَتْرِكُ وَلَا وَلَدًا

إِلَّا جَعَلْتَهُ هَمِدًا

واته: سوتینه ریک هه لېژارد که ده کات به خو له میښ، هیچ که سیک ناهیلیت له هۆزی عاد، نه باوک وه نه منداله کانی ده هیلیته وه، ته نها دهیکه م به مردوو.

ئه گهر سهیری دهقه کانی قورئان بکهیت ده بینیت جیاوازیه کی نییه له گه ل ئه م سهجه عه. ئه م شیوازه له دهربرین پی ده گوتریت سهجه ع که شیوازیکی تایبته بووه به جادوو گهره کان.

وه السیوطی له الدر المنثور ده لیت، الترمذی له "نوادر الاصول" ریوایه تیکی اخراج کردوو که ابن عباس گوتوو یه تی:

دریژی ههر پیاویک له قهومی عاد ۸۰ باع بوو، وه دهنکه هه ناریکیان به قه د گورچيله ی مانگایه ک بوو وه هه ناریکیان ۱۰ کهس له سهری داده نیشته.

۱ باع = ۲ مهتر

واته بالای ههر پیاویکی قهومی عاد ۱۶۰ مهتر بووه

وه السیوطی ده لیت، ابن عساگر له تاریخ مدینه دمشق اخراجی ریوایه تیکی کردوو که وهب گوتوو یه تی، ههر پیاویکیان ۶۰ باسک بووه به باسکی خویان، وه له ناو چاوی یان کونه لووتی پیاویکیان گورگ دهیتوانی بیچووی تیادا بیت.

ئه وه ئه قلی موسلمانانه. ده لیت ۶۰ باسک به باسکی خویان!!!!!!

جا ئه گهر نه زانین خویان چهند بوون، ئه وا چۆن بزانیان باسکیان چهند بووه؟

واته ئه گهر گریمان بالا = ن

وه ئه گهر گریمان باسک = ج

کہواتہ "ن" = ۶۰ ج

وہ ج = ن دابہش ۶۰

لہبرئہ وہ ۱۴۰۰ سالہ وہک میزی وشر بو دواوہ گہراونہتہوہ.

ثایہ تی ۷۱ دہلّیت ہود گوتی، (أَتَجَادِلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ)، واتہ مشتومرم لہ گہلدا دہ کہن سہبارہت بہ ناوی ئہوبتانہ، کہ ناویکن تہنہا خوٹان و باوکانتان ناوتان لیان ناوہ ئہ گینا ہیچ دہسہلاتیکیان لہ لایہن اللہوہ بو دانہبہزیوہ.

ابن کثیر دہلّیت، ۳ بتیان دہپہرست بہ ناوی "صمد" و "صمود" و "ہباء" کہ محمد لہ سوورہتی الاخلاص یہ کیک لہ سیفاتہ کانی اللہی کردوہ بہ "صمد" کاتیک دہلّیت، اللہ صمد. (بگہریوہ بو سوورہتی الاخلاص).

ئینجا ہود بہ قہومہ کہی دہلّیت، (فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ) چاوری بکہن منیش لہ گہل ئیوہ لہ چاوہروانی بریاری اللہ دہبم.

لہ ثایہ تی ۷۲ اللہی عہرب و ئیسلام دہلّیت:

وہک رہحمہتیک لہ لایہن ئیمہوہ ہود و ئہوانہی ئیمانیاں پی ہیئابوو رزگار کرد، وہ بیباوہرانمان لہ قہومی عاد لہ ریشہوہ دہرہینا و توومان برینہوہ.

اللہی عہرب و ئیسلام، وہک لہ ثایہ تی ۶-۷ سوورہتی الحاقہ ہاتووہ دہلّیت، بہ رہشہبایہ کی سارد لہ ناومان برد.

عَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ
عاد قرکران بہ رہشہبایہ کی سارد کہ ۷ شہو و ۸ روژ بہسہریاندا ہہلکرا.

وہ لہ صحیح البخاری و مسلم ہاتووہ محمد گوتووہ تی:

نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادٌ بِالذَّبُورِ

من به رهشهبای سهبا سهرکهوتم و عاد به رهشهبای دهبور لهناوچوو.
(رهشهبای سهبا) ئه و رهشهبایهیه که هه ئی کرد کاتیک موشریکه کانی مه ککه
هاتنه سه مه دینه له شه ری خندق.

له بهر چیرۆکی قهومی عاد، محمد زۆر له با ترساوه، له صحیح البخاری و
مسلم فهرموودهیه که هاتوو هائیشه گوتووویه تی:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الرِّيحِ وَالْغَيْمِ، عُرِفَ ذَلِكَ
فِي وَجْهِهِ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرَّ بِهِ، وَذَهَبَ عَنْهُ ذَلِكَ، قَالَتْ
عَائِشَةُ: فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَكُونَ عَذَابًا سُلِّطَ عَلَيَّ أُمَّتِي، وَيَقُولُ،
إِذَا رَأَى الْمَطَرَ: رَحْمَةٌ

ئه گهر رۆژنیک باو و هه ور بووايه، له دهم و چاوی پیغه مبه رانی به دیار
ده کهوت، وه دههات و دهچوو (نه دهسهوت)، وه که باران دهباری ئهوا
تهنگه ژه که ی نه دهما و ئاسای ده بووه، هائیشه ده ئیت: لیم پرسی، ئه وه بوو
گوتی: ئه ی هائیشه ترسام که سزا و ئه شکه نجه یه که بیت دابه زیته سه ر
میلله ته که م، وه ههروه ها کاتیک بارانی ده بینی ده یگوت ئه وه ره حمه ته.

ئه م فهرموودهیه پیمان ده ئیت، محمد جوړیک له خه مۆکی هه بووه، ئه و
که سانه ی که خه مۆکیان هه یه له کاتی هه ور و هه ئکردنی با، زۆر به روونی
له سیمایان به دیار ده که ویت.

ئايه تي ۷۳-۷۹

ئىنجا، اللہى عەرەب و ئىسلام بۇ ترساندن و توقاندنى خەلكى مەككە ئاماژە بە چىرۆكى قىرکردنى ھۆزى ئمود دەكات و دەلئىت:

وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيْنَهُ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وہ بۇ ھۆزى ئمود براکہ يان صالحمان نارد، صالح گوتى ئەى ھۆزە کہم اللہ بپەرستن، خودايە کى تىرتان نىيە جگە لە ئەو، بە ئگەتان لە خوداکە تانەوہ بۆھاتووہ، ئەوہ وشترە مئینەى اللہیە، موعجیزەيە کہ بۇ ئیوہ، دە وازى لیبینن لە خاکی اللہ بلەوہرئیت، وہ خراپەى لە گەئدا مە کەن، ئە گینا اللہ ئەشکەنجەيە کى ئازار بەخشان دەدات.

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأْنَا فِي الْأَرْضِ مَا تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

وہ لە يادتان بئیت کہ لە دوای قىرکردنى عاد، ئیوہى کردووہ بە جینشین و لە زەويدا جیگای بۇ دیاری کردوون، کہ کۆشکوتەلار لە دەشتەکانى درووست بکەن و لە چیاکانى خانوو بتاشن، دە چاکەى اللہتان لە يادبئیت وہ لە زەويدا ھانى کارى خراپە کارى مەدەن .

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَن آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

پیاوماقوولئىكى خۆبەزلزان لە ھۆزە کہى بەوانەى گوت کہ دەچەوسىنرانەوہ و باوہريان ھینابوو: ئايا ئیوہ دەزانن کہ صالح لە لايەن خوداکەيەوہ

نیردراوه؟ گوتیان له راستیدا ئیمه باوه‌رمان هی‌ناوه به‌و په‌یامه‌ی که به
ئه‌ودا نیردراوه.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

ئه‌وانه‌ی لووتبه‌رزبوون **گوتی**: له راستیدا ئیمه کوفرمان کرد به‌وه‌ی ئیوه
باوه‌رتان پی‌ی هی‌ناوه.

**فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ**

وشره‌که‌یان کوشت و له فه‌رمانی خودا‌که‌یان ده‌رچوون، وه‌ گوتیان ئه‌ی
صالح ئه‌وه‌مان بو‌ بی‌نه (سزا) که به‌ئینت پی‌مان دابوو ئه‌ گه‌ر به‌ راستی تو له
نیردراوه‌کانیت

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئه‌وه‌بوو هه‌ژانیک گرتی و له ماله‌کانیان مردار بوونه‌وه.

**فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَّا
تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ**

پشتی لی‌یان کرد و گوتی ئه‌ی هۆزه‌که‌م، من په‌یامی خودا‌که‌م پی‌تان گه‌یاند،
وه‌ ئامۆزگاریم کردن، به‌لام ئیوه ئامۆزگاریکه‌رانتان خو‌ش نه‌ده‌ویست.

له‌ سووره‌تی القمر ئامازه‌مان کرد به‌ چیرۆکی ثمود و صالح (بگه‌رئوه‌ بو‌
سووره‌تی القمر).

چەند تېببىيەك:

يەكەم: ئايەتى ۷۶ دەئىت (قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ) واتە: ئەوانەى لووتبەرزبوون گوتى: لە راستىدا ئىمە كوفر دەكەين بەوہى ئىوہ باوہرتان پىي ھىناوہ.

لە زمانى عەرەبى "اسم موصول" واتە "ناوى بەيەكەوہ گرئدان" ھەيەكە بۆ نىرئىنە: (الذی) بۆ تاك و (الذان) بۆ دوو دانە و (الذین) بۆ كۆمەل بە كاردىت.

ئەم ئايەتە دەئىت: الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا واتە ئەوانەى خۆبەزلزان يان لووتبەرز بوون، واتە كۆمەلئىك.

كەواتە دەبىت بلىت "قالوا" گوتيان، نەك "قال" گوتى چونكە كۆمەلئىكن و يەك كەس نىيە.

دووہم: لە مسند احمد و مسند البزار و الدر المنثور للسيوطى و المستدرک للحاكم فەرموودەيەكى صحیح ھاتووە كە جابر بن عبداللہ دەئىت:

كاتىك پىغەمبەرى اللہ لە "الحجر" دابەزى، وتارى پيشكەش بە خەلك كرددو و گوتى: ئەى خەلكىنە، داواى موعجىزە لە پىغەمبەرەكەتان مەكەن، ھۆزى صالح داوايان لە پىغەمبەرەكەيان كرد كە موعجىزەيەكەيان بۆ بەھىنئىت، ئەوہبوو اللہ و شترىكى مئىنەى بۆيان نارد. لە فەرمانى خوداكەيان دەرچوون و وشترەكەيان كوشت، ئەوہبوو اللہ بەئىنى پىياندا كە دواى ۳ رۆژ سزايان دەدات، ئەوہبوو گرمەيەك (الصَّيْحَةُ) ھات و ھەموويان تياچوون تەنھا پياوئىكەيان نەبىت كە ئەوئىش لە كەعبە بوو. گوتيان: ئەى پىغەمبەرى اللہ ئەو پياوہكى بوو؟ گوتى ابو رغال، بەلام كاتىك لە كەعبە دەرچوو، ئەوئىش تياچوو.

له مصنف عبدالرزاق ريوايه تيڪ هاتووه كه محمد به ياوهره كاني ده لئيت:
گوره كه ي ابو رغال ئالتووني تيدايه و فه رمان به ياوهره كاني ده كات
هه ليكولن

فَبَحَثُوا عَنْهُ حَتَّى اسْتَخْرَجُوا الْغُصْنَ (غُصْنٌ مِنْ ذَهَبٍ).

ده لئيت، گوره كه يان هه لكو لي و ئالتوونه كه يان ده ره يينا.

سيهه م: هو زي ثمود به چي قركران و له ناوبران؟

قورئان ئاماژه به ۳ هو كاري جياواز ده كات:

"- ۱ الرِّجْفَةُ" واته "هه ژان" و "له رزان".

ئايه تي ۷۸ سووره تي الاعراف: فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

"- ۲ الصَّيْحَةُ" واته "ده نكيكي گه وره".

ئايه تي ۶۷ سووره تي هود: وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

ئايه تي ۳۱ سووره تي القمر: إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً

"- ۳ الصَّاعِقَةُ" واته "گره".

ئايه تي ۴۴ سووره تي الذاريات: فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ

جياوازيه كي نه وتو نبيه له نيوان (الصَّيْحَةُ) له گه ل (الصَّاعِقَةُ)، به لام
(الرِّجْفَةُ) جياوازه به ماناي له رزين و هه ژين ديت، وهك زهوي هه ژين و
له رزين.

چواره م: كاتيڪ محمد ده چي ت بو غه زووي تبوك، خو ي و ياوهره كاني له
زيدي ثمود كه ناوي "حجر" ه لاده دهن. له صحيح البخاري،
فه رمووده يه كي محمد هاتووه كه به ياوهره كاني ده لئيت:

نه کهن بچنه زیده کانیا نه وه ته نها به گریان نه بیت، نه گهر نه گرین نه هوا مه چنه که لاوه کانیا نه وه نه گینا الله تووشی هه مان کاره ساتتان ده کات که تووشیانی کرد.

وه له مسند احمد رپوایه تیک هاتوو که ده لیت، کاتیک پیغه مبهری الله بو غه زووی تبوک چوو، یاوه ره کانی له "حجر" لای خانوه کانی ثمود دابه زاند، یاوه ره کانی محمد، له و بیرانه ی که ثمود به کاریان ده هیئان، ئاویان به کاره یئنا و خوارده وه و ئاردیان به ئاوه که کرد به هه ویر و مه نجه لیان ئاماده کرد بو خواردن دروو ستکردن. پیغه مبهر فه رمانی پیمان کرد که خواردنی ناو مه نجه له که فری بدن و هه ویره که بدن به وشتره کانیا، ئینجا یاوه ره کانی برد بو لای نه و بیرهی که وشتره که ی صالح ئاوی لی ده خوارده وه، وه نهی لیان کرد که بچنه زیدی نه و که سانه ی که الله سزایانی داوه، وه گوئی له راستیدا ده ترسم که الله هه مان کاره ساتتان به سه ردا به یئیت هه روه ک چون به سه ر نه وانیدا هیئا.

ئایه تی ۸۰-۸۴

ئینجا الله ی عه رب و ئیسلام باسی قه کردنی قهومی لوط ده کات و ده لیت:
وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ
فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ده لیت:

وه لوطمان نارد كه به قهومه كه‌ی گوت: كاری ناپه‌سهندي ده‌كهن، وه له پیش ئیوه‌دا هیچ خه‌لكیك ئەم كاره‌ی نه‌كردوو، ئیوه شه‌هوه‌تی خۆتان له پیاوان نه‌ك له ژنان به‌تال ده‌كه‌نه‌وه، به‌لكو له راستیدا ئیوه خه‌لكانیکی زیده‌رۆن.

وه وه‌لامی قهومه‌كه‌ی هیچ نه‌بوو، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیت كه‌ گوتیان ده‌ریان بكه‌ن له‌ گونده‌كه‌تان ئه‌وانه خه‌لكانیكن خۆیان به‌ پاکی راگرتوو. ئه‌وه‌بوو خۆی و خانه‌واده‌كه‌یمان رزگار كرد ته‌نها ژنه‌كه‌ی نه‌بیت كه‌ له‌ له‌ناوچوو‌ه‌كان بوو.

وه بارانیكمان به‌سه‌ریاندا باراند، ده‌ سه‌یركه‌ن كه‌ چۆن بوو ئاكامی تاوانباره‌كان.

له‌ ئایه‌تی ۸۰ لوط به‌ قهومه‌كه‌ی ده‌لێت:

ئایا كاری ناپه‌سهندي ئەنجام ده‌ده‌ن، كه‌ هیچ كه‌سیك له‌ جیهانه‌كان پیش ئیوه ئەم كاره‌ی نه‌كردوو

(أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ - ئایا كاری ناپه‌سهندي ئەنجام ده‌ده‌ن) كۆده‌نگی له‌سه‌ره، واته: كاری نێربازی

بۆ نموونه ابن‌كثیر له‌ تفسیر القرآن‌العظیم و القرطبی له‌ الجامع‌لاحكام القرآن و الطبری له‌ جامع‌البیان، ده‌لێن، واته: " إِيْتَانُ الذُّكُورِ " نێربازی.

(مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ - هیچ كه‌سیك له‌ جیهانه‌كان پیش ئیوه ئەم كاره‌ی نه‌كردوو) ئەمه‌هه‌له‌یه و راست نییه. كاری نێربازی له‌ جیهانی ئازهل و مروّفا هه‌ر له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ بوونی هه‌بووه. ته‌نانه‌ت ده‌توانین بلیین كه‌ نێربازی كۆنه‌ به‌ قه‌د كۆنی جیهانی ئازهل و مروّف.

له دهيه ها ئايه تي قورئان چه مكي "رب العالمين" به كارها تووه، وه موفه سيره كان كوكن كه "العالمين" واته هه موو مه مخلوقاتيك كه الله درووستي كردووه. واته خوداي هه موو مخلوقاتيك.

الجلالين له تفسيره كه يان ده ئين، "رب العالمين" واته خوداي هه موو مه مخلوقاتيك له مرووف و جنوكه و فريشته و ئازهل و هتد،

سه ده ها جور له ئازهل و زينده وه ري ئاوي و وشكابي هه ن كه ها وره گه زبازن. وه لوط له ئايه تي ۸۱ پييان ده ئيت:

(إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ) واته: به راستي ئيوه ي پياوان هه وه سي گانكردنتان له پياوان به تال ده كه نه وه له جياتي ژنان.

وه كاتيك فريشته كاني الله ميواني لوط ده بن، پياواني قه ومه كه ي به په له دينه به رده م ماله كه ي لوط و ده يانه وييت فريشته كاني الله بگين، له سووره تي الحجر هاتووه، لوط پييان ده ئيت:

إِنَّ هَؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ، وَأَنْتُمْ قَوْمِ اللَّهِ وَلَا تُخْرُونِ، هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

ئه وانه ميواني من، وازبين و ئابرووم مه به ن، له الله بترسن و ريسوام مه كه ن، ئه وه كچه كانم ئه گهر ده تانه وييت (گان) بكه ن.

له ئايه تي ۷۹ هود هاتووه، نيربازه كان وه لامى لوط ده ده نه وه و ده ئين:

لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

خوت باش ده زانيت كه ئيمه به لاي كچانه وه ناچين، وه خوت باش ده زانيت كه ئيمه چيمان ده وييت.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم، له شروقهی ئەم دهقه دهلیت: واته ئەی لوط خۆت باش دهزانیت که ئیمه هه وهسمان له ژنان هه لئاستیت، وه خۆت باش دهزانیت که ئیمه نیرینه مان دهویت.

نیربازه کان له ئایه تی ۸۲ دهلین:

أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

لوط و خانهواده که ی شاربه دهر بکهن، له راستیدا ئەوانه خه لکانیکن خویان پاک راده گرن.

الطبری له جامع البیان سه بارهت به (إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ- ئەوانه خه لکانیکن خویان پاک راده گرن) دهلیت، واته: لوط و ئەوانه ی له گه لیدا بوون خویان پاک راده گرن له وهی ئیمه دهیکه ن، که گاینی نیرینه له کومه وه. (إِنَّ لُوطًا وَمَنْ تَبِعَهُ أَنَاسٌ يَّتَزَّهُوْنَ عَمَّا نَفَعَلُهُ نَحْنُ مِنَ الْإِنْسَانِ الرَّجَالِ فِي الْأَدْبَارِ).

له ئایه تی ۸۳ اللهی عه ره ب و ئیسلام دهلیت:

ئەوه بوو لوط و خانهواده که یمان رزگار کرد ته نها ژنه که ی نه بیته، که یه کیک بوو له وانه ی مایه وه (فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ)

وهك له ئایه تی ۸۱ سووره تی هود هاتوو، که اللهی عه ره ب و ئیسلام فه رمان به لوط دهکات و دهلیت:

فَأَسْرِبْ أَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

خانه واده کهت له به شیکی شه ودا ده ربکه، وه هیچ که سیکتان ئاور
نه داته وه ته نها ژنه کهت نه بیته، چونکه هه مان سزای خه لکه که ئه ویش
ده گریته وه.

نیربازی تایبه ته به پیاوان، بوچی ژنه که ی له گه ل خه لکه که سزا درا؟
له ئایه تی ۱۰ سووره تی التحريم هاتوو ده ئیت، خیانه تی له لوط ده کرد.
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ
عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

الله نمونه بو کافره کان ده هیئیته وه: ژنه که ی نوح و ژنه که ی لوط، که
هاوسه ری دووبه نده ی چاکی ئیمه بوون، ئه وه بوو خیانه تیان لییان کرد.

ئینجا الله ی عه رب و ئیسلام له ئایه تی ۸۴ ده ئیت:

(وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ)، واته، ئینجا
بارانمان به سه ریاندا باراند، ده سه یربکه ن ئاکامی تاوانباران چون بوو.

نووسه ری قورئان له ئایه تی ۸۴ الاعراف و ۱۷۳ الشعراء و ۵۸ النمل
ده ئیت: أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا واته بارانمان به سه ریاندا باراند.

وه له ئایه تی ۳۴ سووره تی العنكبوت ده ئیت: رَجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ، واته سزایه ک
له ئاسمان.

وه له ئایه تی ۸۲ سووره تی هود ده ئیت:

جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ

واته: گونده که مان سه ره و ژیر کرد، وه به ردی دوزه خمان یه ک له دوا ی یه ک
به سه ر گونده که باراند.

وه له ئایه تی ۷۴ سووره تی الحجر ده ئیت:

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

واته: گونده که مان سه راوژیر کرد، ئینجا بهردمان له دۆزه خ به سه ر
خه لکه که دا باراند.

ابن الجوزی، سه بارهت به وشه ی (سِجِّیل) ده ئیت، ۷ قهول هه یه:
یه که م: "سجیل" فارسیه، واته سه ننگ.

دووهم: "سجیل" ده ریایه کی هه ئواسراوه له نیوان زهوی و ئاسمان، له م
ده ریایه وه بهرده کان دابه زین.

سیههم: "سجیل" ناوی ئاسمانی دونیایه و بهرده کان له وئوه دابه زیوون.
چوارهم: "السجیل" بهردی زۆر پتهو.

پینجه م: "سجیل" واته له سه ر بهرده کان نووسرابوو که ده بیت به م شیوه یه
سزا بدرین.

شه شه م: "سجیل" واته نیردراو.

حه وته م: "سجیل" واته پیدراو.

وه ده ئیت سه بارهت به وشه ی "مَنْضُودٍ" ۳ قهول هه یه:

یه که م: یه ک له دوا ی یه ک داده به زین.

دووهم: ریزکراو.

سیههم: کۆمه لکراو.

وه ده ئیت، سه بارهت به شیواز و سیفاتی بهرده کان شه ش قهول هه یه:

یه که م: سپیه که ی سوور بوو.

دووهم: مؤرکراو بوون، سپی بوون و خالیکی رهشیان تیدابوو، وه یان رهش بوون و خالیکی سپیان تیدا بوو.

سیههم: به رهش و سوور هیلیان پیدا هاتبوو.

چوارهم: هیلی سووریان پیدا هاتبوو.

پینجهم: نیشانهیه کی له سهر بوو که ئەمه بهردی دونیا نییه.

شه شهم: له سهر هر بهردیک ناوی ئەو که سه نووسرابوو که پیی ده که ویت.

وه سه بارهت به (جَعَلْنَا عَلَیْهَا سَافِلَهَا- گونده که ی سه روژیر کرد)، شروقه کاران هاوړان که جبرائیل به بایک گونده کانی قهومی لوطی سهراوژیر کرد.

په یامنیږی شروقه کاران، القرطبی له ئان و ساتی کاولکاریه که له شوینی روداوه که ئاماده بوو، ده لیت:

گونده کان پینج گوند بوون: سدوم که گوره ترینیانه، عامورا، دادوما، ضعوه و قتم.

ئینجا جبرائیل بایک له باله کانی خسته ژیریانه وه، له زهوی دایراندن و بهرزی کردنه وه تاوه کو نزیك ئاسمانی دونیا، تاوه کو فریشته کانی ئاسمان گوئیان له زهزه ری که ره کانیان و قوقه قووقی که له شیره کانیان و چه په چه پی سه گه کانیان بوو، وه نه جه ریه ک، وه نه قاپیک نه کهوت. ئینجا سه ره وژیری کرد و له گه ل زهوی ته ختی کرد، ئینجا بهرد له ئاسمانه وه به سه ریاندا باری.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهليٽ، كؤدهنگي ههيه كه هاورگهزي
 هه رامة، به لام ناكؤكي ههيه سه بارهت به شيوازي سزاداني.

فهرموودهيه كي محمد صلعم له صحيح الترمذي (لاللاني) و سنن ابوداود و
 سنن ابن ماجه هاتووه كه دهليٽ:

مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلًا قَوْمٍ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ

هه ر كه سيكتان بيني كه كاري قهومي لوط دهكات، ئهوا بكه ره كه و ئه وهي
 له سهري ده كرٽ بكوژن.

القرطبي دهليٽ:

ابن عباس گوتوويه تي ده بيت ره جم بكرين.

ابو بكر سووتاندوويه تي وهك له ريواته كان هاتووه كه پياويكي به ناوي
 الفجاءة سووتاندووه كه كاري هاوره گه زبازي كردووه.

علي كوري ابو طالب گوتوويه تي ده بيت بسووتينرين.

عبدالله بن الزبير ههنديكي سووتاندووه و ههنديكي ره جم كردووه.

خالد القسري سووتاندوويه تي.

وه شيخ الاسلام ابن تيمية له مجموع الفتاوى دهليٽ:

وه ههنديك له اهلي سلف گوتوويانه، كه ده بيت له سه ر ديوار يكي به رز
 فري بدرٽه خواره وه، ئينجا به ردباران بكرٽ، ههروهك چؤن الله هه مان
 كاري به قهومي لوط كردووه.

وه محمد زور ترساوه كه ميلله ته كه ي هاوره گه زباز ده رچن، له

فهرموودهيه كي حسن صحيح له صحيح الترغيب و الترهيب للمندري و
 صحيح الجامع للترمذي فهرموودهيه كه هاتووه محمد گوتوويه تي:

إِنَّ أَخَوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ

ئەوہی لە ھەموو شتێک زیاتر لێی دەترسێم ئەوہیە کہ میللەتە کہم کاری قەومی لوط بکەن.

ئینجا القرطبی باسی ئازەلگاین دەکات و دەئیت: ناکۆکی ھەییە، ھەندیک دەئین نہ بکەرە کہ دەکوژریت و نہ ئازەلە کہ، و ھەییە دەئیت بکەرە کہ ناکوژریت بەلام ئازەلە کہ دەکوژریت، و ھەییە دەئیت بکەرە کہ و ئازەلە کہ دەکوژریت.

ابن عباس ئاماژەیی بە دوو فەرموودە کردووہ سەبارەت بە کہسیک کہ دەستدریژی سیکی دەکاتە سەر ئازەل.

لە فەرموودەییەک کہ لە جامع الترمذی ھاتووہ ابن عباس دەئیت، محمد صلعم گوتووہتی:

مَنْ وَجَدْتُمُوهُ وَقَعَ عَلَىٰ بَهِيمَةٍ فَاقْتُلُوهُ وَاقْتُلُوا الْبَهِيمَةَ

ھەر کہسیکتان بینی کہ ئازەل دەگیت ئەوا بیکوژن، و ھە ئازەلە کہ بکوژن. و ھە لە فەرموودەییەک ھاتووہ کہ ابن عباس دەئیت، محمد صلعم گوتووہتی:

لَيْسَ عَلَى الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدٌّ

ھیچ سزایەک لەسەر کہسیک نییە کہ ئازەل دەگیت.

التمذی گوتووہتی ئەم فەرموودەییە دووہم راسترە لە فەرموودە کہی یە کہم، و ھە ئەھلی عیلم کار دەکەن بە فەرموودە کہی دووہم.

واتە زاناکان کار دەکەن بە فەرموودە کہی دووہم: کہ ھیچ سزایەک نییە لەسەر کہسیک کہ ئازەل دەگیت.

به لَام ده لَين، ده بَيت نازَه له كه بكوژرَيت. وه كوشتني نازَه له كه بو چهند
هوكارَيك ده گَيرنه وه، ههروهك السيوطي له حاشية السندی علی ابن ماجه
نامازَه ی پيكردوه:

یه كه م: بو ئه وه ی گوشته كه ی نه خورَيت، ئه گهر نازَه لَيك بوو له و
نازَه لانه ی كه خواردنی گوشته كه ی حه لال بوو

دووه م: بو ئه وه ی خاوه ن نازَه له كه له كه دار نه كرَيت.

سيهه م: له ترسی ئه وه ی نه وهك بيچوويه كي ببَيت نيوه ی مروّف و نيوه ی
نازَه ل بيّت.

ابن قيم له بدائع الفوائد ده لَيت:

وان كانت امرأة لا زوج لها واشتدت غلمتها فقال بعض أصحابنا يجوز لها
اتخاذ الكرنيج وهو شيء يعمل من جلود على صورة الذكر فتستدخله
المرأة أو ما أشبه ذلك من قثاء وقرع صغار

وه ئه گهر ژنيك ميژدی نه بوو، وه شه هوه تي تيني بو ی هيئا، ئه وا هه نديك
له ياوه ره كانمان شياويان كردوه كه ژنه كه ئيكرينج يان شتيك له
شياوزه كه ی وهك خيار و كودوی بچووك به كار بهيئيّت.

وه ابن قيم ده لَيت: ئيكرينج شتيكه له پيست درووستده كرَيت له شيوه ی
چووك.

وه ههروه ها ده لَيت:

وان قور بطيخة أو عجينا أو أديما أو نجشا في صنم إليه فأولج فيه فعلى ما
قدمنا من التفصيل قلت وهو أسهل من استمنائه بيده

وه ئه گهر پياو چووکی بخاته کونیک له گندوره یان ههویر یان پیست یان پهیکه، ئهوا من ده ئیم ئهوه ئاسانتره له دهستهپر به دهست.

ئایهتی ۸۵-۹۳

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام باس له خه لکی مه دیه ن و پیغه مبه ره که یان شوعه یب ده کات و ده لیت:

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

واته: وه بو مه دیه ن براهی "شوعه یب" مان نارد و گوتی ئه ی قه ومه که م الله بپه رستن، جگه له ئه و ه یچ خودایه کی تر تان نییه، به لگه له خودا که تانه وه بو ئیوه هاتووه، ده پابه ندی کیش و ته رازوو بن، وه شتی خه لک بیبه ها مه که ن و له خا که که خراپه کاری مه که ن دوا ی چاک کردنی، ئه وه بو ئیوه چاکتره، ئه گهر به راستی ئیوه ئیماندارن.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وه له سه ر هه موو ریگایه ک دامه نیشن بو به لپن دان و به رپه رچ دانه وه ی هه ر که سیك که باوه ری به ریگای الله هیناوه، وه بتانه ویت لاری بکه نه وه، وه له یادتان بیت که ئیوه که م بوون ئینجا زوری کردن، وه سه یرکه ن که چو ن بوو ئاکامی خراپه کاران.

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

وه ئه گهر كوومه ئيكتان باوهريان هيئابيت بهوهي كه پي نيدراروم، وه كوومه ئيكتان باوهري نه هيئابيت، ئهوا خوڤراگر بن تاوه كو الله حوكم ده كات له نيوانمان، وه هه رخوي باشتري حوكمدهره.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

پياوماقوولتيك لهوانه ي خوڤه زلزان بوون له قهومه كه ي گوتي، ئه ي شوعه ييب به دلنيايييه وه تو و ئهوانه ي ئيمانيان له گه لتدا هيئاوه له گونده كه مان ده رده كه ين، وه يان بگه رپينه وه سه ر ئاينه كه مان، گوتي ته نانه ت ئه گه ر ئاره زووش نه كه ين؟

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

كه واته ئيمه درومان به ناوي الله وه كردوو ئه گه ربگه رپينه وه ناو ئاينه كه تان، دواي ئه وه ي الله ئيمه ي لبي رزگار كرد، وه ئيمه ي بو مان نيه بگه رپينه وه بو ئاينه كه تان مه گه ر خودا كه مان الله ويستي له سه ر بيت، زانستي خودا كه مان فراوانه و هه موو شتيكي گرتوته وه، پشتمان به الله به ستوه، خودا كه مان له نيوان ئيمه و قهومه كه مان به هه ق بكه، وه هه ر خو ت باشتري نيت له كردنه وه (نيوان كردن).

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

وه پياوماقوولاني ئهوانه ي كافر بوون له قهومه كه ي گوتي ئه گه ر به دواي شوعه ييب بكه ون، ئهوا ئيوه له دوڤراوه كان ده بن.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئەو دەبوو ھەژانیک گرتنی، ۋە لە ماله کانیاں مردار بوونەو.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا هُمُ الْخَاسِرِينَ

ئەوانەى نكوۆليان لە شوعەيب كرد ۋەك ئەوەى كە ئەوانەى نكوۆليان لە شوعەيب كرد تيايدا سووديان نەبوو، لە راستيدا ئەوان لە دۆراوە كان بوون

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

پشتى لپيان كرد، ۋە گوتی ئەى قەومە كەم من پەيامە كەناى خوداكەم بە ئیوہ راگەياند، ۋە ئامۆژگاريم كردن، ئيتەر من چۆن نيگەران بم بۆ خەلكانىكى كافر.

چەند تيبينيهك:

یە كەم: سەرتاپای دەقە كان لە پرووی زمانەوانی و رەوانیژیەوہ گەلتە جارین. لە نووسینی خویندكارىكى تەمبەلى پۆلى سىی ناوەندى دەچیت. ئەم دەقانه ھەر بە راستى كارەساتن لە پرووی رەوانیژی و دارشتنەوہ. لیرەدا چەند نموونەيەك دەھینمەوہ:

ئایەتى ۸۶ :

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ

دەقە كە جوان دەبوو، ۋە مانادارتر دەبوو، ئەگەر بەم شیوہیە دابریژرا بووايە:

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

ئایەتى ۸۹

چوار جار ناوی "الله" و سئ جار ناوی "ربنا" هاتوو، وه ئه مه دهقه که ی زۆر ناشیرین کردوو.

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

واته: وه بو ئیمه نییه بگه ریینه وه سه ر ئاینه که تان مه گه ر الله ویستی له سه ر بیته خودا که مان، زانیاری خودا که مان فراوانه و هه موو شتیکی گرتوته وه، وه پشت به الله ده به ستین.

"ربنا" که سوور کراوه زیاده یه و پیویستی نه ده کرد، چونکه دهقه کانی پیشوو پیمان ده لێن که خودا که ی شوعه یب الله بووه.

وه ده کرا ئه م برگه یه به م شیوه یه دابریژریت

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا

واته: وه بو ئیمه نییه بگه ریینه وه سه ر ئاینه که تان مه گه ر الله ویستی له سه ر بیته، زانیاری خودا که مان فراوانه و هه موو شتیکی گرتوته وه، وه پشت به ئه و ده به ستین.

وه ههروه ها له هه مان ئایه ت هاتوو:

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

خودا که مان له نیوان ئیمه و قه ومه کان به هه ق بکه وه، وه خۆت باشرینیت له کردنه وه.

یانی الله چی فتح بکات؟ ئە گەر مەبەست لە یە کلاکردنەو بەیت ئەوا باشتر بوو وشە "اسْتَفْتَحَ" بە کاربەیت، وە ئە گەر مەبەست لە حوکم دان بەیت ئەوا باشتر بوو بلیت "احکم"

رَبَّنَا اسْتَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

رَبَّنَا احْكَمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

ئایەتی ۹۲:

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا هُمُ الْخَاسِرِينَ

ئەوانەى نكوۆلیان لە شووعەیب كرد وهك ئەوەى لە گوندەكە ئەوانەى نكوۆلیان لە شووعەیب كرد سوودیکیان نەگەیان، وە ئەوانە لە دۆراوەکان بوون.

لەم ئایەتە کورتەدا بەرگەى (الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا- ئەوانەى نكوۆلیان لە شووعەیب كرد) دووجار هاتوو، وە زۆر بێ مانایە.

دە کرا ئایەتە بەم شیوەیە بووایە:

كَأَن الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا هُمُ الْخَاسِرِينَ

وهك ئەوەى كە ئەوانەى لە گوندەكە نكوۆلیان لە شووعەیب كرد سوودیکیان نەگەیان، وە ئەوانە لە دۆراوەکان بوون.

چۆنیەتی قەرکردنی خەلکی مەدیەن:

لە ئایەتی ۹۱ هاتوو دەلیت:

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

ئەو بوو هەژانیک تووشیان هات، وە لە مالهەکانیان مردار بوونەو.

به لام

ثایه تی ۳۷ سووره تی العنکبوت ده لیت:

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

نکولیان لی کرد نه وه بوو هه ژانیک تووشیان هات، وه له ماله کانیان مردار بوونه وه.

ثایه تی ۹۴ سووره تی هود ده لیت:

وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

نه وانهی که سته میان کرد **گر مه یه ک** تووشیان بوو و له ماله کانیان مردار بوونه وه.

ثایه تی ۹۴-۹۵

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وه هیچ پیغه مبه ریگمان بو هیچ گوندیک نه نار دووه مه گهر خه لکی نه و شوینه مان تووشی ته نگه ژه پی و گرفتاری نه کرد بیت بو نه وه ی ملکه چ بن.

ئینجا شوینی خراپه کانمان گوړی به چاکه تاوه کو وازیان لی هیئرا، ئینجا گوتیان به راستی گرفتاری و خووشی تووشی باو با پیرانمان بووه، نه وه بوو ئیمه ش له کتوپر یگدا گرتمانن، وه نه وان هه ستیان پی نه ده کرد.

ئايه تي ۹۶-۹۹

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وہ ئه گهر خه لکی گونده که باوهر بین و بترسن ئهوا ده رگایه کی به ره که تیان
له ئاسمان و زهوی بو ده که یینه وه ، به لام (ئه گهر) نکوئی بکه ن ئهوا به وه
ده یانگرین که به ده ستیان هیئاون.

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

ئایا خه لکی گونده که متمانه یان کرد له وهی که زه بروزهنگی ئیمه یان به سهردا
بیت کاتیک به شه و له ماله کانیا ن و خه وتوون.

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

یان خه لکی گونده که متمانه یان کرد که زه بروزهنگی ئیمه یان به سهردا بیت له
به ره به یانیکدا کاتیک یاری ده که ن.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

ئایا متمانه یان کرد به فرتوفیلی الله، هیچ که سیک متمانه به فرتوفیلی الله
ناکات مه گهر خه لکانیکی دوړاو نه بیت.

له ئايه تي ۹۶ اللهی عه رب و ئیسلام ده لیت:

ئه گهر خه لکی ئه و گوندانه ی پیغه مبه رانمان بو یان نارد ئیمانیا ن به یئایه ئه و
ده رگای به ره که ته مان له ئاسمان و زه ویدا بو یان ده کرده وه، به لام ئیمانیا ن
نه هیئا، ئه وه بوو ئیمه ش گرتمانن به هو ی ئه و کاره کانیا ن و قرمان کردن.

ئینجا له ئايه تي ۹۷-۹۸ اللهی عه رب و ئیسلام به شیوه ی پرسیار ده لیت:
نه که ن متمانه به فرتوفیله کانم بکه ن و ده لیت:

(أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى) ئايا خەلكى گوندىھان دئنيان لەوھى كە من زەبروزەنگ لە بەرامبەرياندا بە كار ناھيئەم، كاتىك شەوھە و لە مائە كانيان و خەوتوون، وە يان رۆژە و لە دەرهوھەن و يارى دەكەن؟

لە ئايەتى ۹۹ دەئيت، تەنھا مروفانئىكى دؤرا و متمانە بە فرتوفيللى اللہ دەكەن، وە دەئيت:

ئايا متمانە دەكەن بە فرتوفيللى اللہ (أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ)؟

ئىنجا لە وەلامدا ھەر خۆى دەئيت، (فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ) ھىچ كەسئىك متمانە ناكات بە فرتوفيللى اللہ تەنھا خەلكانئىكى دؤرا و نەبن.

دەئين گوتراوھە: كورد بدوئینە شەرحى خۆى دەكات، بەلام من دەئيم قورئان بە تىگەيشتنەوھە بخوئینەوھە بوئ رووندىھبئتەوھە اللہ اكبر شەيتانە.

خودا چ پيويستىھە كى بە فرتوفيل و تەلە كەبازى ھەيە؟ مەگەر فرتوفيل و تەلە كەبازى لە كارەكانى شەيتان نبيھە؟

وہ ئەوھى سەيرە اللہى ئىسلام وەسفى خۆى دەكات و بە خوئيدا ھەلدەدات و دەئيت، (وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ- اللہ چاكترينە لە فرتوفيل كەردن)، ئايەتى ۵۴ سوورەتى ال عمران.

ئايا اللہ لە پەيوەست بە چ موناسەباتئىكدا گوتووئيت (وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ)؟

ئايەتى ۵۴-۵۵ سوورەتى ال عمران دەئيت:

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ، إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ نَحْنُ آلُكَ وَمَنْ حَادَّكُم فَاصْرَفْ مِنْهُمْ دَعْوَاهُمْ إِنَّهُم مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَرَأْفَعَكَ إِلَيْنِي وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

واته: (یهودیه کان) فرتوفیلان کرد، وه الله فرتوفیلی کرد، وه الله چاکترینه له فرتوفیل کردن، که به عیسای گوت من دهمرینم و بهرزت ده که مه وه بو لای خووم و له کافره کان پاکت ده که مه وه.

له ئایه تی ۵۵ دا زور پروونه که یهوودیه کان فرتوفیلان له عیسا کردووه، وه به فرتوفیل گرتوو یانه، وه الله ده ئیت منیش فرتوفیل لیان کرد، وه من چاکترینیام له فرتوفیل کردن. چوون؟ ده ئیت کاتیک به عیسام گوت دهمرینم و بهرزت ده که مه وه بو لای خووم، بهم شیوهیه له کافره کان رزگارت ده که م.

وه ئایه تی ۱۵۷ سووره تی النساء زیاتر پروون ده کاته وه که الله چوون فرتوفیلی له یه هوودیه کان کردووه. ئایه ته که ده ئیت:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ

یه هوودیه کان ده ئین: له راستیدا ئیمه المسیح عیسای کوری مه ریه ممان کوشت. الله له وه لامدا ده ئیت: نه یانکوشت، وه له خاچیان نه دا، به لکو پیان وابوو عیسا بوو که کوشتیان و له خاچیان دا.

یانی چوون پیان وابوو عیسا بوو که کوشتیان و له خاچیان دا؟

هه موو موفه سیره کان کوکن له سه ر ئه وه ی که الله فیلیکی کرد: شیوه ی یه کیک له یاوهره کانی عیسای گوری بو شیوه ی عیسا، عیسای بو لای خووی بهر زکرده وه بو ئاسمانه کان، وه ئه و که سه ی که الله شیوه ی گوری بو شیوه ی عیسا له خاچ درا و کوژرا.

واته الله فیلی کردووه.

وه الله له ئایه تی ۲۱ یونس ده ئیت، فرتوفیلی من زور خیرایه:

قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا

ئەى محمد بلى فرتوفىلى الله خىراترينه.

وه ئايه تي ٤٢ سووره تي الرعد ده ئيت:

فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا

الله به قه ده همووان فرتوفىلى هه يه.

السيوطى له الدر المنثور، ئامازه به ريواته يك ده كات كه ده ئيت، الله به
فريشته كاني گوت:

ئەو ترسه چييه گرتووتانه له كاتيكدا من پله و پايه يه كم به ئيوه داوه كه به
هيچ كه سيكم نه داوه؟ فريشته كان گوتيان: خودا كه مان متمانه به
فرتوفىله كات ناكه ين، هيچ كه سيك متمانه به فرتوفىله كات ناكات ته نها
خه لكانىكى دوړاو نه بن.

عطية بن محمد سالم، له شرح الاربعين النووية، ئامازه ي به ريوايه تىكى ابو
بكر الصديق كردووه، كه گوتوويه تي:

لو كانت إحدى قدي داخل الجنة والأخرى خارجها ما أمنت مكر الله
واته: ئە گەر قاچيكم له ناو به ههشت بيت، وه قاچه كه ي ترم له دهره وه ي
بيت، ئەوا متمانه به فرتوفىلى الله ناكه م.

واته: تاوه كو به ته واوى نه چمه ناوبه هه شته وه ئەوا متمانه به الله ناكه م.
له بهر ئەوه محمد صلعم گوتوويه تي، به ههشت و دوژه خ به كاري باش و
كاري خراب نيبه، به لكو به مه زاج و په حمه تي الله يه.
له صحيح البخارى و مسلم فهرمووده يه كي محمد هاتووه، گوتوويه تي:

لَنْ يُدْخَلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ. قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: لا، ولا أنا،
إلا أن يتغمّدني الله بفضله ورحمته

هیچ که سیکتان له ریگای کاره باش و چاکه کانی ناچیته بههشتهوه،
یاوهره کان گوتیان: وه توش ناچیت ئه ی پیغه مبهری الله؟ گوتی نه خیر
منیش ناچم مه گهر الله من بخاته ژیر ره حمهت و فهزلی خوویهوه.

وه ههروهها له صحیح البخاری و صحیح مسلم فهرموودهیه کی تر هاتوووه،
محمد صلعم گوتووویه تی:

لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالَ رَجُلٌ وَلَا إِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ وَلَا إِيَّايَ إِلَّا
أَنْ يَتَّغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ

هیچ که سیکتان به هوئی کاره باش و چاکه کانی له دوزه خ پرزگاری نابیت،
پیاویک گوتی، وه توش پرزگارت نابیت ئه ی پیغه مبهر؟ گوتی، وه منیش
پرزگرم نابیت، مه گهر الله من بخاته ژیر ره حمهتی خوویهوه.

ئایه تی ۱۰۰

أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِدُنُوبِهِمْ
وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

ئهی بۆ ئه وانهی خاکه که یان به میرات بۆ ماوه ته وه له دوا ی (قرکردنی)
خه لکه که ی پروون نه بۆ ته وه که ئه گهر بمانه ویت ئه وا به گونا هه کانیا ن
توووشمان ده کردن (تووشی سزا) و له سه ر دله کانیا ن مؤرمان ده دا، جا خو
ئه وانه نابیستن.

مه به ست له (أَوْلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ)، واته ئهی بۆ ئه وانهی
خاکه که یان به میرات بۆ ماوه ته وه پروون نه بۆ ته وه (مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا)، واته له
دوا ی قرکردنی خه لکه که ی، وه ک ئایه تی ۲۶ سووره تی السجده ده لیت:

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ

ئەى بۆيان پووننەبۆتەووە چەند نەووەمان لە پێش ئەوان قەر کرد؟

ووە هەر وەها ئایەتی ۱۲۸ سوورەتی طە کە دەئیت:

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ

ئەى بۆيان پووننەبۆتەووە کە چەند نەووەمان لە پێش ئەوان قەر کرد؟

ئینجا ئایەتە کە دەئیت، (أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاَهُمْ بِدُنُوبِهِمْ) واتە: کە ئەگەر بمانەوێت ئەوا بە گوناھەکانیان دەیانگرین و سزایان دەدەین، (وَنَظَبُعُ عَلَي قُلُوبِهِمْ)، واتە: وە مۆر لە سەر دڵەکانیان دەدەین، (فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ)، ئینجا ناتوانن بیستن.

ئەگەر سەیری ئەم ئایەتە بکەین دەبینین کە لە روانگەى اللہى عەرەب و ئیسلام، دڵ نەك تەنھا شوینی بیرکردنەووە و بریاردانە، بە لکو دڵ بەرپرسیشە لە بیستن.

لە قورئاندا بە هیچ جورئیک وە تەنانەت بۆ یەك جاریش ئاماژە بە میشك نە کراوە، لە روانگەى اللہى عەرەب و ئیسلام، دڵ شوینی بیرکردنەووە و تیگەشتنە. دەیهەا ئایەت لە قورئاندا هەن کە باسی دڵ دەکەن وەك ناوەندى بیرکردنەووە، بۆ نموونە ئایەتی ۴۶ سوورەتی الحج دەئیت:

فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

دلیکیان دەبیت کە بە هۆیەووە بێردەکەنەووە.

ئايه تي ۱۰۱-۱۰۲

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

واته: ئه‌ی محمد، هه‌والی ئه‌و گوندانه‌ت بۆ ده‌گیڕینه‌وه، وه‌ پیغه‌مبه‌رانیان به‌ به‌لگه‌وه‌ بۆ هات، وه‌ نه‌بی‌ت برۆا بی‌ن به‌وه‌ی که‌ پی‌شوو نکۆلیان لی ده‌کرد، وه‌ به‌م شیوه‌یه‌ الله‌ مۆر له‌ دلی کافره‌کان ده‌دات.

وه‌ به‌دی‌مان نه‌کرد که‌ زۆربه‌یان په‌ی‌مانی‌کیان هه‌بی‌ت، وه‌ بی‌نی‌مان که‌ زۆربه‌یان خراپه‌کارن.

(تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ)، ئه‌و گوندانه‌ که‌ هه‌واله‌کانی‌انمان بۆت گی‌رایه‌وه، وه‌ پیغه‌مبه‌رانیان به‌ به‌لگه‌وه‌ بۆ هات: مه‌به‌ست له‌و گوند و پیغه‌مبه‌رانه‌، ئه‌وانه‌ن که‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی پی‌شوو ئاماژه‌ی پی‌کردن: قه‌ومی نوح، عاد و صالح، ثمود و هود، مه‌دی‌هن و شوعه‌یب، قه‌ومی لوط.

(فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ) وه‌ نه‌بی‌ت برۆا بی‌ن به‌وه‌ی که‌ پی‌شوو نکۆلیان لی ده‌کرد، ئه‌م ده‌قه‌ زۆر نارۆشنه‌ و قه‌ولی جیا و جیاواز هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ شروقه‌که‌ی.

ئه‌و شروقه‌ی که‌ زۆرت‌رین شروقه‌کاران و ئه‌هلی علم له‌سه‌ری کۆکن ئه‌وه‌یه: الله‌ به‌ هۆی زانستی پی‌شوه‌خته‌ی ده‌یزانی که‌ باوه‌ر ناهین. وه‌ ده‌لین کاتی‌ک الله‌ له‌ پشتی ئاده‌م ده‌ریه‌پیان و کردنی به‌ شایه‌ت به‌ سه‌ر

خودی خوځان ئهوا به زور ئيمانان به الله هينا، به لام له دله وه ئيمانان نه هينا، وهك ئايه تي ۱۷۲ سووره تي الاعراف ده لیت:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

وه كه خودا كهت له پشتي كوره كاني ئادهم وه چه كانياني دهرهينا و كردني به شايهت به سهر خودي خوځان، (الله) گوتي ئه ي من خودا كه تان نيم؟ گوتيان به لي شايه تي ددهين. الله گوتي ده نه كه ن روژي قيامهت بلين ئيمه له وه ئاگادار نه بووين.

شروقه كاران ده لين: كاتيك الله هه موو مروفايه تي له پشتي كوره كاني ئادهم دهرهينا وه و كردووني به شايهت، هه نديكيان به دل و به گيان شايه تيان نه داوه كه الله خودا كه يانه.

رهنگ بيت ئه م شروقه يه تا راده يه كي زور راست بيت، چونكه ئايه تي ۱۰۲ ده لیت، (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ)، وه بينيمان كه زوربه يان هيج په يمانيكيان نيه، واته دانيان نه ناوه به الله.

به لام پرسيار ئه وه يه: مادام ده تزاني ئيمان ناهين بوچي پيغه مبهرت بوځان ده نارده؟

هه رچه نده له ئايه تي ۵۹ سووره تي القصص ده لیت:

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِنَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِنَّ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

وه ئه ي محمد، خودا كهت گونده كان ويران و قر ناكات تا وه كو پيغه مبهريك بو گوندي داكي (سهره كيه كه ي) نه نيرت كه ئايه ته كاني ئيمه يان به سهر

بخوینیتتهوه، وه بۆ ئیمه نهبووه گوندهکان قری بکهین مه گهر خه لکه کهی
سته مکار بووبن.

واته له گهل ئه وهش الله به هوئی زانستی پيشوه ختهی زانیویه تی که ئیمان
ناهیئن، به لام پیغه مبهری ههر ناردوووه بۆ ئه وهی به لگه یه کی به دهسته وه
بیت بۆ قری کردنیان.

ئایه تی ۱۰۳-۱۵۶

ئهم ۵۴ ئایه ته باسی موسا و فیرعه ون و بنی ئیسرائیل ده کهن.

سه رگوزشتهی موسا له ۲۹ سووره تی قورئاندا ئاماژهی پیکراوه، وه ناوی
موسا ۱۳۶ جار له ۳۴ سووره تدا هاتوووه.

ئه گهر چیرۆکی موسا و بنی ئیسرائیل، وه پیغه مبه رانی بنی ئیسرائیل له
قورئان ده ربه ینیت، ئه وا قورئان ده بیت به نامیلکه یه ک.

ئایه تی ۱۰۳

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ **فَظَلَمُوا بِهَا** فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

ئینجا (دوای نوح و هود و صالح و لوط و شوعه یب) موسامان به
موعجیزه وه نارد بۆ لای فیرعه ون و دارودهسته کهی، سته میان لی کرد، ده
سه یرکه ن چۆن بوو ئاکامی خراپه کاران.

"ها" له م برکه یه (**فَظَلَمُوا بِهَا**) بۆ مینه به کار دیت نه ک بۆ نیرینه، وه
(**فَظَلَمُوا**) واته "سته میان کرد"، موفه سیره کان ده لیت (ها) بۆ (ایات) که
مینه یه ده گه ریته وه، به لام:

یه کهم: "ایات" کوّیه و تاك نییه تاوه کو (ها) به کاربیت.

دووه م: ئە گەر مه بهست له (ایات) بوایه ئەوا ده بوایه بلیت (فَظَلَمُوا بِهِن) نهك (فَظَلَمُوا بِهَا).

سیههم: ستهم له موعجیزه "ایه و ایات" نا کریت به لکو نکۆلی "تکذیب" ده کریت، کهواته ئە گەر مه بهستی له ره تکرده وهی موعجیزه بووایه، ده بوایه ئایه ته که بلیت "گدّبوا بها" یان "گدّبوا بهن".

کهواته مه بهست له ستهم، ستهم کردن له موسایه، له بهر ئەوه ده بوایه بلیت "فَظَلَمُوا بِهِ"، واته ستمه یان له موسا کرد.

ئایه تی ۱۰۴-۱۰۵

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ، حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه موسا گوتی ئەهی فیرعهون، له راستیدا من نێردراوم له لایه ن خودای جیهانه کان، وه پێداگرم له سه ر ئەوهی هیه چ شتیک نه ئیم له سه ر الله ته نها راستی نه بیت، به موعجیزه وه له لایه ن خودا که تانه وه هاتووم، ده که واته نه وهی ئیسرا ئیلم له گه لدا بنیره.

ئایه تی ۱۰۶

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فیرعهون گوتی: ئە گەر به راستی به لگه یه کت (موعجیزه یه کت) هیناوه، ده بیخه روو، ئە گەر تو له راستگو یه کانیت.

ئايەتى ۱۰۷-۱۰۸

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ، وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

ئەو ھەبوو موسا گۆپالە كەى فېرىدا، يە كسەر بوو بە ماریكى گەورەى ئاشكرا،
وہ دەستی دەرھینا، يە كسەر سپى بوو بۆ تە ماشا كەران.

وهك ھەموو شىرۇقە كاران دەلین (ثُعْبَانٌ) واتە ماریكى گەورەى نېرىنە.

پېش ئەو ھى موسا بگەرپتەو ھە مىسر و فىرەون بېنىت، لە دۆلىك ئاگرىك
دەبىنىت، وهك لە ئايەتى ۷ سوورەتى النمل ھاتو ھەلپت:

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

كە موسا بە خانەوادە كەى گوت من ئاگرىكم بېنىو ھە، ھەوالپكتان لە
ئاگرە كە بۆ دېنم، يان بلىسە يە كتان لە ئاگرە كە بۆ دېنم، بۆ ئەو ھى خوتانى
پى گەرم بگەنەو ھە.

ئايەتى ۸-۹ دەلپت:

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

كاتىك موسا ھات بۆ لای ئاگرە كە دەنگىك ھات و گوتى: پېرۇزە ئەو ھى لە
ناو ئاگرە كە يە و لە دەورووبەرىەتى، و ھە شكۆمەندە اللہ خودای جیھانە كان،
(اللہ گوتى)، ئەى موسا ئەو ھە منم لە ناو ئاگرە كە، لە راستیدا من اللہى بە
توانا و ژىرمەندم.

به ئی الله له ئاگردا خوی بهرجهسته کردووہ.

له ئایه تی ۳۰ سوورہ تی القصص هاتووہ:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وه كاتيك موسا هات بو لای ئاگره كه، له كه ناری راسته ی دۆله كه له پارچه یه کی پیروز له دره ختیكدا بانگ کرا: ئه ی موسا له راستیدا من الله م خودای جیهانه کان.

ئهم دهقه پیمان ده ئیت الله اکبر له دره ختدا خوی بهرجهسته کردووہ. وه شروقه کاران ده ئیت، خوی دره ختیك بوو ئاگری گرتبوو به لام ئاگره كه نه ده سوتا.

وه له ئایه تی ۱۱-۱۲ سوورہ تی طه هاتووہ:

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى، إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى

وه كاتيك موسا هات بو لای ئاگره كه، بانگ کرا ئه ی موسا، ئه وه منم خودا كه ت، نه عله كانت داکه نه، له راستیدا تو له دۆلئیکي پیروزیت.

ئینجا الله اکبر دوو موعجیزه به موسا ده دات پیش ئه وه ی بینیریت بو لای فیرعه ون.

یه كه م: گوپاله كه ی ده بیّت به مار، وهك له ئایه تی ۱۹-۲۰ سوورہ تی طه هاتووہ:

قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى، فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى

الله گوتی ئەى موسا گۆپالە کەت فری بده، هەرکە فرییدا بوو بە ماریک و دەجوولا

دووهم: دەست سپی بوون.

ئایەتی ۲۲ سوورەتی طه دەئیت:

وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ

وہ دەستت بنووسینە بە تەنیشتت بە سپیتی دیتە دەرەوہ.

ئایەتی ۱۲ سوورەتی النمل دەئیت:

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ

وہ دەستت بخەرە ناو گیرفانت بە سپیتی دیتە دەرەوہ.

پرسیار ئایا الله فەرمانی بە موسا کردووہ دەستی بە تەنیشتیەوہ بنووسینیت، وە یان دەستی بخاتە گیرفانیەوہ؟

ئینجا الله اکبر فەرمان بە موسا دەکات بچیت بو لای فیرعەون، وەک لە ئایەتی ۲۴ سوورەتی طه هاتووہ:

اَذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

موسا برۆ بو لای فیرعەون یاخی بووہ.

بەلام لە ئایەتی ۴۲ سوورەتی طه هاتووہ، کە الله اکبر فەرمان بە موسا و هارون دەکات بچن بو لای فیرعەون:

اَذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي

ئەى موسا خۆت و براكەت (هارون) بە نيشانە كانم برۆن (بو لای فيرعهون).
ئايەتى ۱۰۶-۱۰۷ سوورەتى الاعراف دەئيت، موسا لە پيش چاوى فيرعهون
و پياوہ كانى ئەم دوو موعجيزەى ئەنجام داوہ:

يە كەم: گوپالە كەى فریداوہ و يە كسەر بووہ بە ماريكى گەورہ.

دووہم: دەستى دەرھيناو يە كسەر سپى بوو.

الطبرى لە جامع البيان و القرطبي لە الجامع لاحكام القران دەئين، موسا
پياويكى ئەسمەر بوو، كاتيك دەستى دەرھينا، دەستى سپى بوو.

ئايەتى ۱۰۹-۱۱۰

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

يە كيك لە دارودەستە كەى فيرعهون گوتى: لە راستيدا موسا ساحيريكى
زانايە، دەيهويت لە خاكە كەتان دەرتان بكات، ئيوە فەرمان بە چى دەكەن؟

موفەسیرە كان نازانن كى گوتوويهتى (يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ)، وه كين ئەوانەى كە موسا دەيهويت لە خاكە كەيان دەريان بكات؟

الطبرى لە جامع البيان و القرطبي لە الجامع لاحكام القران و البغوى لە
معالم التنزيل و الرازى لە مفاتيح الغيب دەئين، (يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ
أَرْضِكُمْ) واتە ئەى قيبتيە كان موسا دەيهويت لە خاكە كەتان لە ميسر
دەرتان بكات.

وه دهئیت، (فَمَاذَا تَأْمُرُونَ) فیرعهون گوتووویه تی فهرمان به چی ده کهن؟

ئایه تی ۱۱۱-۱۱۲

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ، يَا تُوكُ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

دارودهسته که ی فیرعهون گوتیان، موسا و هارونی برای دهستبهسه ر بکه، وه بو شاره کان بنیره که له هه موو ساحیریکی لیژان و لیها تووت بو بینن.

الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به {وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ} دهئیت، ابن عباس گوتووویه تی: ئه وانه پۆلیس بوون که فیرعهون ناردنی بو کۆکردنه وه و هینانی ساحیره کان، وه ژماره یان ۷۲ کهس بوو.

ئایه تی ۱۱۳-۱۱۴

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

دهئیت: ساحیره کانی فیرعهون هاتن و گوتیان: ئایا به دئنیاییه وه پاداشتمان ده بیته ئه گهر هاتوو ئییمه به سه ر موسا سه رکه وتین؟

فیرعهون گوتی: به ئی، ئه وسا ئیوه به دئنیاییه وه له من نزیك ده بن.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهئیت، سه بارهت به ژماره ی ساحیره کانی فیرعهون ۱۳ قهول هه یه:

یه کهم: ۷۲ ساحیر بوون (ابن عباس).

دووهم: ۷۲ هه زار ساحیر بوون (ابن عباس).

سیهه‌م: ۷۰ ساحیر بوون (ابن عباس).

چواره‌م: ۱۲ هه‌زار (کعب).

پینجه‌م: ۷۰ هه‌زار بوون به‌لام فیرعه‌ون ۷ هه‌زاری هه‌ل‌بژارد.

شه‌شه‌م: ۷۰۰ هه‌زار ساحیر بوون به‌لام فیرعه‌ون ۷۰ هه‌زاری هه‌ل‌بژارد.

حه‌وته‌م: ۲۵ هه‌زار ساحیر بوون.

هه‌شته‌م: ۹۰۰ ساحیر بوون.

نۆیه‌م: ۸۰ هه‌زار ساحیر بوون.

ده‌یه‌م: ۳۰ هه‌زار و هه‌ندیك بوون.

یانزه‌م: ۱۵ هه‌زار ساحیر بوون.

دوانزه‌م: ۱۹ هه‌زار ساحیر بوون.

سینزه‌م: ۴۰۰ ساحیر بوون.

وه ده‌ل‌یت، گه‌وره ساحیره‌که‌یان ناوی شمعون بوو.

ئایه‌تی ۱۱۵-۱۱۶

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

ده‌ل‌یت:

ساحیره کان گوتیان: ئەهی موسایان تو فری بده، وه یان ئیمه لهوانه دهبین
که فری دهدهن،

موسا گوتی: ئیوه فری بدهن. هه رکه فرییان دا سحریان له چاوی خه لک
کرد و خه لکیان ترساند، وه سیحریکی مه زنیان کرد.

ئایه تی ۱۱۷-۱۲۲

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ، فَوَقَعَ الْحَقُّ
وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ، وَأَلْقَى السَّحْرَةَ
سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

الله اکبر ده لیت: وه حیمان نارد بو موسا که گوپاله که ی فری بدات، (هه رکه
فرییدا) دهستی کرد به هه لלו شینی ئه و فرتوفیلانه ی که ده یان کرد، ئه وه بوو
راستی جیگیر بوو، وه ئه و شتانه ی ده یان کرد به تال بووه، هه ر له وی
شکستیان هیئا و به ریسوایی گه رانه وه، وه ساحیره کان کرنوشیان برد و
گوتیان باوه رمان هیئا به خودای جیهانه کان، خودای موسا و هارون.

له ئایه تی ۶۶ سووره تی طه هاتوه ده لیت:

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى

موسا گوتی، به لکو ئیوه فری بدهن، (ئه وه بوو پهت و داره کانیا فرییدا)، وه
وا خه یالیان ده کرد له و سیحرا نه ی که کردیان، پهت و داره کانیا ده جو لین.

واته ساحیره کانی فیرعه ون پهت و داریان به کاره یئا وه.

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی، ساحیره کان
باوه ریان هیئا و ۶۰۰ هه زار له نه وه کانی ئیسرا ئیل به دوای موسا که وتن.

ساحیره کانی فیرعه ون له بهر چاوی فیرعه ون کرنۆشیان بردوووه و گوتویانه:
باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان، خودای موسا و هارون.

ئایه تی ۷۰ سووره تی طه ته ئکید ده کاته وه که ساحیره کانی فیرعه ون ئیمانیا
هیئاوه به خودای بنی ئیسرائیل:

فَأَلْقِيَ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى

ساحیره کان کرنۆشیان کرد و گوتیان باوهرمان هیئا به خودای هارون و
موسا.

وه ههروه ها ئایه تی ۴۶-۴۸ سووره تی الشعراء:

فَأَلْقِيَ السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

ساحیره کان کرنۆشیان برد و گوتیان باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان،
خودای موسا و هارون.

پرسیار: ئایا ساحیره کان گوتیان: باوهرمان هیئا به خودای جیهانه کان،
خودای موسا و هارون، یان گوتیان باوهرمان هیئا به خودای هارون و
موسا؟

راسته له رووی مه تنه وه جیاوازی نییه به لأم ئه وه قسه ی ساحیره کانه، وه
ده بیت کتوومت وهك خوی بیت.

ئایه تی ۱۲۳-۱۲۴

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ
لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

فیرعهون به ساحیرهکانی گوت: ئیمانتان به خودای موسا و هارون هیئا پیش ئهوهی من مؤلهتتان پی بدهم؟ له راستیدا ئهوه فرتوفیلئیکه له شاره که دا کردووتانه بو ئهوهی خه لکه که ی لی دهریکهن، جا له داهاتوو دهزانن (که چیتان لی ده که م).

ئینجا فیرعهون به ساحیرهکان ده لئیت: سوئید بیټ دهست و قاچتان راست و چهپ دهریم، ئینجا سوئید بیټ ده بیټ هه مووتان له خاچ بدهم.

چهند تیبینییهک سه بارهت به ئایه تی: ۱۲۴

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوئید بیټ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم، ئینجا سوئید بیټ ده بیټ هه مووتان له خاچ بدهم، له ئایه تی ۷۱ سووره تی طه دووباره بوته وه و ده لئیت:

فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ وَلأَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ

سوئید بیټ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم و سوئید بیټ له قه دی دارخورما له خاچتان بدهم.

وه ئایه تی ۴۹ سووره تی الشعراء ده لئیت:

لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلافٍ وَلأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوئید بیټ دهست و قاچتان راست و چهپ بیرم، ئینجا سوئید بیټ ده بیټ هه مووتان له خاچ بدهم.

یه کهم: به لگه میژووی و ئارکیؤلوجیه کان پیمان ده لپن که له خاچدان له سهرده می فیرعه ونیه کان به هیچ جوړیک بوونی نه بووه.

له خاچدان، بو یه کهم جار له لایه ن ئیمپراتوریه تی ئاشووری نوی و بابلیه کان به کارهاتووه، دواتر رومه کان به کاریان هیناوه بو سزادانی تاوانباران.

محمد و نووسه رانی قورئان بینوویانه که رومه کان تاوانباران له خاچ ددهن، وایان زانیووه که میسریه کونه کان و فیرعه ونیه کان هه مان کاریان کردووه.

وه ته نانه ت نووسه ری قورئان له ئایه تی ۱۵۷ سووره تی النساء، تووشی هه له یه کی کوشنده بووه، کاتیک سه باره ت به المسیح ده لپت:

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ

وه نه کوشتیان و نه له خاچیان دا.

نووسه ری قورئان وایزانیووه که مروف ده کوژریت ئینجا له خاچ ده دریت، وایزانیووه که فهره نگی رومه کان وه ک فهره نگی عه رب و صعالیکه کان بووه، که خه لک ده کوژن و هه تکی ده که ن ئینجا له خاچی ددهن.

وه نه یزانیووه که رومه کان مروقیان به ساغی له خاچ داوه تاوه کو مردووه.

دووهم: له گه ل ئه وه ش قورئان فیرعه ون وه ک که سیکی فاسد و به دئه خلاق و سه رکیش ناوزه ند ده کات، به لام اللهی عه رب و ئیسلام فه رمان به هه مان شیوازی سزا ده کات، که فیرعه ون به کاری هیناوه دژ به نه یاره کانی.

له ئایه تی ۳۳ سووره تی المائدة، اللهی عه رب و ئیسلام ده لپت:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ

به دنیاییه وه سزای نهو که سانهی که دژایه تی الله و پیغه مبه ره که ی ده که ن و خراپه کاری له زه ویدا بلاوده که نه وه، نه وه یه که ده بیت پارچه پارچه بکرین یان له خاج بدرین، وه یان ده ست و پیکانیان راست و چه پ بپردریت.

واته اللهی ئیسلام فه رمان به سزادانی نه یاره کانی ده کات به شیوه یه که فیرعه ونی فاسد و به دئه خلاق به کاری هیناوه.

نایه تی ۱۲۵-۱۲۶

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

ساحیره کان گوتیان: له راستیدا ئیمه بو لای خودا که مان ده که ریینه وه، وه تو توله مان لی ناکه یته وه، ته نها له بهر نه وه نه بیت که ئیمه باوه رمان به نیشانه کانی خودا که مان هیناوه کاتیک بو مان هات، نه ی خودا که مان خوراگیمان به سه ردا بپرژینه، و به موسلمانانی بمانمرینه.

به گویره ی نایه تی ۷۲-۷۶ سووره تی طه، ساحیره کان به فیرعه و نیان گوتوه:

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا ۗ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا، إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ، إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ، وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ

لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى، جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

واته: (ساحیره کان) گوتیان، سویند به وهی ئیمه ی درووست کردووه،
هه رگیز بو تو دهستبهرداری ئه وه نابین که وهك نیشانه بو مان هاتووه، جا
هه رچیه کت له دهست دی بیکه، تو تهنها دهتوانیت بریاردهر بیت له ژیانی
دونیا، ئیمه برومان به خوداکه مان هیئا بو ئه وهی له گونا هه کانمان و ئه و
سیحره مان که تو به سهر ئیمهت سه پاند خووش بییت، وه الله چاکتره و ههر
دهشمینی، وه ههر که سیك به تاوانباری بییت بو لای خوداکه ی، ئه و
دۆزه خی بو ده بییت که تیایدا نه ده مریت وه نه ده ژیییت، وه ههر که سیك به
باوهرداری بییت بو ی لای و کاری چاکی کرد بییت، بو ئه وانه پله ی بالا هه یه،
که باغاتی عه دنه چهنده ها رووبار له ژیری وه ده روات، وه ئه وه پادا شته بو
که سانیک که خو یان له گونا هه پاک ده که نه وه.

ئه و ده قانه پیمان ده لێن، ساحیره کان نهك تهنها ئیمان به خودای بنی
ئیسرائیل هیئا وه به لکو ئه و تیکه یشتنی ته و او یان هه بو وه سه بارهت به
لیپرسی نه وه له دوای مه رگ و سزا و پادا شت و دۆزه خ و به هه شت.

به گویره ی په رتووکی پیروژ (ته ورات):

یه که م: هیچ کام له ساحیره کان ئیمانیا نه هیئا وه.

دووهم: کاری موسا و هارون قه ناعهت هیئا نه به فیرعه ون و
داروده سه ته که ی نه بو وه که ئیمان به "یه هوه ی- ئیلوهیم" خودای بنی
ئیسرائیل بیین.

سیههم: له ته ورات ته نانهت بو یهك جاریش ئاماژه به دۆزه خ نه کراوه.

چوارهم: باغی عهدن که له تهورات ئاماژهی پیکراوه، نهو شوینه بووه ئادهم و حهواى تیدا درووست کراوه و ژیاوه، وه له زهویدا بووه.

پینجهم: به هیچ جوړیک له تهورات ئاماژه به ژیانی دواى مهرگ و بههشت نه کراوه.

نووسهري قورئان ئهم قسانه‌ی له‌سه‌ر زمانى ساحیره‌کانى فیرعه‌ون کردووه، که وینای بههشتیکه کتوومت له بههشتى ئیسلام ده‌چیت.

ئایه‌تی ۱۲۷

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَدْرُكْ
وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقْتَلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

هه‌ندیك له داروده‌سته‌كه‌ی فیرعه‌ون گوتیان: ئایا رینگا به موسا و قه‌ومه‌كه‌ی (بنی ئیسرائیل) ده‌دهیت كه له خاكه‌كه خراپه‌كارى بكهن؟ وه ده‌ستبه‌ردارى تو و خوداو‌هنده‌كانت بیت؟ (فیرعه‌ون) گوتی، كوره‌كانیان ده‌كوژین و ژنه‌كانیان ده‌هیڵینه‌وه، وه ئیمه به‌سه‌ریاندا بالاده‌ستین.

دوو تیبینی و سه‌رنج سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته:

یه‌كه‌م: فیرعه‌ون گوتوویه‌تی (سَنُقْتَلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ)، واته، (كوره‌كانیان ده‌كوژین و ژنه‌كانیان له ژیاندا ده‌هیڵینه‌وه).

وه له ئایه‌تی ۶ سووره‌تی ابراهیم دووباره بوته‌وه، كه ده‌لیت:

وَيَذَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

كوره‌كانی ئیوه‌ی سه‌رده‌بری و ژنه‌كانتانی له ژیاندا ده‌هیشتنه‌وه.

وه له ئايه تي ۲۵ سووره تي غافر هاتووه:

قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ

گوتيان كوره كاني ئه وانه بكورن كه ئيمانان له گه ليدا هيناوه، وه ژنه كانيان له ژياندا بهيلنه وه.

هه لبه ته نووسه ري قورئان مه به ستي كوشتني "كورو نيړينه" و هيشتنه وه ي "كچ وميښه" يه واته "بنات و اناث" ه. له بهر ئه وه ده بوايه ئايه ته كه بليت:

سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي بَنَاتَهُمْ يٰۤاِنَّهُمْ

چونكه (نساء) له زماڼي عه ره بي به ماناي ژن ديت.

دووهم: ئايا فيرعه ون خوداوه ندي هه بووه وه يان ئيدعاي خوداوه ندي كردووه و گوتوويه تي من خودام؟

له ئايه تي ۳۸ سووره تي القصص هاتووه:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي

فيرعه ون گوتي: ئه ي داروده سته كه م ئايا به خودايه كتان زانيووه جگه له خوم؟

له ئايه تي ۲۳-۲۴ سووره تي النازعات هاتووه:

فَحَشَرَ فَنَادَى، فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

(فيرعه ون) خه لكي كوكرده وه و هاواري كرد و گوتي: له راستيدا من خوداي هه ره مه زنتانم.

به لَام ئایه تی ۱۲۷ سووره تی الاعراف ده لیت فیرعه ون خوداوهندی هه بووه.

وَيَذَرِكَ **وَالْهَتَّكَ**

ئایا ریگا ده دهیت که ده ستبهرداری تو و خودا کانت بیت؟

پرسیار: ئایا فیرعه ون ئیدعای خوداوهندی ده کرد و ده یگوت من خوداوهندی هه ره مه زنه، وه یان فیرعه ون خوداوهندی هه بووه؟

ئایه تی ۱۲۸

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ **عِبَادِهِ** وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

موسا به قهومه که ی گوت، پشت به الله ببهستن و خوړاگر بن، له راستیدا خاکه که مولکی الله یه، به میرات دهیدات به و به ندانه ی که هه ر خو ی ویستی له سه ره، و سه ره نجام بو خودا په رستانه.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن سه بارهت به (إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ) ده لیت، واته خاکی میسر. واته الله خاکی میسر ده دات به جووه کان.

الطبری له جامع البیان ده لیت، موسا به قهومه که ی گوت، نه گه ر پشت به الله ببهستن و خوړاگر بن نه واهنگ بیت الله خاکی فیرعه ون و قهومه که ی به ئیوه بدات.

ئایه تی ۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ **عَدُوَّكُمْ** وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

نهوه کانی ئیسرائیل به موسایان گوت : پيش نهوهی تو بییت و دواى نهوهی تو هاتیت ههر ئازار دراوین، (موسا) گوتی، به هیواى نهوهی خودا که تان دوژمنه که تان له ناووبات و قریبکات، وه له خاکه که یان بتانکات به جینشین، ئینجا (الله) سهیرتان ده کات که ئیوه چ کاریک ده که ن.

ئه گهر ئایه تی ۱۲۸-۱۲۹ به یه که وه بخوینینه وه ده بینن قسه و باسیکه سه بارهت به پیدانی خاکی فیرعه و نیه کان به جووه کان.

وه له ئایه تی ۲۵-۲۸ سووره تی الدخان، اللهی عه ره ب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه که له دواى له ناو بردنی فیرعه ون و قه و مه که ی خاکی میسری داوه به جووه کان.

کَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ، كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ

چه نده ها باغ و کانیایان له دواى خویان جیهیشت، وه چه نده ها کیلگه و کوشکوته لاری به نرخ، خیروبه ره که تیکیش که تیادا له و په ر خو شیدا بوون، وه به م شیویه دامان به که لیکی دیکه.

واته جووه کانمان کرد به میراتگری خاکی فیرعه و نیه کان، وه نه وکات خاکی فیرعه و نیه کان ته نها میسر نه بوو، به لکو به شی باکووری سودانیشی له خووه ده گرت.

له ئایه تی ۵۷-۵۹ سووره تی الشعراء اللهی عه ره ب و ئیسلام ته ئکید ده کاته وه که خاکی فیرعه و نیه کانی داوه به جووه کان.

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ، كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

له باغات و کانیاهه کان دهرمانکردن، وه گه نجینه کان و کوشکوته لاره به نرخه کان، وه بهم جوړه بنی ئیسرائیلیمان (جووه کان) کرد به میراتگره وهی.

وه ئایه تی ۱۳۷ سووره تی الاعراف ده ئیت:

وَأُورِثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

ئینجا ئیمه، نهو میلله تهی که له خوړه ه لاته کان و خوړناواکانی نهو زهویه پیرو زمان کرد، که ده چه وسینرانه وه، کرد به میراتگری خاکه که، وه به لینی هره چاکی خوداکهت به سهر بنی ئیسرائیل (جووه کان) هاته دی، به هوئی نه وهی خوړاگر بوون، وه هه رچییه ک فیرعه ون و قه ومه کهی درووستیانده کرد وه له کوشکوته لاره کانیا ویرانمان کرد.

نه م ئایه ته ته ئکید ده کاته وه که اللهی عه رب و ئیسلام خاکی فیرعه ونیه کانی به جووه کان داوه.

ئایه تی ۱۳۰

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

وه ئیمه خانه وادهی فیرعه ونمان چه نده ها سال گرت، وه که مبوونه وه له بهروبوومه کان، بو نه وهی بیربکه نه وه.

نه م ئایه ته زور نارپک و پیکه، وه له رووی دارپشته وه زور ناته واوه، نه م ئایه ته بو نه وهی مانا به خشیت ده بیت بهم شیوهیه بیت:

وَلَقَدْ أَخَذْنَا فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ بِنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ سَنِينًا لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

واته: فیرعهون و قهومه کهیمان گرت به کهمکردنهوه له بهرووبومه کانیان بۆ چهندهها سال.

ئایهتی ۱۳۱

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

جا ئه گهر باشهیان بۆ دههات ئهوا دهیانگوت ئهوه کاری خۆمانه، وه ئه گهر خراپهیه کیان تووشدههات ئهوا دهیانگوت ئهوه شوومی موسا و ئهوانهیه که له گه ئیدان، ئه ی مه گهر له راستیدا باشه و شووم له لایهن الله وه نییه؟ بهلام زۆربهیان نازانن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده ئیت، (فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ) له پیت و بهره که تی و رزق (قَالُوا لَنَا هَذِهِ)، دهیانگوت، ئه وه بۆ ئیمه ده گه رپته وه وه ئیمه شایستهین (وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ)، وه که ناخۆشیه کیان تووشده بوو، له نههاتی و وشکه سالی (يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ)، ئه وه به هۆی موسایه و ئهوانه ی له گه ئیدان، وه ئه وه ی هیناویانه.

(أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ)، واته هه موو ئهوانه به باشه و به خراپه له لایهن الله وه یه.

ئایهتی ۱۳۲

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

وه (فیرعهون و دارودهسته که ی) گوتیان، ئه ی موسا ههر نیشانهیه کمان بۆ بیئیت به نیازی جادوولیکردن، ئهوا ئیمه باوهرت پیناهیین.

ئايه تي ۱۳۳

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

ئىنجا ئىمه نىشانەى ئاشكرامان له لافاو و كولله و ئەسپى و خوین و
بوقمان نارده سەريان، (چونكه) ئەوان خوڤه زلزان و خەلكانىكى تاوانبار
بوون.

به گویرهى تهورات موسا ۱۰ موعجيزهى روون و ئاشكرای به فیرعهون و
قهومه كهى نىشانداوه.

به لام ئايه تي ۱۰۱ سووره تي الاسراء ده ئيت:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

وه نو موعجيزهى ئاشكرامان به موسا دا.

يه كه م: گوپاله كهى

دووهم: دهستى

سپهه م: تووفان

چوارهم: كولله

پىنجهم: ئەسپى

شه شه م: بووق

حه وته م: خوین

هه شته م: که مبوونه وهی به روو بووم

به لام قورئان ئماژهی به هه شت موعجیزه کردوو.

وه له ئیسلام: کولله و ئه سپی و بوق سهربازیکن له سهربازه کانی الله.

یه که م: کولله

الطبرانی له معجم الاوسط و السیوطی له الدر المنثور و البیهقی له شعب

الایمان، ئماژهیان به فهرموودهیه کی محمد کردوو که گوتوو یه تی:

لا تَقْتُلُوا الْجَرَادَ فَإِنَّهُ جُنْدُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ

نه که ن کولله بکوژن چونکه مه زنتین سهربازه کانی الله ن.

دووهم: بوق

محمد ریگی گرتوو له کوشتنی بوق:

له صحیح سنن ابی داود (لاللانی)، فهرموودهیه ک هاتوو که ده لیت:

أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنِ الضُّفْدَعِ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاءٍ،
فَنَهَاها النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ قَتْلِها

پزیشکیک پرسیری له پیغه مبه ر کرد سه باره ت به بوق که بیكات به
دهرمان، ئه وه بوو پیغه مبه ر نه هی کرد له کوشتنی بوق.

وه له صحیح ابن ماجه (لاللانی)، فهرموودهیه ک هاتوو ده لیت، محمد
صلعم نه هی کردوو له کوشتنی چوار زینده وهر که دانه یه کیان بوقه.

الصُّرْدُ وَالضُّفْدَعُ وَالنَّمْلَةُ وَالْهُدُودُ

وه له مصنف عبدالرزاق فهرمودهيهك هاتووه، عائشه دهئيت:

كَانَتْ الضُّفْدَعُ تُظْفِي النَّارَ عَنِ إِبْرَاهِيمَ، وَكَانَ الْوَرَعُ يَنْفُخُ فِيهِ، فَنُهِيَ عَنِ قَتْلِ هَذَا، وَأُمِرَ بِقَتْلِ هَذَا

بوؤق ئاگه ره که ی ئیبراهیمی ده کوژرانده وه به لام مارمیله که فووی پیا دا ده کرد، له بهر ئه وه (پیغه مبه ر) نه هی کردو وه له کوشتنی بوؤق و فه رمانی کردو وه به کوشتنی مارمیله که.

وه له سنن الکبری للبیهقی فهرموودهيهك هاتووه، که دهئيت:

لَا تَقْتُلُوا الضَّفَادِعَ فَإِنَّ نَقِيْقَهَا تَسْبِيْحٌ

بوؤق مه کوژن چونکه دهنگه که ی تسبیحات و پیا هه ئدانه به الله.

سیههم : ئه سپی

کوشتنی ئه سپی، له حاله تی حرام (له شوینه پیروژه کان و له مانگه حرامه کان و له کاتی حه ج و عومره) حرامه.

اما النووی له المجموع دهئيت: ناپه سهنده که له قژت یان له ریشته به دوا ی ئه سپیدا بگه رییت، وه ئه گه ر ئه م کارهت کرد و ئه سپیه کی لی ده رچوو، ئه وا ده بیته سه دهقه (خیریک) بکه یته ته نانهت ئه گه ر به لوقمه نانیکیش بیته.

ئایا ئیمام الشافعی (وه ئیمامه کانی تریش) له خو یانه وه نه هیان کردو وه له کوشتنی ئه سپی له حاله تی ئیحرام؟ هه رگیز، چونکه ئایه تی ۱۹۶ سووره تی البقرة دهئيت:

وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ
أَذَىٰ مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ

له حج و عومره سهرتان مه تاشن تاوه كو قوربانیه كه به شوینی خوی
نه گات، ئە گەر كه سێك نه خووش بوو یان دهر دێك له سهریدا بوو، (ئەوا
بووی ههیه قزی بتاشیت)، به لام ده بیټ به لاگیڤری (فیدیة) بدات:
به رۆژوو بوون یان سه ده قهیه ك یان قوربانیه ك بکات.

له صحیح البخاری و مسلم فهرموودهیه ك هاتوو، كه كعب بن عَجْرَةَ
گوتوو یه تی، ئەم ئایه ته {فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ} له سه ر من
دابه زی، ده لیټ منیان برد بو لای پیغه مبهری الله، وه ئەسپی به رده بووه
سه ر ده موچاوم، ئەوه بوو ئەم ئایه ته دابه زی و پیغه مبهر گوتی قزټ بتاشه،
به لام ده بیټ ۳ رۆژ به رۆژوو بیت، یان ۶ هه ژار خواردن بدهیت یان مه رێك
بکهیت به قوربانی.

وه محمد خوی ئەسپی هه بووه، به گویره ی فهرمووده صحیحه كان ۳ ژن
له قزی محمد به دوا ی ئەسپیدا گه راون.

یه كه م: ام حرام بنت ملحان ژنی عبادة بن الصامت

له صحیح البخاری و مسلم ریوایه تیک هاتوو، كه انس بن مالك ده لیټ:
پیغه مبهر سه ردانی ام حرامی ده کرد، ام حرام خواردنی ده دا به پیغه مبهر و
قزی ده پشکنی بو ئەسپی.

دووهم: زینب بنت جحش (ژنیك له ژنه كانی محمد).

له سنن ابی داود ریوایه تیک هاتوو، كه زینب قزی محمدی ده پشکنی بو
ئەسپی.

سَيِّهَم: ام سلمة (ژنيك له ژنه كاني محمد).

له المعجم الكبير للطبراني ريوايه تيك هاتووه، كه ام سلمة قزى محمدى دهپشكنى بو ئه سڀي.

وه له المستدرک على الصحيحين للحاكم و مسند احمد ريوايه تيك هاتووه، كه ابو سعيد الخدرى ده ئيت: كاتيك پيغهمبهر نه خووش بوو سهردانيم كرد، وه پارچه يهك په رووى پيدا درابوو، دهستم له په روكه دا، بينيم تاى پيغهمبهر زور گهرمه، ئه وه بوو گوتم ئه ي پيغهمبهرى الله تايه كهت زور گهرمه، ده ئيت پيغهمبهر گوتم ئيمه ي پيغهمبهران بهم جوړهين، ده رده كانمان چه ند جاره ده بيته وه له چاو خه لكاني تر بو ئه وه ي پاداشته كانمان چه ند جاره بيته وه، وه محمد ده ئيت، هه نديك له ئيمه ي پيغهمبهران به ئه سڀي تووشى دهر دهبين تاوه كو ده مانكوژيت.

ئايه تي ۱۳۴

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه كاتيك سزاكاني ئيمه يان به سه ردا هات، گوتمان ئه ي موسا له خودا كهت داوا بكه، به وه ي كه په يمانى به تو داوه، ئه گهر ئه م سزايه مان له سه ر لابه ريت، سويند بيت باوه رت پي بينين، وه سويند بيت بنى ئيسرائيلت له گه لدا بني رين (واته ريگا به جووه كان بدهين له گه لتدا له ميسر ده رچن).

ئايه تي ۱۳۵

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وه ههركه سزاكه مان له سهريان بو ماوهيهك لابرد ئهوا پهيمانه كهيان دهشكاند.

ابن الجوزي له زاد المسير دهئيت، { إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ }، واته: تاوه كو له دهريا نوقوممان كردن { إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ } واته: پهيمانه كهيان دهشكاند.

ئايه تي ۱۳۶

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
 ئهوه بوو تو له مان لئيان كرده وه و له دهريا نوقوممان كردن، به هوى ئه وهى
 نكو لئيان له ئايه ته كانمان كرد، وه له به رامبهريدا بيياك بوون.
 شروقه كاران وهك الطبرى و القرطبى و ابن كثير ده لئين، (اليم) واته دهريا.
 " اليم " وشهيه كى عيبريه و به ماناي دهريا ديٽ.

ئايه تي ۱۳۷

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ
 ئينجا ئيمه ئه و ميلله تهى كه له خو ره ه لاته كان و خو رئاوا كانى ئه و زهويهى
 پيرو زمان كرد، كه ده چه وسينرانه وه، كرد به ميراتگري خاكه كه، وه به لئيني
 هه ره چاكي خودا كه ت به سه ر بنى ئيسرائيل (جووه كان) هاته دى، به هوى
 ئه وهى خو راگر بوون، وه هه رچيهك فيرعه ون و قه ومه كهى
 درووستيانده كرد، وه له كو شكوته لاره كانيان ويرانمان كرد.

ابن الجوزی له زاد المسیر دهلیت:

{وأورثنا القوم} واته بنی ئیسرائیلمان کرد به میراتگر. {الذین کانوا یُسْتَضْعَفُونَ} واته: زهلیل کرابوون به سه ربربی کوره کانیان و به کارهینانی ژنه کانیان و به کوپله کردنی پیاوه کانیان {مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا} واته: خورهه لاته کان و خورثاواکانی خاکه که، ۳ قهول هه یه:

یه کهم: خورهه لاته کان و خورثاواکانی شام.

دووهم: خورهه لاته کانی خاکه کانی شام و میسر.

سیههم: به شیوه یه کی رهها خورهه لات و خورثاواای خاکه که.

الطبری له جامع البیان دهلیت، (مَشَارِقِ الْأَرْضِ - خورهه لاته کانی خاکه که) واته شام. وه دهلیت (وَأُورَثْنَا) واته به میرات دامان به بنی ئیسرائیل.

القرطبی دهلیت، ئایه ته که پروونه که بنی ئیسرائیل خاکی قیبتیه کانیان وهک میرات پیدراوه. وه دهلیت (مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا - خورهه لاته کانی خاکه که و خورثاواکانی) واته شام و میسر.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم دهلیت، الله ئاگادارمان ده کاته وه که خاکه که ی داوه به و میلله ته ی که ده چه و سپنرانه وه - که بنی ئیسرائیله - خورهه لاته کان و خورثاواکانی خاکه که ی پیمان داوه.

وه دهلیت، (خورهه لاتی خاکه که) واته شام.

البغوی له معالم التنزیل دهلیت، (مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا) واته شام و میسر.

السعدی له تفسیر کلام المنان دهلیت، واته خاکی میسر.

الزمخشرى له الكشاف دهئيت: وه خاكة كه خاكي ميسر و شامه كه الله داويه تي به بنى ئيسرائيل، له دواى فيرعه و نيه كان و عمالقه كان.

الرازي له مفاتيح الغيب دهئيت، ناكوكي ههيه سه بارهت به و خاكة. هه نديك دهئين، خاكي شامه، وه هه نديك دهئين ميسر و خورئاوا كه يه تي.

البيضاوى له انوار التنزيل دهئيت، واته خاكي شام، كه الله داويه تي به بنى ئيسرائيل له دواى فيرعه و نيه كان و عمالقه كان.

الجلالين دهئين، واته خاكي شام (تبييني ئەم دوو جلاله ، السيوطى و المحلى ميسرى بوون، له بهر ئه وه گوتوو يانه ميسر نيه و شامه).

الشوكاني له فتح القدير دهئيت، واته خاكي ميسر و شام.

زور پروونه كه اللهى عه رهب و ئيسلام هه موو خاكي شام و ميسرى داوه به جووه كان، كه چى ئيستا ده يانه و يت جووه كان له ئيسرائيل (فه له ستين) ده ربكه ن به دروشمى:

خير خير يا يهود جيش محمد سوف يعود

واته: ئه ي يهود خه يبه ر خه يبه رتان له ياد بيت،

سو پاي محمد هه ر ده گه ر يته وه.

پرسيارى من له مه لا كان ئه وه يه: هه ر به راستى ئيوه برو اتان هه يه كه قورئان وته ي خودايه؟ ئه گه ر برو اتان هه يه كه قورئان له لايه ن خودا وه بو محمد دابه زيو وه، كيشه يه ك نيه. به لام پروونه كه الله كه تان ميسر و شامى داوه به جووه كان. كه واته ئه و شيره شير و شيوه نه تان كه مينبه ره كانتان ده يكه ن بو قودس و فه له ستين له پاي چيه؟

وه شام سوريا و لوبنان و فهلهستين و ئوردون ده گريته وه، وه خاكي
فيرعه و نيه كان سينا و ميسر و باكووري سودان ده گريته وه.

ئه وهى ئيستا له ژير كوئترولي جووه كانه زور زور كه متره له وهى الله اكبر
پيانيدا وه. له راستيدا ده بيت موسلمانان كوشش بكن بؤ ئه وهى هه موو
ئه و خاكانه بكه و يته ژير كوئترولي جووه كانه وه بؤ ئه وهى قسه ي خودا كهيان
بيته دى، چونكه ئايه ته كه ده لئيت:

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

وه ئه ي محمد، به لئيني جواني خودا كه ت به سهر بني ئيسرائيل هاته دى.

به لام له راستيدا نه هاتوته دى، له بهر ئه وه موسلمانان ده بيت كار بكن كه
بيته دى، ئه و يش له ريگاي ئه وهى هه و ل بدن كه باكووري سودان و ميسر
و سينا و هه موو شام بيت به به شيك له خاكي جووه كان.

ئايه تي ۱۳۸-۱۴۰

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا
مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ، إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ
مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

قَالَ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

وه بني ئيسرائيلمان له ده رياكه په رانده وه، ئه وه بوو هاتن به سهر خه لكانيك
كه پابه ندى بته كانيان بوون، بني ئيسرائيل به موسايان گوت:
خودا وهنديكمان بؤ بيته ئاراهه وهك چؤن ئه و خه لكه خودا وهنديان هه يه،

موسا گوتی به راستی ئیوه خه لکانیکی نه زانن، ئه و حاله ته ی ئه وانه ی تیدایه
تیا چوونه و هه ر کاریک ده یکه ن پووچه ئه.

وه موسا گوتی: ئایا ئیوه ده تانه ویت جگه له الله خودایه کی ترتان بو بینه
ئاراهه؟ له کاتیکدا ئه و ئیوه ی هه لبراردوو و په سند کردوو به سه ر
جیهانه کان.

قورئان له چهنده ها شویندا ده لیت: الله بنی ئیسرائیلی هه لبراردوو و
په سه ندی کردوو به سه ر هه موو جیهانه کان.

وهك ئایه تی ٤٧ و ١٢٢ سووره تی البقرة:

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ئه ی جووه کان ئه و چاکه ی منتان له یاد بیت که به ئیوه م به خشی، وه له
راستیدا من ئیوه م هه لبراردوو و په سه ند کردوو به سه ر جیهانه کان.

وه ئایه تی ١٦ سووره تی الجاثية

وَفَضَّلْنَاكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وه ئه وانمان (جووه کان) هه لبراردوو و په سه ندمان کردوو به سه ر
جیهانه کان.

واته الله اکبر جووه کانی هه لبراردوو و په سه ند کردوو به سه ر
موسلمانانیش.

وه مه لاکان و زانایانی ئاینی ئیسلام درۆ له گه ل خه لکدا ده که ن که ده لپن له
ئایه تی ١١٠ سووره تی البقرة هاتوو که موسلمانان باشتین و چاکترین
میلله تن.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

ئىوه باشتري و چاكترين ميللهت بوون بو خه لك هاتنه ئارواه، فهрман به
باشه ده كهن و ريگري له خراپه ده كهن و برواتان به الله هه يه.
له شروفه ي سووره تي البقرة، ده يسه لميئم كه نه م دهقه باس له جووه كان
ده كات و باس له موسلمانان ناكات.

ئايه تي ١٤١

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

الله ده ئيت: وه كه ئيوه مان له خانه واده ي فيرعه ون رزگار كرد كه به
خراپترين شيوه سزاي دهدان، كه كوره كاني ده كوشتن و ژنه كاني ده ژياندن،
وه له مه دا تاقيكردنه وه يه كي مه زن هه بوو له الله وه بو ئيوه.

الطبري سه بارهت به (وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ) ده ئيت، له ئازاردانتان
به خراپترين شيوه، تاقيكردنه وه ي و نيعمه تيكي مه زني الله بوو بو ئيوه.

ئايه تي ١٤٢

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَّاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وه ژواني سي شه وه مان له گه ل موسا دانا و ده شه وي تريشمان بو ي زياد
كرد، به م جو ره ديداري له گه ل خودا كه ي چل شه و بوو، وه موسا به

هارونی برای گوت، تو له ناو قهومه کهم له جیی من به، و کاری چاک بکه و پیادهی ریگی خراپه کاران مه که.

واته الله اکبر ژوانی دیداری له گه ل موسا داناوه، وه له سه ره تا بریار وابوو که دیداره که یان ته نها سی شه و بیته، به لام کاتیک موسا ده چیت بو لای الله و له دوای ته و او کردنی سی شه وه که، ده شهوی تری بو زیاد ده کهن و ماوهی دیداره که یان ده بیته به چل شهو.

ئاخو ده بیته بو ده شهویان زیاد کرد بیته؟

ابن الجوزی له زاد المسیر ده لیت، ابن عباس گوتوو یه تی:

صَامَ تِلْكَ الثَّلَاثِينَ لَيْلُهُنَّ وَنَهَارَهُنَّ، فَلَمَّا انْسَلَخَ الشَّهْرُ، كَرِهَ أَنْ يُكَلِّمَ رَبَّهُ
وَرِيحٌ فَمِهِ رِيحٌ فَمِ الصَّائِمِ، فَتَنَاوَلَ شَيْئًا مِنْ نَبَاتِ الْأَرْضِ فَمَضَّغَهُ، فَأَوْحَى
اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ: لَا كَلِّمْتُكَ حَتَّى يَعُودَ فُوكَ عَلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ
رَائِحَةَ فَمِ الصَّائِمِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ؟ وَأَمْرُهُ بِصِيَامِ عَشْرَةِ أَيَّامٍ

واته: سی شهو و روژ موسا به رده وام به روژوو بوو کاتیک له دیداری الله بوو، کاتیک مانگه که ته و او بوو، موسا به لایه وه شیاو نه بوو که قسه له گه ل خودا که ی بکات له کاتیکدا به هو ی به روژوو بوو نیه وه بو نی ده می ده هات، نه وه بوو روه کیکی هه لگرت ه وه و خسته ده میه وه (بو نه وه ی بو نه که نه مینیت) نه وه بوو الله وه حی به موسا دا و گوتی: نه ی موسا قسه ت له گه لدا ناکه م تا وه کو ده مت وه ک پيشووی لینه یه ته وه، نه ی نازانیت که بو نی ده می به روژوه وان له لای من خو شه ویستره له بو نی مسک؟ نه وه بوو الله فه رمانی به موسا کرد ده روژی تر به روژوو بیته.

واته به م جو ره دیداری الله و موسا بوو به چل شهو و روژ.

القرطبي له الجامع لاحكام القران و البغوى له معالم التنزيل و الزمخشري له الكشاف و الرازى له مفاتيح الغيب و البيضاوى له انوار التنزيل و الجلالين له تفسير الجلالين والالوسى له روح المعانى هتد دهليين:

أَمَرَهُ أَنْ يَصُومَ الشَّهْرَ وَيَنْفِرَ فِيهِ بِالْعِبَادَةِ، فَلَمَّا صَامَهُ أَنْكَرَ خَلُوفَ فِيهِ فَاسْتَاكَ. فَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْشِقُ مِنْ فِيكَ رَائِحَةَ الْمِسْكِ فَأَفْسَدْتَهُ بِالسَّوَاكِ. فَزِيدَ عَلَيْهِ عَشْرُ لَيَالٍ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ. وَقِيلَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْحَى إِلَيْهِ لَمَّا اسْتَاكَ: يَا مُوسَى لَا أَكَلِّمُكَ حَتَّى يَعُودَ فُوكَ إِلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ قَبْلُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ رَائِحَةَ الصَّائِمِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ. وَأَمَرَهُ بِصِيَامِ عَشْرَةِ أَيَّامٍ

الله فهرمانى به موسى كرد كه مانگيك بهرؤزوو بيت، وه بهتهنها ئهم خوداپه رستيه بكات، كاتيك بهرؤزوو بوو، بوئى دهى بهلاوه ناپه سهند بوو، ئه وه بوو سيواكى به كارهيئا، فريشته كان به موسايان گوت: ئيمه كه بوئى دهى تو مان هه لدهمژى بوئى مسكمان ده كرد، بهلام تو به سيواك بوئه كهت تيكدا، ئه وه بوو داواى ليكرا ده شهو له مانگى ذى الحجة بهرؤزوو بيت، وه دهليين كاتيك موسى سيواكى به كارهيئا، وه حى نارد بو موسى: ئهى موسى قسهت له گه لدا ناكه م تاوه كو بوئى دهمت وهك جارانى لى نهيه ته وه، ئهى تو نازانيت كه بوئى دهى بهرؤزووه وان لاي من خوشتره له بوئى مسك؟ ئه وه بوو الله فهرمانى پيى كرد ده شهوى تر بهرؤزوو بيت.

واته كردى به چل شهو و رؤژ.

له صحيح البخارى و مسلم فهرموودهيه كى محمد هاتوو، كه گوتوو يهتى:

فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلْفَةُ فَمِ الصَّائِمِ، أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ

سوئند به وهی گیانی محمدی به دهسته، بۆنی ده می رۆژوه وان لای الله
خۆشتره له بۆنی مسك.

كاتيك محمد كوچ ده كات بۆ مه دینه، له جووه كانی مه دینه پئی
را ده گه یه نریت كه له سه ره تا وه واده و دیداری "یهوه" ی خودای بنی
ئیسرائیل له گه ل موسا چل شه و بووه، نهك سی شه و، محمد له یه كه م
سووره تی مه دینه كه سووره تی البقره یه ئایه تی ۵۱ داده به زینیت بۆ
راستکردنه وهی هه له كه. ئایه ته كه ده لیت:

وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وه كه ژوانمان له گه ل موسا دانا بۆ چل شه و.

ئیسئا نه مانزانی واده كه و ژوانه كه ۳۰ یان چل شه و بوو؟

"واعد" واته دوو كه س یان زیاتر واده بۆ یه كتر داده نین كه بۆ ماوه یه كی
دیاریكراو و له شوینیکێ دیاریكراو یه كتر ببینن. ئایا الله و موسا پیشئه وهی
به یهك بگهن بپاریان دابوو ۳۰ شه و یان ۴۰ شه و له گه ل یه كدا بن؟

ته نانه ت الله اكبر، له ئایه تی ۲ ی له سووره تی الفجر، سوئند به و ۱۰ شه وه
ده خوات كه درئیکردۆته وه بۆ دیده نی موسای ئازیز و خۆشه و یستی،
ده لیت، وَلَيَالٍ عَشْرٍ، (وه سوئند به ۱۰ شه وه كه).

شرۆفه كاره درۆزانه كان، له شرۆفه ی ئەم ئایه ته ده لین، الله سوئند
ده خوات به ۱۰ شه وی یه كه می مانگی ذای الحجه.

ئايه تي ۱۴۳

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرَاكَ
وَلَكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَاكَ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ
جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ

وه كه موسا بۆ دیدهنمان هات، وه خوداكهى قسهى له گه لدا كرد، موسا
گوته: خوداكهم خوتم نیشان بده با بتبینم، (الله) گوته هه رگیز ناتوانیت
بمبینیت، به لام سهیری نه و چیا به بکه، نه گهر له شوینه كهى خوى
مایه وه، نه وکات ده توانیت بمبینیت، کاتیک خوداكهى بۆ چیاكه به دیار
كهوت، چیاكه وردوخاش بوو، وه موسا كهوت و بورایه وه، کاتیک به ئاگا
هاته وه، گوته شکومه ندیت، توبه له تو کرد، وه من یه كهم باوه پردارم
سه رنج و تیبینی:

یه كهم: هه له ی زمانه وانى ده قه كه:

له سه ره تا الله وهك قسه كه ریک قسه ده کات و ده لیت، (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى
لِمِيقَاتِنَا)، واته، وه كه موسا هات بۆ دیدهنمان. ئینجا یه كسه ر ده لیت،
(وَکَلَّمَهُ رَبُّهُ) خوداكهى قسهى له گه لدا كرد.

وهك نه وهى دوو خودا بوونیان هه بیته، له سه ره تا خودای ژماره یهك وهك
قسه كه ر قسه ده کات، ئینجا ده لیت خوداكهى موسا قسهى له گه ل موسا
کرد.

واته، لهم دهقه‌دا "خودا" له قسه‌كه‌ر و كه‌سى يه كه‌م يه كه‌سه‌ر ده‌بیت به كه‌سى سيّه‌م. بۆ ئه‌وه‌ی خودا وه‌ك قسه‌كه‌ر و كه‌سى يه كه‌م بمینیتته‌وه ده‌بیت بلیت، **(وَكَلَّمْنَاهُ قَسَمَانِ لَه‌ گه‌ئیدا كرد، له جیاتی (وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ).**

ئینجا ده‌ئیت، **(قَالَ لَنْ تَرَانِي)**، واته **گوئی** ناتوانیت بم بینیت. ده‌بیت بلیت **(قُلْتُ لَنْ تَرَانِي)** واته **گوتم** ناتوانیت بم بینیت، وه یان **(قُلْنَا لَنْ تَرَانِي)** **گوتمان** ناتوانیت بم بینیت.

ئینجا ده‌ئیت **(فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا)** وه هه‌رکه خودا که‌ی خو‌ی به چیاکه نیشاندا چیاکه وردوخاش بوو. ئه‌م برکه‌یه‌ش ده‌بیت به‌م شیوه‌یه بیت: **(فَلَمَّا تَجَلَّى لَنَا لِلْجَبَلِ جَعَلَنَا دَكًّا)**، وه هه‌رکه بۆ چیاکه **به‌دیارکه‌وتین** چیاکه‌مان وردوخاش کرد.

ئه‌گه‌ر ده‌قه‌که دابرئینه‌وه ئه‌وا ده‌بیت به‌م شیوه‌یه بیت:

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمْنَاهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ **قُلْنَا لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ** انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي **فَلَمَّا تَجَلَّى لَنَا لِلْجَبَلِ جَعَلَنَا دَكًّا** وَخَرَّ مُوسَى صَبَعًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

دووهم: چه‌نده‌ها فه‌رمووده هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ چۆنیه‌تی وردوخاشبوونی چیاکان کاتیک الله خو‌ی نیشان دان. لیره‌دا هه‌ندیکیان ئاماژه پیده‌که‌ین.

السیوطی له‌ الدر المنثور ده‌ئیت، ابو‌الشیخ له‌ "العظمة" فه‌رمووده‌یه‌کی اخراج کردوو، که محمد صلعم گوتوو یه‌تی:

لَمَّا تَجَلَّى اللَّهُ لِمُوسَى كَانَ يُبْصِرُ دَبِيبَ النَّمْلَةِ عَلَى الصِّفَا فِي اللَّيْلَةِ الظُّلْمَاءِ مِنْ مَسِيرَةِ عَشْرَةِ فَرَاسِخَ

کاتیک الله خوی به موسا نیشاندا، له دووری ۱۰ فرسخ له شهوئیکي تاریکدا، میرووله دهبینرا له سهر سه فا.

یهك "فرسخ" نزیك به ۶ کیلومه تره. واته میرووله یهك له دوری ۶۰ کیلومه تر دهبینرا.

وه السیوطی له الدر المنثور ده لیت، ابن ابی حاتم و ابن مردویه و ابو الشیخ و الدیلمی و ابو نعیم له "الحلیة" فهرمووده یه کیان اخراج کردووه که محمد صلعم گوتوویه تی:

مَا تَجَلَّى اللَّهُ لِلْجَبَلِ طَارَتْ لِعَظْمَتِهِ سِنَّةٌ أَجْبَلٍ، فَوَقَعَتْ ثَلَاثَةٌ بِالْمَدِينَةِ،
أُحْدُ وَوَرِقَانُ وَرَضْوَى، وَبِمَكَّةَ حِرَاءٌ وَثَبِيرٌ وَثَوْرٌ

کاتیک الله خوی به چیاکه نیشاندا، به هوئی مه زنی الله وه ۶ چیا فرین، ۳ دانه یان که وتنه مه دینه، که بریتین له ئوحد و وه ریقان و ره زوا، وه ۳ دانه یان که وتنه مه ککه که بریتین له حیرا و ته بیر و ثور.

وه فهرمووده یهك له صحیح البخاری و مسلم و مسند احمد هاتووه، که محمد گوتوویه تی:

فَإِنَّ النَّاسَ يُصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى آخِذٌ
بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ

خه لك له روژی قیامت ده بوورینه وه، من یه که م که س ده بم به ئاگا دیمه وه، کاتیک به ئاگا دیمه وه ده بینم موسا پیچکه یهك له پیچکه کانی عهرشی اللهی گرتووه.

سَيِّهَم: له پەرتووکی پیروژ خودا روّحه و نابینریت به لّام دەتوانیت وتەى بهرجهسته بکات، به لّام له ئیسلامدا الله اکبر له مروّف دەکات و ئەندامه کانی لەشی هەیه. لێرەدا ئاماژە بە هەندیک بە لّگە دەکەم:

قورئان:

یە کەم: دانیشن له سەر عرش (بگه‌رپۆه بۆ شوّقه‌ی ئایه‌تی ٥٤ ئەم سوورەته سوورەتی الاعراف).

دووهم: دوو دەستی هەیه (بگه‌رپۆه بۆ شوّقه‌ی ئایه‌تی ٧٥ سوورەتی ص).
له صحیح مسلم دوو فەرمووده‌ی محمد هاتوو، که له یه‌کیکیان ده‌لّیت:
وَکَلَّتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ، واته هەردوو دەسته کانی الله راستەن.

وه له فەرمووده‌کە‌ی تردا ده‌لّیت:

طَوِي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ
يَطْوِي الْأَرْضَيْنِ بِشِمَالِهِ

الله له روژی قیامه‌ت ئاسمانه‌کان لوول دەدات، ئینجا به‌دهستی راسته‌ ده‌یانگریت، ئینجا چینه‌کانی زه‌وی لوول دەدات و به‌دهستی چه‌په‌ ده‌یانگریت.

سَيِّهَم: قاچی الله (يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ) بگه‌رپۆه بۆ شوّقه‌ی ئایه‌تی ٤٢ سوورەتی القلم.

چوارهم: قاچی الله

له صحيح مسلم و البخارى فہرموودہیہك ہاتووه، كه دۆزهخ داواى زياتر
له جنۆكه و مروّف دهكات:

لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ، حَتَّى يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ، تَبَارَكَ وَتَعَالَى،
قَدَمَهُ فَتَقُولُ: قَطُّ قَطُّ

تاوه كو الله قاچى دهخاته ناو دۆزهخهوه، ئينجا دۆزهخ دهلّيت، بهس بهس،
وه ههروهك پيشوو گوتمان، كورسى شوينى پيكانى اللهيه.
پينجهم: چاوه كانى الله كویر نين.

له صحيح البخارى فہرموودہیہك ہاتووه محمد دهلّيت:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ. وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى عَيْنِهِ.. وَإِنَّ
الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى

الله لیتان شاراوه نابیت، الله كویر نیه، وه پیغه مبهه به دهستی نیشانیه
کرد بو چاوه كانى، بهلام مسیحى دهجال چاوى راستهى كویره.
شه شهه: الله خاوهن لاشهيه.

وه له صحيح البخارى فہرموودہیہكى دريژى محمد هاتووه له پهيوهست
به روژى قيامهت، له فہرموودہكه دا دهلّيت:

فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَكَانُنَا حَتَّى يَأْتِينَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَنَا
رَبُّنَا عَرَفْنَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فِي صُورَتِهِ الَّتِي يَعْرِفُونَ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ
أَنْتَ رَبُّنَا فَيَتَّبِعُونَهُ

الله ديت بولاي موسلمانان و دهليت من خودا که تانم، موسلمان دهلين
 نه وه شوينمان دهبيت تاوه کو خودا که مان ديت، هرکاتیک خودا که مان
 هات نه وائيمه دهيناسينه وه، ئينجا الله له م شيويه ديتته وه که موسلمانان
 دهيناسنه وه، وه دهليت من خوداتانم، موسلمان دهلين وایه تو
 خودامانیت، ئينجا موسلمان به دواي الله ده که ون.

وه شيخ الاسلام ابن تيمية له بيان تلبیس الجهمية ئاماره به فهرموودهيه کی
 صحیحی محمد ده کات که گوتوويه تی:

رَأَيْتُ رَبِّي فِي صُورَةِ شَابٍّ أَمْرَدَ لَهُ وَفْرَةٌ جَعْدٌ قَطَطٌ

واته: خودا که م بيني له شيويه گهنجیکی لووسی بیتووک، قزیکي زوری
 لوولی هه بوو.

ده کریت پیمان بلین نه و لاشهيه لاشهيه کییه که الله تیايدا به دیار
 ده که ویت؟

حه وته م: مه لاشو و ددان.

الطبری له جامع البيان و ابن منده له الايمان و الدارقطني له رؤية الله و ابي
 يعلى له ابطال التأويلات، ئاماره به فهرموودهيه کی محمد ده که ن که
 گوتوويه تی:

فَيُضْحَكُ حَتَّى تَبْدُو لَهُوَاتُهُ وَأَضْرَاسُهُ

الله به قاقا پیده که نیت تاوه کو مه لاشو و ددانه کانی به دیار ده که ویت.

هه شته م: دم و چاوی الله

له صحیح مسلم و البخاری فهرموودهيه کی محمد هاتووه که ده ليت:

خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا

الله ئاده می له سه ر شیوهی خوئی درووستکردوو، در یژیه که ی ۶۰ گه ز بووه.

وه له صحیح مسلم فهرمووده یه کی محمد صلعم هاتوو هاتوووه گوتوو یه تی:

إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ

ئه گه ر له گه ل براکه ت به شه ر هاتیت ئه وا خو ت له لیدانی ده موچاوی به دوور بگره چونکه الله ئاده می له سه ر شیوهی خوئی درووستکردوو.

وه سه ده ها فهرمووده ی تر هه ن که ده یسه لمینن الله ی عه ره ب و ئیسلام لاشه و ئه ندامه کانی له شی هه یه.

ئایه تی ۱۴۴

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

(الله) گوتی ئه ی موسا من تو م به سه ر خه لکدا هه ل بژاردوو، به په یامه کانمه وه وه ئاخاوتنم له گه ل تو، جا ده ستبه وه بگره که به تو م داوه، وه له سوپاسگوزاران به.

ئهم ده قه ئامازه به دوو خال ده کات:

یه که م: الله له ناو هه موو مرو قایه تیدا موسای هه ل بژاردوو بو گه یاندنی په یامه که ی.

دووهم: راسته وخو به ئاخاوتن قسه ی له گه ل موسادا کردوو.

وه له ئايه تي ٤١ سووره تي طه هاتوووه كه الله به موسا ده ئيت:

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

وه تووم بوو خووم درووستكردوووه.

وه ئايه تي ١٦٤ سووره تي النساء ده ئيت:

وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

وه الله به قسه كردن قسه ي له گهل موسا كرد.

له صحيح البخاري فهرمووده يه كي محمد هاتوووه كه ده ئيت:

قَالَ لَهُ آدَمُ يَا مُوسَى اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ بِيَدِهِ

ئادهم به موساي گوت: ئه ي موسا الله تووي هه لېژارد به قسه كردن له گه لئدا و به دهسته كاني خووي (تهوراتي) بووت نووسي.

ئايه تي ١٤٥

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمُرَ قَوْمَكَ يَا حُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

وه هه موو شتيكمان له راسپارده و له روونكردنه وه بوو هه موو شتيك به دريژي له تابلوكان بوو موسا نووسي، ده كه واته ئه ي موسا به توندي پابه نديان ببه و بيانگره، وه فه رمان به قهومه كهت بكه كه پابه ندي باشرينيان ببن، وه له ئاينده شويني خراپه كارانتان نيشان دهدهم.

لهم دهقه دا الله ده ئيت:

یه کهم: له "الألواح" واته تابلوکان (واته ۳ تابلو و زیاتر) هه موو شتیکنان بو
موسا نووسی له:

۱- راسپارده، (۱۰ راسپارده که).

۲- روونکردنه وه به شیوهیه کی دریژ سه بارهت به هه موو شتیکن (تهورات).

الطبری له جامع البیان سه بارهت به (مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ) روونکردنه وه سه بارهت به هه موو شتیکن له فه رمانی الله و نه هیه کانی.

القرطبی له الجامع لاحکام القرآن ده لیت: (وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، واته تهورات.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم ده لیت، وه ئه و تابلویانه ی الله به موسایدا تهوراتیشیان تیا بوو.

البيضاوی له انوار التنزیل ده لیت، وه تابلویانه تهوراتیان تیدابوو.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لیت، { وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ }، واته تابلوکانی تهورات.

الشوکانی له فتح القدير ده لیت: وه ئه و تابلویانه تهورات بوون.

وه تفسیر المیسر ده لیت: واته بو موسا له تهورات هه موو شتیکنان نووسی که له ئاینه که ی پیویستی پییه تی، له حوکمه کان و راسپارده و له حه رام و حه لال و فه رمان و نه هی و چیرۆک و عه قیده و هه و آل و نادیاره کان (غیب).

السعدى له كلام المنان دهليت: وه له تابلوكان هه موو شتيكمان له و
 شتانهى كه بهنده كان پيوستيان پييه تي له راسپارده بو ئاره زوومه ندى كردنيان
 بو كاري چاكه و ترساندنيان له كاري خراپه، وه روونكردنه وه به دريژي
 سه بارهت به ئه حكامه شهرعيه كان و عه قيده و ئه خلاق و ئادابمان بو موسا
 نووسى.

الطنطاوى له تفسير الوسيط دهليت (وَكْتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاِحِ)، واته تهورات.

واته الله تهوراتى به دهستكاني خوئى نووسيوه و داويه تي به موسا.

هه رچهنده به گوپرهى په رتووكي پيروزي جووه كان ئه مه ئه سل و ئه ساسى
 نيه و درويه كه نووسه رى قورئان كردويه تي.

له تهورات هاتووه: كه ۱۰ راسپارده كه له دوو تابلودا بوون "يهوهى-
 ئيلوهميم" خوداى بنى ئيسرائيل بو موسا ده نووسيت. تابلوى يه كه م چوار
 ئاموزگارى و راسپارده له خوئى ده گريت، كه باس له په يوه ندى جووه كان
 له گه ل يه هوهى ده كات:

يه كه م: من خوداتم و نابيت هيچ خودايه كي تريت هه بيت.

دووهم: نابيت بو هيچ په يكه ريك و وينه يه ك نه له ئاسمان و نه له زهوى و
 نه له ژير ده ريا كرنوش ببهيت و بيپه رستيت.

سيههم: نابيت ناوى خودا كه تان به درو و بو شتى پوچ بهين.

چوارهم: روژي سابات له ياد بيت و به پيروزي رايبگره.

تابلوى دووهم شهش راسپارده له خوئى ده گريت، كه په يوه ندى مروف
 له گه ل مروف ريكده خات.

یه کهم: ریژی دایک و باوکتان بگرن.

دووهم: مه کوژن.

سیههم: داوینپییسی مه کهن.

چوارهم: دزی مه کهن

پینجهم: درۆ مه که و به درۆ شایه تی له سه ر که س مه ده.

شه شه م: چاو مه برنه ژن و مال و سامانی خه لک.

وه موسا خۆی ته ورات ده نووسیته وه، وهك ته ورات و په رتووکه کانی دواى ته ورات پشراستی ده که نه وه که موسا خۆی ته وراتی نووسیوه. بۆ نموونه، له سفر الخروج (که یه کیکه له پینج په رتووکه که ی ته ورات) له اصحاحی ۲۴ هاتوو:

فَكْتَبَ مُوسَى جَمِيعَ اقْوَالِ الرَّبِّ

موسا هه موو قسه کانی خودای نووسی.

وَأَخَذَ كِتَابَ الْعَهْدِ وَقَرَأَ فِي مَسَامِعِ الشَّعْبِ

ئینجا موسا په رتووکی په یمانه که ی هه لگرت و بۆ گه لی ئیسرائیلی خوینده وه.

ئه وه ی جیگای پیکه نینه له م ئایه ته ئه م ده قه یه که ده لیت، (وَأْمُرُ قَوْمَكَ يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا)، واته ئه ی موسا فه رمان به قه ومه که ت بکه پابه ندی ئه و به شه ی ته ورات بن که باشتینیا نه.

پرسیار: قسه ی خودا خراپترین و خراپ و باش و باشتیرینی تیدایه؟ یان هه ر هه مووی باشن؟

ابن الجوزی له زاد المسیر، سه بارهت بهم برگه یه ی ئەم ئایه ته ده لیت: (كأن فيها ما ليس بحسن) وهك ئەوهی بلیت كه هه ندیك شتی باشی تیدا نییه.

(سَأْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ)، واته (له داهاتوو شوین و خاکی خراپه کارانتان نیشانده دهین) واته خاکی جبابره و عمالقه کان له شام.

ئیمام الماوردی له النکت و العیون ده لیت، ئەم برگه یه به شیوه یه کی تریش ده خویند رایه وه:

سَأْورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ، واته ده تانکه م به میراتگری خاکی خراپه کاران.

ئەم برگه یه مه به ستی خاکی پیروزه، ههروهك له ئایه تی ۲۱ سووره تی المائدة هاتوو موسا به بنی ئیسرائیل ده لیت:

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ

ئەهی قه ومه که م برۆنه ناو خاکی پیروزه وه که الله له سه رتانی نووسیوه.

دوای ئەو هه موو به لگه یه، چۆن موسلمانان شهرم ناکه ن کاتیک ده لین، محمد " اشرف الخلق و سيد ولد ادم "

لیره دا به پیویستی ده زانم که به راوردیک له نیوان موسا و محمد بکه م له روانگه ی قورئانه وه:

یه که م: موسا راسته وخۆ قسه ی له گه ل خودا که ی کردوو. یه ک دهقی قورئان نییه بلیت که خودا که ی موسا له ریگی جبرائیله وه یان فریشته وه قسه ی له گه ل موسادا کردبیت. به لکو هه موو دهقه کانی قورئان ئاماژه به وه ده که ن که خودای موسا راسته وخۆ قسه ی له گه ل موسادا کردوو.

ئەى محمد؟

يەك دەقى قورئان نىيە كە بلىت محمد راستەوخۆ قسەى لە گەل خوداكەى كىردىت. محمد لە رىگاي نىوهندىك گوايە وەحى بۆ دابەزىو، كە لە سەرەتا خودى خۆى پىيوادەبىت شەيتان بووبىت. وە ناوى جبرائىل تەنھا ۳ جار لە قورئاندا ھاتو، ئەوئىش لە سوورەتە كانى مەدىنە

سوورەتى البقرە ئايەتى ۹۷ و ۹۶ وە سوورەتى التحريم ئايەتى ۴.

دووھم: خوداي موسا، وادە و ژوان لە گەل موسادا دادەنىت، وە بۆ ماوھى چل شەو لە گەل يە كدا دەبن.

محمد خەون و روئىاي بەوھ بىنيوھ.

سپھەم: خوداي موسا خۆى لە درەختىك كە گرى گرتووھ بۆ موسا بەرجەستە دەكات.

چوارەم: خوداي موسا بە دەستە كانى خۆى تەورات بۆ موسا دەنووسىت. بەلام قورئانە كەى محمد، نووسەرانى وەحى دەينووسن.

پىنجەم: خوداي موسا، موسا بە درووستكردن بۆ خۆى درووستدەكات.

ھتد،،

زانايانى ئىسلام شەرم ناكەن كە دەلپن "محمد اشرف الخلق و سىد ولد ادم" ھ؟

وہ بە چ ئەقل و مەنتقىك دەلپن ئەو پەرتوو كە تحريف و دەستكارىكراو، كە خودا بە دەستكانەى خۆى نووسىويەتى، لە كاتىكدا ئەو پەرتوو كە تحريف و دەستكارىنە كراو كە مروؤف نووسىويەتى؟

له سوورته کانی داهاتوو وه لّام به درۆی دهستکاریکردنی تهورات دهدهمه وه، وه دهیسه لمینم که نه وه قورئانه که تانه دهستکاریکراوه.

ئایه تی ۱۴۶

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

ئه و که سانه ی که به ناهه ق له زه ویدا فیز دهنوین، وه ئه گهر هه موو نیشانه یه ک ببین ئه و باوه ری پی ناهین، وه ئه گهر ریگای راست ببین ئه و نایگرنه بهر، وه ئه گهر ریگای سه رکیشی ببین ئه و دهیگرنه بهر، به هوی نکۆلیکردنیان له نیشانه کانمان و بیباک بوونیان لی، ئه و منیش له نیشانه کانی خۆم وه ریانده سوپینم.

امام الماوردی له النکت و العیون سه بارهت به { سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ } ده لیت، ۳ تیروانین هه یه:

یه کهم: الله ده لیت واده کهم له قورئان تینه گهن.

دووهم: گومرایان ده کهم له رینمای وه ک سزایه ک بو کوفریان.

سیههم: چاوی خۆم ده گرم له ئاست تو له کردنه وه لییان.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم ده لیت: واته ریگا ده گرم له دلی به فیزه کان که له به لگه کانی مه زنیم و شه ریه تم و ئه حکامه کانم تیبگهن به هوی ملکه چ نه بوونیان بو من و لووتبه رزیان له ئاست خه لکدا به پی هه ق. واته: ههروه ک چۆن پی هه ق لووتبه رز بوون ئه و الله ریسوایان ده کات به نه زانی.

ههروهك الله له ئايه تي ۱۱۰ سووره تي الانعام ده ئيت:

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ

واته، وه دلته كانيان و گوچكه كانيان ئاوه ژووده كهين ههروهك ئه وهى
يه كه م جار ئيمانان نه هينا بئيت، وه وهك ئايه تي ۵ سووره تي الصف ده ئيت:
فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ، واته كاتيك دله كانيان به لاريڊا چوو ئه وا الله
دله كانيانى به لاريڊا برد.

ئايه تي ۱۴۷

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وه ئه وانهى نكوئيان له ئايه ته كانمان و پوژى دوايى كرد، كاره كانيان
به فيرو چوو، ئايا هيچ پاداشتيكيان ده دريته وه جگه له وهى كه دهينكرد؟

ئايه تي ۱۴۸-۱۴۹

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمٌ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا
يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وه قهومي موسا له دوايى موسا (كاتيك موسا چوو بو دیداری خودا كهی) له
خشله كانيان په يكهري گوپره كه يه كيان دروست كرد كه بوړه ي دهات. ئايا
نه يانده بينى كه قسه يان له گه لدا ناكات و بو ريڼگای (راست) ريڼمايان

ناکات؟ به لّام هەر (وهك خوداوهند) به خۆیانه وه گرت، وه ئه وانه سته مکار بوون.

وه کاتی که له دهسته کانیاں ده رچوو (واته کاریکه به هه له کردوو یانه و له دهستیان ده رچوو) وه بینیاں که گومرا بوون گوتیاں ئه گهر خودا که مان به زه ییمان پێ نه کات و لیماں نه بووریت ئه واه به دنیاییه وه له دۆراوه کان ده بین.

وه ئایه تی ۵۱ سوورته تی البقرة ده لیت:

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وه که ژوانمان له گه لّ موسا دانا بو ماوه ی چل شه و ئینجا ئیوه ئه ی بنی ئیسرا ئیل، له دوا ی موسا، گویره که یه کتان وهك خوداوهند به خووه گرت وه ئیوه سته مکار بوون

وه ئایه تی ۸۷-۸۸ سوورته تی طه ده لیت:

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا أَوزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفُنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ، فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

بنی ئیسرا ئیل به موسایان گوت: ئیمه سه ریچی به ئینه که ی تو مان نه کردوو، به لّام ئیمه باریکی زوری جوانکاریه کانی قهومی فیرعه و نیه کانمان هه لگرتبوو، ئه وه بوو ئیمه فریماندا، وه به هه مان شیوه السامری فرییدا، ئه وه بوو (السامری) بویاں لاشه ی گویره که یه کی هینایه ئاراهه که بو ره ی دههات، ئه وه بوو گوتیاں ئه وه خودا که تانه و خودای موسایه، وه موسا له بیری کردووین.

ئەم ئايەتەنە پېمان دەلېن كە دوای ئەوہی موسا دەروات بۆ دیداری خوداکەہی و چل رۆژ و شەو ون دەبیت، بنی ئیسرائیل ئەو خشل و زېر و زیوانەہی لە گەل خویان لە میسروہ ہینابوویان کۆدە کەنەوہ و دەیکەن بە پەیکەری گویرە کە یەك كە بۆرہی دیت، و دەپەرستن، وە دەلین موسا زۆری پېچوو و ئیمەہی لە بیر کردەوہ.

بەلام ئەوہی سەیرە لوجیکی اللہی عەرەب و ئیسلامە کە دەلیت: أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ، واتە ئایا بنی ئیسرائیل نەیان دەبینی کە گویرە کە قسەیان لە گەلدا ناکات؟

پرسیاری من ئەوہیە: بۆ خودا قسە لە گەل خەلك دەکات؟ لایەنی کەم گویرە کە کە بۆرہی ہاتووہ.

تەنانەت اللہی عەرەب و ئیسلام، قسەہی لە گەل حبیبە کەہی، خوشەو یستە کەہی کە محمدە نە کردووہ.

ئایەتی ۱۵۰-۱۵۱

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي
أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ
الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلاَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

دەلیت:

وه کاتیک موسا گه رایه وه بو لای قه ومه که ی، به تورپی و غه مباریه وه گوتی: به راستی له دوای من جینشینیکی (خراب بوون)، نه وه په له تان کردن له بریاری خودا که تان؟ وه تابلوکانی فریدا، قژی براکه ی (هارون) گرت و بو لای خو ی رایکیشا، (هارون) گوتی، کوری دایکم به راستی قه ومه که ته نگیان پی هه لچنیم، وه خه ریک بوو بمکوژن، دلی دووژمنان به من خو ش مه که، وه من له گه ل خه لکانیکی سته مکار دامه نی.

موسا گوتی: خودا که م له من و له برا که م (هارون) خو شبه، وه بمانخه ژیر به زه ییه که ت، وه هه ر خو ت به به زه یترینی به به زه ییه کانیت.

ئایه تی ۹۲-۹۴ سووره تی طه، سه باره ت به هه مان رووداو ده لیت:

قَالَ يَا هَارُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا، أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي، قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

موسا گوتی، نه ی هارون چی وای لیکردیت ریگیان لی نه گرت کاتیک بینیت گومر ابوون؟ وه چی وای لیکردیت که پیاده ی راسپارده کانم نه کهیت؟ ئایا سه ریچی فه رمانه کانی منت کرد؟ هارون گوتی، نه ی کوری دایکم نه ریشم بگره وه نه قرم بگره، من ترسام که بلیت تو هوکاری دووبه ره کی بنی ئیسرائیل بوویت و گویت به قسه ی من نه دا.

پرسیار: ئایا موسا ته نها قژی هارونی گرت، وه یان ریش و قژی گرت؟

له سووره تی البقرة ئاماژه به وه ده کهین که چو ن نووسه ری قورئان فه لته یه کی گه وره ی داوه و هه له یه کی مه زنی کردوو ه کاتیک ئاماژه ی به السامری کردوو ه. چونکه السامری له سه رده می موسا بوونی نه بووه.

ثایه تی ۱۵۲-۱۵۳

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ

ئینجا اللهی عه رب و ئیسلام ده لیت:

له راستیدا ئه وانه ی که گویره که که یان وه ک خوداوه ند به خووه گرت،
توره ییه که له خودا که یان به ده ست ده هینن، وه ریسواییه کیش له ژیانی
دونیا، وه ئیمه ئه وها سزای ئه و که سانه ده دهین که درو به ده می خوداوه
هه لده به ستن.

وه ئه وانه ی کاری خراپیان کرد ئینجا دواتر توبه یان کرد و ئیمانیان هینا، ئه و
خودا که ت (ئه ی محمد) دوا ی ئیمانیهینانیا ن به دنیا ییه وه لیبوورده و به
به زه ییه.

ثایه تی ۱۵۴

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

وه کاتیک توورپی موسا دامرکایه وه تابلوکانی گرت، له نووسینه کانیدا رینماپی
و به زه پی هه بوو بو ئه وانه ی که له خودا که یان ده توقن.

به گویره ی ته ورات، کاتیک موسا ده بینیت بنی ئیسرائیل خه ریکی په رستنی
گویره که یه کی درووستکراون، توره ده بیت و تابلوکان فریده دات، وه

تابلۆكان دهشكپن، وه جاريكي تريهوهي خوداي بني ئيسرائيل بو موسى دهنوسيتتهوه.

بهلام ههلبهته نوسهري قورئان و محمد ئاشنايهتي تهواويان به تهورات نهبووه، لهبهر ئهوه دهبينيت كه له كاتيكا زوربه ي چيروكه كانيان له توراسي يهودي وهرگرتوو بهلام ناتهواو و ناكلن، وه ههلهي زوريان تيدايه.

ابن كثير له تفسير القران العظيم دهليت، زوريك له شروفه كاران دهلين، كاتيك موسى تابلۆكاني فريدا، تابلۆكان شكان، ئينجا دواي ئهوه كويكردنهوه. وه دهليت تابلۆكان له گهوههري بهههشت بوون.

ئايهتي ١٥٥

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

الله دهليت: ئينجا موسى له قهومه كه ي ٧٠ پياوي ههلبژارد بو ديدهنمان، كاتيك تووشي (زهوي) ههژانه كه بوون (موسا) گوتي، خودا كه ته گهر پيشوو بتويستايه ئهوا من و ئهوانت لهناوبهريت، ئايا لهناومان دهبهيت به هوئي ئهوا كارهي هيچ و پووچه كانمان كرديان؟ وه ئهوه تهنها تاقيكردنهوهيه كي خوته، له ريگايهوه خهلكانيك كه ههر خوته دهتهويت گومرا ده كهيت، وه هيدايهتي كهسانيك ده كهيت كه ههرخوته دهتهويت، تو گهوره ي ئيمهيت، ده لييمان خوشبه و بهزهيت پيمان بيتهوه وه تو چاكترينيت له ليخوشبوون.

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به (وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا -موسا ۷۰ پیاوی له قهومه کهی هه لَبْزارد بۆ دیده نمان) ده لیت،
 چوار قهول هه یه:

یه کهم: ئەو دیده نیه که الله بۆ موسای دیاری کردبوو بۆ ئەوهی ته وراتی لی
 وه ربگریت.

دووه م: دیده نیک بوو الله بۆ موسای دیاری کردبوو چونکه هه ندیك له بنی
 ئیسرائیل ده یانگوت، موسا راست ناکات و قسه له گه ل خودا ناکات.

سیهه م: دیده نیک بوو الله بۆ موسا و کومه لیک له بنی ئیسرائیل دیاری
 کردبوو بۆ ئەوهی داوای لی بووردنی لی بکه ن.

چواره م: دیده نیک بوو الله بۆ موسا و ۷۰ پیاوی بنی ئیسرائیل دیاری
 کردبوو.

گرنگ زوو زوو موسا دیده نی هه بووه له گه ل خودا که ی.

ئایه تی ۱۵۶

وَكَتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَدَايُ أُصِيبُ
 بِهِ مَنْ أَنشَأَ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

وه له م دونیا یه و له رۆژی دوایی چاکه مان بۆ بنووسه، له راستیدا ئیمه
 هیدایهت کراوین بۆ لای تو، (الله) گوتی، ئەشکه نهجه کهم تووشی که سانیک
 ده بیت که خۆم ویستم له سه ره، وه به زه ییه کهم هه موو شتیکی گرتۆته وه،

وه بؤ ئهوانه دهنووسم كه خوداپه‌رستن و زه‌كات دده‌ن، وه بروا به نيشانه‌كانمان دههين.

الطبري له جامع البيان ده‌ليت، ئەم به‌شەى ئايه‌ته (وَكَتُبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ- له‌م دونيايه‌و له‌ روژى دوايى چاكه‌مان بؤ بنووسه، وه له‌ راستيدا ئيمه‌ هيدايت كراوين بؤ لاي تو)، نيزاى موسايه.

الله له‌ وه‌لامدا ده‌ليت: هه‌ر كه‌سيك خووم ئاره‌زوو بكه‌م ئازار و ئه‌شكه‌نجەى دده‌م، وه‌ ره‌حمه‌ته‌ كه‌م هه‌موو شتيكى گرتوته‌وه‌ بؤ كه‌سانيك كه‌ خوداپه‌رستن و زه‌كات دده‌ن و ئيمانين به‌ نيشانه‌كانمان هه‌يه.

له‌ صحيح البخارى و مسلم فه‌رمووده‌يه‌ كى محمد صلعم هاتوو ه‌ گوتوو‌يه‌تى:

جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةً جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشِيَةً أَنْ تُصِيبَهُ

الله به‌زه‌يى كردوو ه به‌ سه‌د به‌ش، ۹۹ به‌شى لاي خووى گداوه‌ته‌وه، وه‌ ته‌نها يه‌ك به‌شى دابه‌زاندوو ه بؤ سه‌ر زه‌وى، وه‌ به‌ هووى ئەم به‌شه‌وه هه‌موو مه‌خلوقات به‌زه‌بيان به‌يه‌ كتر ديته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ هووى ئەم به‌شه‌وه ئەسپ سمه‌كاني به‌رز ده‌كاته‌وه نه‌كا به‌ بيچوه‌كه‌ي بكه‌ويت.

وه له‌ صحيح البخارى فه‌رمووده‌يه‌ كى محمد صلعم هاتوو ه‌ گوتوو‌يه‌تى:

إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ: إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي، فَهُوَ
مَكْتُوبٌ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ

الله بهر له وهی مخلوقات درووستبكات، له سه ره وهی عه رشه كهی
نووسيوه تی: ره حمه تم پیش تووره ییم كهوت.

وه له صحیح الجامع (لالبانی) هاتووه كه ده لیت:

إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي

ره حمه تم به سه ر تووره ییم زال بوو.

وه به گویره ی فه رمووده یه كه له السيرة الحلبية للحلبي و كنز العمال
للمتقى الهندي و المصنف للعبد الرزاق هاتووه، اللهی عه رهب و ئیسلام
یوگا ده كات بو ئه وهی كو نترولی تووره ییه كهی بكات:

محمد ده لیت كاتيك له گه ل جبرائیل بو ئاسمانه كان سه ركه وتم و گه یشتینه
ئاسمانی شه شه م، جبرائیل گوتی، ئه ی محمد جارئك بوه سته چونكه الله
نویر ده كات. ده لیت گوتم:

اهو یصلي؟ قال: نعم، قال: وما صلاته؟ قال: يقول: سبح قدوس، رب
الملائكة والروح، سبقت رحمتي غضبي.

ئایا الله نویر ده كات؟ گوتی به ئی، گوتم نویره كهی چونه؟ گوتی ده لیت
"سُبُوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي"

واته الله نویر ده كات و له كاتی نویر كردن ئه م وشانه ده لیته وه: تسبیحات
ده كه م و پیروزه، خودای فریشته كان و روح، ره حمه تم پیش تووره ییم
كهوت.

وه ابن كثير له تفسيرى (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ - له راستيدا الله و فريشته كانى نوڙ له سهر پيغه مبهر ده كه ن)، ده لئيت، عطاء بن ابي رباح گوتوويه تي واته:

نوڙه كهى الله واته: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي

گرنگ الله يوگا ده کات بو ئه وهى تووره يي دابمرکيته وه و په حمه تي به سهر توره ييه كهى زال بيت.

وه له صحيح البخارى، فه رمووده يه كى محمد صلعم هاتووه ده لئيت، په حم خوى به دوخيني ئيزارى الله وه گرت و گوتى بهرت نادم.

خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، فَلَمَّا فَرَعَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ، فَأَخَذَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ، فَقَالَ لَهُ: مَهْ، قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنِ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ، قَالَتْ: بَلَى يَا رَبِّ، قَالَ: فَذَلِكَ

کاتيك الله له درووستکردنى مه خلوقاته كانى ته واو بوو، په حم دوخيني ئيزارى په حماني (الله) گرت، الله گوتى چى بووه؟ به رمده، په حم گوتى ئه وه ئه و شوينه يه كه من په ناگهى بو ده بهم له ههر كه سيك كه په يوه ندى نزيكايه تي ده بريت. الله به په حمى گوت: ئايا رازى نابيت كه په يوه ندىم هه بيت له گه ل كه سيك كه پيت ده گات؟ وه په يوه ندى بپرېم له گه ل كه سيك كه په يوه ندىم له گه ل ده بريت؟ په حم گوتى، به لئى ئه ي خودا كه م. الله گوتى ئه وه بو تو.

الفيومي له المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ده لئيت: الْحَقُّ مَوْضِعُ شَدِّ الْإِزَارِ وَهُوَ الْخَاصِرَةُ

(الحقو) شوينى تووندکردنى ئيزاره، واته نيوقه د.

الله ئىزار له بهر ده كات و نيوقه دى هه يه. سبحان الله.

ئايه تي ١٥٧

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

ئهوانه ي شوينكه وتووى ئه و پيغه مبهره هه والدهره نه كه نه يخويندوه
دهبين كه له لايه نه تهورات و ئينجيل ناوى نووسراوه، فهرومانيان پي
دهكات به چاكه و نههيان لى دهكات له خراپه، وه شته نايابه كانيان بو
هلال دهكات و پيسه كانيان لى حهرام دهكات. وه ئه و بارگراني و كووتانه ي
كه له سهريان بوو، له ئهستويان لادهبات، وه ئهوانه ي باوهريان پي هيئا و
پشتيواني و پالشتيان كرد و پياده ي ئه و پرووناكيه يان كرد كه له گه ليدا
دابهزي، ئهوا ئهوانه له براوه كانن.

ئه م ئايه ته ئيدعاى چهند شتيك دهكات:

يه كه م: كه ئامازه به ناوى پيغه مبهريكي هه والدهرى كراوه كه " اُمِّي " يه.

دووهم: وه ده لئيت ناوى ئه م پيغه مبهره هاتووه له ئينجيل و تهورات.

سيههم: ده لئيت ئه م پيغه مبهره فهرومان به چاكه و نهه ي له خراپه دهكات.
وه شتانيكي باش هلال دهكات و شتانيكي خراپ حهرام دهكات.

چوارهم: بارگراني و گوناھي ئه و كه سانه ناهي لئيت كه ئيماني پي دههينن.

پینجه م: ئەو پیغەمبەر کاتیک دابەزیوووە لە گەلیدا رووناکی دابەزیوووە.

الجالین له تفسیر الجالین دەلین:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ}، واتە محمد صلعم {الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ}، بە ناوی و سیفاته کانی {يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ}، ئەو هی حەرەم کراوە لە شەریعەتیان {وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ}، وەك مردار بوو و شتی هاوچەشن {وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ} بارگرانیە کانیان {وَالْأَغْلَالَ}، سەختیە کانیان {الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} وەك تۆبە قبوڵکردن ئە گەر بکوژیت، وە نەهێشتنی پاشماوەی پیسی {فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ}، لە یهودی و مەسیحیە کانیان {وَعَزَّزُوهُ} پشتیوانی و پالپشتیان کرد {وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ}، واتە قورئان {أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}.

ئە گەر ئەو پوخت بکەینەووە بۆ تیگەیشتن: دەلێت:

مەبەست **له پیغەمبەر و هەوالدەریک** که نهیخویندۆتەو، محمده، وە مەبەست **دەبینین له لایەن له تەورات و ئینجیل** ئاماژە ی پیکراوە، واتە بە ناو و سیفاته کانیەو، مەبەست **له فرمانیان پی دەکات بە چاکه و نههیان لی دەکات له خراپه، وە شتانیکی نایابیان بۆ حەلال دەکات**، واتە ئەو هی حەرەم کراوە لە شەریعەتی یهودی و مەسیحیە کانیان، وە مەبەست **له شتانیکی پیسیان لی حەرەم دەکات**، وەك گوشتی ئازەلی مردارەو بوو، وە مەبەست **له بارگرانی و سەختە کانیان له سەر لادەبات**، واتە گونا، مەبەست **له وانە ی که له سەریان بوو**، واتە قبوڵکردنی تۆبە ئە گەر کەسێکت بە ناھەق کوشتبیت، مەبەست **له ئەوانەیان که ئیمانیان پی هیناوە**، واتە مەسیحی و یهودی.

تیبینی و سهرنج:

"الْأُمِّيَّ" لهم ئایه ته و له ئایه ته کانی هاوچه شن "الْأُمِّيَّ" به مانای نه خوینده وار
 نایه ت به لکو به مانای که سیک یان خه لکانیک دیت که پیشووتر په رتووی
 ئاسمانیان بو دانه به زیبت، یان په رتووی ئاسمانیان نه خویند بیته وه.

وهك ئایه تی ۱۵۵-۱۵۶ سووره تی الانعام ده لیت:

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ
 لَغَافِلِينَ

وه نه وه په رتووی که دامان به زاند (قورئان) پیروزه، پیاده ی بکن، وه بترسن
 بو نه وه ی ره حمتان پیبکریت.

وه نه کهن هیچیتر بلین له راستیدا له پیش ئیمه په رتووک بو دوو تائفه
 (یهودی و مه سیحی) دابه زی، وه ئیمه له راستیدا له خویندنه وه ی نه م دوو
 په رتووکه تینه ده که یشتن.

(الْأُمِّيَّ) واته که سیک یان خه لکانیک پیشووتر په رتوویان نه خویند بیته وه وه
 یان په رتووی ئاسمانیان بو دانه به زیبت.

وه (الْأُمِّيَّ)، چه مکیکه که جووه کان بو هه موو نه و میلله تانه به کاریان هیناوه
 که یهودی نه بوون، ههروهک چون عه رب چه مکی عه جه م به کارده هینیت
 بو هه موو نه و میلله تانه ی عه رب نین.

محمد خوینده وار بوو، هه م به به لگه ی قورئان هه م به به لگه ی سونه و
 توراسی ئیسلامی.

ئايه تي ۲ سووره تي الجمعة ده لیت:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

ئەو بوو (الله) بوو كه له ناو " الْأُمِّيِّينَ " پيغه مبهريكي له خويان بو ناردن، (بو
ئەو هەي) ئايه ته كاني بويان بليته وه، وه له گوناه پاكتان بكاته وه و فيره نووسين
و حيكمه تيان بكات له گه ل ئەو ههش له پيشوودا له گومرايهه كي رووندا بوون.

بزانه ئەم ئايه ته عه ره بي به " الْأُمِّيِّينَ " واته ئەوانه ي كه پيشوو په رتوو كي
ئاسمانيان بو دانه به زيوو ه يان نه خوئندو ته وه.

وه محمدي ناردوو ه بويان بو چه ند مه به ستيك:

يه كه م: قورئانيان بو بليته وه (يتلو)

دوو ه م: له گوناه پاكيان بكاته وه (يُزَكِّيهِمْ)

سيه ه م: فيره نووسين و حيكمه تيان بكات (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ)

وه ئەو كاته ي ئەم ئەم ئايه تانه دابه زيون قورئانيكي نووسراو له به رده ست
نه بووه بو ئەو ه ي بليين (وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ) به ماناي فيركردني په رتووك بيت.

(كتاب) له قورئاندا به ماناي نووسين، وه به ماناي په رتووك هاتوو ه.

ئايه تي ۱۵۱ سووره تي البقرة ته ئكيد ده كاته وه له و راستيه ي ئاماژه مان
پيكر د:

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ئەم ئايەتە تەئكىد دەكاتەوہ كە محمد نېردراوہ بۆ ئەوہى ئايەتە كان بۆ خەلكى دوورگەى عەرەب بلىتەوہ و لە گوناہ پاكىان بكاتەوہ و فىرە نووسىن و حىكمەتەيان بكات.

ئىنجا ئايەتە كە دەلىت: وە محمد فىرە شتائىكتان دەكات كە پىشووتر نەتانەزانى.

وہ لە ئايەتى ۱۶۴ سوورەتى ال عمران ھەمان شت دووبارە بۆتەوہ كە دەلىت:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

موسلمان ئامازە بە ئايەتى ۴۸ سوورەتى العنكبوت دەكەن بۆ ئەوہى ھەول بەدن كە بىسەلمىن محمد نەخوینەوار بووہ. ئايەتە كە دەلىت:

وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ

وہ ئەى محمد تۆ پىش قورئان ھىچ پەرتووكتىكت نەدەخویندەوہ، وە نە بە دەستى راستەت دەتنووسى.

ئە گەر كەسك پەرتووك نەخوینتەوہ و نەنووسىت ئايا ماناى ئەوہى كە خوینەوارە؟ ھەرگىز

ھەيە دەزانىت بخوینتەوہ و بنووسىت بەلام پەرتووك ناخوینتەوہ، وە نووسەر نىيە بۆ ئەوہى وتار يان پەرتووك بنووسىت.

الطبرى لە جامع البيان لە تفسىرى ئايەتى ۲۰ سوورەتى ال عمران (وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ) دەلىت:

ئەى محمد بە يەھودى و مەسىحىە كان وه به "الأميين" واتە ئەوانەى
 پەرتووىكى -ئاسمانيان بۆ دانەبەزىووه- لە موشرىكە كانى عەرەب بلى ئايا
 ئىسلام بوون؟

وه الطبرى دەئيت: محمد بن جعفر بن الزبير سه بارەت به " وقل للذين
 أوتوا الكتاب والأمين " گوتوويەتى واتە " الذين لا كتاب لهم " ئەوانەى
 پەرتووكيان- پەرتووىكى ئاسمانيان- نىيە.

الطبرى شروقه كارىكى بليمەت بووه، وه زانيويه تى "الأميين" واتە خەلكانىك
 كه پيشوو پەرتووىكى ئاسمانيان بۆ دانەبەزىووه.

وه چەندەھا بەلگەى سونه هەيه كه محمد خوئنه وار بووه. كه به پيويسىتى
 نازانم ئاماژەيان پىبكه م چونكه بەلگە كانى قورئان كافين.

{جَدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ}، واتە ناوى محمد له تهورات و
 ئىنجىل ئاماژەى پىكراوه.

ئىمام الشافعى له "الام" و البيهقى له السنن الكبرى ئاماژەيان به
 فەرموودەيه كى صحىحى محمد كردوو كه گوتوويەتى:

البينة على المدعي

بەلگە لەسەر ئەو كه سەيه كه ئىدعاى شتىك دەكات.

واتە محمد و اللەى عەرەب و ئىسلام دەبىت بەلگەيان بهئنايه كه له كوئى
 تهورات و ئىنجىل ئاماژە به محمد و سيفاته كانى كراوه.

به تايبه تي ئيسلام ئيدعا ده كات كه اللهى ئيسلام هه مان خوداى يهودى و مه سيحيه كانه، وه هه مان خودا قورئان و ئينجيل و تهورات و زه بوورى دابه زاندووه.

له قورئان شتى زور هيچ و پوچ و بيكه لك ئاماژهى پيكراره، وه پريه تي له دووباره، بو نموونه له سووره تي الرحمن ۳۱ جار ئه م ئايه ته دووباره بوته وه كه ده لئيت:

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (ده به كامه چا كه كاني خودا كه تان نكوئي ده كه ن) وه قورئانه كه تان هونه ربازي كردووه له ئازار و ئه شكه نجه كاني دوژه خ و له وه سفي حوريه كان و ولدان و غلمانه كان.

بوچى الله اكبر به لگه ي نه ده هينا يه وه كه له تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كراوه. ده يتواني بلئيت له فولانه اصحاب و له فولانه په رتوو كي تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كرابوو، وه ده قه كه به م شيويه ئاماژه ي به محمد ده كرد.

محمد و الله ۲۳ سال دهر فه تيان هه بوو، ئه م كاره بكه ن، بوچى نه يان كرد؟ وه ئه گه ر بلين تهورات و ئينجيل تحريف كراوه، كه له سووره ته كاني دواتر دهر ژيمه سه ر ئه و بابه ته و ده يسه لمينم كه ئه وه درويه كي زانا كاني ئيسلامه و قورئان ئيدعا ناكات كه تهورات و ئينجيل تحريف كرابن.

به لام ئه گه ر گريمان تحريف كرابن، بوچى الله اكبر نه يده گوت به م شيويه و له فولانه شويني تهورات و ئينجيل ئاماژه به محمد كرابوو.

ئه ي هه ر خو ي تهوراته ئه سليه كه و ئينجيله ئه سليه كه ي له تابلوي پاريزراوى ئاسمان لانييه؟

{أَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ} واته له تهورات و ئینجیل نووسراوه که محمد فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه دهکات، وه شته نایابه کان حلال دهکات و خراپه کان حهرام دهکات.

تاوه کو دابه زینی ئەم ئایه ته (ئایه تی ۱۵۷ سوورته تی الاعراف) نه مبینی که اللهی عه رهب و ئیسلام شتیکی حه رام کر بیته، وه یان شتیکی حه لال کر دبیته. وه دواتر ئایه ته که ده ئیته، محمد حه رام و حه لال دهکات؟ ئایا له ئیسلام الله حه رام و حه لال دهکات، وه یان محمد حه رام و حه لال دهکات؟

وه قورئانه که تان سه بارهت به خوراک جگه له گۆشی به راز شتیکی تری حه رام نه کر دووه. ته نانهت به گویره ی قورئانه که تان بار بیکوی (برژاندن) سیسارک و چه لاوی مشک و سه روپی جورج حه لاله. (له سوورته ته کانی دواتر ده رژی مه سه ر ئه و بابه ته).

محمد هه ر ۱۰ دانه له راسپارده کانی موسای خستوته ژیر پیکانیه وه، ئه و راسپاردانه ی که به دانپیدانانی قورئان خوداوهندی بو موسای نووسیوه. خودا که ی محمد جیا به له خودای بنی ئیسرائیل واته "یهوه ی-ئیلوهیم" جیا به له الله اکبر که خوداوهندی عه ربه.

له ۱۰ راسپارده که هاتووه که نابیت کرنۆش بو هیچ په یکه ریکی ئاسمانی و زهوی و ده ریایی ببردیت، موسلمانان کرنۆش بو به ردیکی رهش ده بن. وه محمد کوشتوو یه تی و تالانی کر دووه و زینا و داوینپییسی کر دووه و چاوی بریوه ته ژن و مالی خه لک.

{وَاتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ} پیادهی ئەو رووناکییه بکهن که له گه‌ل محمد دابه‌زی.

مه‌به‌ست له رووناکی، وه‌ك شروقه کاران ده‌لین قورئانه.

ئهم ده‌قه پیمان ده‌لێت قورئان و محمد به‌یه‌که‌وه له ئاسمانه‌کان دابه‌زیوون.

پرسیار ئایا محمد له ئاسمانه‌کان دابه‌زیووه؟

وه ئه‌وه‌ی له هه‌مووی سه‌یرتره له‌م ئایه‌ته ئه‌وه‌یه که ده‌لێت: ئه‌وانه‌ی بوون به ئیسلام ده‌لین له ته‌ورات و ئینجیل ئاماژه به ناوی محمد کراوه واته:

یانی خوداوه‌ندی ئیسلام بیئاگایه له‌وه‌ی ئاماژه به ناوی محمد کرابیت له ته‌ورات و ئینجیل.

وه ئهم ئایه‌ته له مه‌که‌که دابه‌زیووه. ئایا هیچ یه‌هودی و مه‌سیحیه‌ک هه‌بوو که له ماوه‌ی مه‌که‌که ببیت به موسلمان؟ به کورتی نه‌خیر نه‌بووه.

ئایه‌تی ۱۵۸

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ئەى محمد بلى، ئەى خەلكىنە لە راستىدا من پىغەمبەرى اللەم بۇ ئىوہ گشتتان، ئەو اللەىەى كە ھەر بۇ ئەوہ خاوەندارىتى ئاسمانە كان و زەوى، ھىچ خوداىەك نىيە تەنھا ئەو نەبىت، ھەر ئەو دەژىننىت و دەمرىننىت، دە باوہر بىنن بە اللە و پىغەمبەرە كەى ھەوالدەرە ئومىە كەى، كە خوى باوہر بە اللە و وتە كانى دەھىننىت، وە پىادەى بكەن، رەنگ بىت ھىداىەت بدرىن

ئەوہى زۆر گالته جارىە لەم ئاىە تە ئەوہىە كە دەئىت، (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ - لہ راستىدا من پىغەمبەرى اللەم)، ئىنجا دەئىت، (الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ - ئەو پىغەمبەرەى باوہرى بە اللە ھەىە).

ھەلبەتە ئە گەر تۆ پىغەمبەرى اللە بىت و وەحىت بۇ بىت، دەبىت باوہرت بە اللە ھەبىت، قابىلە وەحى بۇ كافرو خوانەناسىك بىت كە برواى بە بوونى خوا نىيە؟

ئاىەتى ۱۵۹

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وہ لە مىللەتى موسا (جووہ كان) كۆمەئىكىان رىنماىى خەلك بە راست و درووستى دەكەن و راستىش دادوہرى دەكەن.

واتە كۆمەئىك لە جووہ كان خەلكى باشن.

ئاىەتى ۱۶۰

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّةً وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ

مَّشَرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ده لیت:

ئەوانمان کرد بە دوانزە بەش و کۆمەل، وە وەحیمان بۆ موسا نارد که
قەومە کە ی داوای ئاوی خواردنە وەیان لێیکرد، که بە گۆپالە کە ی له
بەردە کە بدات، ئەو بوو دوانزە کانیاو له بەردە کە هەلقولان، وە هەر
کۆمە لێک له خەلکە کە زانیان که کامە کانیاو شوینی ئاو خواردنە وە یه تی،
هەوریشمان بەسەریاندا کرد بە سیبەر، گەزۆ و شیلایە شمان بۆیان
دابەزاند، (گوتمان) دەبخۆن لەم شتە نایابانە ی که کردوو مانە بە رۆزیتان
وە ستەممان لێیان نە کرد بە لکو خۆیان بوون که ستەمیان له خۆیان کرد.

ئەم ئایەتە ئاماژە بە چەند خالێک دەکاتە:

یە کەم: که الله بنی ئیسرائیلی دابەش کردوو بەسەر دوانزە تیرە و کۆمەل،
هەلبەتە نووسەری قورئان نازانیت بۆچی بنی ئیسرائیل ۱۲ تیرە بوون.
ئە گەر بیزانیایە ئەوا نەیدە گوت (وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّمًا).

یعقوب باوکی یوسف که یهوه ی خودای بنی ئیسرائیل نازناوی
"ئیسرائیل" ی پێبەخشیوو ۱۲ کورپی هەبوو، وە له هەر کورپێک تیرە یه ک
یان هۆزێک سەر هەلده دات.

له پەرتووکی پیرۆز -تەورات- سفر الخروج هاتوو که بە یعقوب
دەگوتریت:

لهمه وودوا ئیتر ناوت به یعقوب ناهینریت، به لکو به ئیسرائیل چونکه له گه ل خودا و پیاوان تیکۆشاویت و سه رکه وتوویت.

له بهر ئه وه به جووه کان ده گوتریت "بنی ئیسرائیل" واته منداله کانی ئیسرائیل واته یعقوب.

وه له هه ر کوریکێ یعقوب تیره یان هۆزیک سه ره ه لده دات و ده بن به ۱۲ تیره یان هۆز.

دووهم: دوانزه کانیوا هه ر کانیواوێک بو تیره یه ک.

{ اضْرِبْ بَعْصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا } موسا به گۆپاله که ی له به ردیک ده دات، دوانزه کانیوا له به رده که هه لده قولیت.

خه لکی دوورگه ی عه ره ب به م موعجیزه ی موسایان زانیوو له بهر ئه وه داوایان له محمد کردوو کانیواوێکیان بو به ته قینیتته وه، وه ک له ئایه تی ۹۰ سووره تی الاسراء هاتوو ده ئیت:

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

وه خه لکی مه ککه گوتیان ئیمانته پیناهینین تا وه کو بو مان کانیواوێک له زه ویدا نه ته قینیتته وه.

سیههم: سیبه ر { وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ } کاتیک بنی ئیسرائیل له میسر ده رده چن زۆربه ی کاته کان له بیابانی سینا به سه ر ده به ن، لیره دا موسا موعجیزه یه کی تریان بو ئه نجام ده دات که ئه یش به هه ور وه ک چه تر سیبه ریان به سه ردا درووسته ده کات و له گه رمی خۆر ده یان پارێزیت.

چوارهم: گه زؤ و شىلاقه { وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى } خودای بنى ئیسرائیل له بیابانى سینا گه زؤ و شىلاقه (بالندهیه که) به بنى ئیسرائیل ده دات.

پینجه م : هه له یه کی زؤر ئاشکرا و پروون { وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ }

الله ده یه ویت بلیت: وه سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

به لام (ظَلَمُونَا) واته سته میان لییمان نه کرد، نهك سته ممان لییان نه کرد. واته ئەم دهقه ده لیت، سته میان لییمان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

ئه وه هه له یه، ئەو دهقه ده بیت به م شیویه بیت، بو ئه وهی مانای راستی خوئی بدات:

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

واته، سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

بو نمونه له ئایه تی ۱۱۸ سووره تی النحل هه مان دهق هاتوو که ده لیت:

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وه سته ممان لییان نه کرد به لام خویمان سته میان له خویمان کرد.

نایه تی ۱۶۱

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

وه هه ركه پييان ده گوتريت له م گونده نيشته جيبن و بژين، وه هه رچيه ك
ئاره زوو ده كه ن تيايدا بخون، وه نيزايه ك بليين (پاكبينه وه) وه له ده رگا كه
برونه ژووره وه به كرنوشبردن، له گونا هه كانتان خوش ده بين، وه (پاداشتي)
زياتريش ده ده بين به چا كه كه ران.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

ئهي محمد هه له ي ئه و قه ومه ت (بني ئيسرائيل) له ياد بيت له
پابه ننده بوونيان به فه رماني خودا كه يان و سه ريپچي كردنيان بو موسا، الله
پياني گوت، له م گونده بژين و نيشته جيبن كه قودسه، وه به ئاره زووي
خوتان له به روو بوومه كه ي و دانه وييله كه ي و روه كه كاني بخون.

(وَقُولُوا حِطَّةٌ) ئه م كاره تان گونا هه كانتان هه لده وه ريئيت و له ناوده بات و
ئيمه ش له گونا هه كانتان خوش ده بين.

وه هه مان نايه ت له نايه تي ۵۸ سووره تي البقرة دووباره بوته وه:

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ ۖ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

له نايه تي ۱۶۰ سووره تي الاعراف ده لئيت، (وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ)، وه كه پييانگوترا.

له نايه تي ۵۸ سووره تي البقرة ده لئيت، (وَإِذْ قُلْنَا)، وه كه گوتمان، واته الله
گوتي و فه رماني كرد.

(وَقُولُوا حِطَّةً) محمدیش له گۆر زیندوو بیتهوه نازانیت ئهوه مانای چیه.

(حط) واته له ناوبردن و هه ئوه رین وه (حِطَّةً) واته له ناوبردنیک یان هه ئوه رینیک. (وَقُولُوا حِطَّةً) واته " بلین له ناوبردنیک " یان " بلین هه روه رینیک " .

ابن الجوزی له زاد المسیر سه بارهت به مانای (وَقُولُوا حِطَّةً) ده لیت ۳ بۆچوون هه یه:

یه کهم: واته، داوای لیبووردهی بکهن، واته (حط عنا ذنوبنا)، واته گونا هه کانمان هه ئوه رینه.

دووه م: واته، " بلین ئه وه هه قه هه روه ک فه رمانمان پیکراوه " .

سیههم: واته، لا اله الا الله، هیچ خودایه ک نییه ته نها الله نه بیته.

به لام له صحیح البخاری فه رمووده یه کی محمد هاتوو ه که ده لیت:

قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ { ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ }
فَبَدَّلُوا فَدَخَلُوا يَرْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ وَقَالُوا حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ

به بنی ئیسرائیل گوترا (له ده رگا که بچنه ژووره وه به کرنۆش بردن، وه بلین " حطه " بۆ ئه وه ی له گونا هه کانتان خۆش بین) ئه وه بوو فه رمانه که یان گۆری له سه ر سمتیان ده خشان و ده چوونه ژوره وه، وه ده یانگوت ئه وه هیچ نییه ده نکیکه له داوه مویک.

ئايەتى ۱۶۲

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

ئىنجا ئەوانەى ستەمیان کرد ئەو قسەيەى كە پىيان گوترا بوو گۆريان بە قسەيە كى ديكە، ئەوەبوو سزايە كمان لە ئاسمان بۆيان دابەزاند بە ھۆى ئەو ستەمەى دەيانکرد.

الطبرى لە جامع البيان دەئیت: جووہ کان فەرمانە كەى اللہ يان دە گۆرى بۆ شتێكى ديكە لەبەر ئەوہ اللہ سزا و بەلایە كى لە ئاسمان بۆيان دابەزاند.

ئايەتى ۱۶۳

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ئەى محمد پرسيار لە جووہ کان بکە سەبارەت بەو گوندەى كە لە قەرەغ دەريا بوو، كە خەلكە كەى سنوورى رۆژى ساباڤيان دەشكاند كاتيك ماسيە كان لە رۆژى شەممە سەرئاو دەكەوتن، وە لە رۆژانىك كە ساباڤ نەبوو، ماسيە كان دەرنەدەكەوتن، بەم جۆرە تاقياندە كەينەو بە ھۆى ئەوہى خراپە كار بوون.

ساباڤ = ھەموو رۆژىكى شەممە و ھەر رۆژىك و بۆنەيە كى پيرۆزى يەھودىە كانە.

لهم ئايه ته اللهى عه رب و ئيسلام فه رمان به محمد ده كات كه پرسيار له جووه كاني دوورگه ي عه رب بكات.

واته ده قه كاني قورئان كه په يوه ستن به جووه كان له سهر بنه ماي قسه و ئه فسانه ي جووه كاني دوورگه ي عه رب بنيات نراون.

ئه گهر خوداي عه رب و ئيسلام هه مان خوداي بني ئيسرائيل بيټ، ئه وا ده بيټ بزانيټ، وه پيويست ناكات فه رمان به محمد بكات پرسيار له جووه كاني دوورگه ي عه رب بكات.

وه ئه م سووره ته سووره تيكي مه ككه يه، وه جووه كان ته نها له يثريب و خه يبه ر و يه مهن بوونيان هه بووه، كه واته محمد پرسيار له كي بكات؟

ئه م ئايه ته تا سهر ئيسقان چيرؤكيكي خورافه يه، وه له په رتووكي پيروزي جووه كان به هيچ جوړيكي بووني نيه.

ئه م ئايه ته ده ئيټ: گونديكي جووه كان له قه راغ ده ريا بووه، وه ئه و شه ش روژه ي هه فته (يه كشه ممه بو هه يني) كه بويان بووه راوه ماسي بكن، الله ماسيه كاني له ده ريا نه هيشتووه، وه يان وا يكر دووه بچنه قولايي ده رياوه، به لام له روژاني شه ممه كه حه رامه بو يه هوديه كان كار بكن، الله وا يكر دبوو كه ده ريا پر بيټ له ماسي، وه ماسيه كان سهر ئاو بكه ون.

ئينجا الله ده ئيټ به م جوړه خراپه كاران ده خه ينه ئه زموننه وه و تاقيان ده كه ينه وه.

وه ئه م ده قه وهك هه ر هه موو ده قه كاني قورئان، ئاماژه به ناو و شوين ناكات. چونكه خورافه يه.

وه دهقه كه زۆر روونه و هيچ شرۆفه كارتيك نيه كه كيشه ي هه بووبيت له شرۆفه ي ئەم ئايه ته.

الطبري له جامع البيان دهئيت:

الله له م ئايه ته دهئيت ئەي محمد پرسيار له و جوانه بکه که دراوسیتن، سه بارهت به بابته تي ئەو گونده ي که قه راغ دهريا بوو.

ئینجا الطبري دهئيت، ناکۆکی ههيه سه بارهت به وه ي که ئايا ئەم گونده له کوی بووه. وه دهئيت ههنديک دهئین آيلة و ههنديک دهئین له نيوان مهديه ن و الطور و ههنديک دهئین مقنا بووه که ده که ویتته نيوان مهديه ن و عهينوني.

وه الطبري سه بارهت (إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ - پيشيلي رۆژی شه ممه يان ده کرد) دهئيت، واته خه لکی ئەو گونده پيشيلي فه رمانی الله يان ده کرد له رۆژی شه ممه، و سنووری ئەوه يان ده به زاند که الله حه رامي کرد بوو.

وه دهئيت: پيشيلکردنيان بو رۆژی شه ممه ئەوه بوو: که الله له جووه کانی حه رام کرد بوو که رۆژی شه ممه کار بکه ن، به لام جووه کانی ئەم گونده له رۆژی شه ممه ماسيان راوده کرد.

ئینجا دهئيت، ماسيه کان له رۆژه کانی ههفته ته نها شه ممه نه بيت نه دههاتن و به ديار نه ده که وتن، به لام کاتيک ده بوو به شه ممه (ساباث) ئەوا ماسيه کان دههاتن و سه رئاو ده که وتن و ده مييان ده رده هينا.

وه دهئيت، الله تاقیکردنه وه به وه ي ئەو رۆژانه ي بۆيان هه بوو ماسي راوبکه ن، ئەوا ماسي له دهيا ديار نه ده ما، به لام رۆژی شه ممه که بۆيان نه بوو راوبکه ن، ئەوا ماسي له دهريا ده رده که وتن.

ابن كثير له تفسير القرآن العظيم، كۆكە له گەل شروقه كهى الطبرى
القرطبي له الجامع لاحكام القرآن ده ئيت:

ئەى محمد پرسیار بکه له و جووانهى که دراوسیتن سه بارهت به هه وائی
باپیرانیان که الله مه سخى کردن بو مه یمون و به راز.

ئایه تی ۱۶۴

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّايَ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

وه که کۆمه ئیک له خویان گوتیان بوچی ئامۆژگاری خه لکانیک ده کهن که
الله هه ر له ناویان ده بات، وه یان سزایه کی کوشنده یان ده دات؟ گوتیان
لیبووردنیک بو خودا که تان، وه رهنگ بیت بترسن.

ئەم ئایه ته باسی خه لکی گونده که ده کات، به لام ده بیت ئایه تی تر
هه بووبیت، به لام له قورئاندا نه ماوه.

له مه تنه که پیده چیت که کۆمه ئیک له خه لکی گونده که ئامۆژگاری
راوچیه کانیان کردبیت که له رۆژی شه ممه راونه کهن، وه له وه لامدا
کۆمه ئیک تر گوتوو یانه ئامۆژگاریان مه کهن چونکه الله یان له ناویان
ده بات وه یان ئەشکه نجه یه کی توندیان ده دات. کۆمه له یه کهم له
وه لامدا به کۆمه له ی دووهم ده ئین: به لکو داوای لیبووردنیک له خودا که یان
بکهن و بترسن، وه خودا که یان ئازاریان نه دات، وه یان له ناویان نه بات.
ئەوه ئەو قورئانه تانه که ده ئین هیچ که سیک ناتوانیت ده فی هاوچه شنی
بهینیت؟ ئەوه یه ره وانبیژی قورئانه که تان؟

هه لبه ته من ناتوانم ده قى له م چه شنه بېنم. ده زانن بو؟ چونكه شهرم ده كه م به م شيويه بنووسم و قسه بكه م. قسه ده كرېت بو ته وهى هه موو كه سيك لېي تېبگات، وه ده نووسرېت بو ته وهى هه موو خوښه رېك تېبگات.

قورئانه كه تان وهك قسه ي شيتوشوارېك ناروشنه.

ابن الجوزى ده لېت، شروفه كاران ده لېن به گوږه ي ئه م ئايه ته خه لكي گونده كه بېوون به سې كومه له وه: كومه لېك له شه ممه راويان ده كرد، وه كومه لېك نه هيان كرد و ئاموژگاربان كرد، وه كومه لېك راوى نه ده كرد، وه ئه و كومه له خه لكه ي راويان نه ده كرد به و خه لكانه يان گوت كه نه هيان ده كرد {لَمْ تَعْظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ- بوجى ئاموژگارى خه لكانېك ده كه ن كه الله هه ر له ناويان ده بات، وه يان سزايان ده دات) له وه لامدا ئه و كومه له ي نه هيان ده كرد گوتيان {مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ- داواى لېبووردنېك له خودا كه يان، وه رهنگ بېت بترسن}.

ئايه تي ۱۶۵

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وه كاتېك فه راموشي ئه و ئاموژگاربان كرد كه پېيان كرابوو، ئه وانهمان رزگار كرد كه نه هيان له خراپه ده كرد، وه ئه وانهمان به خراپترين شيوه ئازاردا به هوى ته وهى كارى خراپبان ده كرد.

ئەم ئايەتە پیمان دەئین کە راوچیه کان بەردەوام بوون لە راوکردنی ماسی لە رۆژی شەممەدا. وه الله سزایانی داوه. ئايەتی دواتر ئاماژە بە سزاكەى الله دەكات.

ئايەتی ۱۶۶

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

كاتیک بەردەوام بوون لەو کارەى کە نەهیا ن لیکرابوو بیکەن، ئەوا پیمان گوتن بن بە مەیموونی هیج و پووچ و ریسوا.

واتە الله کۆمەئیک جووی کردوو بە مەیموون، تەنها لەبەر ئەوەى لە رۆژی شەممەدا بە ناچارى ماسیان راوکردوو. بە ناچارى بووه، چونکە الله ماسی لە دەریا نەهیشتوو لە شەش رۆژە کەى تری هەفتە، وه دەریاکانی پر کردوو لە ماسی لە رۆژی شەممە.

وه ابن کثیر لە تفسیر القرآن العظیم و الطبری لە جامع البیان دەئین، السدی گوتوو یەتی: راوچیه کان لەو رۆژانەى کە رینگا پیدراو بوو، راوچیه کان چائیکیان لە تەك دەریا هەئدە کەنى و رپرەوئیکیان لە دەریاکەوه بو چالە کە درووستدە کرد. کاتیک دەبوو بە رۆژی شەممە، شەپۆلی دەریاکە ماسیەکانی دەهینا بو ناو چالە کە، وه ماسیە کان لە چالە کە گیریان دەخوارد و نەیان دەتوانی بگەرینه وه بو دەریاکە، ئینجا راوچیه کان رۆژی یەکشەممە (کە رینگا پیدراوه) دەهاتن و ماسیەکانی ناو چالەکانیان دەگرت.

وه راوچیه کان دەیانگوت ئیمە ماسیمان لە رۆژی یەکشەممە راوکردوو، بەلام زاناکانیان دەیانگوت نەخیر ئیوه لە رۆژی شەممە ماسیتان راوکردوو چونکە ماسیە کان رۆژی شەممە هاتوونەتە ناو چالە کەوه.

الله لییان قبول ناکات و دهیانکات به مهیموونی هیچ و پووچ.

وه له ئایه تی ٦٥ سووره تی البقرة هاتوو که دهئیت:

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وه ئه ی جووه کان خوټان زانیتان ئه وانه تان که پیشی رۆژی شه ممه یان کرد چیان به سهر هات، ئه وه بوو پیمان گوتن بین به مهیموونی هیچ و پووچ.

ابن کثیر له تفسیر القرآن العظیم سه باره ت به (فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ - پیمان گوتن بین به مهیموونی هیچ و پووچ)، ابن عباس گوتوو یه تی، الله کردنی به مهیموون و به راز، گه نجه کانیاں بوون به مهیموون، وه پیره کانیاں بوون به به راز.

بوچی ابن عباس دهئیت مهیموون و به راز؟ له کاتی کدا دهقه که دهئیت مهیموون؟ چونکه له ئایه تی ٦٠ سووره تی المائدة هاتوو دهئیت:

وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ

واته، الله کردنی به مهیموون و به راز.

الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له القرآن العظیم دهئین، ابن عباس گوتوو یه تی:

خه ئک به یانی له خه وه ئسان بینیاں کوومه ئیک له خه ئک و نن و دیار نین، ئه وه بوو گوتیاں با بچین به دوايان بگه رپین، کاتی ک چوونه ماله کانیاں بینیاں ده رگا کانیاں به سهر دا داخراوه. ئه وه بوو چوونه ژووره وه، بینیاں پیاوه و بووه به مهیموون، ژنه و بووه به مهیموون، وه منداله و بووه به مهیموون.

القرطبي له الجامع لاحكام القران دهلئت: ابن عباس گوتوويه تي، له ۳ رۆژ زياتر نه ژيان، چونکه نه وانه ي مه سخ دهن هه رگيز له ۳ رۆژ زياتر ناژين، وه ناخون و ناخونه وه و زاوژي ناکهن.

وه دهلئت، ابن عطية ئاماژه ي به فه رمووده يه كي پيغه مبه ر کردووه که گوتوويه تي: نه وه ي مه سخ ده بئت، زاوژي ناکات و ناخواته وه و ناخوات، وه له ۳ رۆژ زياتر ناژي.

له تاريخ الطبري و البداية و النهاية لابن كثير هاتووه، که کاتيک محمد ئابلوقه ي بني قريظة ده دات، هاوار ده کات و پيدان ده لئت:

يا إخوان القردة والخنازير

ئه ي براياني مه يموون و به راز.

وه محمد له فه رمووده يه ك، که له صحيح البخاري هاتووه گوتوويه تي:

فُقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ، وَإِنِّي لَا أُرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا
وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ

کو مه ئيک خه لک له بني ئيسرائيل ون بوون، وه که س نازانئ چيان به سه ر هات، وه من وايد ه بينم که بوون به مشک، چونکه کاتيک شيري وشتر يان بو داده نئت ناخونه وه، به لام کاتيک شيري مه ريان بو داده نئت ده خونه وه.

بوچی شيري وشتر ناخونه وه؟ چونکه له شه ريعه تي موسا گوشتي وشتر چه رام کراوه.

وه له صحيح البخاري ريوايه تيک هاتووه که عمرو بن ميمون گوتوويه تي:

رَأَيْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ قِرْدَةً اجْتَمَعَ عَلَيْهَا قِرْدَةٌ قَدْ زَنْتَ فَرَجْمُوهَا فَرَجَمْتُهَا
مَعَهُمْ

له سهردهمی جاهیلی مهیموونییکی مینهم بینی که زینای کردبوو
مهیموونه کان له سهری کوپونهوه و بهردبارانیان کرد، وه منیش له گهل
مهیموونه کان بهردبارانم کرد.

واته مهیمونیش شهریهتی الله اکبریان جیبه جی کردووه. شهریهتی ئیسلامی
تهنها بو موسلمانان دانه به زیووه به لکو بو مهیمون و سهرجهم نازه له کانیش.

چونکه ئایه تی ۳۸ الانعام (نازه لان) ده لیت

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ مِّمَّا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وه هیج نازه لیک له زهویدا و بالندهیهک که به دوو بال ده فریت نییه که
وهک ئیوه میلهت نه بن ئه ی موسلمانان وه له په رتوک هیج شتیکیان
فه راموش نه کردووه ئینجا بو لای خودا که یان کووده کرینه وه.

واته نازه ل و بالندهش له روژی قیامهت له گوره پانی حه شر کووده کرینه وه.

ئایه تی ۱۶۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وه که خودا کهت مؤله تیدا که سیک بنی ریتته سهریان که تاوه کو روژی
قیامهت به خراپترین شیوه نازاریان بدات، له راستیدا خودا کهت له سزادان
خیرایه، وه هه ر ئه و لیبوورده و به به زه ییه.

سهیری ئەم گالته جاریه: خوداکهت له سزادان به په له یه به لām لیبوورده و به به زه ییه.

ابن کثیر له القران العظیم ده ئیت: الله که سانیک ده نیړیته سهر جووه کان، تاوه کو روژی قیامهت ئازار و ئەشکه نجه بدرین، به هوی سه رکیشیان و سه ریچیکردنیان به فه رمانه کانی الله و شه ریه ته که ی و فرتوو فیلیان له محارم.

الطبری له جامع البیان ده ئیت، ابن عباس گوتوو یه تی، الله به دهستی میلله تی محمد تاوه کو روژی قیامهت ئازار و ئەشکه نجه ی یه هوده یه کان ده دات.

ئایه تی ١٦٨

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وه (جووه کانمان) له زه ویدا دابهش کرد بو کومه له ی جیاواز، هه یانه چاکن وه هه یانه له ئاستیکی نزمتره، به چه نده ها چاکه و خراپه تا قیمان کردوونه ته وه، سا به شکو بگه ریینه وه.

له م ئایه ته الله ده ئیت، بنی ئیسرائیلمان کردووه به گرووپ و کومه ئی جیاواز و دووبه ره کیمان خستۆته نیوانیانه وه. وهك ئایه تی ٦٤ سووره تی المائدة ده ئیت:

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

وه دووبه ره کی و رقو قینمان خستۆته نیوانیانه وه تاوه کو روژی قیامهت.

وه له فهرموودهيه كي صحيح كه له سنن ابي داود و جامع الترمذی و سنن ابن ماجه و السلسلة الصحيحة للالباني و الحاكم له المستدرک هاتووه، محمد گوتوويه تي:

افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَأَفْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى ثِنْتَيْنِ
وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْتَرِقَنَّ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ
فِرْقَةً فَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ

جووه كان بوون به ۷۱ کومه ل، مه سيحيه كان بوون به ۷۲ کومه ل، وه سویند به وهی گیانی محمدی به دهسته میلله ته که م ده بن به ۷۳ کومه ل، ته نها کومه لیکیان ده چنه به هه شت، وه ۷۲ کومه لیان ده چنه دوزه خ.

وه ئایه ته که ده لیت (وَبَلَّوْنَاَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ- بنی ئیسرائیل مان به چهنده ها چاکه و چهنده ها خراپه تاقیکرده وه، سا به شکو بگه ریینه وه سهر ریگی الله).

ئایه تی ۱۶۹

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ
سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ
لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئینجا له دوایان جیگره وهیه کی تر جیگیان گرتنه وه که په رتووکیان به میرات وهرگرت، که شته کانی ئەم دونیایه یان وهرده گرت و ده یانگوت لیمان ده بووردی، وه ته نانه ت نه گهر شتانیکی هاوچه شنیشیان پیبدری وهریده گرن، ئەهی په یمانی په رتووکیان لی وهرنه گیرا که جگه له قسه ی هه ق

لهسه ر الله هيچ شتيكي تر نه لئن، وه ئه وهى تيايدايه خوئندووويه تيانه وه، وه مالى كوٽاي (بههشت) چاكره بو ئه وهى دهترسن، ئايا هيشتا تيئاگهن؟

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

دواى ئه وه وهويهى كه چاك و خراپيان تيدا بوو، نه وهيهك جيگان گرته وه كه هيچ خيريكيان تيدا نه بوو، له گه ل ئه وهش ته وراتيان خوئندبووه.

الطبرى له جامع البيان ده لئيت:

الله ده لئيت خه لكانيكى خراپ جيگاي ئه وانه ي گرتوو كه چيروكه كه يانم باسكرد له ئايه ته كاني پيشوو.

ئه وانه گوږدران به خه لكانيكى خراپتر، وه په رتوو كى الله يان بو مائه وه و فيرى بوون، به لام كار يان پي نه كرد و پيچه وانه ي حوكمه كاني الله كار يان كرد، وه رهشويهان وهرده گرت، وه كاتيك رهشويهان وهرده گرت ده يانگوت الله له گونا هه كانمان ده بووريت. ههروهك الله له ئايه تي ٧٩ سووره تي البقرة ده لئيت:

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُوا بِهِ
ثَمًّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

واوهيلا له وانه ي په رتوو ك به دهسته كانيان ده نووسن، ئينجا ده لئن ئه وه له لايه ن الله وهيه بو ئه وهى نرخيكي كه م به دهست بهينن، واوهيلايان ليبيت به هوى ئه وهى به دهسته كانيان نووسيو يانه، وه واوهيلا له وهى به دهستيان هيئاوه.

وه ده لئيت، گونا هيكي وهك وه رگرتي رهشويهان حه لال كرد و وه ريانده گرت.

ئینجا دهقه که دهئیت {أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ- ئەى پهیمانی پەرتووکیان لی وەر نه گیرا که هیچ شتیک نه لێن سه بارهت به الله ته نهها حق نه بیته، وه ئەى ئەوهی له پەرتووک-ته ورات-داهاتوو نه یان خویندۆته وه؟}

الطبری سه بارهت به م برگه یه دهئیت:

واته الله پهیمانی له بنی ئیسرائیل وەرگرتوو که کار به ته ورات و ئەوهی تئیدایه ده کهن.

ئایه تی ۱۷۰

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

به لأم ئەوانه ی که پابه ند به پەرتووک دهن و نوێژ ده کهن، ئەوا له راستیدا ئیمه پاداشتی ئاکارچاکان ون ناکهین.

مه به ست له {کتاب} ته وراته.

ئایه تی ۱۷۱

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه که چیا که مان هه لکه ناند و به سه ریاند وه هه وریک به رزمان کرده وه، که وایان زانی به سه ریاند ده که ویت، (ئینجا پیمان گوتن) توند ده ست به وه بگرن که به ئیوه مان داوه، وه یادی ئەوه بکه نه وه، که تئیدایه سا به شکو پارێزراو دهن،

ئەم ئايەتە پیمان دەئیت، که الله چیاى هەلتە کاندوو و بەسەر بنى ئیسرائیل بەرزى کردۆتەو وەك هەرەشەیهك، ئینجا پێیانی گوتوو پابەندی پەیمانە کەم دەبن یان ئەم چیاپەتان بەسەردا بەردەمەو؟

الرازی له مفاتیح الغیب و القرطبی له الجامع لاحکام القرآن دەئین:

ابو عبیدە گوتوو یەتی، ئەسلی وشەى (النتق) واتە دەرکێشانى شتیک له شوینی خۆی و فریدانی. وە دەگوتریت (امراة ناتق و منتاق) واتە ژنیک که مندالی زۆر دەبیت و مندالەکانی بە فریدان فریدەدات کهواتە {نَتَقْنَا الْجَبَلَ} واتە چیاکەمان له ریشەو دەرکێشا و خستمانە سەریانەو.

تیبینی (امراة ناتق و منتاق)، له کوردەواری بە ژنیک که مندالی زوو زوو دەبیت دەگوتریت، دەئیی پشیلەیه زوو زوو مندال فریدەدات.

الطبری له جامع البيان دەئیت:

الله به پیغەمبەرە کەى محمد دەئیت، وە ئەى محمد له یادت بیت که ئیمە چیاکەمان له رەگ و ریشەو دەرکێشا و لەسەر جوووەکان بەرزمان کردەو، وە چیاکە وەك هەور و ابوو سیبەری کردبوو بەسەریاندا، وە پیمان گوتن " یەلە بە توندی پابەندی ئەو بن که بە ئیوهمان داو" له فەریزە و ئەحکامەکانی تەورات، وە قبوولی بکەن.

وە الطبری و ابن کثیر دەئین:

الله فەرمانی کرد بە چیاکە که له رەگ و ریشەو بیتە دەرەو و له ئاسمان بەرزیتەو، تاووەکو چیاکە له نیوان ئاسمان و تەپلی سەری جوووەکان بوو، ئینجا موسا پێی گوتن: ئەى نابین خوداکەم چی دەئیت؟ دەئیت ئەگەر تەورات و ئەوێ تێدایە قبوول نەکەن ئەوا ئەو چیاپەتان تێدەگرم.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده لئین:

{ وَ } له یادت بئیت { إِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ } چیاکه مان له ره گوریشه وه بهرزکرده وه، { فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا }، به سه ریاندا وهك هه وریك وابوو بؤ ئه وهی بترسن، { أَنَّهُ وَقَعَ بِهِمْ }، به رده بیته وه به سه ریاندا به به لئینی الله بؤیان ئه گهر ته ورات و ئه حکامه کانی ته ورات قبول نه کهن، ئه وه بوو ترسان و قبولیان کرد، ئینجا پیمان گوتن، { خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ } به جدی و به اجتهاده وه وه ربیگرن، { وَادْكُرُوا مَا فِيهِ }، وه کار به وه بکهن که تیایدا هاتوو { لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ }.

وه له ئایه تی ۶۳ سووره تی البقرة هاتوو ده لئیت:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وه که په یمانمان لییان وه رگرت و چیا مان به سه ریاندا بهرزکرده وه و پیمان گوتن، به توندی پابه ندی ئه وه بن که به ئیوه مان داوه، وه ئه وه تان له یاد بئیت که تیایدا هاتوو، به شکو پاریزراو ده بن.

بؤ زانیاری ئه م خورافه یه له ته وراتدا بوونی نییه.

له ئیسلامدا چیا کان وهك میخن، الله اکبر له دوای پانکردنه وهی زهوی فرییدا وهنته سه ری بؤ ئه وهی له نگه ر بگریت و به لادا نه چیت.

ئایه تی ۱۹ سووره تی الحجر ده لئیت:

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا هَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ

وه زهویمان پانکردو ته وه، وه چیا مان فرییدا وهته سه ری وه.

بۆ چىاي فریداوهته سهر زهوى؟

ئايه تي ۱۵ سوورته تي النحل، وهلام ده داته وه و ده ئيت:

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

وه چىاي فریداوهته سهر زهوى بۆ ئه وهى زهوى لارتان نه كاته وه.

ئاخو ده بيت چهند له ده رچووى زانكووى جيولوجى و پزىشكى و ئه ندادازيارى
ئهم ده قه به گريانه وه بخويننه وه بۆ ئه وهى حه سانتى پى وه ربگرن.

وه صحيح البخارى و مسلم ريوايه تيكي محمد هاتووه، گوايه دواى ئه وهى
محمد له تائف ده رده كهن، الله اكبر فرىشتهى چيا ده ني ريت و به محمد
ده ئيت:

قَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَأَنَا مَلِكُ الْجِبَالِ وَقَدْ بَعَثَنِي
رَبُّكَ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ فَمَا شِئْتَ إِنَّ شِئْتَ أَنْ أُطَبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ

ئهى محمد، الله گوپی له و قسانه بوو كه قه ومه كهت به تویان گوت، وه
من فرىشتهى چيام، وه الله منى بۆ لای تو ناردووه، كه كار بكه م به فه رمان
و ويستی تو، ئه گهر ئاره زوو بكه يت ئه وا ئه م دوو چيايه يان له سهر ته بق
ده كه م.

محمد ده ئيت:

فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ
أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

نه خير، به لكو ئاواته خوازم كه له پشتى باوكه كانيان خه لكانيك بينه ئاراه
كه ته نها الله بپه رستن و به هيچ شتيك شرك به الله نه كهن.

زور سوپاس سهيرکهن ناسکووله و نازدار چهند به ره‌حمهت بووه !!!

ثايه تي ۱۷۲-۱۷۴

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ئهم ۳ ئايه ته ده‌لین:

وه که خوداکهت له پشتاوپشتی نه‌وه‌کانی ئاده‌می له پشتیان ده‌ره‌ینا و
کردنی به شایهت به‌سه‌ر خودی خویندا، (الله) پیانی گوت: ئه‌ی من
خوداتان نیم؟ (وه‌چه‌کان) گوتیان به‌ئی شایه‌تیماندا، (الله گوتی) نه‌که‌ن له
رۆژی قیامهت بلین له راستیدا ئیمه‌ ئاگاداری ئه‌وه نه‌بووین.

وه یان بلین له راستیدا باوکانمان له پیشوو شرکیان کردبوو، وه ئیمه له
دوایان وه‌چه بووین، ده‌سا له ناومان ده‌به‌یت به‌هۆی ئاکاری که‌سانیکی
ناهه‌ق؟

به‌م شیوه‌یه ئايه‌ته‌کان روونده‌که‌ینه‌وه، به‌شکو ده‌گه‌رینه‌وه.

ئهم ده‌قه پیمان ده‌لیت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی الله ئاده‌م درووستده‌کات، هه‌رچی
وه‌چه و نه‌وه هه‌یه که تاوه‌کو رۆژی قیامهت درووستده‌بن له پشتی ئاده‌م
ده‌ریانده‌هینیت و ئه‌وه‌چانه ده‌کات به‌شایهت به‌سه‌ر خوینان که الله
خودایه.

وه ئەم ئايەتە دەئیت: اللّٰه قسەى له گەل ئەو تۆواوه کردووہ که له پشتی ئادەم دەرهیناوه {أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا، واتە ئەى من خوداتان نیم، وەچەکان گوتیان بە ئی شایەتی دەدەین}. ئەم ئايەتە بەتەنھا دەیسەلمینیت که له روانگەى قورئانەوہ تۆواوی پیاو بریتیه له مندالئیکی کامل و تەواو بەلام بچووک و مايکروۆسکوۆپیه.

لێرەدا دەمەوێت گریمانەیهك بکهەم: ئەگەر گریمان تاوہ کو ئیستا ۱۰۰ بلیۆن مرۆف هاتبیتە بوون، وە هەر سپیرمىکی مرۆف درێژیه کهى ۰،۰۰۲، ئینجە. کهواتە دەبیت بە دووری ۵۰۸۰ کم سپیرم له پشتی ئادەم بوونی هەبووبیت. وە واز لەم مرۆفانە بینه که تاوہ کو کۆتایی دونیا له دایک دەبن. وە وەك دەزانین درێژی ئادەم ۶۰ گەز واتە ۳۲ مەتر بووہ. ئەى مەلاکان و موسلمانان ئەم ترە که ره که چون سەردە گریت؟

القرطبي له الجامع لاحكام القرآن دهئیت:

وَهَذِهِ آيَةٌ مُّشْكَلَةٌ، واتە ئەم ئايەتە کیشەیه.

ابن کثیر له تفسير القرآن العظيم دهئیت:

اللّٰه رايدە گەيه نيیت که وەچەکانی مرۆفی له پشتیان دەرھیناوه و کردوونی بەشایەت بە سەر خودی خۆیان که اللّٰه خودایانە و پادشایەنە، وە هیچ خودایەك نیه تەنھا اللّٰه نەبیت.

الطبري له جامع البيان دهئیت:

اللّٰه به پيغه مبه ره کهى، محمد دهئیت: وە ئەى محمد یادبکهوہ که خوداکەت نەوہکانی ئادەم له پشتی باوکه کانیاں دەرھینا و پابەندی کردن بە یەکتایی، وە کردنی بەشایەت بەسەر خودی خۆیان.

له جامع الترمذي و المستدرک علی الصحیحین فہرموودہیہ کی صحیح
ہاتوہ محمد گوتوویہ تی:

مَا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ ظَهْرَهُ فَسَقَطَ مِنْ ظَهْرِهِ كُلُّ نَسَمَةٍ هُوَ خَالِقُهَا مِنْ
ذُرِّيَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَجَعَلَ بَيْنَ عَيْنَيْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ وَبَيْصًا مِنْ نُورِ نَوْمٍ
عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ مَنْ هَؤُلَاءِ قَالَ هَؤُلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ فَرَأَى رَجُلًا
مِنْهُمْ فَأَعْجَبَهُ وَبَيْصُ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ مَنْ هَذَا فَقَالَ هَذَا رَجُلٌ مِنْ
آخِرِ الْأُمَمِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يُقَالُ لَهُ دَاوُدُ فَقَالَ رَبِّ كَمْ جَعَلْتَ عُمُرَهُ قَالَ سِتِّينَ
سَنَةً قَالَ أَيُّ رَبِّ زِدْهُ مِنْ عُمْرِي أَرْبَعِينَ سَنَةً فَلَمَّا قُضِيَ عُمُرُ آدَمَ جَاءَهُ مَلَكُ
الْمَوْتِ فَقَالَ أَوْلَمْ يَبْقَ مِنْ عُمْرِي أَرْبَعُونَ سَنَةً قَالَ أَوْلَمْ تُعْطِهَا ابْنَكَ دَاوُدَ.

کاتیک اللہ ئادہمی درووستکرد، دستیکی بہ پشتیدا ہیئا، ہہرچی وہچہ
ہہیہ کہ اللہ له ئادہم درووستیانده کات تاوہ کو روژی قیامت له پشتی
ئادہم ہاتنہ دہرہوہ، وہ له نیوان دووچاوہ کانی ہہر یہ کیکیان ترووسکایہک
له رووناکی دانابوو، ئینجا اللہ بہ ئادہمی نیشاندان، ئادہم گوتی ئہی
خوداکہم ئہوانہ کیئن؟ اللہ گوتی ئہوانہ نہوہ کانت دہبن، ئہوہبوو ئادہم
پیاویکیان بینی زور سہرسامی بوو و گوتی خوداکہم ئہم پیاوہ کییہ؟ اللہ
گوتی، ئہوہ یہ کییکہ له نہوہ کانت کہ له میللہ تانی دواتر دہبیت و ناوی
داودہ. ئادہم گوتی، اللہ چہند تہمہنت بوی داناوہ؟ اللہ گوتی شہست
سال. ئادہم گوتی چل سال له تہمہنی من بخہ سہر تہمہنی. کاتیک تہمہنی
ئادہم تہواو بوو و فریشتہی مہرگ ہات روچی بکیشیت، ئادہم گوتی ئہی
ہیشتا چل سال له تہمہنم نہماوہ؟ فریشتہی مہرگ گوتی، ئہی
نہتہخشی بہ داودی کورپت؟

وہ ابن کثیر دہلّیت، ابن ابی حاتم فہرموودہیہ کی اخراج کردوہ، کہ محمد
صلعم گوتوویہ تی:

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى آدَمَ فَقَالَ: يَا آدَمُ، هَؤُلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ. وَإِذَا فِيهِمُ الْأَجْدَمُ
وَالْأَبْرَصُ وَالْأَعْمَى، وَأَنْوَاعُ الْأَسْقَامِ، فَقَالَ آدَمُ: يَا رَبِّ، لِمَ فَعَلْتَ هَذَا
بِذُرِّيَّتِي؟ قَالَ: كَيْ تَشْكُرَ نِعْمَتِي. وَقَالَ آدَمُ: يَا رَبِّ، مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَرَاهُمْ
أَظْهَرَ النَّاسِ نُورًا؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْأَنْبِيَاءُ يَا آدَمُ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ

ئینجا الله وه چه کان "تؤواوه کانی" به ئادم نیشاندا و گوتی ئەی ئادەم ئەوانە
وه چه کانتن، کاتیک ئادەم سهیری کرد، بینی که سانیکی تیدایه که گەر و
به ئەک و کویرن، وه جوړه ها نه خووشیان ههیه، ئادەم گوتی ئەی خوداکەم
بوچی وات له وه چه کانم کردوو؟ گوتی بو ئەوهی نیعمه ته کانم سوپاس
بکرین.

وه له صحیح سنن ابی داود ریوایه تیک هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ آدَمَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً،
فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ
فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً، فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلنَّارِ وَبِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ يَعْمَلُونَ

الله دهستی راسته ی به پشتی ئادەم داهینا و هه ندیك وه چه ی دهرهینا
ئینجا گوتی: ئەوانەم بو به ههشت درووستکردوو، وه کار به کاری خه لکی
به ههشت ده کهن، ئینجا دهستیکی تری به پشتی ئادەم داهینا و هه ندیکی
تری له وه چه کانی دهرهینا، ئینجا گوتی ئەوانەم بو دۆزه خ درووستکردوو،
وه کار به کاره کانی خه لکی دۆزه خ ده کهن.

السیوطی له الدر المنثور و الطبری له جامع البیان، ئاماژه یان به
فه رموده یه کی محمد صلعم کردوو، که گوتوو یه تی:

أَخَذَ مِنْ ظَهْرِهِ، كَمَا يُؤْخَذُ بِالْمُشْطِ مِنَ الرَّأْسِ، فَقَالَ لَهُمْ: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ
قَالُوا بَلَى) قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ شَهِدْنَا

الله له پشتی ئادهم وهچه کانی دهرهینا، ههروهک چۆن به شانە له قژ
دهردههینریت، ئینجا الله پئی گوتن: ئەی من خوداتان نیم؟ گوتیان به ئی،
وه فریشته کان گوتیان ئیمه شایهتین که شایهتیان دا.

وه له مسند احمد، فهرموودهیه کی محمد صلعم هاتوو، گوتووویه تی:

خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ حِينَ خَلَقَهُ فَضْرَبَ كَتِفَهُ الْيُمْنَى فَأَخْرَجَ ذُرِّيَّةً بَيْضَاءَ كَانَتْهُمْ
الدُّرُّ، وَضْرَبَ كَتِفَهُ الْيُسْرَى فَأَخْرَجَ ذُرِّيَّةً سَوْدَاءَ كَانَتْهُمْ الْحَمَمُ، فَقَالَ لِلَّذِي فِي
يَمِينِهِ: إِلَى الْجَنَّةِ وَلَا أَبَالِي. وَقَالَ لِلَّذِي فِي كَتِفِهِ الْيُسْرَى: إِلَى النَّارِ وَلَا أَبَالِي

الله ئاده می درووستکرد ئەو کاته ی درووستیکرد، ئینجا به ناوله پی له شانی
راسته ی ئاده میدا و وهچه ی سپی دهرهینا وهک دور و ابوون، ئینجا به ناوله پی
له شانی چه په ی ئاده میدا و وهچه ی رهشی دهرهینا وهک قه تران بوون،
ئینجا الله به وانه ی راسته ی گوت: بو به ههشت و گویناده م چی ده کهن، وه
به وه ی چه په ی گوت: بو دۆزه خ و گویناده م که چی ده کهن.

رهنگ بیت پرسیار بکریت: ئایا له کوی الله دهستی به سمتی یان پشتی
ئاده مدا هیناوه؟

له مسند احمد و سنن النسائی و المستدرک للحاکم، فهرموودهیه کی صحیح
هاتوو، محمد گوتووویه تی:

أَخَذَ اللَّهُ الْمِيثَاقَ مِنْ ظَهْرِ آدَمَ بِنِعْمَانِ يَعْنِي عَرَفَةَ

الله پهیمانی له پشتی ئادهم (واته نهوه کانی ئادهم) وهرگرت له نعمان، واته
عرفة.

وه له صحیح مسلم و سنن النسائی فهرموودهیهك هاتووه، كه عائشة دهلیت، من و پیغه مبهه بانگراین بوجه نازهی مندالئیکی انصار له مدینه، عائشه دهلیت گوتم:

يا رَسُولَ اللَّهِ، طُوبَى لِهَذَا، عَصْفُورٌ مِنْ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ لَمْ يَعْمَلِ السُّوءَ وَلَمْ يُدْرِكْهُ، قَالَ: أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ

ئهه پیغه مبهه ری الله خوزگه بهم منداله بخوازه، بالندهیه كه له بالنده كانی بهههشت، هه رگیز کارئیکی خراپی نه کردووو چونکه گه وره نه ببوو بو ئه وهی کاری خراب بکات. دهلیت پیغه مبهه ر گوئی: وانیه ئهه عائشه الله خه لکانیکی بو بهههشت درووستکردووو، وه کاتیك له پشتی باوکه کانیاں بوون بو بهههشتی درووستکردوون، وه خه لکانیکی بو دوزهخ درووستکردووو، کاتیك له پشتی باوکه کانیاں بوون بو دوزهخ درووستکراون.

وه له مسند احمد و مجمع الزوائد للهیثمی و مرقاة المفاتیح للقاری، ریوایه تیکی صحیح هاتووو، كه دهلیت:

أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَالُ لَهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ دَخَلَ عَلَيْهِ أَصْحَابُهُ يَعُودُونَهُ وَهُوَ يَبْكِي فَقَالُوا لَهُ مَا يُبْكِيكَ أَلَمْ يَقُلْ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُذْ مِنْ شَارِبِكَ ثُمَّ أَقِرَّهُ حَتَّى تَلْقَانِي قَالَ بَلَى وَلَكِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَبَضَ بِيَمِينِهِ قَبْضَةً وَأُخْرَى بِالْيَدِ الْأُخْرَى وَقَالَ هَذِهِ لِهَذِهِ وَهَذِهِ لِهَذِهِ وَلَا أَبَالِي فَلَا أَدْرِي فِي أَيِّ الْقَبْضَتَيْنِ أَنَا

یه کیک له یاوهره کانی پیغه مبهه که ناوی عبدالله (بن رواحة) بوو، نهخوش بوو، هاوړیکانی سهردانیان کرد، وه بینیان ده گری، لییانپرسی بوچی ده گریپت؟ عبدالله گوتی ئه ی پیغه مبهه پینه گوتوون: سمیلت قوت بکه و پابه ندیبه تاوه کو به من ده گهیت، گوتیان به ئی. عبدالله گوتی به لام گویشم له پیغه مبهه بوو که گوتی الله مشتیک به دهستی راسته ی و مشتیک به دهستی چه په ی له پشتی ئادم دهرهیناوه و گوتوویه تی ئه م مشتیه یان بو دوزه خ و ئه م مشتیه یان بو به هه شت، وه گوئیپینادم (چ کاروکرده وه یه که ده کهن). ئیستا من نازانم له کامه مشتیانم.

ئایه تی ۱۷۵-۱۷۶

وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَفْضُصَ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

ئهی محمد، هه والی ئه و که سه یان پیبلی که نیشانه کانی خوومان پییدا،
ئه وه بوو خووی لی داملاند، ئینجا شهیتان شوینیکه وت، وه یه کیک بوو له
چه نه باز و سه رلیشیواوه کان.

وه ئه گهر بمانویستایه ئه وا به هوویه وه (نیشانه کان) بهر زمان ده کرده وه،
به لام ئه و (که سه) خووی پابه ندی زهوی کرد، وه شوینیکه وته ی ئاره زووه کانی
بوو، نموونه ی ئه و که سه، وه که سه گیکه که ئه گهر فشاری بخه یته سه ر
ئه وا زمان دهر دینیت، وه ئه گهر وازی لیبهینیت ئه وا هه ر زمان

دهردههينيت، نهوه نموونهى نهو كه سانه يه كه نكوڙيان له نيشانه كانى ئيمه
كرد، تو له م چيروكانه يان بو بگيره وه، به شكو بيرده كه نه وه.

له م دوو ئايه ته، الله اكبر چهند خاليك ده خاته روو:

يه كه م: كه سيك كه الله ويستوو يه تي به رزى بكاته وه، به لام كه سه كه به
دواى ئاره زوووه كانى خوئى كه وتوووه.

دووهم: شهيتان شوينكه وتهى بووه و كه سيكي چهنه باز و سه ليشيو او بووه.
سيهه م: نكوڙى له نيشانه كانى الله كردوووه.

چوارهم: نموونهى نهو كه سه، وه ك سه گيك وايه كه نه گهر فشارى
بخه يته سهر زمان دهردههينيت، وه نه گهر وازى ليهينيت نهوا ههر زمان
دهردههينيت.

پينجه م: الله ده لپت هه موو نه وانهى نكوڙى له نيشانه و ئايه ته كانمان
ده كه ن وهك نهو سه گه وان.

اسباب النزول للواحدى النيسابورى ده لپت:

ابن عباس گوتوو يه تي، نهو كه سه ناوى بلعم بن باعورا له بنى ئيسرائيل
بووه.

به لام عبد الله بن عمرو بن العاص وزيد بن اسلم گوتوو يانه، نه م ئايه ته
له سهر امية ابن ابي الصلت الثقفي دابه زى.

(له سووره ته كانى رابردوو ئامازه مان كرد به امية بن ابي الصلت، وه محمد
ده يه ها ده قى قورئانى له شيعره كانى امية بن ابي الصلت وه رگرتوووه).

ابن الجوزي له زاد المسير دهليٽ، شہش قہول ھہیہ سہ بارہت بہ
ناسنامہ ی ٺہو کہ سہ:

یہ کہم: پیاویک بوو لہ بنی ئیسرائیل بہ ناوی بلعم بن أبر (عبداللہ بن
مسعود)، بہ لام ابن عباس گوتوویہ تی، ناوی بلعم بن باعورا، وہ لہ
ریوایہ تیکی دیکہ گوتوویہ تی، ناوی بلعم بن باعور بووہ.

وہ ابن عباس لہ ریوایہ تی کدا گوتوویہ تی، بلعم خہ لکی یہ مہن بووہ.

دوہم: أمیة بن ابي الصلت (عبد الله بن عمرو بن العاص، وسعيد بن
المسيب، وأبو روق، وزيد بن أسلم)، چونکہ ئیمانی بہ محمد نہ ھینا.
سیہم: أبو عامر الراهب، (کہ قہ شہیہ کی مہ سیحی بووہ)، بہ گویرہ ی
ریوایہ تیکی ابن عباس.

چوارہم: پیاویک بووہ لہ بنی ئیسرائیل (ابن عباس).

پینجہم: کہ سیکی مونا فیک (الحسن).

شہ شہم: ھہر کہ سیک کہ خوئی لہ ھہق دادہ مالیت (قتادة).

وہ ابن کثیر دہ لیٽ، ابن عباس گوتوویہ تی:

۱- ناوی ٺہو کہ سہ "صيفي بن الراهب" ہ.

۲- ناوی "بلعم" ہ و خہ لکی یہ مہ نہ.

۳- واتہ امیة بن ابي الصلت.

ئەگەر قسە كانی ابن عباس رەت كەينەوہ چونكە ھەر جارہی قسەيە كى كرددوہ، ئەوا دەگەين بەم دەرەنجامەي كە ئەم ئايەتە مەبەستى أمية بن ابي الصلته.

ئايەتى ۱۷۷

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

نموونەيە كى خراپە ئەو خەلكانەي كە نكۆلى لە ئايەتە كانمان دەكەن، وە خويان ستەميان لە خويان كرددوہ.

ئايەتى ۱۷۸

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ھەر كەسك اللہ ھيدايەتى بدات ئەوا ھيدايەت كراوہ، وە ھەر كەسك اللہ گومراي بكات ئەوا ئەوانە دۆراو دەبن.

الطبرى لە جامع البيان دەئيت، ئەو ئايەتە دەئيت: ھيدايەت و گومراي بەدەست اللہيە.

جا ئەوہى سەيرە، لە گەل ئەوہش كۆمەلگاي مروفايەتى بەدەست مروفي خراپەكار و ستەمكار دەنائينيت، بەلام اللہى عەرەب و ئيسلام دەئيت، من ھيدايەتى خراپەكار و ستەمكار و كافر نادەم!

لە پينج ئايەتدا ھاتوہ كە اللہ ھيدايەتى خەلكانيكى خراپەكار نادات، (ئايەتى ۶ سوورەتى المنافقون، ئايەتى ۱۰۸ سوورەتى المائدة، ئايەتى ۳۴ و ۸۰ سوورەتى التوبة، ئايەتى ۴ سوورەتى الصف):

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

له راستيدا الله هيدايتي خه لكانتيكي خراپه كار نادات.

وه له چوار ئايه تدا هاتوووه كه الله هيدايتي خه لكانتيكي كافر نادات.
(ئايه تي ۲۶۴ سوورهي البقرة، ئايه تي ۶۷ سوورهي المائدة، ئايه تي ۱۰۷ سوورهي النحل و ئايه تي ۳۷ سوورهي التوبة):

أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

له راستيدا الله هيدايتي خه لكانتيكي كافر نادات.

وه له ۱۰ ئايه تدا هاتوووه كه الله هيدايتي خه لكانتيكي سته مكار نادات.
(ئايه تي ۲۵۸ البقرة، ۸۶ ال عمران، ۱۹ و ۱۰۹ التوبة، ۱۷ الصف، ۵ الجمعة، ۵۱ المائدة، ۱۴۴ الانعام، ۵۰ القصص، ۱۰ الاحقاف).

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

وه الله هيدايتي خه لكانتيكي سته مكار نادات.

پرسیاری لوجیکی ئه وه یه: ئه ی بۆ کۆ ۱۲۴ ههزار پیغه مبهرت ناردوووه؟

ئايه تي ۱۷۹

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا **أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ** أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

اللهی عه ره ب و ئیسلام ده ئیت:

ئىمە زۆر لە جنۆكە و مروّقمان بۆ دۆزەخ درووستكردوو، ئەوانە دئىكيان
 ھەيە كە لە رېڭايەو تىناگەن، وە چاويشيان ھەيە بەلام لە رېڭايەو
 نابىن، وە گوپيان ھەيە بەلام لە رېڭايەو نابىسن، ئەوانە وەك ئازەل وان،
 بەلكو لە ئازەل گومراترن، ئەوانە بئىئاگان.

اللّٰهى عەرەب و ئىسلام كەلتوورى جوپندانى لە دوورگەى عەربى وەرگرتوو،
 و جوپن دەدات و سوکايەتى دەکات، وە بەوانەى كە بروای پىناھىن
 دەئیت:

سەگ (وەك لە ئايەتى ۱۷۶ بىنيمان) و ئازەل.

بەلام سەيرە كە لەو ھەدايە لە ئايەتى پيشووتر دەئیت، {مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ
 الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ- ئەو ھى اللّٰه ھىدايەتى بدات
 ئەوا ھىدايەت كراو، وە ئەو ھى گومراى بكات ئەوا لە دۆراو ھەكانە}.

واتە ھىدايەت و گومرا بوون بە دەست خۆيەتى.

يا أولى الالباب، ئەى دەجال و مەلاكان، ئەى موصلمانانى كالفام و جاھىل،
 ئىستا دەتوانن پيمان بلىن كى سەگ و ئازەل؟ ھەلبەتە لە گەل ريز و
 حورمەتم بۆ سەگ و ئازەل. ئەو ھەندەى ئازەل و سەگ خزمەتى مروّقاھەتيان
 كدوو، مليۆنەھا ئەو ھەندە خودا كالفام و جاھىلە كە تان زيانى بە مروّقاھەتى
 گەياندوو.

و ھەروەك روونە لەم دەقە كە اللّٰهى عەرەب و ئىسلام دەئیت، مروّف بە
 دل بىردە كاتەو. {لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا- دئىكيان ھەيە كە پىيەو ھى
 ناكەنەو}.

وه له راستیدا {قلوب}، (کۆیه، واته ۳ دل و زیاتر) هه له یه و ده بیته (قلب)، واته دل بیته. چونکه مروّف یه ک دلی هه یه و چهنده ها دلی نییه. له بهر ئه وه ده بیته ئایه ته که بهم شیوه یه بیته:

لَهُمْ قَلْبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا

له سنن ابن ابی عاصم و جامع البیان للطبری و الدر المنثور للسيوطی
فهرمووده یه ک هاتووه، محمد که گوتوو یه تی:

لَمَّا ذَرَأَ اللَّهُ تَعَالَى لِحَبَّتِهِمْ مَنْ ذَرَأَ كَانَ وَلَدُ الزَّانَا مِمَّنْ ذُرَا لِحَبَّتِهِمْ

کاتیک الله ئه وانیه بو دۆزه خ درووستکرد که درووستیکردن، ئه وا منالانی
زینا یه کیک بوون له وانیه بو دۆزه خ درووستیکردن.

ئه وه ی سهیره محمد خو ی مندالی زینا بووه و کهس نه یزانیوووه باوکی
کییه. من له پهرتووکی ئه خلاق پیغه مبهری ئیسلام به درێژی باسی ئه و
بابه ته م کردوووه که محمد نه کوری عبدالله بووه وه نه قوره یشی، به
پیوستی نازانم لیژه دووباره ی بکه مه وه. به لام چه ند پرسیاریک ده که م:
سه رچاوه ئیسلامیه کان ده لێن:

یه که م: ئامینه جگه له محمد هیچ مندالیکی تری نه بووه.

دووهم: محمد نه وه ی عبدال مطلب بووه، وه عبدال مطلب به سه رکرده ی
قوره یش ناسراو بووه و پیاویکی ده و له مه ند بووه.

سێههم: شیوه زمانی قوره یش پاراوترین زمان بووه و قورئان به شیوه زاری
قوره یش دابه زیوووه.

پرسیاره کان:

یه کهم: بۆچی محمد نۆردرا بۆ هوازن بۆ لای حلیمه السعدیه بۆ
دایه نکردهی؟ ئەه ی له سه رچاوه ئیسلامیه کان نه هاتوو ه که ئامینه خه و نی
بینی که محمد ده بیته به پیغه مبه ری عه ره ب؟ ئەه ی کاری ئامینه چی بوو
کاتیك محمد چوو بۆ لای حلیمه السعدیه؟

دووهم: ئەه ی سه رچاوه کانتان نالین چه نده ها نیشانه روویدا کاتیك محمد له
دایك بوو، بۆچی محمد نۆردرا بۆ لای حلیمه السعدیه؟

سیههم: سه رچاوه کانتان ده لێن هه موو کورو نه وه کانی عبدالمطلب له
مه ککه دایه نیی ده کران، ژنه کۆیله شیریان ده دانی، بۆچی محمد نۆردرا بۆ
لای حلیمه السعدیه؟

چوارهم: سه رچاوه کانتان ده لێن، هه موو کور و نه وه کانی عبدالمطلب
خوینه وار بوون، بۆچی محمد نه خوینه وار ده رچوو؟

پینجه م: سه رچاوه کان ده لێن، عبدالمطلب کۆیله ی زۆری هه بوو که کاریان
بۆی ده کرد، وهك شوانکاری و وشتروانی، بۆچی محمد کاری وشتروانی و
شوانکاری کردوو ه؟

شه شه م: له سنن الترمذی فه رمووده یه کی العباس (که گوایه مامی محمده)
هاتوو ه، که به محمد ده لیت، قوره یشه کان گوتیان.

فَجَعَلُوا مَثَلَكَ مَثَلِ نَخْلَةٍ فِي كَبُوءٍ مِنَ الْأَرْضِ

نموونه ی محمد وهك دارخورمایه ك وایه که له زبڵدانیک سه ره ه لده دات.
له م فه رمووده یه دا العباس لای قوره یشه کان به رگری له محمد نه کردوو ه.

"زبلدان" به ژنيك ده گوتريت كه هەر رۆژهی پياويك خۆی تيايدا خالی ده كاتهوه، وه كاتيک مندالی ده بئیت پيی ده گوتريت مندالی زبلدان.

زۆر پرسياړی تریش، به لام ئه وهنده پرسياړه كافیه بۆ كه سيك تۆزيك بیربكاته وه.

ئایه تی ۱۸۰

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُّوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وه بۆ الله ناوی جوان و نایاب ههیه، به و ناوانه بانگی بکهن، وه واز له وانه بینن كه ناههقی به رامبه ر به ناوه کانی ده کهن، ئه وانه سزای خویان بۆ ئه و کارانه ی ده یانکرد و هرده گرنه وه.

اللهی عه رهب و ئیسلام خودایه کی سه یروسه مه ریه ، ناوی نایاب و ناوی خراپی هه یه.

بۆ نموونه وهك محمود و خوله، قادر و قاله، هتد،،

له صحیح البخاری فه رمووده یه کی محمد صلعم هاتووه، گوتوو یه تی:

إِنَّ لِلّٰهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِّمَّةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ

الله سه د کهم یه ک (واته ۹۹) ناوی هه یه، هەر که سیك ئه و ناوانه بژمیړیت ده چیته به هه شته وه.

له صحیح البخاری و مسلم، ئاماژه به ناوه کان کراوه، که بریتین له:

هو الله الذي لا إله إلا هو الرحمن الرحيم، الملك، القدوس، السلام،
المؤمن، المهيمن، العزيز، **الجبار**، **المتكبر**، الخالق، البارئ، المصور،
الغفار، **القهار**، الوهاب، الرزاق، الفتاح، العليم، القابض، الباسط،
الخافض، الرافع، المعز، **المذل**، السميع، البصير، الحكم، العدل، اللطيف،
الخبير، الحليم، العظيم، الغفور، الشكور، العلي، الكبير، الحفيظ،
المقيت، الحسيب، الجليل، الكريم، الرقيب، المجيب، الواسع، الحكيم،
الودود، المجيد، الباعث، الشهيد، الحق، الوكيل، القوي، المتين، الولي،
الحميد، المحصي، المبدئ، المعيد، المحيي، **الميميت**، الحي، القيوم،
الواجد، الماجد، الواحد، الأحد، الفرد، الصمد، القادر، المقتدر، المقدم،
المؤخر، الأول، الآخر، الظاهر، الباطن، الوالي، المتعالي، البر، التواب،
المنتقم، العفو الرؤوف، مالك الملك، ذو الجلال والإكرام، المقسط،
الجامع، الغني، المغني، المانع، **الضار**، النافع، النور، الهادي، البديع،
الباقي، الوارث، الرشيد، الصبور.

هه نديك لهم ناوانه جوان و نايبانهى: "الضار" واته زيانبه خش، "المنتقم"
تۆله سيّنه، "المميت" بكوژ، "المذل" ريسواكه، "المتكبر" خوْبه زلزان ،
"القهار" چه وسينهر، "الجبار" به زه بروزهنگ.

نازانم بوچى "المكار" يان نه خستوته ليستى ئەم ناوانه، چونكه خوْى به
شانازيه وه ده ئيت: "خير الماكرين" م.

جگه لهم ناوه نايب و جوانانه، هه نديك ناوى هه يه كه له ئاستيكي نزمترن:
وهك "الدهر" و "الشىء".

"الدهر" واته زه مانه:

فه رمووده يه كى صحيح له فتح البارى لابن حجر هاتوو، محمد گوتوو يه تى:

لا تسبوا الدهر فإن الله قال: أنا الدهرُ

سووکایه تی به زهمانه مه کهن، چونکه الله گوتی من زهمانه م

ئاخ زهمانه!

وه له صحیح البخاری ومسلم، فہرمودہیہ کی محمد ہاتووه، گوتوویہ تی

قالَ اللهُ عزَّ وجلَّ: يُؤذِينِي ابْنُ آدَمَ يَقُولُ: يَا خَيْبَةَ الدَّهْرِ فَلَ يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ:
يَا خَيْبَةَ الدَّهْرِ فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ

الله گوتی: نہوہ کانی ئادہم ئازارم دہدن و دہلین ئای له دەست زہمانہ،
نہ کهن بلین ئای له زہمانہ چونکہ من زہمانہ م.

ئاخ له دەست زہمانہ!

"الشیء" واتہ شت. شت یه کییکه له ناوہ کانی الله.

ئایہ تی ۱۹ الانعام دہلئت:

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللهُ

ئہی محمد بلی، کامہ شت گہورہترین شایہ تیہ، بلی الله.

واتہ الله شتہ!

ئاخ له دەست شت، ئہی شت فریام کہوہ.

وه ئایہ تی ۸۸ سوورہ تی القصص دہلئت:

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

هه موو شتیک له ناوده چیت، ته نها سیماکه ی الله نه بیټ.
واته سیمای الله شته.

وه له صحیح البخاری کتاب التوحید بابیک هه یه به ناوی:

بَابُ قُلِّ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلُّ اللَّهِ فَسَمَّى اللَّهُ تَعَالَى نَفْسَهُ شَيْئًا وَسَمَّى
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ شَيْئًا وَهُوَ صِفَةٌ مِنْ صِفَاتِ اللَّهِ وَقَالَ كُلُّ
شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

باب: بلی کامه شت گهوره ترین شایه تییه بلی الله، الله ناوی له خوئی ناوه
شت. وه پیغهمبهر ناوی له قورئان ناوه شت، وه ئه وه سیفه تییکه له
سیفاته کانی الله، وه الله گوتوو یه تی: هه موو شتیک له ناوده چیت ته نها
سیماکه ی نه بیټ.

البخاری ده لیت، الله ناوی له خوئی ناوه شت.

وه به قسه ی ئیوه قورئان وته ی الله یه، به لام محمد ناوی له وته ی الله
ناوه شت.

واته الله شته و وته که ی شته.

وه به حوکمی ئه وه ی شته، که واته مخلوقه و درووستکراوه، واته له زه مان
و شویندایه، که واته ناکریت خودا بیټ.

واته ده کریت نیزا بو الله بکه یت و بلیت یا شیء واته ئه ی شت.

به لام ئاگادار بن الله گهوره ترین شته.

تایه تی ۱۸۱

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وه له وانه ی که درووستمانکردوون، کوومه ئیک هه ن که به هه ق
رینیشاندهرن، وه به هه ق دادوهری ده که ن.

ابن کثیر له تفسیر القران العظیم و الطبری له جامع البیان ده ئین،
مه به ست له م کوومه له میلله تی محمده.

وه له تایه تی ۱۵۹ الاعراف ئاماژه به وه ده کات، که کوومه ئیک له میلله تی
موسا به هه ق رینیشاندهرن و به هه ق دادوهری ده که ن.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

تایه تی ۱۸۲

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وه ئه وانه ی نکۆلیان له نیشانه کانمان کرد، ئه وا هیواش هیواش
رایانده مالین (له ناویان ده بهین)، به شیوه یه که که خوشیان نه زانن.

الجلالین له تفسیر الجلالین ده ئین:

{وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا- وه ئه وانه ی نکۆلیان له نیشانه کانمان کرد}، واته
قورئان که خه لکی مه که که نکۆلیان لی کرد، {سَنَسْتَدْرِجُهُمْ} که م که مه
ده یانگرین، {مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ} به شیوه یه که که خوشیان نه زانن.

ئايەتی ۱۸۳

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

ماوهيهك مؤله تيان ددهين، له راستيدا له خشته بردنم پتهوه.

ئايەتی ۱۸۴

أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ئايا بيريان نه كردۆتهوه كه هاوريكهيان (محمد) جنوكهي تيدانييه، بهلكو
ئهو (محمد) تهنها هوشياردهريكي ئاشكرايه.

الطبري له جامع البيان و ابن كثير له تفسير القران العظيم و القرطبي له
الجامع لاحكام القران، سه بارهت به هوكاري دابه زيني ئەم ئايه ته ده ليين:

پيغه مبهر له سهر ته پۆلكهي سه فا بوو، بانگي قوره يشه كاني كرد، دهستي كرد
به بانگ كردني تيره به تيره و ده يگوت "ئهي بني فولان، ئهي بني فولان"
ئاگاداري كردنهوه له زه بروزهنگي الله و سزاي الله، يه كيكيان گوتي: له
راستيدا هاوريكهيان -محمد- شيتته، ئەوه له به يانيهوه بانگ ده كات، ئەوه بوو
الله ئەم ئايه ته ي دابه زاند، وه گوتي محمد شيت نيه.

ئايەتی ۱۸۵

أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

ئايا ئەوانە لە سەرۆهرى ئاسمانە كان و زهوى و هەر شتىك كه الله درووستىكردووہ رانە ماون؟ وه رەنگ بىت كه كوٽايان نزيك بوويتهوه، دەسا بە كامە قسە لە دواى ئەوه بپروا دەكەن؟

يه كىك له سه يروسە مەرە كانى اللهى عەرەب و ئىسلام ئەوهيه بە "ئەگەر" نەك "يەقین" قسە دەكات.

قورئان پریه تی لە وشەى "عسى" و "لعل" واتە رەنگ بىت، يان ئەگەر. واتە اللهى عەرەب و ئىسلام نازانىت، لەبەر ئەوه بە ئەگەر و رەنگە قسە دەكات.

وه وشەى "ملکوت" وشەيه کى ئارامى سريانى عیبرییه، وه به مانای شانشینى خودا دىت.

کهچی نووسەرى قورئان وشەى "ملکوت" ی بە کارهیناوه، بیئەوهى بزانیت ماناکهى چیه، وه یاخود وایزانیووہ به مانای ئاسمان دىت.

چونکه "ملکوت" به مانای شانشینى خودا دىت. پرسیار: ئايا مومکینه مروف شانشینى خودا واتە میتافیزیک ببینیت؟ هەرگیز

ئەى کهواتە چۆن ئەم دەقە دەئیت، ئايا لە شانشینى ئاسمانە كان و زهوى رانە ماون؟

بۆ نموونه لە ئایه تی ۷۵ سوورەتى الانعام هاتووہ، دەئیت:

وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

بەم شێوهیه شانشینى (ملکوت) ئاسمانە كان و زهویمان بە ئیبراهیم نیشاندا بۆ ئەوهى لە دُنیاکان بىت.

ئەم دەقە پیمان دەلئیت که شانشین ئاسمانە کان نیشان بە ئیبراهیم دراوہ.
واتە شانشین شتیک نییە ھەموو کەسیک بیبینیت، چونکە شانشین لە
میتافیزیکە، لە دەرەوہی کات و شوینە.

کەچی اللہی عەرەب و ئیسلام دەلئیت، ئەرئ لە ملکوت (شانشین)
ئاسمانە کان و زەوی رانەماون؟

وہ تەنانەت لەم ئایەتە اللہی عەرەب و ئیسلام دەلئیت، زەویش مەلە کوتی
ھەیە.

(فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ- دەسا بە کامە قسە لە دوای ئەمە بروادین)،
واتە قورئان.

ئایەتی ۱۸۶

مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ھەر کەسیک اللہ گومرای بکات ئەوا رینیشاندەری نابیت، وازیان لی دینیت
کە لە سەر سەرگەردانیان بپن و بچن.

ابن کثیر لە تفسیر القران العظیم دەلئیت:

ھەر کەسیک اللہ گومرای لە سەر نووسیبت، ئەوا هیچ کەسیک ناتوانیت
رینمای بکات.

ئايه تي ۱۸۷

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ئەي محمد، پرسيارت لى دەكەن سەبارەت بە كاتى سەرھەلدانى قىامەت، كەي بەرپا دەبەيت؟ بلى لى راستيدا زانستە كەي لاي خودا كەمە، خوى نەبەيت هيج كەسەك ناتوانەيت كاتە كەي بە دياربخت، بەرپا بوونى (قىامەت) بو ئەوانەي لى ئاسمانە كان و زەويدان گرانه، رۆژى قىامەت روونادات تەنھا بە كتوپرى نەبەيت، پرسيارت لى دەكەن وەك ئەوہى تو لى بزانيت، بلى لى راستيدا زانستە كەي لاي اللہ، بەلام زۆربەي خەلك نازان.

الواحدى لى اسباب النزول دەئيت:

ابن عباس گوتوويەتى، جَبَل بن أَبِي قُشَيْرٍ وَشُمُوَال بن زيد كە دوو پياوى جوو بوون، پرسياريان لى پيغەمبەر كەرد سەبارەت بە رۆژى قىامەت، كە كەي بەرپا دەبەيت؟

قتادة دەئيت، قورەيشە كان پرسياريان لى پيغەمبەر كەرد، كە كەي رۆژى قىامەت بەرپا دەبەيت؟

ئەم سوورەتە سوورەتەي كى مەكيە، وە يهود لى مەكە بوونيان نەبوو، كەواتە قسە كەي ابن عباس راست نيبە.

ئەم ئايەتە دەئيت:

یه کهم: هیچ کهسیک نازانیت کوّتایی دونیا کهیه تهنه الله نه بیّت. وه دوو جار ئەم برگهیه له م ئایه تدا هاتوو.

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي (بَلَىٰ له راستیدا زانسته کهی لای خودا کهمه).

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ (بَلَىٰ له راستیدا زانسته کهی لای اللهیه).

ئەم دوو باره بوونه وهیه پیویست ناکات، وه زۆر بیمانایه، مه گهر خودا کهی محمد جیا بیّت له الله.

دووهم: وه ده ئیّت له کتوپرێکدا به ریا ده بیّت.

سیههم: { ثَقُلْتُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ - به ریا بوونی قیامهت له ئاسمانه کان و زهوی قورسه }.

ئە گهر مه بهست له م دهقه ئەوه بیّت که روودانی قیامهت له سه ر دانیشتوانی ئاسمانه کان و زهوی قورس بیّت، ئەوا ده بوایه له جیاتی (فی) وشه ی (علی) به کاریت.

ئەم دهقه به م شیوهیه ی ئیستا مانا کهی ده بیّت به: به ریا بوونی قیامهت له ئاسمانه کان و زهوی قورسه.

به لام ئە گهر ببیّت به (علی): ثَقُلْتُ **علی** السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ئەوا مانا کهی گونجاو ده بیّت: به ریا بوونی قیامهت له سه ر خه لکی ئاسمانه کان و زهوی قورس ده بیّت.

قورس ده بیّت چونکه خه لک له رۆژی حساب و لیپرسینه وه ده ترسن.

ئەى فرىشته كان بۆ؟ به گویرهى فهرمووده كان، الله اكبر فرىشته كان دانه به دانه له ناوده بات، دوا دانه يان كه الله له ناوى ده بات جبرائيله.

له راستيدا نازانم بۆ تا ئىستا جبرائيل ماوه ته وه، ئەى نالین محمد دوا پىغه مبه ربوو، وه پىغه مبه رى تر نايه ت؟ ئىش و كارى جبرائيل چيه؟

به لام ئەوهى سهيره كاتيك سهيرى دهقه كانى قورئان ده كه يت سه باره ت به به هه شت، ده بينيت فرىشته كان به خيره اتنى پياوانى موسلمان ده كه ن كاتيك ده چنه به هه شته وه. وه فرىشته كان پاسه وانى دۆزه خن.

يانى الله ده يامرئيت و دواتر زيندوو يان ده كاته وه؟ ئەى له ده قى قورئاندا نه هاتوو كه الله له گه ل فرىشته كان داده به زى ت له رۆژى قيامه ت؟

وهك ئايه تى ۲۲ سووره تى الفجر ده ئيت:

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

وه خودا كه ت هات و فرىشته كان پۆل به پۆل له گه ئيدا.

وه ههروه ها له ئايه تى ۱۶-۱۷ سووره تى الحاقه هاتوو:

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

ئاسمان شهق بوو، وه له م رۆژه دا كراويه، فرىشته كان له سه ر ليوارى ئاسمانه كانن، وه ۸ فرىشته عرشى الله يان هه لگرتوو.

ٲايه ٲى ١٨٨

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ
لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ٲهى محمد بلى؁ من ناتوانم هيچ سوودىك يان زيانىكم بو خوم هه بيت
مه گهر ويستى اللهى له سهر بيت؁ وه ٲه گهر له غهيبم بزانيايه ٲهوا به
دنيايه وه چاكهى زورم ٲه نجام دهدا و هيچ ناخوشيه كيشم توش
نه دههات؁ له راستيدا من هيچ نيم ٲهنها هو شياردهرىك و مردهدهرىكم بو
خه ٲكانىك كه باوهر دىن.

الواحدى له اسباب النزول ده ٲىٲ:

خه ٲكى مه ككه گوتيان: ٲهى محمد؁ ٲايا خودا كهت ٲاگادارت ناكاته وه
سه بارهت به نرخى ههرزان ٲيش ٲه وهى گران بيت؁ بو ٲه وهى بو خوت
بكرىٲ و قازانجىكى زور بكهيت؟ ٲه وه بوو الله ٲه ٲايه ٲهى دابه زاند.

الطبرى له جامع البيان؁ سه بارهت به شروقهى ٲه ٲايه ٲه ده ٲىٲ:

الله به ٲيغه مبه ره كهى محمد ده ٲىٲ: ٲهى محمد به و كه سه بلى كه
ٲرسيارى ٲىٲ كردو وه؁ سه بارهت به كات و ساتى روى قيامهت بلى: من
خوم ناتوانم سوودىك به خوم بگهيه نم؁ وه ناتوانم زيانىك له خوم دوور
بخه مه وه؁ وه ٲه گهر له غهيبم بزانيايه؁ ٲه وهى بووه و ٲه وهى له داهاتوو
ده بيت؁ ٲهوا چاكهيه كى زورم ٲاماده ده كرد.

ٲايه ٲى ١٨٧-١٨٨ ٲامازه به چهند خالىك ده كه ن:

يه كه م: ٲهنها الله غهيب ده زانىٲ.

دووهم: محمد له غهیب نازانیت و نازانیت له داهاتوو چی رووده دات.

له گه ل ئه وهش دهیه ها فهرمووده ی ههیه سه بارهت به داهاتوو.

سپههم: ته نانهت محمد ناتوانیت سوود یان زیان به خوئی بگهیه نیت، چونکه ئه وه رووده دات که الله له سه ری نووسیوه.

وهك ئایه تی ۵۱ سووره تی التوبة ده لیت:

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا

ئه ی محمد بلی، هیچ شتیک تووشمان نابیت ته نها ئه وه یان نه بیت که الله له سه رمانی نووسیوه.

وه ئایه تی ۵۶ سووره تی الاسراء که ده لیت:

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

ئه ی محمد بلی، ده بانگ و هاوار بو ئه وانه بکه ن که جگه له الله ده تانپه رستن، نه ده سه لاتیان ههیه زیان له سه رتان لابه رن، وه نه ده توان بیگورن.

له صحیح الترمذی ریوایه تیکی محمد هاتوو که ده لیت:

وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ

وه بزانه ئه گهر میللهت هه مووی کویتته وه بو ئه وه ی سوودیکت به شتیک پیبگهیه نیت ناتوان سوودت پیبگهیه ن، ته نها به و شته نه بیت که الله

له سهرتی نوسیوو، وه ئه گهر کۆبینه وه زیانت به شتیك پێبگه یه نن ئه وا ناتوانن زیانت پێبگه یه نن، ته نها به وه نه بێت که الله له سهرتی نووسیوه. پینوسه کان لابران و لاپه ره کان وشک بوون.

ئایه تی ۱۸۹-۱۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

هه ره خۆی (الله) ئیوهی له یهك خود (ئادهم) درووستکردوو، وه له م خوده هاوسه ره که ی (حوا) هیناوه ته ئاراوه، بو ئه وهی له گه ئیدا بژی، وه کاتیك (ئادهم له حه وای) بری (جووت بوو) و دووگیان بوونیکی سووک دووگیان بوو، وه به م حاله وه تیپه ریکرد، ئینجا باری گران بوو، هه ردووگیان (ئادهم و حوا) بانگی الله خودا که یان کرد: ئه گهر مندائیکی باشمان پێبه خشیت ئه وا له سوپاسگوزاره کانت ده بین.

وه کاتیك مندائیکی چاکیان بوو، ئه وا هه وه ئیان بو الله دانا له وهی که پێیانی دابوو، الله به رزه، ده که واته چۆن هاوه ئی بو دینه ئاراوه.

ئهم دوو ئایه ته پیمان ده ئیت، که ئادهم و حه وا شرکیان کردوو.

دوای ئه وهی ئادهم له به هه شت ده رکرا و داوای لیبوورده ی له الله کرد، وه الله تۆبه که ی قبول کرد.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ

ئادەم گوتى، خودا كەم من ستمەم لە خۆم كرد و لىم خۆشبه، ئەو بوو اللہ لى خۆش بوو.

بەلام لە دواى دەرکردنیاں لە بەهەشت باوكە ئادەم و داىكە حەوا شرك بە اللہ دەكەن.

لە زۆر ئايەتى قورئاندا هاتوووە كە اللہ لە شرك خۆش نابىت، وە ئەوھى شرك بكات ئەوا بە دۇنيايىھو دەچىتە دۆزەخەوھ.

بۆ نمونە ئايەتى ۱۱۶ سوورەتى النساء:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

لە راستیدا اللہ لە كەسك نابوورىت كە شركى پى دەكات.

لە صحيح البخارى و مسلم فەرموودەھى كى درىژ هاتوو، كە ناسراوھ بە فەرموودەھى الشفاعة كە محمد گوتووھىتى، لە رۆژى قيامەت خەلك لە گۆرەپانى محشر لە ترسى اللہ تۆقيون، دەچن بۆ لای ئادەم بۆ ئەوھى شەفاعەتیاں لای اللہ بۆ بكات، ئادەم دەلىت:

نَفْسِي، نَفْسِي، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَىٰ نُوحٍ

خواخوامە خۆم خۆم خۆم پرگارم بىت، برۆن بۆ لای كەسكى تر، برۆن بۆ لای نوح.

واتە ئادەم خواخواى بوو خۆى لە دۆزەخ پرگارى بىت. بۆچى؟ چونكە شركى كرددووە. وە بە ھۆى گوناھە كەى بەھەشتیھو نىيە، چونكە قورئان لە چەندەھا شویندا دەلىت اللہ لەم گوناھەى ئادەم خۆشبوو، وەك ئايەتى ۳۷ سوورەتى البقرة دەلىت:

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

ئادەم وتەيە کى له لايەن خوداکەيەو پيگەيشت و له گوناھە کەى
خۆشبوو.

ئادەم و حەوا چۆن شرکيان کردوو؟

له جامع الترمذى و مسند احمد و المستدرک للحاکم (وه دهليت صحيحه
له سەر شەرتى مسلم) فەرموودەيە کى محمد هاتووە کە گوتوو يە تى:

لَمَّا حَمَلَتْ حَوَاءُ طَافَ بِهَا إِبْلِيسُ وَكَانَ لَا يَعِيشُ لَهَا وَلَدٌ فَقَالَ سَمِّيهِ عَبْدَ
الْحَارِثِ فَسَمَّيْتُهُ عَبْدَ الْحَارِثِ فَعَاشَ وَكَانَ ذَلِكَ مِنْ وَحْيِ الشَّيْطَانِ وَأَمْرِهِ

دهليت، حەوا کورى بۆ نە دەژيا، کاتىک دووگيان بوو، ئيبليس بە دەوریدا
سورايەو و گوتى ناوى لى بنى عبدالحارث ئەوا دەژى، ئەو بوو کورە کەى
ناونا عبدالحارث وه ژيا، وه ئەو له وه حى و فەرمانى شەيتان بوو.

المبارکفورى له تحفة الاحوذى دهليت:

قال صاحب فتح البيان: قد استشكل هذه الآية (١٨٩ سورة الاعراف)
جمع من أهل العلم، لأن ظاهرها صريح في وقوع الإِشْرَاقِ من آدم عليه
السلام، والأنبياء معصومون عن الشرك، ثم اضطروا إلى التفصي من هذا
الإشكال

خاوهنى "فتح البيان" گوتوو يە تى ئەم ئايەتە (ئايەتى ١٨٩ سوورەتى الاعراف)
سەرئيشەى ناوہتەو بۆ هەموو ئەھلى عيلم، چونکە ئايەتە کە روونە کە
ئادەم شرکى کردوو، بەلام پيغەمبەران پاريزراون له شرک، لەبەر ئەو
ناچاربوون کە بە شيوەيەک له شيوەکان ئەم ئايەتە لەم کيشەيە رزگار
بکەن.

بژی موفه سیره کان که پینه و پهرۆ ده کهن بۆ دهقه کانی قورئان، به هیمه تی
الله اکبر سه روکی شه یاتینه کان.

القرطبی له الجامع لاحکام القران ده لیت:

قَوْلُهُ تَعَالَى هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ قَالَ جُمْهُورُ الْمُفَسِّرِينَ: الْمُرَادُ
بِالنَّفْسِ الْوَاحِدَةِ آدَمُ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا يَعْنِي حَوَاءَ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا لِيَأْنَسَ بِهَا
وَيَظْمَأَنَّ ، وَكَانَ هَذَا كُلُّهُ فِي الْجَنَّةِ

وه وتهی الله (هه ر ئه و بوو که له یه ک خود ئیوهی درووستکردوو)ه
جه ماوه ریک له شروقه کاران گوتوو یانه: مه به ست (له یه ک خود) ئاده مه
(هاوسه ره که ی له م خوده هی ناو ته ئاراوه) واته حه وا، بۆ ئه وه ی له ته کیدا
بژی و دلنه وای بکات، وه ئه وه هه مووی له به هه شت بووه.

(فَلَمَّا تَغَشَّاهَا - كَاتِيكَ پیاوه که له ژنه که ی بری - واته جووت بوو له گه لیدا)
له زهوی بووه دوا ی ئه وه ی دابه زین، ئینجا دووگیان بوو، دووگیان بوونیک
سووک.

الرازی له مفاتیح الغیب ده لیت ابن عباس گوتوو یه تی:

(هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ - هه ر ئه و بوو ئیوهی له یه ک خود
درووستکرد)، واته خودی ئاده م، (وه له م خوده هاوسه ره که ی
درووستکرد)، واته حه وا که الله له په راسویه کی ئاده م درووستیکرد (کاتیک
تیبیری - جووت بوو)، ئاده م له گه ل حه وا (دووگیان بوو دووگیان بوونیک
سووک، و تیپه ری کرد به م حاله، ئینجا کاتیک دووگیان بوونه که ی قورس
بوو)، واته که کوره که ی قورس بوو له سکیدا، ئیبلیس له شیوه ی پیاویک
هات بۆ لای حه وا و گو تی: ئه وه چیه ئه ی حه وا! له راستیدا من ده ترسم

سه گ بیت یان ئازهل بیت، وه تو چوزانیت له کویته وه دهرده چیت؟ ئایا له کوتمته وه دیته دهره وه و ده تکوژیت، وه یان سکت و سکت شهق ده کات؟ جا حهوا ترسا، و به ئاده می گوت، به به رده وای ئاده م و حهوا خه میان بوو و بیریان ده کرده وه، ئینجا ئیبلیس هات بو لای حهوا و گوتی: ئه گهر داوا له الله بکهیت که بیکات به مندالئیکی چاک و له شیوهی تو بکات و دهرچوونی له سکت ئاسان بکات ئهوا ناوی لی بنی عبدالحارث، وه کاتیک ئیبلیس فریشته بوو ناوی حارث بوو، وه ئه وه مانای ئه و ده قهیه که ده ئیت: (وه کاتیک الله کورئیکی چاکی پئیندا - به ئاده م و حهوا - هاوه لیان بو الله هینایه ئاراهه سه بارهت به وهی پئینیدا، الله به رزه، چون هاوه لی بو ده هیننه ئاراهه) واته کاتیک الله کورئیکی چاک و ریکی پئیان به خشی، هاوه لیان بو الله هینایه ئاراهه، واته ئاده م و حهوا شرکیان به الله کرد، مه به ست له شرکه که الحارثه واته ئیبلیس.

وه الطبری له جامع البیان و ابن کثیر له تفسیر القران العظیم، که م تا زور هه مان چیرۆک ده گێرنه وه، که سعید بن جبیر و ابن عباس ریوایه تیان کردووه.

له الدر المنثور للسیوطی و النکت والعیون للماوردی فه رموو هیکی محمد هاتوو، که گوتوو یه تی:

شهیتان دوو جار فیلی له ئاده م و حهوا کرد، جاری یه که م له به هه شت و جاری دووه م له زهوی.

به لی به گویره ی قورئان باوک و دایکی هه ره گه وره مان، ئاده م و حهوا شرکیان کردوو. کورد گوته نی مال به مال خوی نه چیت حه رامه.

ئايه تي ۱۹۱-۱۹۲

أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

ئايا شرك ده كهن به وهی كه هیچ شتيك درووستناكات، وه خوڤانيش درووستكراون.

وه ناتوانن نه يارمه تيان بدهن و نه يارمه تي خوڤشيان بدهن.

ابن الجوزي له زاد المسير ده لئيت:

وتهی الله {أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا} - ئايا شرك ده كهن به وهی كه هیچ شتيك درووستناكات؟ ابن زيد گوتوويه تي: ئه وه ئادهم و حه وان كه ناويان له كوره كه يان نا عبد شمس (به ندهی خوڤر)، وه خوڤر هیچ شتيك درووستناكات. وه هه نديكي تر گوتوويانه: ئه م ده قه ده گه رپته وه بو كافر ه كان كه به بته كانيان شركيان به الله ده كرد، وه بت هیچ شتيك درووستناكات، وه وتهی الله {وهم يُخْلَقُونَ} وه خوڤيان درووستده كرپن، واته بته كان خوڤيان درووستكراون.

البغوي له معالم التنزيل ده لئيت:

الله گوتوويه تي: (أَيْشُرْكَونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا) واته: ئيبليس و بته كان، (وَهُمْ يُخْلَقُونَ)، واته ئه وان ه خوڤيان درووستكراون.

ابن كثير له تفسير القران العظيم ده لئيت:

ئەو ھەيئەتە ئىنكارە لە اللہ بۆ موشرىكە كان كە لە گەل اللہ شتى تريان وەك بته كان دەپەسرت، وە ئەم بتانە درووستكراون، كە ھىچ دەسەلاتىكيان نىە وە نە زيانيان ھەيە وە نە سوود.

{وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا}، واتە ئەم شتانەى كە دەيانپەرستن و شرکيان پى دە كەن ئەوا ناتوانن يارمەتيدان بدەن، {وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ}، وە تەنانەت ناتوانن يارمەتى خوښيان بدەن.

ئايەتى ۱۹۳

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيْنَا أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

وہ ئە گەر ئىپوھش بانگيان بکەن بۆ رىڭاى (اللہ) ئەوا شوپىنتان ناکەون، جا ئە گەر بانگيان بکەن وە يان بىدەنگيان لى بکەن، وەك يەك واىە.

ابن الجوزى له زاد المسير سه بارەت به {وَإِنْ تَدْعُوهُمْ} - وە ئە گەر بانگيان بکەن {دەلىت دوو قەول ھەيە:

يە كەم: دە گەرپىتەوہ بۆ بته كان، واتە ئەى موشرىكە كان ئە گەر بته كانتان بانگ بکەن بۆ رىڭاى راست، ئەوا بەدواتانەوہ ناىەن چونكە فام ناکەن.

ابن كثير و الطبرى و القرطبي له گەل ئەم شروڤەيەن.

دووہم: دە گەرپىتەوہ بۆ كافرە كان، واتە ئەى محمد ئە گەر ئەو كافرانە بانگ بکەيت بۆ ھىدايەت، ئەوا بە دوات ناکەون، لەبەر ئەوہ بانگيان بکەيت وە يان پى دەنگ بيت، وەك يەك واىە.

والله اعلم

ئايه تي ۱۹۴

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

له راستيدا ئهوانه ي جگه له الله، ئيوه بانگيان ده كهن، بهنده يه كن وهك ئيوه، ده بانگيان بكهن، وه با وهلامتان پي بدهنه وه ئه گهر به راستي ئيوه راستگون.

له م ئايه ته الله ي عه رب و ئيسلام ده لئيت، بته كان وهك ئيوه بهنده ي الله ن. چونكه ده قه، ئاراسته ي بته پرست و موشريكه كانه و ده لئيت:

ئهي موشريك و بته پرست، ئه و بته نه ي كه ئيوه نيزايان بو ده كهن ئه وا وهك ئيوه بهنده ي الله ن، ده بانگيان بكهن و وهلامتان بدهنه وه ئه گهر راستگون.

ئهمه هه له يه كي زور سه يروسه مه ريه، چون بته كان وهك مروف بهنده ي الله ن؟ ئه گهر بيگوتبايه بته كان وهك ئيوه دروستكراون ئه وه ئاساي بوو، واته ده قه كه بيگوتبايه:

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ **مخلوق** أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

واته ئهوانه ي، جگه له الله، ئيوه بانگيان ده كهن، وهك ئيوه دروستكراون.

الطبري له جامع البيان ده لئيت:

الله به و موشريكانه ده لئيت، كه بتيان ده په رست { إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ - ئهوانه ي بانگيان ده كهن } واته موشريكه كان كه بته كانيان بانگ ده كهن { مِنْ دُونِ اللَّهِ - جگه له الله }، واته جگه له الله ده يان په رستن و به هو يانه وه شرك

و کوفر به الله ده کهن {عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ- بهندهن وهك ئیوه}، ئه و بتانه مولکی
اللهن ههروهك چۆن ئیوه مولکی اللهن.

ئایهتی ۱۹۵-۱۹۶

أَلْهَمُ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ
لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

ئینجا اللهی عه رهب و ئیسلام ده لیت:

ئایا ئه و بتانه قاچیان ههیه که پیی ده پۆن؟ یان دهستیان ههیه بۆ
راوه شانندن؟ یان چاویان ههیه پییه وه ده بینن؟ یان گوئیچکه یان ههیه
پییه وه ده بیسن؟ (ئه ی محمد به بتپه رسته کان) بلێ، بانگی په رستراوه کانتان
بکهن، ئینجا پیلانگی پری خۆتان بکهن و ده رفه تم مه دهن، وه له راستیدا
پشتیوانی من اللهیه که په رتووکی دابه زاندوو، وه هه ر خۆی سه ره په رشتی
چاکه که ران ده کات.

ئه م ده قه زۆر پروو پووچه، مندالیکیش ده زانیت که به رد قاچ و ده ست و
گوئیچکه و چاوی نییه. نازانم ئه گه ر ئه وه لۆجیکی خودا بیت بۆ
قه ناعه تهینان به خه لکانیک که نایه رستن، نه بوونی ئه م خودایه زۆر باشتره
له بوونی. ئه قل و لۆجیکی خودا وه ندی بیابانی عه ره بی له خواره وهی ئه قل و
لۆجیکی مندالیکیه ته مه ن شه ش ساله یه.

ئینجا به بتپه رسته کان ده لیت: ده ی خۆتان و بته کانتان پیلانگی پری بکهن، وه
من لیتان بیمنه تم.

بۆ زانياريتان بتهپرستی له میژوودا بوونی نه بووه، به لکو بته کان تهنها
سیمبوئی خوداوهنده ئاسمانیه کان بوون، ههروهك چۆن له ئیسلامدا
هیلال و بهرده رهشه كه سیمبوئی الله اکبرن ، ههروهك چۆن خاچ نیشانهی
فیدایه له ناو هه لگرانی ریباری مه سیح، هتد.

ئایه تی ۱۹۷-۱۹۸

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَضْرِكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
اللهی عه رهب و ئیسلام بهردهوام ده بیته له قسه کردن له سه ر بته کان و
بته پرسته کان و ده لیته:

وه ئه و بتانهی كه ئیوه، جگه له الله بانگیان ده كه ن، ناتوانن سه رتان
بخه ن، وه ته نانهت ناتوانن خودی خوشیان سه ربخه ن.
وه ئه گه ر بانگیان بکه یته بۆ هیدایهت گوئیان لی نابیته، وه تۆ ده بینیت كه
سه یرت ده كه ن به لام له راستیدا ئه وان نابینن.
الله اکبر له م چه ند ده قه دا ده لیته:

ئهی بته پرسته کان ئه و بتانهی كه ئیوه ده یان په رستن و هاواریان بۆ ده كه ن،
ئه وا ناتوانن سه رتان بخه ن، وه ته نانهت ناتوانن خودی خوشیان
سه ربخه ن. وه ئه گه ر بۆ ریگا بانگیان بکه ن، ئه وا گوئیان لی نابیته، وه تۆ
ده بینیت كه سه یرت ده كه ن، به لام له راستیدا ئه و بتانه نابینن.
جاریکی تر سه یری ئه م لۆجیکه هیچ و پوچ و نزم و بیمانایه بکه ن.

راسته بهرد نابینیت و قسه ناکات. بهلام ئه‌ی چۆن موسلمانان پیمان وایه بهرده ره‌شه که مروّف له گوناه پاک ده‌کاته‌وه؟ مه‌گهر بهرد ههر بهرد نییه؟ ئه‌ی چۆن پیتان وایه که بهرده ره‌شه که له روژی قیامت دوو چاو و دوو لیو و زمانیکی ده‌بیت و شایه‌تی ده‌دات بو که سیک که سهردانی کردوو؟ مه‌گهر بهرد ههر بهرد نییه؟ ئه‌ی چۆن بهردیک به ناوی شه‌یتان به بهرد ره‌جم ده‌که‌ن؟ مه‌گهر بهرد ههر بهرد نییه؟

لّوجیک له ئیسلامدا بوونی نییه.

الجلالین له تفسیر الاجلالین ده‌لین:

{وَإِنْ تَدْعُوهُمْ - وَهَ كَ بَانْگِیَان دَه‌که‌یت}، واته بته‌کان {إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ - بُو هیدایه‌ت، ناتبین، وه تو ده‌یانبینیت}، واته بته‌کان ئه‌ی محمد {يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ - سه‌یرت ده‌که‌ن}، واته رووت تیده‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی بتبین {وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ - وه ئه‌وان ناتبین}، له کاتیکدا نابین.

الطبری له جامع البیان ده‌لیت:

وه ئه‌م وتاره له الله‌وه‌یه بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، وه ده‌لیت: وه ئه‌ی محمد ده‌بینیت که خوداوه‌نده‌کانیان - بته‌کانیان - سه‌یرت ده‌که‌ن له کاتیکدا ئه‌و بتانه نابین.

ئایه‌تی ۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

چاو بپوشه و فه‌رمان به دابونه‌ریت بکه و واز له نه‌زانه‌کان بیئه.

(عُرْف) له زمانى عه ره بى به ماناى دابونه ریت دیت، وه ئهم وشه یه تهنانه ت به کوردیش کراوه، وهك ده ئین عورف و عادات.

جا اللهى ئیسلام، له م ده قه دا فه رمان به محمد ده کات که پابه ندی دابونه ریت بیّت. چ دابونه ریتیک؟ دابونه ریتیکى بتپه رستانه.

شروقه کاران ماناى ئهم وشه یه یان گوړیوووه بو (المَعْرُوفُ)، واته چاکه، به لام راست ناکهن، چونکه (عُرْف) جیا یه له (مَعْرُوفُ).

یان ده بیّت نووسه رانی قورئان پیتی (م) وشه ی (مَعْرُوفُ) یان له بیرکرد بیّت و وشه که بووبیّت به (عُرْف)

ابن الجوزى له زاد المسیر ده ئیت:

وه لای زۆرینه، ئهم ئایه ته گشتی مو حکه مه، وه لای هه ندیک ته نها ناوه راسته که ی مو حکه مه {واته ئه و به شه ی که ده ئیت وَأَمْرٌ بِالْعُرْفِ}، وه ده ئیت، به لام سه ره تا و کو تایی نسخ بووه {واته " خُذِ الْعَفْوَ " و " وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ " له کار خراوه به ئایه تی شمشیر}.

ئایه تی ۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وه ئه ی محمد هه رکه هاندانیکت له شه یتانه وه بو پیشهات و ویستی هاندت بدات، ئه وا په ناگه بگه به الله، ئه و هه ر خو ی بیسته ر و زانایه.

الله اکبر ئاموژگاری پیغه مبه ره که ی ده کات که ئه گه ر شه یتان هانیدا و ده فی کرد ئه وا په ناگه بباته به ر الله.

اللہی عہرب و ئیسلام باش پیغہمبہرہ کہی ناسیووہ، کہ شہیتان
 ہہمیشہ پیی فیرووہ و ہانیداوہ و دفعی کردووہ.

الطبری لہ جامع البیان و القرطبی لہ الجامع لاحکام القرآن و ابن کثیر لہ
 تفسیر القرآن العظیم و ابن الجوزی لہ زاد المسیر دلین:

کاتیک نایہ تی { حُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ } دابہزی،
 پیغہمبہر گوتی ئەی خوداکہم ئەدی تورہ بوون؟ ئەوہبوو ئەم نایہ تہ
 دابہزی.

الطبری دلین:

مہبہستی اللہ لہم نایہ تہ ئەوہیہ (وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ - وہ ہہرکہ
 ہاندانیکت لہ شہیتان بو پیشہات و ویستی ہانتبدات) واتہ وہ ہہرکہ
 تورہبونیکت لہ شہیتان بو پیشہات و ویستی تورہت بکات و واتلیبکات کہ
 واز لہ نہزانہ کان نہہینیت، ئەوا (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) دلین: پہناگہ بہہ بہر اللہ
 لہ ہاندانی شہیتان.

ئەم نایہ تہ پیمان دلین، کہ تورہ بوون یہ کیکہ لہ ہاندانہ کانی شہیتان.
 بہلام بہ حوکمی ئەوہی محمد بہردہوام شہیتان ہاوہل و یاوہری بووہ،
 ئەوا تورہبوون و جنیودان بہشیک بووہ لہ زیانی محمد.

لہ صحیح مسلم فہرموودہیہک ہاتووہ، محمد گوتووہ تی:

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، أُغْضِبُ كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ

لہ راستیدا من مروقم وەك ہەر مروقیکی تر توورہ دەبم.

وہ لہ صحیح البخاری فہرموودہیہک ہاتووہ، محمد گوتووہ تی:

اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الله ئە گەر سووکایه تيم به هەر ئيمانداريک کرد، وه شایسته نه بوو بهم سووکایه تیه ئەوا بوی بکه به نزيکبوونه وه لیت له روژی قیامهت.

وه له صحيح مسلم فهرمووده يه ك هاتوو، محمد گوتوو يه تي:

اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ سَبَبْتُهُ أَوْ لَعَنْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً وَرَحْمَةً

الله له راستيدا من مروقم، ئە گەر سووکایه تيم به هەر موسلمانیک کرد، وه يان نه فرهتم لپی کرد، وه يان به قامچی لیما ئەوا بوی بکه به زه کات و ره حمهت.

وه له مسند احمد فهرمووده يه ك هاتوو محمد گوتوو يه تي:

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَغْضَبُ كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ فَأَيُّمَا رَجُلٍ آذَيْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً وَصَلَاةً

له راستيدا من مروقم، تووره ده بم ههروهك چۆن مروف تووره ده بيت، وه ئە گەر ههركه سيكم ئازاردا يان به قامچی لیما، ئەوا بوی بکه به زه کات و نويز.

له سنن الدارمي و مصنف ابن ابي شيبة فهرمووده يه ك هاتوو، محمد گوتوو يه تي:

اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ فَأَيُّ الْمُسْلِمِينَ لَعَنْتُهُ أَوْ شَتَمْتُهُ أَوْ جَلَدْتُهُ فَاجْعَلْهَا لَهُ صَلَاةً وَرَحْمَةً وَقُرْبَةً تُقَرِّبُهُ بِهَا إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الله له راستیدا من مروّقم، ئە گەر نه فرەت یان جوینم به هەر موسلمانیکدا
وه یان به قامچی لیمدا، ئەوا بۆی بکه به نوێژ و رهحمەت و نزیکبوونهوه
لێت له روژی قیامەت.

وه زۆر سهراوهی تریش ئاماژهیان بهوه کردووه، که محمد جوینی داوه و
سووکایهتی کردووه.

بهلام ئاگادار بن محمد به شهرت و مهرج پیغه مبه رایه تی بو الله کردووه،
وهك له صحیح البخاری و مسلم هاتوو، محمد گوتوو یه تی:

أَبِي اسْتَرَطْتُ عَلَى رَبِّي فَقُلْتُ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، أَرْضَى كَمَا يَرْضَى الْبَشَرُ، وَأَغْضَبُ
كَمَا يَغْضَبُ الْبَشَرُ، فَأَيُّمَا أَحَدٍ دَعَوْتُ عَلَيْهِ، مِنْ أُمَّتِي، بِدَعْوَةٍ لَيْسَ لَهَا بِأَهْلٍ،
أَنْ يَجْعَلَهَا لَهُ ظُهُورًا وَزَكَاةً، وَقُرْبَةً يُقَرِّبُهُ بِهَا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

له راستیدا من مهرجم له سهرا خوداکه م داناوه و پیم گوتوو: له راستیدا من
مروّقم، رازی دهبم ههروهك چۆن مروّف رازی دهبیت، وه توره دهبم
ههروهك چۆن مروّف توره دهبیت، ئە گەر نیزام له هەر کهسیکی
میلله ته کهم کرد و شایسته نه بوو به نیزاکه م ، ئەوا بۆی بکات به پاکبوونهوه
له گوناوه و زهکات و له خۆی نزیکی بکاتهوه له روژی قیامەت.

وه جوینه کانی محمد زۆرن، وه ته نانهت هانی ژنه کانی شی داوه که جوین
بدهن. ههول دهدهم له سووره ته کانی داهاتوو قسه یان له سهرا بکه م.

ئایه تی ۲۰۱-۲۰۲

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ
وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

ئەوانەى كە خۆپاريزن، ئە گەر شەوگەرپىكى شەيتان دەستيان لىوہ شىنئىت، لەم ساتەدا يادى اللہ بکەنەوہ، ئەوا ئەوانە بەرچاويان روون دەبىتەوہ. وە براکانيان هانيان دەدەن بۆ سەرکيشيکردن ئينجا لە هەولە کانيان کۆل نادن.

وشەى (ظائف) لەم ئايەتە كە دەكرىت بە چەند مانايەك بىت: شەوگەر، خەيال، و شىتبوون، و تورەبوون دىت.

وہ بە حوكمى ئەوہى ئايەتە كە دەلئىت (ظائفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ- تائيفيك له شەيتان)، وە دەلئىت، (إِذَا مَسَّهُمْ- ئە گەر بەريانكەوت يان دەستى لىياندا) ئەوا زياتر بە ماناي شىتبوون و شەوگەر دىت، نەك بەماناي خەيال.

وہ "مَسَ الشَّيَاطِينِ"، واتە دەستوہ شاندى شەيتانە كان لە ئىسلامدا بوونى هەيە، لەبەر ئەوہ كارىك لە كارە كانى مەلا دەجالە كان، كارى جادووگەرى و دەركردنى جنۆكە و شەيتانە كانە.

الطبرى لە جامع البيان سەبارەت بە ئايەتى {وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ} دەلئىت، اللہ دەلئىت: وە براکانيان لە شەيتانە كان هانيان دەدەن بۆ سەرکيشيکردن، ئينجا ئەو كە سانەى كە خوداترسن ئەوا خوداترسىە كەيان كەم ناكات كاتيك شەيتان دەستيان لى دەوہ شىن.

وہ دەلئىت، (ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ- ئينجا كە مەتەرخەمى ناكەن)، واتە وە شەيتانە كانيش كە مەتەرخەمى ناكەن لە هاندانى براکانيان لە سەرکيشيکردن.

ئايەتى ۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا
بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وہ ئے گەر محمد موعجیزہیہ کیان بۆ نہ هیئیت، ئەوا دەئین دەی بۆچی بۆ
خۆت دانەییەك هەئنا بەستیت؟ ئەی محمد، بلی لە راستیدا من تەنھا
پیادەى ئەو وەحیە دەکەم کە لە لایەن خوداکەمەو بە بۆم دیت، ئەو
(قورئان) چاوریۆشەنکەر لە لایەن خوداکە تانەوہیە، وە هیدایەت و
رەحمەتە بۆ خەئکانیک کە بروا دین.

ئەو یە کەم ئایەتە کە تیادا موشریکە کان داواى موعجیزەیان لە محمد
کردوو، بەلام کاتیک محمد نہ یهیناوه، ئیتر بە محمدیان گوتوو: دەى بۆ
خۆت موعجیزەییەك هەئبەستە.

وہ اللہى عەرەب و ئیسلام لە وەلامدا دەئیت، ئەى محمد بلی، من تەنھا
پیادەى ئەو وەحیە دەکەم کە لە لایەن خوداکەمەو بە بۆم دیت، وە ئەو
قورئانە چاوریۆشەنکەر و هیدایەت و رەحمەتە.

الطبری له جامع البيان دهئیت:

موشریکە کان بە محمدیان گوتوو: { لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا } دەى بۆچی بۆ خۆت
موعجیزەییەك هەئنا دەبەستا؟

ئايەتى ۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وه كاتيك قورئان خویندرايه وه ئه وا گوئی لی بگرن و بیدهنگ بن به شکو
به زهیتان پی ده کریت.

ئایه تی ۲۰۵

وَإِذْ كَرَّيْتُمْ فِي نَفْسِكُمْ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

وه یادی خوداکهت بکه وه له ناختدا به ترس و نهینی و بیدهنگ هه لبرین و
به رزکردنه وه له به یانیان و ئیواران، وه له وانه مه به که بیئاگان.

پرسیاریک بو مه لاکان: بوچی له مزگه وته کان ده شیرین و دهنگ هه لده برن؟
وه به هیترین ئه مپلیفایه ر بو مزگه وته کان داده نین؟ یان الله ئه م ئایه ته ی
نسخ کردوه؟

ئایه تی ۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ **وَلَهُ يَسْجُدُونَ**

له راستیدا ئه وانه ی لای خوداکه تن، له په رستی و ستایشکردنیدا
خوبه زلزان نین، وه هه ر بو ئه و کرنوش ده بن.

مه بهستی له فریشته کانه.

(ته نها بو ئه و کرنوش ده بن)؟ ئه ی کرنوشیان نه کرد بو ئاده م؟

که واته فریشته کان ته نها کرنوشیان بو الله نه کردوه.

کووتای سووره ته که

